UNIV.OF
TORONTO
LIBRARY

ESAIAS TEGNÉR

SAMLADE SKRIFTER

LSwed
T2615.2

ESAIAS TEGNÉR
SAMLADE SKRIFTER

NY KRITISK UPPLAGA

KRONOLOGISKT
ORDNAD

UTGIFVEN AF

EWERT WRANGEL OCH FREDRIK BÖÖK

TIONDE DELEN

ODATERADE DIKTER OCH UPPSATSER. TILLÄGG TILL DIKTERNA, UPPSATSERNA OCH BREFVEN. REGISTER. INNEHÅLLSFÖRTECKNING

394835
12.7.41

STOCKHOLM

P. A. NORSTEDT & SÖNERS
FÖRLAG

PT
9820
1923
v. 10

STOCKHOLM 1925
KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER
251247

DIKTER

ODATERADE

1—251247. *Tegnér, Saml. skrifter. 10.*

Till Biskopinnan Faxe.

Var nöjd med fröet som Du har fått,
deraf blir Tymjan, blir persilja.
Det är för Blomsterkungen blott
det växer ros, det växer lilja.

Sorg och Glädje.

Glädje och Sorg beherrska alltjemnt det menskliga hjertat,
menniskotanken dernäst styres af Sanning och Lögn.
Att ej skilja dem åt lät himlen Sorgen bli Sanning,
Glädjen bli skimrande Lögn: detta är lifvets myster.

Stjernan.

Till Apollonia B.

Öfver kärleks haf min julle
sam förutan hamn och mål,
och hvar stranden finnas skulle
lärde ej Magnetens nål.

Men en stjerna i det höga
lyste natten, en allen,
och vid henne hang mitt öga:
o hur skönt var hennes sken!

Nu ett moln har gömt min stjerna,
det är mörkt der förr hon stod.
Himlen mistat sin lanterna,
och mitt hjerta mist sitt mod.

Än en gång från himlabågen,
sköna stjerna, blicka ned;
se på mig, och öfver vågen
än en gång min kosa led.

Icke må du längre tindra
ensamt öfver Götheborg.
Gå för Oroust opp, och lindra
stackars Apollonias sorg.

Till Emma H.

Med en bröstnål i form af en förgätmigej.

En ros jag ville gifva dig,
men rosen log och svarte mig:
»Hvad skall jag der? På Emmas kinder
är rosor nog. *Jag* har förhinder.»

En lilja valde jag dernäst.
Hon svarade: »En hvardagsgäst
är liljan der, fast du ej känner
en hälft af mina hvita vänner.»

Men en förgätmigej, den blå,
hon sade: »Jag vill gerna gå,
en bild af längtan och af smärta,
blott Emma tar mig till sitt hjerta!»

Till Grefvinnan ...

Jag mins de sköna, ack! för korta stunder
då Ni med mig i Björnstorps parker satt,
lik Abrams Engel uti Mamres lunder,
ett flyktigt skimmer i min lefnads natt.

Hur skönt det var att trycka få den handen
som jemnt till stöd hvar stapplande är räckt,
och att få se i ögat på den anden
som är med himlen, ej med jorden slägt!

Hur skönt det var att finna Er den samma
Ni fordom varit och alltjemt skall bli,
och i ert öra blott ett ord få stamma
utaf min smärtas långa Litani!

På kort besök kom då det glömda Nöjet,
såg med mitt öga, talte med min röst.
På mina läppar satt det fordna Löjet,
och mod och styrka häfde skaldens bröst.

Förgätet var allt hvad jag lidit hade,
jag tryckte Ögonblicket till min barm,
och som ett sorglöst barn jag ner mig lade,
och sof och drömde på dess runda arm.

Men — till det fordna vi förgäfves vädje,
hvad förr var verklighet är skugga nu;
ty glädjens hågkomst är ej mer en glädje,
blott sorgens minne är en sorg ännu.

Till Pauline Cronhielm.

Blott mitt namn — det är förlitet,
föga ära det ditt skrifbord ger.
Ack ett namn, af hatet sönderslitet
eller vanställdt af det falska nitet,
men här har du det

Es. Tegnér.

Varningen.

Till Vendla Å.

Tro ej multna hjertats kyla,
ej det ungas romantik.
Blommor, liksom drifvor, skyla
ofta endast skilda lik.

Lifvet är ej Dikt allena,
är ock verklighet och tvång.
Lycklig den som får förena
begge i din famn en gång.

Variant.

Hvarje Mö är ett Kärleksbref, helt varmt, men försegladt. Oskuld förseglingen är, är den bruten så läser du brefvet. Väl är förseglingen skön, men märk hon är till för att brytas. Annars blir brefvet ej läst, och dess herrlighet gömmes för alla.

Vid byte af Doctorshatt med Biskop Heurlin.

Ett misstag åter! Men tillstäd mig
få rätta det, ty huru det är fatt
jag byter gerna hufvud med dig
men icke hatt.

Boutredningen.

Till Böttiger.

All mensklig bildning är en Tradition:
Hvart år som slutar gör sitt Testamente
till det som följer: men ännu vi vänte
på Boutredningen. När kommer hon?
Igenom sekler tvisten ren sig slingrat
och arfvet, än ej domfäst, blir förskingradt.
I Skaldens bröst der sitter dock till slut
den högsta Domstoln som, med säker ledning
af högre makter, gör vår boutredning:
den räknas icke der, den sjunges ut.

»*Fordom trasten slog.*»

Fordom trasten slog i djupa skogen.
Turturdufvan öm och trogen
kuttrade och lärkans drill
klang när våren än var till.
Nu är våren endast till i orden.
Vår och sol och sommardag
äro blott en tradition i Norden,
en poetisk dikt, ett harposlag.

Men jag vet ett land der Våren blommar
opp ännu, och der det än är sommar,
och det landet är det skönas land.
Solen skiner der och våren ångar
doftande emellan blomstergångar.
Det är ditt land. Led mig vid hand.
Der slår trasten ej, men näktergalar
spela i de gröna dalar,
träden blomma, hjertan stå i brand.
Lycklig den som der sig får förlusta
och det landets drottning är Augusta.

Der stod en yppig ros.

Der stod en yppig ros vid Mälarns strand,
och skönare der ingen blommar,
ty bleka våren i vårt kalla land
har ej den färg som hör till mognad sommar

Flög så en fjäril der förbi,
och såg och älskade som fjärlar göra.
Han njöt sin längtan i dess öra,
han ville gerna lycklig bli.

Men hon var kall och intet honom unde.
Visst var det på hans vinge litet stoft,
hans arma hjerta icke lefva kunde
på månsken blott och rosendoft.

Då smög sig *Frost* i rosens hjerta,
han ville värma sig dervid.
Oändlig var då fjärilns smärta
och är ännu, och blir i all hans tid.

Theodicé.

Strid, ty blott du sjelf dig räddar,
utan strid blir ingen räddning af,
och du ligger som du bäddar
till och med uti din graf.

Tiden.

Hvarje tid blir lång om han är tom
och om intet lägges i den.
Fyll med tankars rikedom
tiden, så förkortas tiden.

2—251247. *Tegnér, Saml. skrifter. 10.*

Hittebarnet.

Menskan — tänk uppå de orden —
kommer från en okänd ort,
är ett hittebarn på jorden;
Tiden fann det vid sin port

Barnet växer, går i skolen:
sen dess skoltid slutats här,
får det kanske bortom solen
veta hvem dess fader är.

Charlotta-dagen.

Grekerna, på hvilka jag plär lita,
delte tiden fordomdags
in i svarta dar och vita,
som Ni höra får rätt strax.
Svarta sorgeliga dagar
jag haft många, om det Er behagar.
Men allt ädelt, klokt och godt
kallar jag som dagen för Charlotte.

Till Friherre C. A. v. Nolcken.

Ädel man och *adelsman*
är ej alltid *ett*, det kan jag svärja;
men på vackra Jordeberga
bägge jag förenta fann.

I Kronobergs ruiner.

Jag stod i Kronobergs ruiner
inunder Gustaf Vasas ek,
der qvällens matta lampa skiner
emellan bladens mörka lek.
Men med förtviflans hemska miner
gick mången skugga, vild och blek,
och deribland kanske Nils Dacke,
som ångrade hvad ont han gjort,
då han bröt borgens stängda port. —
Ack, när på dödens port vi knacke,
han gerna plägar öppnas fort.

Jag stod — på Vasas *sol* jag tänkte,
jag drömde åter minnets skatt,
och sköldar gnydde, hjelmar blänkte; —
men plötsligt dagg från eken stänkte,
jag såg mig om, och det var — natt.

DIKTER

TILLÄGG

Vid hofmarskalken grefve Corfitz L. Beckfriis's husfrus fru friherrinnan Louise Thotts graf vid Gustafs kyrka.

Den nya graf vigs in i dag,
och af det stoft som deri bäddas,
af dygd, af godhet och behag
kan intet, utom minnet, räddas.
O! quäfs ej allt i dödens famn,
är grafven evighetens linda,
låt Sången vid hvart älskadt namn
en enkel krans kring urnan binda.

Och hvilar ej en upphöjd dygd,
en sällsynt, inom dessa murar,
hvars godhet nedsteg i vår bygd
så obemärkt som nattens skurar?
Var ej dess lif en föreskrift
af redlig håg, af verksamt sinne?
Tog hon ej med sig i sin grift
välgärningarnas rika minne?

Uppå den höjd der Lyckan satt
med flärden, stormarne och spliten
den goda Ton som tycks så platt,
den stora verld som syns så liten,
hur ädel stod hon der, hur hög,
med dygdens vidsträckta förmåga,
fann ingen menskopligt för hög
och nödens hyddor ej för låga.

I dygder dem ej verlden ser,
en Mors, en Makas helga pligter,
låt Ryktet fritt förgäta er,
låt Flärden räkna er bland dikter,
Hon vek ej från er lugna stig
till yrslans lek, till tidens joller,
och låt ej Nöjet gäcka sig
med löften dem ej Ångren håller.

Och likväl på sin dödssäng än
hvad fröjd hon hade att försaka!
Hon saknade en Son vid den.
Hon saknade vid den en Maka.
För hastigt flydde hennes själ
ifrån dem till Gudomligheten:
en börjad bön för deras väl
fick bedjas ut i evigheten.

Så sof i dina lundars famn,
i dina Elysejska gårdar,
der Tacksamheten lärt ditt namn,
och helig Sorg ditt minne vårdar.

Och höres Näktergaln en gång
bredvid din graf i sommarns dagar,
skall Vandrarn hviska vid hans sång:
»det är *Louises* död han klagar!»

Till Therese.

Mera smärt kan intet ges,
sade liljan, än min stängel.
Se, då formade en Engel
hastigt växten på Therese.

Åt den fina, åt den smärta
gladde sig den himlens son,
och, att ej bli skild derfrån,
tog han plats i hennes hjerta.

Till Grefvinnan af Ugglas,

som sändt en blomma.

För vännen glömmer jag Grefvinnan,
Du är så god som du är glad.
Jag kysser på din gåfvas blad,
o! att det vore gifvarinnan!

Men blomman tynar hastigt af,
i morgon lefver hon ej mera.
När sångarn dött som hon, plantera
ännu en sådan på hans graf.

Sthm d. 14 Nov. 1829.

Es. Tegnér.

Till Emilie

Med sanna drag, fastän i rosenskimmer,
blef *Frithiofs lycka* målad förr af mig;
men Ingborgs lycka, som jag nu förnimmer,
var den att Frithiof icke kände dig.

Den gamla hjeltetiden är förgången,
dess bilder lefva blott i Diktens land;
men när du ser dem, tänk ej blott på sången.
Tänk litet ock på Sångaren ibland!

Tidens flygt.

Du tror dig lycklig och du är det, Emma,
men Tidens flygt kan mensklig makt ej hämma.
O! stod han still vid dina tjugu år
med idel blommor och med idel vår!

Men den förgänglige beständigt rymmer
och drar oss med till saknad och bekymmer.
Då mulnar himlen, lifvet går i ax
allt som det mognar, mindre oss till lags.

Hvad blaggarnsdagar då för dar av siden!
ty snart är bergnings-, snart är tröskningstiden.
Hvad svett och möda! och till slut ändå
blir tomma halmen hvad vi tröska på!

PROSAISKA UPPSATSER

ODATERADE

3—251247. *Tegnér, Saml. skrifter. 10.*

Prestvigningstal.

I.

Den vise Syrach säger, att *den som för sinom Skapare syndar, han måste komma läkarenom i händer* (Syr. 38: 15). Men syndat hafve vi alle, både med kropp och själ, och själens läkare har, hvart han går, sitt sjukhus. Ty själens lidanden äro talrikare än kroppens, de äro allmännare, de äro djupare, de äro svårare att bota. Jag vill icke omtala de få dem Gud i sin vrede gifvit det brinnande hjertat och det lättrörliga sinnet, dem en ständig oro jagar från det ena ögonblicket till det andra, och som bära icke blott sin egen smärta, utan äfven hvarje annans som de känna. För dem gifves ingen läkedom på jorden, det är deras bestämmelse att vara lifvets blottade känslonerver, att vara de evigt dallrande strängarna på Skapelsens harpa. Men äfven utom dessa, som lyckligtvis äro få, så är ju, hvart vi se oss om, det menskliga lifvet sin egen sjukdom. Eller känner du någon, huru önskvärd hans yttre belägenhet må synas, huru lugnt hans inre må vara, som icke någon gång, icke många gånger smakat lifvets bitterhet? Vet du en glädje som icke bedrager, vet du ett hopp som icke sviker på jorden? Det är ju allt fåfänglighet och sken, det är ju ingen ting, som består här nere, den längtande Anden märker väl att han icke har någon varaktig stad under solen. Med gråt börjar barnet sitt lif, och med plågor slutas det för den utlefvade. Den konungslige Profeten har rätt då

han utropar »att mskn är född till olycka liksom foglarna till att flyga».

Är nu det mskliga lifvet sådant, så behöfver väl själen sin läkare. Men här nere växer ingen ört för det sjuka hjertat, själens läkedom måste sökas på de himmelska höjderna. Derföre har gudaläran nedstigit på jorden, en tröstefull gudomlighet med frid i sin barm och med öfvertygelse på sina läppar. Du har anmält dig, min Broder, att föra hennes ord, du framträder i dag för altaret att invigas till hennes tjenst. Du kommer icke oberedd: hvad du *kan* blifva, det är du redan, oerfarenhetens flygtiga ålder ligger långt bakom dig, vishetens år hafva längesedan för dig inträdt. Välkommen derföre till ditt nya kall! Sköt det med nit och värma, ty lifsens frö gror icke i kölden; sköt det med omtanka, ty det är ansvarsfullt och fordrar alla din själs krafter; sköt det med öppet sinne, ty det Goda trifves helst i dagen och himmelens ljus gläder sig att se på dess framgång; sköt det med hopp och förtröstan, ty välsignelsen kommer ofvanifrån. Gå med läkedom till det sjuka, gå med frid till det oroliga hjertat, utbred, så vidt du kan, Guds rike på jorden, sätt fram hans ljus för dem som bo i mörko lande, lugna lifvet och trösta döden! Var mig ännu en gång välkommen, du själens läkare, du Gudomlighetens Ombud, du fridens, du salighetens härold härnere! Välsignad vare den stund då du inträder i ditt embete, då du böjer ditt knä och lyfter ditt hjerta i bönen, välsignad vare den stunden af Gud och af mskor! Amen.

II.

Sköt du folket inför Gud, och framsätt ärenden för Gudi. Och förse dem med rätt och lag att Du visar dem den väg, der de

uti vandra skola; och de gerningar som de göra skola. Sålunda talade fordomdags den vise Jethro till Moses då han med Israels barn vandrade i öcknen på vägen till det förlofvade landet. Men den vandringen fortfar ännu, när hon nemligen tages i en andelig mening. Jakobs hus är icke utdödt ännu, det fortfar till dagarnas ända. Öcknen är det menskliga lifvet, och det förlofvade landet ligger ofvanom skyarna. Väl är Lagen utgifven och åskan har långt för detta knallat ut öfver Sinai. Väl är också lagen fullbordad, ett gladt Budskap som heter Evangelium har nedstigit från himlen, och lifvets sol skiner mild och välgörande öfver den christna verlden. Väl ha vi också en bättre ledare än Israëls barn genom öcknen. Men det är också ett annat Canaan som vi söke, det är en vådligare väg vi hava att vandra, det är andra fiender vi hafva att besegra. Det Canaan vi söka ses icke med dödliga ögon, den väg vi ha att vandra går genom andans land, de fiender som hindra oss ligga för större delen i vårt eget hjerta. Till Eder, I unge Män, som åtagit Er det svåra värfvet att leda Jesu Christi menighet, lämpar jag derföre ännu Jethros ord: »Sköten folket inför Gud och framsätten ärenden för Gudi. Och försen dem med rätt och lag, att I visen dem den väg der de uti vandra skola, och de gerningar som de göra skola.» Orden läsas uti II. Mos.B. 18. 19. 20.

Sköten folket inför Gudi. Detta är summan af det Embete hvartill I i dag invigens. Det är icke folkets *verldsliga* angelägenheter som blifvit er ombetrodda. Dessa äro uppdragna åt andra som derföre ansvara. Om I likväl dermed stundom måsten sysselsätta Er, så glömmen icke att det bör ske i en helt annan mening och afsigt än den vanliga. Allt verldsligt har även en andelig betydelse, det Timliga hänvisar beständigt till det Eviga. Det är Lärarens kall att förklara och utreda sammanhanget mel-

lan dessa. I ären kallade att blifva andans männer. Derföre tillhöra Er folkets *andeliga* angelägenheter. Ären I icke öfvertygade att dessa äro de högsta, de vigtigaste, då stån I förgäfves här och fåfängt blir Ert arbete i församlingen. Men hvarföre skullen I tvifla derom? Äfven den okunnigaste inser vid det ringaste eftersinnande att Anden styrer verlden, att Anden äfven hos menniskan är det yppersta. Dess utvickling i tiden, dess öde i evigheten är lagdt på Edra hjertan. Upplysen derföre förståndet, förbättren viljan, böjen det trotsiga, upprätten det svaga sinnet. Undervisen de unga, råden de medelåldriga, trösten de gamla, visen åt alla det eviga lifvets väg. Den vägen är Er företeckned af Gud i hans ord, och om någon genom Ert förvållande eller Er försummelse far vill, då blir Ert ansvar så mycket drygare och den evige domaren kräfver en gång hvarje förlorad själ tillbaka ur Edra händer. Men verken I, efter måttet af Edra krafter, med allvarligt sinne för det goda, för det sanna, för det heliga: lären I, som I bören, med barnets oskuld, med mandomens mognad, med ålderdomens erfarenhet: bekräften I Er lära med Ert lefverne, upplysande för den vilseförda, bestraffande mot den hårdhjertade, uppmuntrande mot den bekymrade, förlåtande mot den ångerfulle, fördragsamma mot hvar man: då först hållen I den ed I nu skolen svärja, då bären I himmelrikets nycklar, då ären I Jesu Christi stridsmän, då *sköten I rätteliga folket inför Gudi.*

Framsätten ärenden för Gudi. I hafven nyligen hört, och känden det redan förut hvilka dessa ärenden äro. Den rätte Medlaren mellan Gud och mskor är visserligen Christus som framsätter allas våra ärenden för Gudi. Men I ären Hans tjenare, I skolen förkunna Hans lära, I bören, så vidt Er svaghet förmår, föra Hans sak på jorden. Ert kall är derföre äfven ett medlarekall och af Er väntar för-

samlingen med rätta att I, å hennes vägnar, nalkens Gud i *bönen.* Ty bönen är mskns umgängelse med Gud, hon är det bekymrade hjertats språk som förstås i himlen. Det är skönt när den enskilte beder och med barnslig tillförsigt anförtror sitt väl i den gode Fadrens händer. Men vida skönare är det likväl när Läraren beder för sin församling och nedlägger alla dess samlade önskningar inför den Eviges thron. Hvarom I skolen bedja, både för Er sjelfva och för andra, det veten I af Er store Mästare. Men bedjen med brinnande hjertan, med rena sinnen. Ty en sömnig bön dör bort i molnen, hon hinner ej opp till himlen; och sinnets renhet är själens bröllopskläder, hvarförutan I ej mån framträda inför renhetens Gud. — När I sålunda bedjen för folket, då hörer Eder Gud och gifver af sin oändliga barmhärtighet hvad helsosamt är, hvad som kan bestå med hans högre verldsstyrelse och det helas behof. Men sjelfve hafven I uppfyllt en af Edra skönaste pligter, och såsom det höfves en Lärare *framsatt folkets ärender inför Gudi.* —

Försen folket med rätt och lag. Den Högstes lag är väl långt för detta utgifven och Evangelium är förkunnadt för jordens slägten. Men för den som ej känner dem är det det samma som om de ej funnes. Det blir Er pligt att härom undervisa församlingen, synnerligast de unga. Ty deras behof af kunskap är störst och på deras oförderfvade sinnen verkar vanligen det heliga ordet kraftigast. Påminnen Er tillika att minsta delen af folket emottager någon annan undervisning än den som I sålunda kunnen bibringa dem. Den är också, när den rätt gifves och rätt fattas, för dem tillräcklig. Af verldslig mångkunnighet blir ingen vis, och för allmogen i synnerhet är den både onödig och ofta skadlig. Det enda nödvändiga för dem äro Christendomens enkla och rörande sanningar, som på en gång

äro det första och sista af visheten. Ty Herren Gud är A och O och med det som hans ord lärer, hjelper sig det fromma sinnet fram genom lifvet, och hjelper sig äfven, hvad bättre är, fram genom döden. Inplanten derföre dessa läror med ifver och eftertryck, tröttnen ej att upprepa och inprägla dem hos alla som anförtros åt Er vård. Guds ord varar evinnerliga, men det måste genom menskliga medel bibehållas och utbredas. Herren vakar över sin lära; men all lära fordrar en Lärare och dertill hafven I anmält Eder. Det är icke ett tomt namn, det fordrar alla Er själs krafter, det är från i dag Er lefnads bestämmelse. Uppfyllen den så vidt I förmån, med ärligt allvar, med fromt nit. Lären i andan och sanningen, varen alltjemnt till hands med upplysning för den okunnige, med öfvertygelse för den tviflande, med råd för den rådville, med tröst för den bedröfvade. Ty endast sålunda blifven I värdige en christelig Lärares namn, endast sålunda kunnen I nu mera *förse folket med lag och rätt.*

Visen folket den väg der de uti vandra skola och de gerningar som de göra skola. All christelig undervisning åsyftar icke blott förståndets upplysning, utan äfven och väsendtligast hjertats och lefvernets förbättring. Till ett blott och bart minnesverk, till ett tomt mundväder var Christendomen ej från början ämnad. Den döda Tron hvilar på en död kunskap; den lefvande deremot tillkännager sitt lif just derigenom att hon visar sig i handling. Kunskapen om Gud är endast half om den ej öfvergår till kärlek, och kärleken är roten till all god gerning. Den mig älskar han varder hållande min bud, säger den store Läraren. Den ytliga Christendom som stannar vid ett blott vetande eller vid yttre plägseder, och derigenom tror sig rädda själen, den är sämre än Judarnas galenskap och Hedningarnas villo; ty den gör det högsta lågt och drifver gäck med det

heligaste. Bemöden Er derföre från början att den sanning I prediken måtte bära sin frukt i lifvet och för döden. Det gifves dertill många medel som kunna bero af Eder; men det verksammaste är likväl det som I sjelfve genom Ert lefverne bevittnen att Er kunskap ej är fåfäng, om I sjelfve utöfven hvad I lären åt andra, i saktmod, i kärlek, i hjertats renhet. På Lärarens efterdöme aktar Församlingen med rätta, hon anser det med skäl, om ej som ett bevis på lärans sanning åtminstone som ett bevis på *dens* egen öfvertygelse som förkunnar henne. De största gåfvor äro fruktlösa för himlen, om de ej understödjas af den oförvitlighet i lefnaden som bereder aktning åt en hvar, men för Läraren i synnerhet är oumbärlig. Derigenom verkar han säkrast på folket som lättare fattar exemplet än föreskriften, och har svårt för att skilja mellan Ordet sjelf och dess förkunnare. Varen derföre uppmärksamma på Er sjelfva, gifven ej anledning åt oordningen att ursäkta sig med Er egen föresyn. Det verldsliga sinnet är skarpsynt och spejar flitigt på deras svagheter som tillsatte äro att föregå andra och icke blott förkunna utan äfven sjelfve vandra eviga lifsens väg. Betrakten Er från denna stunden såsom invigde Herranom, icke blott till Läran utan äfven till dess utöfning, såsom lefvande förebilder af Ordets sanning. Vandren utan fläck för Gudi och mannom: då *visen I folket den väg der de uti vandra skola, och de gerningar som de göra skola.*

III.

De hafva tagit bort min Herre, klagade Maria då hon fann grafven tom efter den uppståndne. Och sålunda må äfven vi klaga då vi finna icke blott grafven, utan äfven lifvet tomt. Vår tid går onekligen framåt i många rikt-

ningar. Vetandet begrundas djupare och sträcker sig vidare, den ena slöjan efter den andra faller bort ifrån Skapelsens anlete, menniskan är mera än förr Naturens Herre, åskan ledes i gångstol som ett barn, och ångan spännes för lasset som en dragare, och flyttar ofantliga tyngder öfver haf och land. Men i ett annat, i ett vida vigtigare afseende går äfven Tiden tillbaka. Utom sig herrskar menniskan mera än förr och hennes rike vidgas dagligen. Men inom sig är hon mera slaf än någonsin, midt i Christenheten tjenar hon mera än förr de stumma, de verkliga afgudarna. Templet i hennes hjerta förfaller allt mer och mer, allt mer och mer tränger fienden undan de goda Makterna derinne. Det är ett kallt, ett beräknande, ett kärlekslöst Tidehvarf, och just derföre ett ochristligt. Ty man älskar egenteligen ingen ting annat än sig sjelf och sin egen lilla lumpna personlighet, hvarje enskilt man tror sig vara medelpunkten i solsystemet, utom honom gifves det intet som har ett värde. Jorden är till för att föda honom, medmenniskor för att gagna honom, Lag och Rätt för att freda hans fördelar, Gud sjelf är till för att slutligen belöna honom. Och på detta sätt krymper menniskohjertat ihop lik en frostbiten blomma, och de stora tankarna, de rika uppoffringarna för sin tro, sitt land, sin ära, för allt som är stort och ädelt i menskligheten, de dra sig alla undan och skämmas för ett egennyttigt och småsinnadt slägte. Det är sant, Enfaldigheten är försvunnen, men lifvets enfald har äfven försvunnit, Vantron är borta, men hon har tagit Tron med sig, man fruktar icke mera för djefvulen, men man fruktar ej heller Gud: det ihåliga lifvet har förlorat sin kärna och äfven de bättre bita sig fåfängt ömtände på det målade skalet. Ofta i nattens tystnad när de mörka föreställningarna sväfva omkring mitt sömnlösa läger, när jag tycker mig höra hur likmasken gnager på

mitt folks, på mitt fäderneslands, på mina egna hjertrötter, då förefaller det mig som om Förstörelsens Engel ginge genom Tidehvarfvet, liksom fordomdags genom Sanheribs läger, då tycker jag mig stå, icke vid Christi, utan vid Christendomens graf, och klagar med Maria: »de hafva tagit bort min Herre». —

Det är mot detta Onda som I skolen strida, I unge Medbröder som i dag invigens till den Christna Kyrkans tjenst och svärjen ljusets och kärlekens fana. Låten icke förvilla Er af dagens tvister mellan de Skriftlärde. Aderton århundraden ha hört deras spitsfundigheter och ömsesidiga förkättringar; men det väsendtliga i Christendomen tänker jag, består för evigheten och då må det tillfälliga och förgängliga gerna omvexla. Låt dem tvista om Uppenbarelsens möjlighet och verklighet. Hvarje tänkande Man vet inom sig sjelf att hvarje Tid och företrädesvis Christi tid uppenbarar på sitt vis, Menniskoslägtets Häfder äro den fortgående, den ännu oafslutade Uppenbarelseboken. Låt dem tvista om Treenighetens hemlighet. Det väsendtliga är ju det att Gud är en Fader, att Sonen är Menskligheten föreställd i Menskligheten krona, i Jesus af Nazareth. Och den långa tvisten om de begge Naturerna i Christo, hvad blir dock dess slutliga upplösning om icke den att i den mån menniskan stiger nalkas hon Gudomen och sammanfaller med den, eller med andra ord att hvarje menniskobarn är bestämdt att bli en Gudason? Men den helige Ande, Guds ande, han går ju uppenbarligen genom Verlden som utan honom skulle vara en död massa, han förnimmes ju i hvarje menskligt hjerta som vill det rätta, och söker det sanna, och bildar det Sköna, han är ju med öfverallt i våra bästa, våra saligaste stunder. Att fråga hur han verkar på menniskan, huru nåden består tillhopa med friheten, det är det samma som att fråga om gnistan

ligger i stålet eller i flintan, då hon endast uppkommer genom en samverkan af begge. Allt är nåd och allt är frihet, efter som man ser det från särskilta och enstaka sidor. Och slutligen Försoningens hemlighet som tillika är den eviga kärlekens hemlighet och som ej skulle vara det om hon kunde upplösas som ett räknetal: huru många äro icke förklaringarna deröfver, huru besynnerliga, huru motsägande! Men det vissa är dock det att hon är och alltid varit ett behof för mskohjertat, att hon derför, ehuru under olika former, går som en purpurtråd genom menniskoödets dunkla väf, att hon varit och är och förblifver Verldshistoriens hjertblod. — På dessa Christendomens hufvudläror beror mycket; på deras olika uppfattning föga. Men på lärorna beror ingalunda allt, den rätta, den väsendtliga Gudadyrkan ligger i den fromma känslan, det är för kallt för henne i hjernan, men hon trifves i hjertkamrarna. Låt begreppen vexla, endast det fromma sinnet står qvar. Derför förmanar jag Er att väsendtligen söka verka i den riktningen; ty tidens onda ligger i bröstet, egennyttan, beräkningen, sjelfkärleken ha utträngt all annan och bättre kärlek, det småsinnade slägtet saknar mindre ljus än värma, det är frossbrytningar som skaka verlden. Ett varmt, ett nitiskt, ett christligt sinne hos läraren är den bästa läroboken, folket förstår den öfverallt och efterdömet smittar, så väl det goda som det onda. Kommen ihåg att I ären Himmelens ombud på jorden, de himmelska orden, kärlekens och fridens ord, passa illa tillhopa med ett kallt och kärlekslöst sinne. Er verkningskrets må tilläfventyrs bli inskränkt och ringa; men ingenting är ringa i hvad som rör menskligheten stora angelägenhet. Bevaken den så vidt I förmån. Framgång följer ej alltid, men välsignelse följer städse ett ärligt bemödande. Välsignelsen bygger huset och om huset är Kyrkan så botar

hon dess refvor. Måtte den välsignelsen stiga ner öfver Eder, och följa Eder genom lifvet och i döden! Amen!

IV.

Haf akt uppå dig sjelf och på läran, var fordomdags Pauli förmaning till den unge Timotheus. Denna förmaning var dubbelt nödvändig i Församlingens första tider, då Christendomen ännu låg i sin vagga, dess bekännare voro få och föraktade, emedan de för det mesta tillhörde de ringare och obildade folkklasserna, och läran sjelf, med alla sina egenheter, ansågs som en svärmande dröm, var Grekerna en galenskap och Judarna en förargelse. Vi lefva nu under helt andra förhållanden. Christendomen har eröfrat hela den bildade verlden, Vettenskap och Konst hafva öfverallt gått i dess tjenst, öfverallt är han ljusets öga, jordens Vise böja sitt hufvud för stjernan öfver Betlehem, jordens Väldige hålla sin sköld för Korset. Och likväl ligger det i Christendomen något eget, något af yttre förhållanden oberoende som gör att Apostlens förmaning ännu alltjemt är användbar, helsosam, nödvändig. Ännu alltjemt innehåller den i kärnfull korthet hufvudsumman af den christelige Lärarens pligter. Jag upprepar den derföre i dag; vid inträdet i Ert kall helsar jag Er med de betydningsfulla orden: *Haf akt uppå dig sjelf och på läran.* —

Haf akt uppå dig sjelf. Den christelige Läraren är icke hvad Forntidens Prester troddes vara. Han uppträder icke som ett slags högre väsende, som en medlande person mellan himmel och jord; ty vi erkänna blott en Medlare som är Jesus Christus. Han talar icke omedelbarligen med Gud, utan han förnimmer som hvarje annan dess röst, men en-

dast medelbarligen, i Uppenbarelsen, i Förnuftet, i Naturen. Den helige Anden (ett begrepp som, när det rätt fattas, är hjertat i Christendomen) kommer till honom, men icke annorlunda än till alla andra. Med ett ord, helgonskenet som låg kring det forntida Presterskapets panna är försvunnet, den christna Läraren är icke någon fridlyst person, tadlets öga hvilar fritt på hans svagheter som på alla andras, han står, en menniska ibland menniskor, endast med högre kunskaper och ett heligare kall. Och på andra sidan, hvad är Christendomen sjelf? Utan tvifvel en lära, men en lära som väsendteligen är riktad på lifvet, det yttre och i synnerhet det inre lifvet. Visserligen är *Gudaktighetens hemlighet* stor; men icke derföre, att hon upplyser oss om något förut alldeles ohördt och okändt, utan derföre att hon är menniskohjertats egen innersta hemlighet, den hon förklarar och framställer i dagen. Det gifves ingen af Christendomens väsendteliga läror som icke förut låg med sitt frö i ett menniskobröst, och anades dunkelt i våra bättre stunder, utan att kunna komma till lif och klarhet. Men när de vakna upp och framträda, då känna vi igen de fördolda Englarna, vi förnimma förgätna men välbekanta toner, när de hviska till oss om den himmelske Fadren hvars öga är öfver oss, om kärlek, om försonlighet, om förtröstan, och om Fadrens hus der det är många boningar. Detta är hemligheten af Christendomens framgång och bestånd, och vi behöfva ej ta vår tillflykt till något särskilt underverk för att förklara dem: ty Christendomen, churu i en outvicklad gestalt, är så gammal som verlden, som menniskohjertat, och det är en djuptänkt sanning när Menniskones Son säger hos Johannes: *Innan Abraham var, var jag.* Den ledande tanken i hela denna lära är Tro verkad genom Anden, och uppenbar i gerningen. Ty hvad skulle väl Tron vara om hon icke är en öfvertygelse grundad i känslan och som tar mandom

i handlingen? Hvad skulle väl Anden vara om han icke är Guds kraft, verksam icke blott i den yttre Naturen, utan äfven i den inre menskliga, der han framträder i tänkesätt och i gerning? En Tro utan gerning är ett så fåkunnigt, ett så motsägande begrepp som om du ville tänka dig ett seende öga som ingenting ser, eller ett språk som ej uttalar någon föreställning, eller en vind på hafvet som hinner skeppet och dock icke fyller dess segel. Derföre är Christendomen i sitt innersta väsende en lära till handling; och just derföre kommer det hos den som förkunnar henne, mera än annorstädes an på hans egen personlighet, på hans tänke- och handlingssätt. Detta är så påtagligt att äfven den enfaldigaste inom församlingen inser, eller rättare känner det. Visar hans lärare sig liknöjd och ljum för det värf han förer, förråder han spår till egennytta, väld, hat, oordentlighet i seder: då är i och med det samma Christi Evangelium förrådt, och hans arbete i Församlingen är fåfängt. Ingen lärdom, huru djup och vidsträckt han än är, ingen vältalighet, huru rik och lysande han än må visa sig, öfverskyler dylika brister för det oförderfvade sinnet. Och derföre, mina Bröder, förmanar jag Er med Pauli förmaning: om icke för Er egen skuld, för eget anseendes, för egen tillfridsställelses skuld, så åtminstone för den Lärans skuld, hvars fana I i dag skolen svärja, för framgången af det heliga kall hvars pligter I nu viljen åtaga Er, för den Christna Kyrkans skuld, som är den högre, den förädlade Menskligheten Skattkammare, som är porten till himlen: jag förmanar Eder med Pauli förmaning: *Hafven akt uppå Er sjelfva!*

Det heter vidare: *Haf akt uppå läran.* Christna läran kallas med rätta för en Uppenbarelse. Men hvad är Uppenbarelse? Hvarje tid uppenbarar, och Christi tid gjorde det företrädesvis; men både förr och efter den fans Uppen-

barelse, och dess källa torkar ej ut, så länge Gud lefver, så länge Våren blir grön, förnuftet forskar och Häfderna ha en tunga. De Naturkunnige lära oss att ljuset i sig sjelf är ett och enahanda och färglöst: men som sådant kan det ej fattas af något menskligt öga, det måste förut brytas i skyn och mot jorden, och först derigenom kan det af oss förnimmas med sitt rika, sitt skiftande färgspel. Och på samma sätt är det äfven med Uppenbarelsens ljus. Det bär alltid och allestädes sin tids färger, liksom det talar sin tids tungomål. Det är i sanning en besynnerlig föreställning, att Uppenbarelsen skulle ha fallit alldeles enstaka, alldeles naken ner ifrån himlen, lik sköldar som genom ett under fallit från himlen och dem Romerska sagan omtalar. Den hade i det fallet åtminstone varit obrukbar och gagnlös för sin tids menniskor; och de Heliga Urkunder der christna kyrkan söker sin Uppenbarelse, visa ej heller något sådant. De innehålla läror om de gudomliga tingen, men inbäddade bland en mängd andra ämnen som dermed stå i mer eller mindre sammanhang. Att nu afsöndra hvad som är egentlig och bestående lärosats från hvad som endast är dess tillfälliga, till tiden hörande omklädnad, att skilja form från innehåll, detta är de Skriftlärdes kall; och om vi äfven inskränka den christelige Lärarens yrke endast till att ransaka Skrifterna, så är dock redan detta en lifstids göra. Ty huru mycken kännedom fordrar det icke af forntidens språk, seder, tänkesätt och öden, huru mycken insigt om beskaffenheten och utvecklingen af hela dess bildning? Med ett ord, Bibeln har sin nyckel, sin förklaringsgrund i fyra årtusendens häfder. — Men ännu mera. Sjelfva de fundna lärorna förevisa ett märkvärdigt framskridande och stegring, från de första enkla begreppen som kunde fattas af kringirrande Nomader, ända upp till dem, der den Vises utbildade förnuft ej

har något vidare att tillägga eller önska. Abrahams Gud var väl redan den ende och sanne Guden, men ännu endast för en stam af Herdar, med uteslutande af hela det öfriga menniskoslägtet. Hvilket afstånd är icke från denne ända upp till Christi Gud, som är alla menniskors kärleksrike Fader, och vill stifta ett evigt, ett himmelskt rike på jorden, omfattande alla dess slägten, och hvarmed Uppenbarelsen, från denna sida betraktad, kan anses fulländad! De heliga Urkunderna vitsorda på detta sätt Uppenbarelsens plan och fortgång, de innehålla Protokollerna öfver den Uppfostran Gud gifvit Menskligheten, till en början symboliskt inskränkt inom ett enda folk, men sedermera och i tidernas fullbordan ämnad att i Christendomen omfatta dem alla. Härtill kommer slutligen ännu en annan omständighet. Österlandets Vise brukade icke att sammanbinda sina läror till ett sammanhängande helt, de älskade tvertom att uttrycka sig i strödda satser, i korta tänkespråk, i målande bilder. Vi åter äro födde under en blekare sol, som icke färgar Inbillningskraften så rosenröd, vi lefva under mera invicklade samhällsförhållanden, stå på en annan bildningspunkt, och hela vår tids riktning är uppenbarligen mera betraktande och vettenskaplig än Forntidens. För oss är det derför nödvändigt att i allt söka förståndig enhet, och i sjelfva Gudaläran måste vi söka att sammanbinda begreppen i överskådligt sammanhang till ett helt, till en Lärobyggnad. En sådan Lärobyggnad finnes icke, och kan enligt sakens natur, ej finnas i Bibeln; men väl förefinnas byggnadsämnena dertill, ehuru i spridd ordning. Aderton århundraden ha öfvat sin skarpsinnighet på att uppföra en dylik byggnad: mången sådan har rest sig och åter fallit: och ännu i dag tvista de Skriftlärde både om dess grundvalar och dess ritning. På detta sätt har den christna Gudaläran, från sitt första enkla ursprung,

växt ut till en vidlyftig Vettenskap, som icke kan umbäras af den, som blifvit kallad att förkunna henne bland folket. Christendomen ligger väl icke i vetandet; men vetandet är dock nödvändigt för att rätt fatta och i synnerhet för att utvickla och framställa det christeliga lärobegreppet. Det förstås af sig sjelf att man icke af hvarje lärare i Församlingen kan fordra Vettenskapen i sin fullständighet: endast dess allmänna begynnelsegrunder, endast en allmän men klar öfversigt af dess följder, dess utvickling, dess närvarande tillstånd, fordras med rätta. Den som brister häruti, han har icke *akt uppå läran*, han gör icke en Evangelisk predikares verk rätteliga, han leker blindbock, icke blott med sitt Tidehvarf, utan äfven med sitt kall och sin Tro, han vet icke på hvem han tror, eller åtminstone vet han icke, *hvarföre* han tror, han kan ej uppge något förnuftigt skäl, hvarföre han ej likså gerna borde tro på Brahma, eller Buddha eller Mahomet. I en tid så stormig, så mångfaldigt upprörd som vår, då de vettenskapliga hvälfningarna äro så många, då Forskningen öfverallt och i alla riktningar tar sin djerfvaste flygt, och mången fruktar att hon torde skaka Christendomen i sina grundvalar; — i en sådan tid blir det nödvändigare än någonsin att hvarje lärare efter förmåga, med vaksamt öga följer och bedömmer Vettenskapens riktning och, så godt han kan, *har akt uppå läran.*

Och med denna förklaring af Apostelns betydningsfulla ord bjuder jag Eder, I unge medbröder, vara välkomna i Kyrkans tjenst. Hvarje redlig man *den der ett embete hafver, han aktar deruppå.* Detta gäller, äfven om Embetet är ett verldsligt kall. Den som försummar ett sådant, eller endast sköter det på det håglösa sätt som är nog för att ej ådraga sig offentligt åtal: den som anser sina nöjen, sin maklighet, sin vinst såsom hufvudsak, och Embetet sjelf

med dess pligter som bisak: den som icke blyges att dag från dag, år från år, stå med tiggarstafven utan för Statens dörr och bettla sig till det bröd som han är ombetrodd att med sitt nit, sin verksamhet, sin duglighet förtjena: — sannerligen, hvarje vältänkande man föraktar en sådan i djupet af sitt hjerta, huru högt också Slumpen eller ett missledt förtroende må hafva stält honom. Gäller nu detta om ett verldsligt Embete, huru mycket mer måste det ej gälla om ett andeligt? Åt Andans Män har Staten anförtrott sin yppersta angelägenhet, Kyrkan har nedlagt sitt heligaste i deras händer, de äro ämnade att vara Mensklighetens Skattmästare. Söken att svara mot ett sådant förtroende, I unge Män; tänken ringa om Er sjelfva, men högt om Ert kall, och nedläggen deruti hela Er själ, alla Ert förstånds och Ert hjertas krafter. Akten Ert Embete, ty solen skiner ej på något mera heligt och vördnadsvärdt. Betrakten det från i dag som Ert lifs bestämmelse, ty det fordrar uteslutande sin man, det fordrar ett helt jordiskt lif, och förbereder till ett evigt. Framställen Er sjelfva såsom en föresyn för Församlingen, i hjertats renhet, i nitets allvar, i förståndets klarhet, i kunskapens säkerhet och omfång! *Hafven akt uppå Er sjelfva och på läran; ty när I detta gören, då frälsen I Er sjelfva och dem som Er höra.* Amen!

V.

Vi äro Guds medhjelpare, skrifver Paulus i sitt första bref till de christna i Corinthus. För menniskan, som är ett så svagt, ett så beroende, ett så hjelplöst väsende, som oupphörligen måste kämpa med de yttre tingen om sitt bestånd, och likaledes kämpa om sin frid med

den inre, den aldrig hvilande fienden i sitt eget bröst, för menniskan, som icke vet hvadan hon kommer eller hvart hon går, som är ett hittebarn i Tiden och likväl drömmer om Evigheten, — för menniskan, säger jag, måste det alltid vara en tröstefull och upplyftande tanke om hon i något afseende kan anse sig som Guds medhjelpare. Men på hvad sätt kan menniskan vara Guds medhjelpare? Hvad åsyftar Gud med sina skapade verk? *Gud är kärleken*, säger oss den skrifna uppenbarelsen; och det samma säger oss den uppenbarelsen som värmer oss ur solen och lyser oss ur stjernorna, som stillar vår hunger med jordens frukter och vår törst med hennes källor; det samma säger oss den uppenbarelsen hvilken är som ett vakande öga i vårt inre sinne, det samma säger oss slutligen och ännu säkrare den uppenbarelsen hvilken ligger som ett menskliglietens adelsbref i djupet af vårt eget hjerta. Om nu således Gud är kärleken, så kan han ej åsyfta något annat än sin skapelses och i synnerhet sitt menniskoslägtes bästa. Men hvad är det bästa för menniskan? Icke kan det vara det yttre, tillfälliga, förgängliga som dagen ger och tager, icke kan det vara tidens osäkra gåfvor, dem Evighetens arfvinge ej kan anse för sina. De hänga samtelige för löst på menniskans väsende, de äro samtelige en klädning, som dock förr eller sednare måste afläggas, och vi vete ju alla att slutligen ingen annan klädning blir qvar än svepningsklädningen som ändå förmultnar i grafven. Utan det bästa för menniskan måste vara något annat, något högre, fastare och evärdeligt: det måste vara det som egenteligen gör henne till menniska, det måste således sökas i hennes andeliga och oförgängliga natur. Men hvari består denna ypperst, om icke i förnuftets ljus och viljans renhet: hvad som är sant och godt, kunskap och rättskaffenhet — detta måste vara det bästa för menniskan, detta måste således

äfven vara det ändamål som med henne åsyftas; och hvar och en som befrämjar ett dylikt syfte, hvar och en som med tanke och handling befordrar ljus och förädling för sig sjelf och för andra, han utvidgar Guds rike på jorden, han är och kallas med rätta en Guds medhjelpare. Ty Gud verkar vanligast genom menniskor och naturliga medel. Han är icke som en oskicklig urmakare hvilken alltjemt måste fram och tumma på sitt misslyckade verk; och när han någon gång träder fram och verkar omedelbarligen, då är det i de stora verldshistoriska ögonblicken när Tidens Tornur är utlupit, hjulen måste smältas om och timmarna täljas efter en annan måttstock. Då kommer den Högstes kraft och öfverskygger menskligheten, då varder Ordet kött och bor ibland menniskor, då remnar förlåten i Templet, och genom den remnan blickar menniskoslägtet opp till en annan himmel och till andra stjernor. Men dessemellan går allt sin jemna gång, och det fordras inga öfvernaturliga krafter, ingen särskilt ingifvelse att i mer eller mindre mån vara en Guds medhjelpare; ty det hvarigenom vi uppbygga Guds Tempel på jorden, det hvarigenom vi befordra hans afsigt, neml. förnuftets ljus och samvetets vittnesbörd, äro ju gemensamma för oss alla. Visserligen äro gåfvorna mycket olika, och ingalunda böra vi jemföra oss med menskligheten herrlige, med Guds utkorade redskap som i tanke eller handling på ett utmärkt sätt befordrat hans ändamål derigenom att de upplyst och förädlat menniskoslägtet. Sådana hafva funnits i alla tider och bland alla folkslag: de äro Guds helige, de äro den fortgående Uppenbarelsens sändebud, och vi vörde med rätta deras minnen. Men om också gåfvorna äro mångahanda, så är dock Anden en, en helig Ande, ty han kommer af Gud, en allmännelig Ande, ty han kan ej utrotas ur mskligheten, en msklighetens Ande, ty den

förutan skulle mskan vara som de oförnuftiga djuren. Derföre är ingen så ringa, ingen så enskilt och afsöndrad att han icke i sin mån kan befordra Guds ändamål och i denna mening vara en Guds medhjelpare. Ty hvad är ringa eller hvad är stort inför Gud, hvars alnsmått heter oändlighet, för hvilken tusende år äro som en dag, och stjernorna, de vandrande verldar, äro såsom strösand på hans tempelgolf? Och hvad är enskildt och afsöndradt i menniskoslägtet? Är icke allt en följd af årtusenden, som gått förut, och verkan på årtusenden som följa efter, kan den enskilte tanken, den enskilte handlingen anses annorlunda än som droppar i verldshafvet; men ingen enda droppe drunknar eller förgås, utan de tusen och de hundratusen bilda en våg, och vågorna bilda hafvet. Och när skeppet går fram och drifves af himmelens vindar, då är det ju egentligen icke vågen, utan tillika hvarje droppe i vågen som tar skeppet på sin skuldra och vaggar det fram närmare och närmare till de saligas öar. Eller hvilken är så enskilt, så obetydlig att han icke verkar på sina närmaste, och dessa åter på sina, och så i oändlighet ifrån slägte till slägte? Sannerligen, den ändliga mskan bor och lefver dock midt i en oändlighet, hon är beslägtad, hon är hopvuxen med den samma, den luft hon andas kommer ifrån den gränslösa rymden, hvad hon tänker och gör, det gör hon icke för sig sjelf, utan för tusende, för ett helt som hon ej kan öfverskåda. Derföre må äfven de ringa, de obemärkta krafterna ej anses för overksamma; ty hvar och en som tänker sundt och handlar rättskaffens, huru inskränkt ock hans tanke- och handlingskrets må vara, han verkar dock både för sig sjelf och andra i Guds anda, till Guds ändamål; han är derföre, som Apostlen skrifver, en Guds medhjelpare. —

Men — det förstås af sig sjelft, att Apostlens ord icke böra tagas endast i denna allmänna mening, utan i en

mera enskilt och som närmare rör Eder, I unge Bröder, och det kall hvartill I i dag skolen invigas. Ty om hvarje menniska, efter måttet af sina krafter, genom förnuft och rättskaffenhet, kan vara en Guds medhjelpare, så måste detta gälla ännu mera och särskilt om en christelig lärare, som härtill blifvit uppfostrad, som häri bör sätta sitt lifs bestämmelse och af kyrkan blifvit kallad att förkunna eviga lifsens ord. Det förnämsta och yppersta härvid beror visserligen på ett högre bistånd hvilket i allmänhet bereder all msklig framgång; men i synnerhet bör tänkas ss. verksamt för dem hvilka åtagit sig att föra Guds talan på jorden. Men mycket beror också otvifvelaktigt på Er sjelfva, Er egen vilja, Ert eget bemödande; och det är i detta afseende som jag bör gifva Er några välmenta påminnelser med på vägen, på den branta vägen som nu förestår Eder.

Det första vi fordra af en Guds medhjelpare såsom christelig Lärare, är en sann Gudsfruktan hvilken alltid och allestädes röjer sig genom en rättskaffens vandel, liksom solen alltid röjer sig genom ljus och värme. Ty sann Gudsfruktan är ingenting annat än vördnad för det Heliga: för Gud som är Helighetens urbild, och för dess återsken, för det heliga hos mskan, eller som man äfven kallar det, för mskans moraliska väsende. Just på detta sistnämnda är Christendomen väsendteligen beräknad, derigenom bevisar han säkrast sitt gudomliga ursprung, derigenom är Christna Kyrkan en allmännelig och måste blifva det allt mer och mer, till dess det slutligen är blott en hjord och en herde. Eller hvarigenom tron I att Christendomen redan eröfrat hela den bildade menskligheten och ännu alltjemt utvidgar sig och tränger mörkret och råheten undan? Der hafva funnits uppenbarelser före, och uppenbarelser efter Christendomen, som visserligen

kunna anses för falska i det hela, men som dock ingalunda saknade sin Gudomsgnista. Hvaraf kommer det att de trifvas och lefva endast bland Barbarerna, och äfven småningom utträngas hos dem? Visserligen kommer detta, om man så vill uttrycka sig, af en Guds skickelse, men detta förstås af sig sjelf, emedan ingen ting kommer annorlunda: men närmaste orsaken ligger väl ändå i lärans egen verkande, öfvertygande, moraliska kraft: den ligger deri att hvarje oförderfvadt sinne deri igenkänner sina egna fordringar: den ligger deri att den läran icke blott räddar mskohjertats helgedomar, utan äfven renar och förklarar dem, den ligger deri att läran är så hög som Guds vishet, men tillika så enkel och okonstlad som ett barn. Christendomen, från denna sida betraktad, är egenteligen alla bättre sinnen medfödd, dess uppenbarelse är blott förklaringen af den naturliga lagens dunkla hieroglyfer, eller, som Apostlen träffande uttrycker sig, *Evangelium är lagsens fullkomning.* Att nu en sådan lära, att menniskokärlekens lära ej bör predikas af den hatfulle, den hårdhjertade, den afundsjuke: — att fridens ord förlora sin kraft på den trätgiriges läppar: — att de jordiska fördelarnas fåfänglighet ej rätt kan läras af den egennyttige, den härsklystne, den lycksökande: — att redlighet och öppenhet ej framställas som sig bör, af den falske och inbundne: — att hjertats renhet ej rätt kan prisas af den, som besmittelig är: — detta är ju i sig sjelf så tydligt att det ingalunda behöfver någon mångordig förklaring. — Men det gifves äfven, i afseende på Ert uppförande som lärare, en annan afväg för hvilken jag bör varna Eder. Det är i sig sjelf en skön inrättning i vår Evang. kyrka att Läraren icke här som annorstädes är afsöndrad från det öfriga samhället, utan har med folket icke blott en gemensam Tro, utan äfven ett gemensamt fädernesland, gemensam lag, gemensamma medborgerliga

pligter: han bor midtibland sin menighet, lefver för det mesta, likså enkelt som de, och till en stor del äfven af deras yrke. Detta är i sig sjelf en skön, en patriarkalisk en christelig inrättning; men den kan missbrukas och har tyvärr! blifvit det alltför mycket. Påminnen Er derföre att I blifvit kallade till menighetens ledare, icke till dess kamrater. Påminnen Er att I bören söka dess förtroende, icke dess förtrolighet. Lärare och åhörare äro både efter Guds och naturens ordning åtskilde, och den som förblandar dem handlar emot begge. Umgänget jemnar allt, och vi antage omärkeligen deras seder och tänkesätt med hvilka vi ständigt lefve; men derigenom förminskas också småningom den öfvervigt som läraren bör ha öfver sin församling och det är likväl hans bestämmelse, icke att stiga ner till allmogen, utan att lyfta den opp till sig, helst i andelig kunskap. —

Men — den som skall upplyfta, måste sjelf stå högre. I ären kallade att tjena Gud, icke blott i anden, utan äfven i sanningen, det vill säga, icke blott i viljans helighet, utan äfven i kunskap och bildning. Det är en falsk, en olycksalig tanke, som jag någon gång hört yrkas, men hvars följder jag oftare erfarit, att neml. den christelige Läraren behöfver mera Tro än lärdom, och att i synnerhet den så kallade verldsliga visheten är honom umbärlig. Denna tanke är först och främst falsk; ty den förutsätter, att Religionen skulle vara hvad den icke är, icke kan vara, något fullkoml. afsöndradt och enstaka i menskligheten, någonting bildadt i en helt annan verld och främmande för denna, en slags månsten som plötsligen och oförtänkt fallit ner ur skyarna. Men Religionen är ju tydligen något gudomligt, just derigenom att hon är det högsta i menskligheten, hon är ju uppenbart de mskliga förmögenheternas blomma, utvicklad och mognad, liksom andra blommor,

genom det himmelska ljuset. Men icke sväfvar den blomkronan för sig sjelf i luften, icke hänger hon lös på solstrålarna; utan hon har sin rot, sin stjelk, sina blad, hvarförutan hon icke kunde lefva och trifvas. Den andeliga visheten kallas med rätta för en högre, den verldsliga för en lägre. Men huru kommer man till det högre utan att förut ha genomgått det lägre, huru gör man sig hemmastadd i det ena, när man är en fremling i det andra? Hvarför söndrar man dessutom så skarpt, men tillika så tanklöst, verldslig och andelig kunskap från hvarandra? Eller, med andra ord, hvem lär oss att Christendomen är, icke blott den högsta, utan äfven den enda uppenbarelsen? Har icke Gud uppenbarat sig och uppenbarar sig dagligen, i tanken och forskningen? Fans det ingen sanning före Christus, ingen efter honom, oberoende af hans? Men der sanningen är, der är ju äfven Guds ande? Har icke Gud uppenbarat sig och uppenbarar sig dagligen i Naturen, den växande, den blomstrande Bibeln, det evigt Nya Testamentet? Är det icke Guds Ande som går öfver stjernorna, och ser till att de himmelska spannen ej skena ut öfver sina banor: är det icke Hans Ande som grönskar i lunderna och susar i vattnen? — Har icke Gud uppenbarat sig, och uppenbarar sig dagligen, i Historien? Är Menskligheten lemnad åt sig sjelf som ett förloradt barn, röjer sig ingen verldsstyrelse i Häfderna, sättas folkslagens öden på ett tärningskast af Slumpen, utan plan och sammanhang? — Allt detta hör ju likväl till hvad man kallar den verldsliga vishetens område: och likväl saknar det icke sin uppenbarelse. Sannerligen, solen skiner ej blott på Templet, utan äfven på trakterna deromkring och derunder. Det är en falsk, en ensidig tanke, som söndrar hvad som hör tillsamman: *hvad Gud förenat skola menniskor ej åtskilja.* Men det är icke blott en falsk, det är äfven en olycksalig

tanke: olycksalig både för Religionen och dess förkunnare. Ty verldslig vishet är nu mera utbredd i Församlingen än förr, upplysningen, sann eller falsk, sprider sig allt mer och mer till alla samhällets afdelningar, och Läraren, om han skall förtjena sitt namn, kan ej ensam umbära den. För honom gifves det väl, och bör alltid gifvas, en christelig *enfald*, men icke en christelig *okunnighet*. Men derföre att den sista gifves, svärmar Otron fritt omkring och eröfrar landena, emedan Trons väktare ej kunna hämma henne, ej kunna möta henne på fältet, på hennes eget fält, utan draga sig overksamma in i den uråldriga fästningen, ehuru det egenteligen är utanföre som fästningen bör försvaras. Derföre förmanar jag Eder, I unge Bröder, att vinlägga Eder om all slags nödig kunskap, andelig så väl som verldslig. Nödig kunskap innefattar nu mera än fordomdags; ty det mskliga vetandet är kanske grundare, men säkert vidsträcktare än någonsin. Ett sådant vinläggande är äfven en gudstjenst; ty kunskapen är af Gudi, den är hälften af Er bestämmelse. Låten verldens barn ej säga att de äro visare än I, att christna kyrkan är blott en föråldrad, en ramlande byggnad, der det spökar om natten, men dagens ljus ser endast tomhet och förfall derinne. —

Och slutligen, om I på detta sätt skolen kunna vara Guds medhjelpare, vara en föresyn för Församlingen både i lära och lefverne, både i kunskap och dygd — om I skolen vara detta i en beroende ställning, i fattigdom hvilket är det apostoliska arfvet för en prestman i vårt land, i glömska och obemärkthet, i betryck för dagen och med föga lofvande utsigter för framtiden; — om I under sådana omständigheter skolen vara och verka hvad Iören, hvad I i dag svärjen att vara och förblifva och verka: — så fordrar detta å Er egen sida en stark bestämning i viljan, en kraftig föresats, en fast öfvertygelse om vigten af Ert kall,

och i synnerhet ett lefvande nit hvilket lätt upplågar i det unga sinnet men också ofta alltför lätt utslocknar. Är icke den öfvertygelsen fast, är icke det nitet ståndaktigt, då hjelper Er i sanning, hvarken er ostrafflighet eller Er kunskap, då hafven I gått vilse i lifvet, och förfelat åtminstone Ert kalls bestämmelse. Men den nitälskan Ert kall fordrar är en förnuftig, en sann nitälskan, icke en falsk, en trångsinnad, en munkartad. Akten Er för denna, som med korslagda händer, med hängande hufvud smyger fram genom Christendomen, och gör jagt på hvarje lifvets glädje, och predikar mera till fördömelse än till salighet, och hotar alltjemt med helfvetet, liksom den aldrig hört talas om himmelriket. Akten Er för denna nitälskan. Ty de korslagde händerna äro ofta befläckade händer, det hängande hufvudet är ofta ett tomt hufvud, eller något ännu sämre, en fallucka till ett falskt, ett hycklande hjerta dernedanför. *Vi äro kallade till frihet*, säger Apostlen, det vill säga till tankans, till lefvernets frihet, lagbunden endast genom Gud och vårt samvete; men den Chstdom som alltjemt måste afsöndra sig från andra, som endast trifves i öcknen såsom villdjuren, endast suckar i mörkret, som nattugglan: sannerligen, den är icke värd sitt namn, och Mästaren kännes ej vid den när hans räkenskapsdag kommer. — Tagen Er derföre till vara för den falska nitälskan, och bemöden Er så mycket mer om den sanna, som hvilar på känslan af lärans värde, af Ert eget värde så framt I redligt förkunnen henne, af msklighetens värde, som genom den läran bör upplysas, förädlas, helgas och saliggöras. Vare denna känsla Er ledstjerna i de mörka, de bekymmerfulla stunderna, upprätthålle hon Ert mod när det vill svigta, och Er kraft när den vill förlamas, och vare hon slutligen det ljus, som leder Eder till sängs i grafven. — Evangelisten berättar om Lärjungarna att när Christus

var uppstånden och gick med dem, då kände de Honom icke i början, men *deras hjerta var brinnande i dem, när han talade med dem i vägen.* Välan, mine Bröder, Christus är ju längesedan uppstånden: jag hoppas att I kännen Honom: Hans lära talar ännu till Eder, liksom till Lärjungarna, i Ordet, och dessutom i Förnuftet, i Naturen, i Häfderna. Vare derföre äfven Edert hjerta brinnande i vägen, i den vägen neml. som nu förestår Eder, den vägen som leder Er sjelfva och leder andra till evinnerligt lif, den vägen som en Christi Lärjunge, en Guds medhjelpare vandra skall! Amen. —

VI.

Jag viger Eder till det allra heligaste. I unge Bröder! hvilkas pligt det hädanefter blifver att på jorden föreställa det heliga, hvars förnuftiga stämmor, hvars lefvande bilder I ären kallade att vara. Det är ett heligt, ett dyrt, ett ansvarigt kall som I åtagen Eder. I stån på en vändningspunkt i Er lefnad, lika vigtig för andra som för Er sjelfva. Ty det värf I skolen föra rörer det vigtigaste af menniskors väl, den fana I skolen svärja får icke öfvergifvas förr än i döden. Derföre bören I icke lättsinnigt halka öfver ett ögonblick som detta, der tid och evighet flyta tillsammans, der bestämmelsen är hög, men kraften ringa, der löftet är dyrt, men verkställigheten svår. Jag förmanar Er alltså att I med allvar betänken — och icke blott betänken utan kännen i edra hjertan, hvad stundens mening är, hvartill det egenteligen är som jag i dag viger, och icke viger Eder.

Jag viger Eder icke till jordisk rikedom. Ty i vårt land är fattigdomen det vanliga, apostoliska arfvet inom vårt Stånd. Men jag ville viga Er till Andens rikedom, hvilken

väl kommer ofvanifrån, liksom all annan god gåfva; men den gåfvan bör genom egen omtanka göras fruktbar, hon bör förkofras genom fliten, hon bör förädlas genom bruket. Järnet växer också i berget; men det måste brytas ur sin mörka gömma, det måste renas genom månget eldprof, det måste hamras, härdas och slipas innan det blir färdigt till plogbill som närer, eller till svärd som försvarar land och rike. Och sålunda är det äfven med Andens gåfvor. Själen födes naken, liksom kroppen, men med olika anlag. De stora anlagen äro en himmelens skänk; men deras utbildning är menniskans ensak: kunskapen är icke arf utan aflinge: hvar och en som ärligt vill kan förvärfva den, ehuru fortare eller sednare; men dertill fordras att han vill med allvar. Till ett sådant allvar förmanar jag Er derföre, till den flit som församlar dagligen, huru litet det ock må vara, till sitt förråd; jag förmanar Eder till den ifver som ej tröttnar på halfva vägen, till den sjelfkänsla som säger Eder huru litet I lärt, och huru ändlöst det är som återstår att lära. Följen I en sådan förmaning, betrakten I Ert kall såsom I bören, som en anvisning bland annat äfven på kunskaper och bildning, ansen I hvarje dag förlorad som ingenting lärt Eder; — då kunnen I lätt trösta Eder öfver bristen på jordisk rikedom. Ty då kommer han efter hand, han kommer af sig sjelf, den bättre vetandets och kunskapens rikedom hvartill jag gerna ville viga Eder. — —

Jag viger Eder vidare icke till verldslig makt och inflytande. De tider äro förbi, de äro lyckligtvis förbi, då Kyrkans tjenare voro Statens Herrar. Det var vilda tider, Kyrkans mellankomst var nödvändig för att tygla och bryta obändiga fiender. Men just derföre var det också oroliga och rå tider. Ty den andeliga makten är i sin natur skild från den verldsliga, hon kan derföre icke utan miss-

förstånd och oreda inkräkta på den sednares område. Derföre förkunnade också den store Gudasonen sjelf att hans rike icke var af *denna* verlden, utan af en högre, andeligare, ädlare; och det höfves oss som skola förkunna hans lära att ej eftersträfva en makt som är främmande för vårt egentliga kall. Nu ligger också den Svenska Kyrkan, som hon bör, icke öfver eller utom, utan inom Staten, hon ligger liksom hjertat ligger i menniskobröstet, och fördelar värmen och upprätthåller samhällets inre, andeliga lif. Detta är också Kyrkans ursprungeliga syfte, och ingen, som rätt förstår hennes väsende, skulle önska henne en annan plats. Det är alltså icke till någon yttre makt och inflytande, som jag viger Eder: — Men väl ville jag viga Eder till en inre makt, till ett andeligt inflytande på de menigheter som framdeles kunna komma att anförtros åt Er ledning. Det gifves i sanning intet skönare välde än det faderliga som en rättskaffens Prestman kan och bör utöfva på folket. Det förstås af sig sjelf att detta välde främst och förnämligast åsyftar Församlingens andeliga angelägenheter. Läraren skall undervisa den okunnige om himmelens väg, han skall visa den irrande till rätta, han skall trösta den bedröfvade, styrka den svages mod och bryta den förhärdades trotsighet. Emellan vaggan och grafven gifves intet vigtigt förhållande i menskliga lifvet der icke han skall vara med. Han helgar alla band; och när det sista bandet brister i döden, då måste han vara till hands med tröst för den kämpande, med välsignelse öfver den förlossade. Men just derigenom att hans verksamhet griper så djupt in i menighetens andeliga lif, just derigenom måste den äfven hafva ett märkbart inflytande på hela dess tänkesätt, dess seder, dess verldsliga och husliga förhållanden. För den rätte presten står hvarje dörr öppen, liksom hvarje hjerta. Liksom Abraham inbjöd de vandrande Englarna, så inbjuder ho-

nom folket till sig. All Församlingens sorg kommer till honom för att få tröst, all Församlingens glädje för att möta deltagande. Yppar sig en oenighet så kan han bilägga, träffar en olycka så kan han mildra och beklaga, om ej afhjelpa den. I allt är han en vis rådgifvare, en billig fridsstiftare, en faderlig vän. Han förer sin hjord som den gode herden, och skadedjuren våga sig icke in på hans fridlysta marker. Han känner de sina och de känna honom. Frid är hans helsning och välsignelse är hans afsked. Så vandrar han, en lefvande HusGud, inom Församlingen; eller också sitter han vid sin gästfria dörr och bjuder den kommande in, och rådgör med de gamle, och förmanar de unga. Sålunda går år efter år; och till slut när han är gammal vorden, då är han för alla den käre fadren, då lyssnar ett förbättradt slägte till hans älskade röst, icke blott i Templet utan derutanför, det företar sig intet utan hans råd, det hänger vid den gamle Vises läppar, fruktar hans ogillande vink och är stolt af hans bifallsnick. Och när slutligen döden kommer, den svartklädde Engelen med morgonstjernan i pannan, då låter Herren sin tjenare fara i frid, ty han har gjort Hans gerning på jorden och »salig är den tjenaren hvilken Herran så finner». —

Betrakten denna bild, mina unga Bröder. Den är icke diktad: jag har sett dess drag i verkligheten, helst i fordna tider. Men patriarkernas antal glesnar allt mer och mer, det är snart svårt att finna en prest sådan som han var i fordomtimma; ty tiden har splittrat sig i enskiltheter, han fattar ej, eller skattar ej nog den oförmedlade, den enkla, den rörande skönheten af det fordna förhållandet mellan Lärare och Församling. Men gören hvad I kunnen, hvar och en i sin stad, för att återställa det. Det måste återställas; ty annars förvissnar hjertbladet på mensklig-

hetens blomma som varit och är och förblifver Religionen. Eken dör först i toppen som fornar; och på samma sätt dör samhället först i Religionen. Och dör den ut, då förvissnar äfven den konstlade, den hopsatta Statskroppen, likasom lemmarna på en borttagen, då går menniskoslägtet tillbaka, och verldsstyrelsens gåta blir oss dunklare än någonsin. Förenen Er derföre med mig att bedja till Gud att han måtte ingifva Er kraft att ibland folket upprätthålla, icke Ert StåndS, men Andens, den bättre, den rent menskliga, den gudomliga Andens välde, som är grundadt på förtroende, på kärlek, på kristelig fromhet. Jag för min del får icke skåda frukterna häraf hos Eder. Ty I ären unga som en morgonrodnad, och min sol har redan skridit fram öfver sin middagshöjd, och dagen och lockarna gråna. Men om någon af mina efterträdare finner Er sålunda, utöfvande Andens makt öfver folkets sinnen, till bättring, till frid, till salighet: då har denna dagen icke varit förgäfves, då har jag verkeligen vigt Er till det allraheligaste. Amen!

PROSAISKA UPPSATSER

TILLÄGG

Valet af AcademiSecreterare 1821.

1.

YTTRANDE TILL KONSISTORII PROTOKOLL DEN 5 FEBRUARII 1821.

Vid uppsättande af underdånigt förslag till den nu lediga AcademiSecreteraretjensten, måste jag först fästa min uppmärksamhet på den omständigheten att denna syssla är ibland de få inom Academien, för hvilken intet särskilt specimen är brukligt. En naturlig följd härutaf är att hvarje ConsistoriiLedamot vid ett sådant tillfälle måste grunda sin omröstning väsendteligen på den enskilta kännedom han kan hafva förvärfvat om de sökandes skicklighet. AcademiSecreterartjensten är i detta afseende en förtroendessyssla: man föreslår dem som man tilltror den högsta skickligheten, utan afseende på tjenstår eller andra tillfälliga omständigheter. Men hvilken är den skicklighet som fordras af en AcademiSecreterare? Han skall förestå och ansvara för Academiens Expedition. Academien är en litterair Stiftelse och det tyckes således böra förstås af sig sjelf att dess Secreterare bör vara en litterairt bildad man. Endast af en sådan kan expeditionen vid flere tillfällen uppsättas: och i synnerhet gäller detta nu då Academien står i direct förbindelse med de fleste Tyska Universiteter. Det är också utan tvifvel detta som Acad. Constitutionerna åsyfta då de föreskrifva att AcademiæSecreteraren bör vara *philosophiæ peritus*. Man har förklarat detta om Ma-

gistergraden: och det är också sant att alla våra Academi-Secreterare, så vidt jag känner, varit graduerade; men för min del skulle jag dock utan betänkande föreslå en ograduerad, om han neml., detta oaktadt, ägde den lärda bildning som jag anser nödvändig. Större delen af de från Cons. utgående expeditioner röra dock icke litteraira ämnen; men äfven i dessa fordrar man med skäl att de bära preglen af en bildad man och äro affattade i ett språk som anstår en lärd inrättning. Expeditionen grundar sig väl på Protocollet: men Protocollet innehåller dock endast saken sjelf, ofta mera antydd än utvicklad: att häråt gifva en passande form, att utreda hvad som kan vara mindre tydligt fattadt, att bilda ett öfverensstämmande helt af alla de särskilt yttrade tankar, med ett ord, framställningen i hvarje ämne, detta är AcademiSecret. sak. Men detta fordrar en förmåga som blotta öfningen, äfven den långvarigaste, ej alltid gifver; det fordrar en liflighet och klarhet i begreppet som ingen routine kan ersätta, det fordrar ett välde öfver språket, en stylistisk färdighet som aldrig vinnes utan naturlig fallenhet och åtminstone högst sällan utan litterair bildning. Detta är också påtagligt meningen af Constitutionernas stadgande att en Acad.Secreterare bör vara Eloquens; ett stadgande som hade varit orimligt, så framt man icke från början föreställt sig att Expeditionerna från en Academie borde vara något annorlunda än t. ex. från en KämnärsRätt? Slutligen fordra äfven Constitutionerna att en Acad.Secreterare bör vara *erfaren i Svenska och Skånska lagen*, emedan en mängd Juridiska mål dragas under Consistorii ompröfning och man ej hos en hvar af dess ledamöter kan förutsätta någon synnerlig kunskap i Lagfarenheten; men då vi nu ha säkert hopp att alla Oeconomie- och Polismål komma att undandragas Consistorii befattning, så blir det Juridiska som återstår

af så ringa betydenhet att jag, för min del ej kan anse öfverträffande lagkunskaper oundvikligen nödvändiga för en AcademiSecreterare, ehuru oumbärliga de fordom varit.

Efter dessa grunder som ej äro några andra än dem Constitutionerna förestafva och sysslans beskaffenhet fordrar, uppför jag, af de sju sökande

I första Rummet, Hr Acad.Secreteraren *J. J. Palm*, som med heder tagit philosophiska Graden, genom några smärre utgifna skrifter på Svenska ådagalagt mycken litterair skicklighet, och dessutom i mera än 15 år med utmärkt heder förestått Expeditionen i härvarande Consistorium Ecclesiasticum.

I andra rummet, Histor. Adjuncten Hr Mag. *B. M. Bolmeer*, hvars förtjenster och sällsynta skicklighet just för denna syssla, ej kunna vara obekanta för någon af Consistorii Ledamöter. Vi minnas alla ännu med hvilket utmärkt beröm han åren 1819 och 20 biträdde icke blott vid protocollets, utan äfven och i synnerhet vid uppsättandet af alla mera grannlaga Expeditioner som egenteligen tillhörde AcademiSecreteraren: och i fall det vore glömdt, behöfde jag endast åberopa det med hans ansökan bifogade EmbetsBetyg af Hr Prof. Agardh, fullt af de högsta men välförtjenta loford. Jag känner i sanning intet billigt anspråk som kunde göras på en AcademiSecreterare hvilket han ej till fullkomlighet uppfyller. Ty hvad Juridiska kunskaper angår hvaröfver han ej uppvisat något betyg, så anser jag dels dessa, enligt hvad förut blifvit anfördt, såsom mindre väsendtliga, dels är jag äfven för min enskilta del öfvertygad att Adj. Bolmeer redan innehar dem mer än tillräckliga, nemligen för det behof som en AcademiSecreterare hädanefter kan komma att äga deraf.

I tredje rummet, Juris Adj. Hr Magister *Ebbe S. Bring* som nyligen varit uppförd på förslag till Eloquentiæ Pro-

fessionen och i öfrigt såsom författare i sin vettenskap gjort sig berömligen känd.

Det gör mig ondt att vid detta tillfälle nödgas förbigå den äldsta bland de Sökande, Notarien vid Consist. Academicum Herr Acad.Secreteraren Åke Ingman. För honom tala hans långvariga tjenstetid inom verket, hans öfning och erfarenhet i det juridiska, och slutligen äfven den omständigheten att han i sammanräknadt nära 2 år förestått Acad.Secreteraretjensten. Men hvad detta *sednare* angår så är det allmänt bekant att han icke utan betydligt biträde skött Expeditionen. Då han dessutom icke haft tillfälle att förvärfva sig någon egentelig lärd bildning och till följe deraf, vid alla sådana expeditioner som ej vore rent juridiska, troligtvis som Acad. Secreter skulle komma att befinna sig i mycken förlägenhet, så har jag icke trott mig kunna eller böra föreslå honom med uteslutande af en erkändt större skicklighet.

I afseende på Herrar Juris Doctorer, Adjuncten Collin och Magr. Docens Schlyter är jag väl fullkomligen öfvertygad om deras skicklighet till den sökta sysslan; men då de bland alla Sökande äro de yngsta, och vid jemngod skicklighet, men också endast vid den, ett billigt afseende bör göras på tjenståren, har jag icke ansett mig kunna vid detta tillfälle lemna dem rum å förslaget.

Rörande slutligen Hr AdvokatFiskalen Bruzelius, så har han varit alltför länge skild från det academiska och under denna tid så uteslutande egnat sig åt den practiska Juridiken att jag icke anser honom vid detta tillfälle kunna komma i fråga. Lund d. 5. Februarii 1821.

Es. Tegnér.

2.

UNDERDÅNIG FÖRKLARING.

Vid det underdåniga förslag som den 7. sistledne Februarii upprättades till den härstädes ledigvarande AcademiSecreterarebeställningen, föranleddes jag, så väl af Academiska Constitutionernas tydliga föreskrift, som af min enskilta kännedom och öfvertygelse om Herr AcademiSecreterarens Ingmans mindre skicklighet till sysslan, i jemförelse med sina medsökande, att från förslaget utesluta honom. Jag motiverade emedlertid detta uteslutande på grunder om hvilkas gilltighet jag ännu alltjemnt fortfar att vara öfvertygad, och valde dervid, i afseende på Ingman, så lindriga termer som det var mig möjligt att finna, och dem jag ansåg bäst kunna öfverensstämma med den grannlagenhet jag är skyldig en gammal, både af lycka och natur vanlottad tjensteman. Mitt anförande till Protocollet måste härom öfvertyga en hvar som vill genomläsa det. Så mycket mera oväntadt var det mig derföre att, af den vidlyftiga klagoskrift som Ingman i underdånighet till Eders Majestät inlemnat finna nästan hälften riktad ensam, dels emot mitt anförande, dels emot min person. Om det verkeligen vore sanning, hvad Ingman påstår, att jag *med mitt Votum velat öppna hans graf*, borde han åtminstone hafva gjort mig den rättvisan att, utom mig, beräkna sig ännu fyra Dödgräfvare inom Consistorium; ty jag var, som Protocollerna upplysa, verkeligen den femte som uteslöt honom från förslaget. Det synes billigt att dessa ConsistoriiLedamöter, dem Ingman på ett annat ställe kallar för *enkla* Ledamöter, troligtvis för att skilja dem från andra, mera sammansatta, äfvenväl hade fått sin andel i

beskyllningen, då de lika med mig, deltagit i förseelsen. Emedlertid, då jag icke som Ingman vill söka enskilta afsigter till allt, förklarar jag mig hufvudsakligen detta utfall af den omständighet att mitt anförande söker, ur Författningarnas föreskrift och sysslans natur, utvickla de egenskaper, som jag anser väsendtligen nödvändiga för dess bestridande. Herr AcademieSecreteraren Ingman har troligtvis ansett detta såsom riktadt emot sig personligen, och tagit för afgjordt att ingen ting kunde sägas om skicklighet till tjensten, som icke tillika sades *emot* honom. Sådan var likväl icke min egentliga mening: jag ville tvertom skona så mycket som omständigheterna tillåto. Jag begagnade mig af talesätt dem äfven den egenkäraste ej borde funnit personligen sårande. Nu deremot, och efter ett sådant anfall, vore en dylik skonsamhet endast feghet, endast förräderi mot sanningen: det är derföre också denna sistnämnde, alldeles ohöljd, jag nu *måste* framställa.

I anledning häraf får jag till en början i underdånighet förklara att jag uteslutit Ingman från förslaget icke blott derföre att jag ansåg och ännu anser honom för mindre förtjent än någon af hans medsökande, utan äfven rent af *oskicklig* till den sökta sysslan. Till bevis härföre behöfde jag väl egenteligen ej åberopa något annat, än just hans underdåniga Besvär: en hvar som genomläser dem måste finna att den som på detta sätt uttrycker sig ingalunda kan vara skicklig att föra Expeditionen för ett litterairt Samfund. Dessa Besvär äro, som det synes mig, det bästa rättfärdigande af mitt Votum, de innehålla Ingmans sjelfanklagelse, till alla delar bestyrkt och vitsordad. Emedlertid, då dessa klagomål äro föranledda af mitt anförande, bör jag ännu vidare utvickla de grunder hvarpå detta sednare stödjer sig, och särskilt besvara det väsendtliga af hvad Ingman deremot anfört.

Jag har för det första yrkat att en AcademiæSecreterare bör äga någon litterair bildning. En sådan anser jag nödvändig, först och främst derföre, att den förutan sällan någon i skrift uttrycker sig på ett hyfsadt språk, icke ens i sitt eget modersmål. Herr Acad.Secreteraren Ingman vederlägger åtminstone icke med sitt exempel denna anmärkning. Att de expeditioner som utgå från en Academie, äfven då deras innehåll ej är litterairt, böra (som orden fallit sig i mitt anförande) vara affattade i ett språk som anstår en lärd Inrättning och *bära preglen af en bildad man*, lärer väl ingen finna obilligt. Detta sednare uttryck klandrar dock Ingman i synnerhet och återkommer dertill mera än en gång: men också har han läst *prakten* i stället för *preglen:* ett besynnerligt misstag i innanläsningen, och ett prof, ibland flere, på skarpsinnigheten af hans omdöme. — Dessutom har jag trott att för en AcademiSecreterare någon lärd bildning vore behöflig, äfven derföre att kännedom till exempel i Latin vid mera än ett tillfälle är honom oumbärlig. Consistorium nödsakas stundom att utfärda Academiska Testimonier på Latin för dem som vilja besöka utrikes Universiteter, och det är då icke olämpeligt om Secreteraren kan sjelf uppsätta dylika eller åtminstone förstår hvad han contrasignerar. Han skall äfven förestafva Professorernas Embetsed och Acad. Rectorseden som likaledes äro på Latin: det är då icke olämpeligt om han förstår språket så mycket att han icke, som nu på en tid skett, väcker den Studerande Ungdomens åtlöje genom de råbråkade och orätt accentuerade orden. Han skall äfven besvara de bref på Latin eller Tyska som Academien nu oftare än förr emottar från Tyska Universiteter och utrikes Lärde: det är då icke olämpeligt om han känner åtminstone Elementerna af dessa språk, vore det också endast för brefvens renskrifning. Denna billiga fordran,

grundad i sysslans natur, förvänder Ingman i sina klagomål till den orimligheten att jag skulle ha yrkat det Academie-Secreteraren borde vara förbunden att föra Professorernas *enskilta* correspondens i hvar och ens Vettenskap; och för att visa obilligheten af en sådan fordran uppräknar han en lång rad af Academiens mest berömda namn som aldrig begärt något dylikt och likväl, AcademiSecreterarens biträde förutan, vunnit sin ära. Jag jemför mig ingalunda med dessa berömda männer; men i det afseende åtminstone liknar jag dem fullkomligen att jag aldrig fordrat Acad. Secreterarens biträde för min enskilta brefvexling. Mitt anförande ger också icke den ringaste anledning till ett dylikt anspråk. Jag har deri aldrig talt om annat än Academiens publika, aldrig om Professorernas enskilta correspondens. Om Ingman fattat min mening annorlunda, så är det enfaldighet: har han fattat den rätt och likväl genom advokatur förvrängt den, så är det oredlighet: och i begge dessa afseenden är hans uteslutande från förslaget ännu en gång rättfärdigadt.

Emedlertid, med hvad ifver också Hr Acad.Secreteraren Ingman förfäktar okunnighetens sak, alltid måste han likväl erkänna att den icke på något sätt låter förena sig med Academiska Constitutionernas tydliga föreskrift i detta hänseende. Dessa Constitutioner hvilka ännu, så vidt jag vet, utgöra den enda gällande lag för upprättandet af förslag till Acad.Secreteraretjensten, fordra tvertom, med tydliga ord, att den som till en sådan syssla föreslås bör vara, såsom orden lyda, *erfaren i Juridik, borgerlig Philosophie och Vältalighet.* Hvad nu för det första Juridiken angår, så har Ingman just deri ansett sig äga sin styrka: och då jag sjelf ej kan dömma häröfver, har jag icke satt i fråga hans Juridiska kunskaper, helst det synes mig billigt antaga att en hvar menniska åtminstone måtte förstå något.

Märkvärdigt är det likväl att en af Consistorii Ledamöter, bland flere skäl för Ingmans uteslutande, anfört just hans bristande lagkunskap. Märkvärdigt är det äfven att han sjelf i sina underdåniga klagomål tydligen förråder att han icke känner 1746 års Kungabref, till följe hvaraf förslagsrummet bestämmes efter rösternas antal; en föreskrift som alltjemt varit iakttagen i Consistorio Academico, och den således Ingman, åtminstone practiskt borde hafva lärt. Af skäl dem jag i mitt Votum anfört torde i alla fall hädanefter Juridisk lärdom mindre än förr blifva väsendteligen nödvändig för Acad.Secreteraren: och om äfven Ingmans lagklokhet vore mindre tvetydig än den är, kunde den, enligt Constitutionerna ej berättiga honom till något företräde, då han ingalunda uppfyller deras öfriga fordringar.

Ty, hvad för det andra angår kännedom i Philosophien, så inskränker jag mig i detta afseende till den anmärkning: att ehuru vi i våra dagar hafva en mängd af Philosophier, den Philosophie likväl hvari Ingman skulle kunna anses erfaren, ännu lärer vänta på sin uppfinnare. Också har han icke, hvarken i sina klagomål, eller så vidt jag känner, i hela sin lefnad, gjort något slags philosophiskt anspråk.

Återstår således till betraktelse Vältaligheten som äfven Constitutionerna fordra. I anledning häraf får jag till en början i underdånighet förklara att jag är af fullkomligen lika tanka med Hr Acad.Secreteraren Ingman då han yttrar: »att sanning och skäl, framställda med vett och urskillning, icke någon utmärkt *prakt* i bunden eller obunden stil, utgöra egentliga värdet af Embetsmannens Expeditioner». — Men härvid måste jag likväl anmärka att man, för att verkeligen fatta sanning och skäl, sjelf måste äga någon klarhet och redighet i begreppet, och att man omöjligen kan framställa dem med vett och urskillning,

om man sjelf händelsevis saknar beggedera. Det gifves sinnen så förmörkade af Naturen att de sällan se föremålen annorlunda än i en dimma, och tankens verld är för dem ett evigt töckenland. De skäl som de antingen sjelfve uttänka eller som meddelas dem af andra, komma sällan eller aldrig till någon klarhet. De äro, i förra fallet, merändels misslyckade i födslen, i det sednare åter förlora de sig under transporten. Deraf kommer den oupphörliga oredan, det ideliga återkommandet till samma tanke, utan att den någonsin blir klart fattad, den eviga blindbocksleken med det ämne de skulle utreda: och när de slutat vet man om saken vanligtvis mindre än när de började. I afseende på framställning och stil älska de framför allt det vidlyftigaste maneret, och gå, så vidt möjligt är, den längsta vägen; ty der hoppas de dock att lättast kunna framsläpa sig i det nötta hjulsporret af en gammal slentrian den de med ett missbrukadt namn kalla för lagstyl; ty den rätta lagstylen är kraftig, bestämd och enkel. De inväfva sig alltjemt i parentheser, de uttänja sina perioder till en vidunderlig längd; och när man ändteligen arbetat sig fram till meningens slut har man vanligtvis glömt dess början. De gå aldrig rakt fram utan slingra sig i oändliga bugter till målet. Med utmärkt färdighet förstå de att undvika allt som på något sätt kan få namn af precision, af eftertryck, af liflighet, af klarhet: deremot äro de oöfverträffliga i det diffusa, det släpande, det sömnaktiga. Deras styl liknar med ett ord Dædali Trädbilder som föreställdes med benen sammanvuxna. Emedlertid, och emedan de någon gång hört sägas att ett dylikt framställningssätt icke just skall utgöra den rätta Vältaligheten, så anställa de understundom jagt på denna sistnämda, och utsira sig med allehanda phraser och blommor, hämtade från den rhetoriska allmänningen: och vid sådana tillfällen är det som det van-

ligtvis lyckas dem att för ett ögonblick arbeta sig opp ur Trivialitetens gebiet in i — Löjlighetens. —

Att nu denna beskrifning ingalunda är gripen ur luften utan verkeligen äger sitt motsvarande föremål, derpå skulle jag kunna framdraga mera än ett bevis. Jag äger nemligen i mitt förvar ett och annat specimen Stili Suecani uppsatt af tjenstförrättande AcademiSecreteraren Ingman, men som icke kunnat under sin primitiva form utfärdas från Consistorium. Ur dessa skrifter kunde betydliga bidrag hämtas till en Anthologie för det förvirrade och osmakliga, eller till en exempelbok huru man *icke* bör uppsätta Expeditioner. Men vid detta tillfälle åtnöjer jag mig med att endast i underdånighet hänvisa på Ingmans klagoskrift, i stylistiskt hänseende betraktad. Det synes mig klart att han omöjligen kan äga någon högre förmåga i detta afseende, än den han vid detta för sig vigtiga tillfälle, användt. Ur denna skrift utbeder jag mig alltså nåden att få i korthet anföra ett och annat ställe, alldeles ordagrant så lydande:

»Svårligen lär detta snille kunna bevisa att jag, i egenskap af Secreterare för Academiens Rector och Consistorium Academicum framkommit med, eller justerat någon Expedition som icke varit rent och tydligt fattad, *i öfverensstämmelse med språk- och sak-kännedom.* Om nu tilläfventyrs någon Expedition, efter det stora snillets högre ljus och tycke, icke burit *prakten* af en bildad mans penna (*således icke af mannen sjelf som Doctor Tegnér uttrycker sig, ty denne kan ofta till sitt yttre vara mindre angenäm eller praktfull*) och anstått en lärd inrättning, hafva dock detta snilles *sidoljus*, mine vördade förmän, Rector och Consistorii Ledamöter, ofta med gunstigt bifall godkändt mina Expeditioner.»

»Jag vet dock icke, jag vill ej tro — att Doctor Tegnér med denna sin These äfven menar en eller flere af sina

vördade, för en sann och grundelig, *alltid kärt användbar, upplysning*, kände kamraters vota, hvilka merändels läggas till grund för Expeditioner.»

»Routine anser jag dessutom vara mera gagnelig för Samhället än den djupsinnigaste lärdom, det största snille, *utan synnerlig håg och verkeligt prof; att använda desse twenne höga egenskaper enligt Religionens dyrbaraste föreskrifter och derpå grundade Samhällslagar.*»

— — »vid alla sådana expeditioner, som icke voro rent, (*således efter Doctor Tegnérs ord eller sätt att tala, väl icke all motsatsen af rent*) juridiska.»

»Den man, Adjuncten Bolmeer, hvars lycka Doctor Tegnér nu synes vilja bygga på mitt förnedrande, på en gammal, men för embetet ännu rask och nitisk mans, medelst Doctor Tegnérs votum, sig snart öppnande graf, så framt Eder Kongl. Majsts nåd och högsta rättvisa icke mellankommer till min *räddning, för skuggan och följderna af Doctor Tegnérs åsigter*, ja denne min medsökande, Adjuncten Bolmeer, skall sjelf, åtminstone inom sig, medgifva det hårda och öfverdrifna i Doctor Tegnérs Embets- och DomareVotum.»

— — »på det att icke allenast jag, utan ock Academiens Rector, jemte de Consistorii Ledamöter som uppfört mig å underdåniga förslaget, måge blifva underrättade hvaruti *min oskicklighet till Academiens vanheder och medborgares osäkerhet* kan bestå, samt att då bevisningen häraf, så länge oskulden alltid bör hvila trygg och lugn under Eder Majsts milda, nådiga spira, städse skall uteblifva och *förfela* anklagaren, jag må vinna den *upprättelse* för slika beskyllningar Eders Kongl. Majsts allernådigst lofvat *att hålla* hvar och en af sina trogna undersåtare.» —

Jag afhåller mig från alla anmärkningar öfver dessa och dylika ställen, hvilka tillräckligen commentera sig sjelfva.

I Tidningarna finner man stundom dylika, men de förekomma der vanligtvis under den särskilta rubriken: *för Samlare.* Huru man också vill förklara den Eloquentia som Constitutionerna fordra af en AcademiSecreterare, af den beskaffenhet som det nyss anförda måste hon dock icke kunna vara. Vältalighet i sin högsta bemärkelse, såsom Konst betraktad, är en naturgåfva som omöjligen kan vara gemensam för många; och om en sådan kan här icke vara fråga. Men vältalighet har äfven an annan mera inskränkt bemärkelse och betyder då endast förmågan att uttrycka hvarje sak så som den enligt sin natur kan och bör uttryckas. Det fordras härtill ingen utmärkt Talent, det fordras endast allmänt sundt menniskoförstånd, och så mycken bildning att man kan undvika det uppenbart oskickliga. En Expedition, ett Embetsutlåtande äro för mig tillräckligen vältaliga, när de i ett rent språk, med ordning och sammanhang framställa och utreda sitt ämne. Jag fordrar dervid inga prydnader, inga floscler, inga onödiga reflexioner. Men väl fordrar jag att tankarna äro klara, att deras sammanbindning är logiskt riktig, att uttrycket är sådant att äfven den allvarsammaste dervid ej frestas till ett smålöje. Jag fordrar med ett ord att dylika skrifter skola vara något annorlunda än Herr Acad.Secreteraren Ingmans underdåniga besvär. — Hvad nu i detta afseende kan vara bestämdt öfver Lunds Academie vet jag icke: men hvad jag med visshet vet är, att det icke gifves något Samfund, lärdt eller olärdt, i Sveriges rike, som ej borde blygas för att äga en Secreterare hvilken på nyss anförde sätt uttrycker sig inför sjelfva Konungathronen.

Således, för *skicklighet* till sysslan har jag på underdånigt Förslag dertill ej kunnat uppföra Ingman, utan att handla rakt emot min öfvertygelse och Författningarnas föreskrift, så vidt jag förstår dem. Det återstår nu att undersöka

gilltigheten af de anspråk Ingman hämtar dels från sina många tjenstår, dels från sin Kungliga Fullmakt med AcademiSecreterare Tour och befordringsrätt.

Tjenstår i och för sig sjelfva, utan skicklighet och flit i tjensten, kunna ej grundlägga någon rätt till befordran; ty det gifves ingen Svensk lag som bjuder eller ens tillåter att till befordran föreslå den som i tjensten visat sig oskicklig eller försumlig. Af de 27 år som Ingman varit tjenstgörande vid Consistorium, har han tillbragt de 25 första såsom Notarius, och under de två sista förestått AcademiSecreteraresysslan. Såsom Notarius är det hans åliggande att föra Consistorii Protocoller, och hålla i ordning dess Handlingar förvarade i Archivet. Hvad hans Protocollsförande angår, så kan jag icke yttra mig deröfver för den tid då jag icke var ConsistoriiLedamot; men under de sista 9 åren som jag varit Professor har jag alltjemt gjort den erfarenhet, att han, i en alldeles ovanlig grad, saknade åtminstone den förmåga, som dock hos en Notarius så ofta är nödvändig, förmågan nemligen att på stället uppfatta resultaterna af det anförda, och deraf bilda ett protocoll genast. Hos andra menniskor plär en sådan förmåga dock, ehuru mer och mindre, utvicklas med åren och komma med öfningen; men Ingman är ännu, efter 27 års öfning, nybegynnare häri. Först efter flere dagars arbete plär det lyckas honom att få hvarje paragraf utsmidd till sin vederbörliga längd och bredd, samt så tillhamrad som det äkta Protocollet, efter hans mening, lär fordra. Detta är nu ett naturfel som jag visserligen ej lägger honom till last, ty ingen kan ge sig hvad Naturen förnekat; men att anse en man med en sådan sällsynt tröghet i begreppet, en sådan ovanlig svårighet för uttrycket, *skicklig* såsom Protocollist, detta vore ett uppenbart gäckeri af ordets tydliga mening: och att föreslå

honom till en högre beställning derföre att han ej dugde till en lägre i samma väg, att beräkna hans tjenstår, och glömma hans sätt att sköta tjensten, detta syntes, åtminstone mig, oförenligt både med billighet och författningar. — Hvad vidare angår den äfven så väsentliga delen af hans tjenstbefattning, som rörer Archivets vård, så har han dervid visat en *försumlighet* hvilken så mycket mindre kan ursäktas som arbetsamhet och ordentlighet endast bero på viljan, och kunna finnas äfven hos den enfaldigaste. För 2:ne år sedan (1819) anställdes Inventering öfver Archivet. Protocollet häröfver kunde, då jag nyligen begärde det i Consistorio, ej igenfinnas. Endast händelsevis har det af en bland Consistorii Ledamöter blifvit funnit i concept bland några af Professor Norrmans papper. På detta Protocoll som härmed i underdånighet bifogas (Litt. A) finnes af dåvarande Rector Herr Professor Fallén egenhändigt tecknadt att det är uppläst i Consist. Academ. Majori d. 18. Junii 1819. Men 1819 års Protocoller dem jag af tjenstförrättande AcademiSecreteraren Ingman infordrat innehålla alldeles *intet* protocoll för denna dag. Af trovärdiga personer som sjelfve äro Consistoriiledamöter vet jag (ty sjelf var jag vid denna tid i Stockholm) att den i fråga varande Inventeringen blifvit i Consistorio beslutad, att Deputerade dertill blifvit utsedde, och att, sedan desse uppfyllt sitt åliggande, Ingman, likaledes i Consistorio, blifvit ålagd att inom viss tid hafva Archivet i ordning. Men om allt detta förekommer i årets protocoller icke ett ord. Det följer häraf ovedersägeligen att protocollet häröfver, liksom öfver de mål hvilka tilläfventyrs vid ofvannämnde session d. 18 Junii 1819 förevarit, är antingen bortslarfvadt eller också med flit undanhålles. Också hade Ingman ingalunda förlorat på om allt hvad som rör denna sak kunnat begrafvas i glömska. Ty af det nu återfunna Inventerings-

Protocollet inhämtas att flere af Archivets angelägnaste Documenter, såsom Fastebref, Testamenten, Boupptecknningar och Sterbhusutredningar funnos utan ordning kringspridda på flere ställen: att Handlingar rörande Academiens Ekonomie och Medelsaker voro i ordning till 1745, men för hela den öfriga tiden, således för 74 år, funnos inga Handlingar: att Konungens och Collegiernas Bref voro inbundna till 1783, men efter den tiden hvarken inbundna eller i ordning lagda: att CancellersBref voro inbundna till 1805, efter hvilken tid förhållandet var lika som med Kungabrefven: att Academiens Geometriska Chartor funnos spridda på flere ställen: att slutligen Archivets Manualhandlingar för sednare åren lågo kringspridda på borden, hyllorna och *golfvet.* — Af denna Inventering upplyses väl att flere af de omnämde oordningarna datera sig från längre tider tillbaka än Ingmans tjenstetid: men att de under den samma blifvit fortsatta, att under hans långvariga befattning dermed Archivet råkat i ännu större förvirring, att bristerna tilltagit i samma mån som hans tjenstår, detta är härigenom ännu ingalunda urskuldadt. För att nu utröna hvad som på de 2:ne sista åren i denna sak blifvit tillgjordt, har på min begäran ny Inventering blifvit hållen i Archivet. Af det härvid förda Protocoll hvilket med alla sina Bilagor härjemte (Lit. B) i underdånighet äfven bifogas, upplyses väl att en och annan förbättring blifvit vidtagen: till exempel att ManualHandlingarna, som förut lågo på golfvet, nu verkeligen blifvit uppkastade på bord och hyllor, der de ligga dels lösa, dels hopbuntade i högar, afbidande ännu alltjemt sin rangering. Men i hufvudsaken är oordningen den samma som förut, endast förökad med 2:ne års Materialier. Således äro till ex. Konungens och Collegiernas Bref för de sista Sexton åren ännu alldeles icke, och Cancellers-Brefven för samma tid, endast ofullständigt rangerade.

MaterialRegistret hvarpå egenteligen hela Archivets brukbarhet beror och möjligheten att der finna hvad man söker, är på de sista Sexton åren icke fortsatt. Consistorii Majoris Protocoller eller DomBöcker för 1810, 1811, 1816,1817, 1818, 1819, 1820, således för 7 år äro hvarken renskrifna eller registrerade. Det är sant att renskrifningen eller renoverandet tillhör Cancellisten; men om en dylik renovation skall för honom vara möjlig, så måste Conceptprotocollerna af Notarien vara förda med ordning och fullständighet. Att nu detta ingalunda är förhållandet med de af Ingman förda, bevises af 1818 års ProtocollsBok, den jag requirerat och genomgått, och dervid anmärkt följande:

Protocollet för d. 4. Februar. 1818 slutar midt i 12:te §,
— för d. 12 Febr. upphör redan med första meningen af 2:dra §.
— för d. 25. Februar. börjar midt i 10:de §.
— för d. 4. Mars slutar i 2:dra §.
— för d. 7 Mars har blott 5:te §.
— för d. 11 Mars slutar i 8:de §.
— för d. 22 April slutar i 2:dra §, men för återstoden eller 8 felande §§ finnes ett Memorialprotocoll som svårligen lär kunna redas.
— för den 25 April börjar midt i 2:dra §.
— för d. 19 Maj slutar i 3:dje §; men MemorialProtocollet vittnar att §§ varit 14. Till och med den 12:te finnas sedermera i oredigt Concept.
— för d. 7 Octob. slutar i 13:de §. Icke underskrifvit.
— för d. 5 Decemb. slutar i 11:te §, och är likaledes utan underskrift. Af bilagde Handlingar synes att §§ varit flere.

Jag inser för min del icke möjligheten att någonsin till ett helt renovera ett sådant fragmentariskt arbete, utan

kommer det förmodligen att i sitt nuvarande skick förvaras ibland annat strögods i Archivet, såsom ett minnesmärke af Protocollsförandens flit och ordentlighet.

I denna belägenhet befinna sig alltså Archivet och Academiens Handlingar, ställda under Ingmans omedelbara vård: dessa äro frukterna af hans beprisade tjugosju åriga tjenstetid. Det har visserligen varit obehagligt för mig att ingå i alla dessa detaljer, hvaraf jag också ej anfört någon enda vid förslagets upprättande. Derigenom att jag uteslöt honom derifrån, trodde jag mig ha uppfyllt rättvisans kraf, utan att behöfva förolämpa den sökande genom uppräknandet af alla hans brister i tjensten. Det är icke min skuld om Ingman, genom klagomål väsendteligen riktade emot mig, tvungit mig att, till eget rättfärdigande, framställa sanningen alldeles osmyckad.

Hvad vidare angår Ingmans tvååriga tjenstgöring såsom AcademiSecreterare, så är det en allmänt känd sak, den han ej heller sjelf lär kunna bestrida, att under Herr Professor Agardhs Rectorat, således första året, Adjuncten Bolmeer uppsatte alla sådana expeditioner som fordrade någon bildning hos den uppsättande, någon deduction af saken, någon slags afvikelse från den vanliga Tablaturen. Ingmans förtjenst härvid har varit att renskrifva och contrasignera hvad hans nu öfverklagade medsökande författat: det är i dessa Expeditioner ingen ting hans, utom tilläfventyrs stafningsfelen. Äfven under nu varande Rectorat har jag säker underrättelse att Adj. Bolmeer uppsatt flere Expeditioner. Om det är sant hvad Ingman påstår i sina klagomål, att han verkeligen skulle ha *kunnat uppsätta* dessa Expeditioner; endast han haft tid, så är det äfven så sant att Consistorium ej skulle ha *kunnat underskrifva* dem, sålunda som de af honom uppsattes. Jag åberopar i detta afseende hvad jag förut i underdånighet anfört om det

Ingemannianska skrifsättet; och Academiens tvenne sista Rectorer hafva i anledning häraf vid mera än ett tillfälle funnit för bättre att antingen skrifva sjelfva eller derom anlita en skicklig man, heldre än att förspilla sin tid med corrigerande af utkast som vanligtvis ej kunde corrigeras. Härigenom har händt att Ingmans tjenstgöring såsom AcademiSecreterare för det mesta varit inskränkt till sådana mål och expeditioner som antingen varit rent af Juridiska eller kunnat behandlas efter något formulär eller urgammal häfd i expeditionsvägen. Vid sådana tillfällen, men också endast vid dem, har det varit honom möjligt att hjälpa sig fram med den af honom så högt berömda *Routinen;* en sak den i öfrigt äfven jag värderar när den är hvad den bör vara, skicklighetens öfning, och icke odugligheteus krycka.

Beträffande slutligen den af Ingman åberopade Kungliga Fullmakten på AcademiSecreterares namntour och befordringsrätt, så kan det ej antagas att denna varit utfärdad under något annat villkor än skicklighetens. Är den under detta villkor utfärdad så måste den äfven endast under samma villkor kunna vara gällande. Det är min undersåtliga skyldighet att tro det Ingman år 1809 då denna Fullmakt gafs, verkeligen ägde den skicklighet hvarpå den hänvisar; men på 12 år kan mycket förändra sig: och att denna förändring både verkeligen inträffat, och äfven ingalunda varit till Ingmans fördel, hoppas jag af allt det anförda är mera än tillräckligen ådagalagdt.

Af alla dessa grunder har jag trott mig, icke berättigad men förbunden, att utesluta Ingman från Förslaget. Men ingalunda har jag dertill varit föranledd, som han på flere ställen i sina Besvär vill insinuera, hvarken af någon särskilt tillgifvenhet för hans medsökande, ännu mindre af något personligt hat till honom sjelf. Den tillgifvenhet som der-

vid ledt mig har varit tillgifvenheten för det rätta, för Academiens heder som icke befordras genom odugliga Embetsmän: det hat som dervid ledt mig har varit ett hat som jag öppet bekänner, hatet till oskickligheten hvar den förefinnes, vore hon också grånad i tjensten. Jag förbigår derföre med den tystnad de förtjena alla Ingmans ut- och infall som röra mig personligen och som endast ådagalägga hans konst att misslyckas äfven i den personliga Satiren: dels derföre att detta ej hörer till ämnet, dels äfven derföre att jag ingalunda anser mig behöfva någon sköld emot dylika blypilar.

Lund d. 12 Maj 1821.

Es. Tegnér.

BREF

TILLÄGG TILL BD I—VIII

Till B. Ljungstedt. 1.

[Titel.] Rämen d. 26 Aug. 1804.

För några dar sen emottog jag ditt bref af d. 9., min bäste Ljungstedt! Det hade gått på retur från Millesvik och derigenom blifvit så länge uppehållit. Några dar innan jag for från Lund hade jag också det nöjet att emottaga ett bref från dig. Du har sjelf så ädelmodigt ursäktat mig för att ej ha svarat derpå, att jag skulle göra det sämre sjelf. Detta blir en ny förbindelse som jag får till din vänskap.

Du ligger då ännu beständigt i envig med din lycka. Tro mig, kära Ljungstedt, din belägenhet oroar mig mycket, ganska mycket. Jag är sjelf icke lycklig, men du är det ändå mindre. Du hade likväl förtjenat ett bättre öde. Du bör ha det första rummet bland dem som hedrat mig med sin vänskap, efter du är den olyckligaste.

Hvad jag, min bror och andra bekanta häruppe förmå skola vi göra för att skaffa dig en station. Men olyckan är just den att du har så kort tid att låta oss disponera. Jag har redan talt med flere, bland andra äfven Biskop Bjurbäck, i denna sak. Hos någon Häradshöfding häruppe tror jag väl ej det skulle vara så omöjligt att få sig employ; men de der Herrarna ge vanligtvis ingen lön utan endast mat åt dem som göra deras sysslor; och med sådana vilkor lär du väl föga vara belåten i längden. Emedlertid skola vi försöka hvad vi kunna, men för utgången är det mig omöjligt

att kunna svara. Var öfvertygad att detta gör mig ondt, och att du i mig har om ej en gagnande likväl beständigt en deltagande vän. Vi få emedlertid hoppas det bästa.

Får du ej vidare något bref från din L—? Det är ledsamt, men tänk henne ej derföre straxt otrogen. Jag börjar nästan tro att fruntimren äro beständigare i känslovägen än vi. Trösta dig alltså och hoppas. Det är det enda läkemedel jag känner för den infama och långsamma sjukdomen: lifvet.

Här har jag nu snart varit 1 $^1/_2$ månad. Allt är på gamla foten utom att nu äfven min Donnas far känner till affären, och har ingen ting mot saken. Gud vete hvar jag kommer att stadna, i Carlstad el. Lund. Jag förmodar nästan det sednare, ehuru min ansökning i Carlstad, der nu äfven ett Lektorat är ledigt, ej är afgjord. Men jag har föga apparance. I alla fall kommer jag nästa 2 Terminer till Lund. Beklaga mitt öde, var lugn, kära Ljungstedt, och så lycklig som öfvertygelsen, att ha gjort allt hvad man kunnat och bort, kan göra dig. Jag önskar du snart åter måtte få ett bref från

Din

Esse Tegnér.

*

2. Till L. von Engeström.

[Titel.]

För den utmärkta ynnest hvarmed Eders Excellence nyligen täckts ihågkomma mig, får jag härmed aflägga min skyldiga och allerödmjukaste tacksägelse. Mitt oupphörliga och allvarliga bemödande skall det blifva att framdeles göra mig häraf mera förtjent än jag för närvarande vågar smickra mig med att vara. Om min ifrigaste önskan att i framtiden få qvarstadna vid ett lärosäte, som har den

lyckan att i Eders Excellence få vörda en så upplyst Beskyddare af all förtjenst, äfven den outvecklade, icke skulle kunna uppfyllas, skall jag likväl alltid, hvilken plats också ett oblidare öde må anvisa mig, med djupaste vördnad och tacksamhet påminna mig den uppmuntran Eders Excellence behagat visa mot en af Vettenskapernas ringare dyrkare. Framhärdar med djupaste vördnad

Eders Excellences

allerödmjukaste

tjenare

Es. Tegnér.

Lund d. 3 Januari 1811.

*

Till DENSAMME. 3.

[Titel.]

Herr Biskopen, Doctor Faxe lärer redan för Ers Excellence hafva omnämnt min afsigt att söka det genom Herr Professor Tegmans frånfälle ledigblifvna Stäfje Pastorat. Det är till Eders Excellences nådiga åtanka vid detta tillfälle som jag härmedelst vågar allerödmjukast recommendera mig. Jag har väl hört sägas att H:r Professor Cederschiöld äfven tänkt söka samma præbende, och vet att mina meriter ej kunna komma i jemförelse med hans; men då han nu genom nämnde dödsfall bekommer full lön, så hade jag trott att härpå äfven något afseende möjligtvis kunde göras. Mina inkomster deremot äro sådana att man omöjligen i dessa tider med hustru och barn kan lefva deraf; och då aspecterna tillika till någon vidare befordran inom Academien äro ringa, så ser jag, så framt detta förslag skulle misslyckas för mig, i sanning ingen möjlighet att någon längre tid uppehålla mig vid Läroverket; en sak hvarvid Academien visserligen ingen ting förlorade, men

som likväl vore högst obehaglig för mig, som nu härvid en gång fästat mitt sinne. — Man har också sagt mig att af Stäfje Pastorat 80 tr årligen skulle aflemnas till AcademiStaten, hvarigenom behållningen förmodligen blefve ringa, sedan man lönt Comminister och betalt Skatterna.

Jag vågar äfven vid detta tillfälle allerödmjukast anhålla om upplysning huruvida jag för att få presidera för Prest- och Pastoralexamen behöfver Kongl. Majsts särskilta tillåtelse. Jag vet att Ordinarie Professörer ej behöfva söka den; men förhållandet torde vara annorlunda med mig. Som jag föga vågar hoppas att Eders Excellences många och vigtigare göremål tillåta Ers Excellence att sjelf besvara min förfrågan, så torde Eders Excellence vara nådig och låta CancellersSecreteraren genom några rader underrätta mig om Eders Excellences tanka häri. Då Fatalierna till Pastoratet gå ut i December och jag inom den tiden måste ha specimenerat, så är det mig vigtigt att snart vinna en upplysning som ingen här i staden med säkerhet kunnat lemna mig.

Jag utbeder mig att få vara i Ers Excellences nåd innesluten och framhärdar med djupaste vördnad

Eders Excellences

allerödmjukaste

tjenare

Esaias Tegnér.

Lund d. 24 October 1811.

*

4. Till DENSAMME.

[Titel.]

Med denna dagens post öfversänder jag till Herr ExpeditionsSecreteraren Thomée min till Ers Excellens ställda allerödmjukaste ansökan om permission för de 6 första

vickorna af instundande Termin. I händelse den af Ers Excellens nådigt beviljas, så är Adjuncten Norrman beredd att, om Ers Excellens så befaller, under denna tid förestå Professionen, och gör det visserligen till heder för sig sjelf och båtnad för ungdomen. Emedlertid vore min mening att i sällskap med Professor Hagberg resa opp till Stockholm för att bevaka enskilta angelägenheter. Jag vet att jag till Fellingsbro Pastorat får farliga medtäflare, men tillika att sakens utgång beror väsendteligen på Eders Excellens. Jag förlitar mig häri på det nådiga löfte Ers Excellens behagat gifva mig. Det är ej första gången som min lycka hvilar i Eders Excellences händer. Jag hoppas att den vigt, som saken har för mig och min framtid, skall göra att Ers Excellence nådigt ursäktar min enträgenhet, då jag nu åter på det ömmaste recommenderar mig i Ers Excellences åtanka. Vi yngre Lärare vid Academien som ha Ers Excellens att tacka för allt, ha just derigenom vant oss att bedja till Ers Excellence som till en Far. Förlåt om jag betjenar mig af ett Barns rättigheter. — Framhärdar med djupaste vördnad

Eders Excellences

allerödmjukaste

tjenare

Esaias Tegnér.

Lund d. 4 Januari 1816.

*

Till DENSAMME. 5.

[Titel.]

Lyckligen återkommen till de mina, skyndar jag att aflägga min djupaste och vördsammaste tacksägelse för den ynnest och godhet hvarmed Eders Excellens under mitt sista vistande i Stockholm behagat hedra mig. Jag

kan och skall aldrig utan djup rörelse påminna mig de flerfaldiga prof af välvilja och nedlåtande godhet som Ers Excellens täckts visa mig, utan all annan förtjenst än den Eders Excellens genom uppmuntran och beskydd sjelf bildat och utvicklat. Jag vet hvad jag är skyldig rangen och mitt Fäderneslands ypperste man; men tillåt mitt hjerta att, utan afseende härpå, i Ers Excellens få vörda och välsigna min störste, min faderligaste välgörare.

I händelse Ers Excellens kommer att i sommar lemna Stockholm, vågar jag hoppas att Ers Excellens, enligt aftal med Landshöfding Rosenstein, så arrangerar saken att den ej, under Ers Excellences frånvaro, afgöres. Eders Excellens inser sjelf bäst att i den händelsen för mig allsintet vore att hoppas, och min väldige medtäflare kunde räkna på en lätt seger. Jag kan i öfrigt ej göra mer än att på det enträgnaste anbefalla saken i Ers Excellences nådiga åtanka, under förhoppning att få äga ett rum deri, hurudant också mitt öde må blifva. Framhärdar med djupaste vördnad och tacksamhet

Eders Excellences

allerödmjukaste

tjenare

Esaias Tegnér.

Lund d. 16 Juni 1816.

*

6. Till J. L. Ringensson.

Lund d. 26 Septemb. 1816.

Min k. Bror Ringenson.

Tack för längesedan i verlden, och förlåt att jag nu kommer och besvärar dig med en commission. Jag var i vintras uppe i Stockholm, men kom på hemvägen ej åt din ort, i hvilken händelse jag visserligen hade helsat på

dig. — Du har säkert hört att jag sökt Fellingsbro Pastorat, men måst vika för Prof. Engelharts stora presterliga förtjenster. Mina löningsvillkor här vid Academien äro sådana att jag nödvändigt måste söka mig härifrån; ty våra gamla Professorer göra sig odödliga, på det viset nemligen att de ej dö, och på blotta expectanser kan jag ej lefva. Jag har derföre tagit mig före att söka allehanda pastorater, ibland andra Munktorp. Om jag minnes rätt skall det icke ligga långt från Köping. Var derföre god, för gammal vänskap och bekantskap skull, och skaffa mig en någorlunda detaljerad uppgift om Pastoratets beskaffenhet, neml. Tionden, Prestgården, Hemmantalet, Invånarnas lynne, tjenstgöringen, åbyggnaden och hvad vidare kan intressera en sökande. Man har sagt mig att fråga skulle vara om Pastoratets delning. Huru är förhållandet dermed, och är det någon betydlig minskning i inkomsterna som derigenom åstadkommes? Jag gissar att du i orten har någon bekant som kan upplysa dig om allt detta. För öfrigt gör jag mig icke stor apparans om att lyckas i min ansökan, då man nu börjat att binda HandBoken och Pharmacopeen i samma band, och jag troligtvis till hvad större Pastorat som helst får Medsökande antingen från Colleg. Medicum el. Medicinska Faculteterna, så framt annars ej någon FältskärsGesäll eller annan meriterad person skulle komma i fråga. Men det är möjligt att de gudomliga nådeverkningarna ej verka så hastigt hos alla som hos Prof. Engelhart, i synnerhet om de ej understödjas af de kungliga; och i alla fall måste man försöka sin lycka. Var derföre god och skaffa så fort och fullständigt du kan de begärda uppgifterna, att jag åtminstone må veta hvad jag förlorar, i händelse sysslan bortgifves till någon annan.

Från alla dina härvarande vänner och b[ekanta] kan jag helsa. Otto Lindfors är nyligen gift med en Ma[msell

Ahrenberg]. Brag med en Mamsell Rhode från Halland. [Bolmeer] är ogift. Stenström bor på landet, såsom välbe[ställd] Pastor i Löfvestad vid Ystad, är lyckligt gift och [har] ett hyggeligt hus. Efter Engelhart blir förmodligen Sönnerberg Professor. Enligt Staten skulle denna Profession tillfalla Liljewalch; men den Profession han nu innehar interesserar honom allt för mycket för att kunna lemnas. Efter Hagberg får Ahlman tredje Theolog. Professionen. Hallenberg och Hellstenius, gift med Mamsell Kahl, vegetera som Theolog. Adjuncter. Sjöborg har tjenstledighet på lifstid, med bibehållande af lönen, och har flyttat till Stockholm. Prof. Hylander ber, och Dompr. Wåhlin äter lika mycket som förr. Florman är döf och Lundblad både döf och dum. Rosenschöld practiserar för närvarande i Köpenhamn. Hans Bror, David, har blifvit Pastor i Qvistofta, hvarvid han troligtvis vinner mera än Församlingen. — Se der allt hvad nytt jag i en hast kan påminna mig. — Hvad mig sjelf angår så har jag fem barn, svag helsa och mycket bekymmer. Mitt humeur har dock hittills stått mig temmeligen bi, så att sjelfva PrestMedicinen synes mig ännu löjlig. Men till slut får jag väl ändå lof att ta Doctorsgraden i Medicin, om jag som prest skall kunna hoppas någon framgång.

J. J. Palm, som är gift med en Mamsell Hising från Stockholm, Fru Hagbergs Syster, nerväntas i dessa dar med sin unga Fru. Heurlin, Consist. Notarius i Vexiö, skall i höst gifta sig med Lisa Liljewalch. Aspelin har fått Tolg. O. Bolmeer är pastor på landet, men B. Magnus, som förnärvarande reser med en Tott i Tyskland, Hist. Adjunct.

Förlåt mitt slarfviga bref och fägna snart med några rader

Din

[vän *Es. Tegnér.*]

*

Till L. von Engeström. 7.

[Titel.]

För det nya prof af Eders Excellences nåd, hvarigenom 80 tr Spannemål blifvit mig anslagne, får jag härmedelst aflägga min vördnadsfullaste och allerödmjukaste tacksägelse. Det skall bli min heligaste och käraste pligt att genom fördubblad nit och ifver i det mig anförtrodda kall söka rättfärdiga all den ynnest Ers Excellens behagat visa mig. — Så länge den nu beviljade förmån fortfar har jag ingen ting att klaga; men om den om ett år upphör, är jag på samma punct som förut; och i händelse emedlertid ej något medel yppar sig som äfven efter denna tids förlopp tryggar min bergning, vågar jag hoppas att Ers Excellens ej onådigt upptager om jag af nödig omtanka för framtiden tvingas att fortfara i mina Ecclesiastika ansökningar. Jag vet väl att det beror blott och endast af Ers Excellence huruvida dessa skola lyckas eller ej; men jag vet tillika, af egen lycklig erfarenhet, att Ers Excellens verkeligen vill mitt bästa, och i händelse detta ej står att förena med mitt qvarblifvande vid Academien, att Ers Excellens då är alltför ädelmodig att vägra mig sitt förord i de ansökningar hvartill omständigheterna kunna tvinga mig. — Framhärdar med djupaste vördnad och tacksamhet

Eders Excellences

allerödmjukaste

tjenare

Esaias Tegnér.

Lund d. 29 Maj 1817.

*

8. Till DENSAMME.

[Titel.]

För det stora och utmärkta prof af ynnest hvarmed Eders Excellens behagat hugna mig är jag oförmögen att som jag borde tolka min tacksamhet. Som en son vördar sin ädle Far skall jag alltid vörda Ers Excellens så ringa jag än är; ty tacksamheten känner ingen rangordning. Mitt ifrigaste bemödande skall också blifva att Ers Excellence ej måtte ha förspillt sin godhet på en ovärdig.

Hvad Talet angår så har jag verkeligen dragit i betänkande att låta trycka det. Det rörer dagens litteraira partier och då jag ej har den äran att höra till någondera af de nu herrskande, väntar jag mig hårda domar å ömse sidor. Emedlertid blir det för mig en ära att efterkomma Eders Excellences befallning. Flere af mina vänner i Stockholm ha emedlertid önskat att föranstalta en Upplaga af Talet i Stockholm. Det hindrar icke att det äfven här kan tryckas med de andra. Varianterna skall jag icke förgäta. Framhärdar med djupaste vördnad och erkänsla

Eders Excellences

allerödmjukaste

tjenare

Esaias Tegnér.

Lund d. 11 Decer 1817.

*

9. Till DENSAMME.

[Titel.]

Med mycken ledsnad nödgas jag för Ers Excellence tillkännagifva, att unga Bildts sjukdom, den jag i mitt sista bref hade äran omnämna, ännu fortfar, och i stället

för en vanlig förkylning, hvarför vi i början ansågo den, antagit en allvarsammare caracter. Doctor Rabbén, som med mycken omsorg sköter honom, tror att sjukdomen nu öfvergår till den här gängse nerffebern, hvilken väl icke i allmänhet varit dödelig, men dock långvarig och kinkig. Doctorn hoppas väl det bästa, men på min begäran har han dock lofvat att consultera med öfrige härvarande Medici. Adjunct Bolmeer, som bor vägg om vägg med den sjuke och på allt möjligt sätt ser honom till godo, skrifver i dag till hans föräldrar för att, i händelse af en olycklig utgång, ej lemna dem alldeles oförberedda. Jag ber emedlertid Eders Excellens vara öfvertygad att af allt hvad i menniskomakt står, så väl i afseende på läkarevård som sjukskötsel, ingen ting skall blifva uraktlåtet.

Framhärdar med djupaste vördnad
Eders Excellences
allerödmjukaste
tjenare
Esaias Tegnér.

Lund d. 22 Mars 1818.

*

Till DENSAMME. 10.

[Titel.]

Genom Kongl. Secreter Lundblad känner redan Eders Excellens att unge Bildt, som var betydligt på bättringsvägen, fått recidif. Sjukdomen tilltog med de mest oroande symptomer och för 2 dagar sen tviflade Doctorerna om hans vederfående. Det har likväl lyckats dem att åstadkomma någon förbättring, så att i går och i dag ännu något hopp är öfrigt. Utgången står det dock icke i mensklig makt att garantera. För mig och alla dem, som interessera sig för denna älskvärda och mycket lofvande yng-

ling, är detta tillstånd högst oroande; och skulle någon olycka inträffa så beklagar jag i synnerhet hans frånvarande föräldrar. Jag har sjelf nyligen förlorat ett älskadt barn och vet huru hårdt ett dylikt slag är, äfven för ett manligt sinne. — Jag ber emedlertid Ers Excellens vara fullt öfvertygad att allt hvad både läkarkonst och den sorgfälligaste sjukvård möjligtvis kunna förmå, blifvit användt och användes. Doctorerna Rabbén och Florman göra begge sitt yttersta. Den förre har nu tillbragt flere nätter vid den sjukes säng. Till Fru Bildt skrifver Adj. Bolmeer i dag.

Gifve Gud att jag med nästa post kunde lemna Ers Excellens gladare underrättelser.

Framhärdande med djupaste vördnad

Eders Excellences

allerödmjukaste

Esaias Tegnér.

Lund d. 9 April 1818.

*

11. Till DENSAMME.

[Titel.]

Jag fruktar med skäl att Ers Excellens nu börjar ledsna vid mina allt för täta bref; men denna gång är jag tvungen att skrifva för min egen skuld och af anledningar som för mig äro både obehagliga och vigtiga.

Jag blef i sistledne Consistorio och med anledning af det redan förut anställda Rectorsvalet på det mest oväntade och förolämpande sätt angripen af Academiens nu varande Rector Herr Professor Kjellin, i ett af honom till protocollet inlämnadt anförande. Jag bör ej besvära Ers Excellens med upprepande af alla de beskyllningar som deri

förekomma, då både dessa och mitt försvar komma att med första underställas Eders Excellences ompröfning. Men jag vågar endast utbedja mig att Eders Excellens täcktes uppskjuta stadfästandet af Rectorsvalet till dess äfven dessa handlingar hinna uppkomma. Jag får utbedja mig att af Ers Excellens fredas till min heder, ehuru jag nu på en tid vid flere tillfällen haft den olyckan att vara af olika tankar med Consistorii pluralitet. Jag får utbedja mig det beskydd jag som Embetsman bör åtnjuta och den upprättelse Ers Excellence kan finna lämpelig.

Unga Bildt bisattes i går. Hans lik bars vid detta tillfälle af 8 vid Academien studerande Adelsmän. Acten skedde så högtidligt som omständigheterna möjligtvis kunde tillåta.

Framhärdar med djupaste vördnad
Eders Excellences
allerödmjukaste
tjenare
Esaias Tegnér.

Lund d. 26 April 1818.

*

Till J. F. Lundblad. 12.

Lund d. 24 Maj 1818.

MkBror.

Din skrapa (eller Cancellerens om du så vill) till Rector, är ett verkeligt mästerstycke, det jag med andakt studerar. Det är omöjligt att säga något på en gång mera skarpt och värdigt. Jag hoppas att Kjellin som väntat något helt annat hänger sig derföre; ty mer förödmjukad har väl aldrig någon menniska blifvit. Hvarje ord innehåller en förebråelse. Det förträffliga deri är också att Rector derigenom blifvit helt och hållet isolerad, och således ej kan

vänta sig något understöd af de andra l-shundarna som äro för dumma att inse huru det hela gäller äfven dem. Med ett ord, expeditionen är verkelig diplomatisk den jag blott önskar ej måtte förändras vid renskrifningen af Thomée eller Consortes. Jag tiger naturligtvis emedlertid och tills den kommer: hoppas också att sedermera vara fri från alla anfall af perukerna. Jag kan icke vedergälla dig min förbindelse annorlunda än genom ett tacksamt sinne, och genom löftet att när du vill ha en l-shund intvålad bistå dig så broderligt som du har bistått mig. Att Ahlman ej nämndes till Rector var i det hela väl, medan Touren annars nästa år kommit till mig. Det kunde ha stått i Expeditionen att han dertill var förbunden och att Cancelleren af misskund befriat honom; men man får icke begära allt på en gång. Jag vore orimlig om jag ej vore fullkomligen nöjd som det nu är.

Öfver Kjellin har jag ingen annan Epopée skrifvit än den du har. Du kunde visa mig den tjensten att visa och utsprida den för några bekanta t. ex. Hagberg, Wallin o. s. v.; ty jag tänker att det är ett drägeligt stycke Polemik. Jag torde väl i sommar ta vidare både Consistorium och Phosforisterna för mig, Geijers Ottesångspredikan vid Jubelfesten inberäknad, för att deröfver göra mig rolig; men i det hela är polemiken ett otacksamt arbete; och hvar och en som ej är alldeles oduglig vädjar gerna till Nationen som stundom dömmer en Författare innan Recencenterna hinna. Jag tänker domen är hufvudsakligen fälld, och torde väl om ett år eller två fällas ännu bestämdare.

Hur det gått för Gubben känner du redan. I det hela var det för honom ingen förlust. Hans flyttning hade kostat mera än stiftet var värdt. Laga nu endast att Rosén nämnes; ty han dör innan flyttningen och man kan då, om så

fordras, ta nya arrangementer. Wingård bör åtminstone ej bli.

Hvad är det för dumma Prester som skola bli riddare? Gud ske lof att jag ej hör dit. Med Guds hjelp slipper jag också Doctorskransen. — Anna ber hälsa.

Din
Vän
T—.

*

Till DENSAMME. 13.

Lund d. 28 Juni 1818.

MkBror!

Jag skall just nu, helt oförmodadt, ut på ett Skogspartie och hinner således endast med två ord tacka dig för dina begge bref och bedja dig i hvad du kan understödja Åbergs, Lectorns, ansökan att slippa Pastoralexamen, hvilken redan lär vara uppkommen till Sthlm. Han har 43 års Meriter och har i mångfaldiga år examinerat Prester i denna examen, äfven väl flere af de Lectorer som nu skulle examinera honom. Hans skäl finnas vidare upptagna i Consistorii anmälan. Jag fruktar väl att du här ej kan uträtta mycket, då Exc. Engeström är så deciderad mot alla dylika ansökningar: men har ej kunnat underlåta på hans begäran att nämna saken för dig. Du får i allmänhet vara god ursäkta att jag så ofta besvärar dig med dylika Commissioner; ty man öfverlöper mig från alla håll och kanter med dylika anmodningar, sedan ryktet om ditt inflytande spridt sig; och om jag återvisar de mesta, så är jag ändå tvungen att göra undantag ibland.

Ja, visserligen är hela Professorsligan förbittrad på dig, liksom på mig, och Agardh, både för Nilssonska saker och många andra. För min del tycker jag det var billigt att en så förtjent man som Nilsson föredrogs för Zetterstedt som dessutom redan haft den tvetydiga äran att föreslå Falléns Profession. När det är rätt som man verkar för så aktar man inte på hundgläfs. Dig kallar man i öfrigt för vice Canceller, som icke är en titel att skämmas för.

Har det någon grund hvad man här utspridt att Excell. Engeström vid Riksdagens slut skulle ta afsked? Jag hoppas att det hos vissa personer är mera önskan än en sanning.

Anecdoten om Delén var rolig, men kan bli ledsam för mig om den utsprides, du vet väl hvarföre.

Jag hoppas Wiborg föranstaltat redan den andra Upplagan. Den blir oförändrad som den första, att deri upptaga något försvar anser jag olämpligt. Det innehåller Polemik nog förut. Jag tycker för öfrigt Wallmarks Recension är ännu sämre och lösligare än Phosphoristernas. Ville någon af mina vänner i Sthlm försvara mitt Tal, så kunde det så vara, t. ex. Wallin el. Hagberg; men att tala om sig sjelf är svårt.

En Dansk öfversättning af Talet skall i Christiania vara besörjd af Statsrådet Treschow. När den kommer till Sthlm så var god skicka mig den.

Helsningar från och till vederbörande.

Din

Vän

T—r.

*

Till L. von Engeström. 14.

[Titel.]

I anseende till mitt inträde i Svenska Academien nödsakas jag härmedelst hos Eders Excellens ödmjukast anhålla om tjenstledighet från d. 7 nästkomande Juni. De återstående lästimmarne af Terminen kunna icke bli mera än 6 eller 7, och Professor Norrman är villig att härunder förestå de offentliga Lectionerna äfven som de tilläfventyrs förefallande Examina. Jag hade väl velat uppskjuta min resa till Terminens slut; men vägen är lång och jag vill i sommar helsa på mina slägtingar i Vestmanland och min gamla 75 åriga Mor som bor längst in vid Norska gränsen. Jag behöfver således tiden och hoppas att Ers Excellens af vanlig ynnest ej nekar mig denna lilla ledighet.

I händelse Ers Excellens vid min ankomst ännu är qvar i Stockholm hoppas jag att då få tala om allehanda och derjemte personligen få betyga den djupa vördnad och erkänsla hvarmed jag framhärdar.

Eders Excellences

allerödmjukaste tjenare

Esaias Tegnér.

Lund d. 23 April 1819.

*

Till densamme. 15.

[Titel.]

Genom Adjunct Ebersteins utnämnande till Rector i Helsingborg är Grekiska Adjuncturen ledig. Den i min tanka härtill mest förtjente är E. O. Adjuncten Brunius

som för närvarande vistas i Stockholm och äfven lär ha den lyckan att vara personligen känd af Ers Excellens. Jag vågar derföre att hos Ers Excellens recommendera honom såsom en man af utmärkt skicklighet och arbetsförmåga, öfvertygad att han med tiden skall göra Academien heder. Enligt 1807 års Stat äro väl Grekiska och Orientaliska Litteraturen förenade i en enda Adjunctur; men jag behöfver ej göra Ers Excellens uppmärksam på olämpligheten af en förening mellan 2:ne litteraturer som nästan alldeles ingen föreningspunct äga, och begge dessutom af det omfång att de hvar för sig fullkomligen fordra sin man. Skulle ett sammanslående äga rum, så vore det utan tvifvel bättre att med den Grekiska förena Latinska litteraturen, hvilken i många hänseenden kan anses såsom en fortsättning af den förstnämnda. För Brunius som är hvad Cicero kallar *par in utriusque orationis facultate*, passade också en sådan förening förträffligt; men då för närvarande ingen ledighet är i Latinen, kunde denna sak framdeles afgöras och Brunius emedlertid tills vidare utnämnas till Adjunct endast i Grekiskan.

Huruvida förslag skall upprättas beror på Eders Excellences godtfinnande. Jag känner alla dem här vid Academien som till ett sådant förslag skulle kunna komma i fråga, och kan på förhand försäkra att Brunius har ett utmärkt företräde framför dem alla. Att någon sökande skulle anmäla sig från Upsala är ej att förmoda; och i alla fall synes mig nöden ännu ej vara så stor att vi behöfva hemta lärare från en Academi som likafullt oombedd fortfar att undervisa oss med sina märkvärdiga skrifter. Jag anser alltså förslag vid detta tillfälle för umbärligt, öfverlemnande i öfrigt saken till Eders Excellences eget upplysta ompröfvande.

I allt hvad jag har anfört har jag förut rådgjort med

Herr Biskop Faxe som tillåtit mig försäkra Ers Excellens att han är fullkomligen af min tanka.

Framhärdar med djupaste vördnad
Eders Excellences
allerödmjukaste
tjenare
Es. Tegnér.

Lund d. 17 Februarii 1820.

*

Till DENSAMME. **16.**

[Titel.]

Af Academiens Rector, Herr Professor Agardh vet jag att han i dag skrifver till Ers Excellens och recommenderar Adjuncten Bolmeer till ett understöd af Academiens Cassa. Jag vågar hoppas att det förlåtes mig om jag vid detta tillfälle förenar min bön med Agardhs. Bolmeer är ett af de utmärktaste och mest brukbara hufvuden Ers Excellens äger vid sin Academi; men tillfälliga anledningar ha gjort att han vid 35 års ålder befinner sig ännu utan lön och ur stånd att på detta sätt längre kunna uthärda sin academiska pröfvotid. Framdeles, och kanske snart nog, torde väl tillfälle yppas för Ers Excellens att för alltid fästa honom vid lärosätet; men hans belägenhet fordrar hjelp för ögonblicket; och den Prof. Agardh föreslagit ruinerar ingalunda Academiens Cassa, hvars undergång man spått oss i så många år, under det hon med hvarje år förökat sig. Jag vet dessutom icke hvad värde Academiens Cassa äger, utan så vida som hon afhjelper Academiens behof och gagnar dess förtjente lärare. Det är i annat fall ett gevär som laddas alltjemnt, men som aldrig skjuter.

Ers Excellens täcktes i detta förord för Bolmeer ej blott se en följd af min enskilta vänskap för honom, utan äfven

och ännu mera ett uttryck af min öfvertygelse om mannens förtjenst och academiska brukbarhet. Han har haft lyckan att få göra den känd af Ers Excellens ehuru i en mycket subordinerad rôle, men jag är för min del förvissad att han i hvad beställning som helst den han söker inom Academien skulle fullt svara mot det förtroende som lemnas honom, och att följaktligen den möjlighet som beredes honom att här subsistera är för Academien sjelf en vinning.

Framhärdar med djupaste vördnad
Eders Excellences
allerödmjukaste
tjenare
Esaias Tegnér.

Lund d. 3 Maj 1820.

*

17. Till DENSAMME.

[Titel.]

Eders Excellens har vid några tillfällen tillåtit mig att i afseende på academiska befordringar framställa min tanka; och då mitt samvete säger mig att jag alltid gjort det med den öppenhet och opartiskhet som tillkommmer en redlig man, hoppas jag Eders Excellens äfven nu ej misstycker om jag, ehuru oombedd, under samma villkor yttrar min öfvertygelse.

Genom Weibulls död är Acad. Secreters tjensten ledig. De betydligaste Sökande man väntar sig dertill äro Adjunct Bring, Acad. Secreter Ingman och Adj. Bolmeer. Hvad Bring angår kunde han vara belåten med philosophiske professionen som han söker, och han är dessutom icke Expeditionskarl. Ingman åter åberopar sig sin fullmakt, sina många tjenstår vid verket, och dessutom ett äldre löfte

af Ers Excellens som jag icke känner. Härvid tar jag mig friheten anmärka att Ingman för det första ej är litterat, icke ens graduerad, som likväl författningarna fordra af en Academie Secreter; och för det andra är han äfven i andra afseenden ej skicklig till den ifrågavarande sysslan. Den fordrar, hvad Ingman ej äger, en lätthet att skrifva, ett välde öfver språket, en förmåga att träffa det rätta och passande uttrycket, hvilken för ett litterairt Institut som Academien vid så mångfaldiga tillfällen är nödvändig, och som icke förvärfvas genom någon juridisk practik. Däremot äger Bolmeer allt detta, och det i en grad ojemförligt öfver alla sina medsökande. En Academie dömmes icke blott efter sina litteraire arbeten, utan äfven rätt ofta efter sina expeditioner. Ers Excellens har sjelf vid flere tillfällen gjort rättvisa åt Bolmeers; och icke såsom en af de Aderton, men såsom en innerlig vän af Lunds Academie och dess ära, hvilken så nära är förenad med Eders Excellences egen, vågar jag, på tro och heder försäkra, att jag känt få, och inom Academien ingen som äger större både lätthet och skicklighet än Bolmeer för Expeditionen; sådan som jag tänker mig att den academiska bör vara. Härtill kommer äfven att han med lätthet skrifver de moderna språken, i synnerhet Tyskan; en omständighet som ej bör vara likgiltig, i synnerhet nu då Academien står i så många förhållanden till utländska Universiteter. Det beklagliga tillstånd, hvari vårt Cancelli varit och är, är allmänt erkändt; och under Agardhs Rectorat gjorde Bolmeer derföre i det närmaste både Secreterare- och Notarie tjenst. Man kunde invända att han icke är Jurist ex professo; men om Eders Excellens tilläte att sysslan ej förr än i December förklarades ledig kunde han hinna att ta Juridiska Examen; och i öfrigt hade han i alla rent juridiska frågor tillfälle att i början rådföra sig med Juris Professorn; om ett år

är jag öfvertygad att han ej skulle behöfva hans råd. — Af alla dessa grunder anser jag honom såsom den onekligen skickligaste till en syssla för hvilken han tyckes vara född, och hvari han utan tvifvel skulle komma att göra både sig och Academien heder; och om Ers Excellens täcks infordra deras tankar som verkeligen, och utan alla biafsigter, önska Academiens bästa, till exemp. Profess. Agardhs, så är jag säker på att de häri äro af samma tanka som jag, både i afseende på Ingman och Bolmeer. Men på andra sidan misskänner jag ej heller de anspråk som Ingman med rätta kan göra både för sin ålder och sin fattigdom. En billig composition kunde derföre äga rum mellan honom och Bolmeer; och om Ers Excellens gåfve Ingman en vink derom, tror jag ej att han dertill skulle finnas obenägen.

Eders Excellens! Bolmeer blir nu förbigången vid Eloquentiæ Professionen, det tillkommer ej mig att bedömma med hvad rättvisa. Men i afseende på Academie Secreterare tjensten har jag här framställt min öfvertygelse, så fast och bestämd att jag vid förslagets uppsättande ej ett ögonblick skall tveka att anföra den till Protokollet. Det skulle gläda mig, både för Academiens och Bolmeers skuld om Eders Excellens delade den; men att, under hvad villkor som helst, ändra eller ens förtiga den, står icke i min makt. — Framhärdar med djup vördnad

Eders Excellences

allerödmjukaste

tjenare

Esaias Tegnér.

Lund d. 19 October 1820.

*

Till R. Nyerup. 18.

Lund d. 18 Januari 1821.

Tillåt att jag, ehuru mindre bekant, tar mig som svensk den friheten att hos Hr Professorn, såsom gynnare och vän af Svenska folket, till T:s godhet recommendera en min landsman och ungdomsvän, Professor Aspelin. Han reser nu till Köpenhamn för att låta operera en vext som han fått på armen. I öfrigt är han en af våra bättre Poëter, och njuter inom vårt land, både som Författare och Riksdagsman ett förtjent anseende. T. kan under den tid, han som Patient kommer att vistas i Danmark, genom lån af Böcker från UniversitetsBiblioteket mildra hans ledsnad; och Herr Professorn har i allmänhet visat Svenskar och deribland äfven mig så mycken förekommande godhet, att jag icke tviflar det T. omfattar honom med samma ynnest som oss alla.

Ett litet Poem som jag nyligen utgifvit medföljer. Professor Lidbeck mår väl och ber om sin helsning.

Ödmjukast

Tegnér.

*

Till L. von Engeström. 19.

[Titel.]

Då jag åter vänder mig till Eders Excellens i en för mig högst vigtig angelägenhet sker det i medvetandet af den ynnest hvarmed Eders Excellens alltid hedrat mig, och i den förhoppning att Eders Excellens, om möjligt är, understödjer, och i annat fall, åtminstone ursäktar min önskan.

Jag ämnar söka Löderups regala Pastorat; men då jag icke gerna vill lämna Academien, önskade jag endast

utbyta det emot Stäfvie. De tvenne väsendtligaste svårigheter som härvid kunna möta, äro först den omständigheten att Löderup ej förut varit Præbende, och sedermera dess afstånd från Lund. Hvad det första angår, så hafva ej heller Kerrstorp och Bjereshög förut varit Præbender, hvilka dock begge under Eders Excellences styrelse blifvit Academien tillslagne; och ingen tänkande man som känner sammanhanget emellan academisk bildning och Presteståndets egentliga afsigt, kan anse som förlust för Ståndet hvad Academien sålunda vinner. Beträffande åter afståndet så ligger Löderup ej så långt från Lund som Professor Svanbergs Præbende från Uppsala. Det hör dessutom till naturen af allt Præbende att tjenstgöringen derstädes ej kan förrättas annorlunda än genom Præbende-Comminister; och afståndet tyckes i detta afseende vara likgiltigt, när det nemligen ej är större än att Pastor någon tid af året och under mellanterminerna kan vistas derstädes. — Anser man åter saken som en opinionssak, så har det redan länge här i Skåne varit en allmän tanka att jag kunde hoppas, genom Eders Excellens, en dylik förmån. Man skattar här mitt värde som Academicus och Författare, högre än det förtjenar; och Stiftets presterskap har vid flere tillfällen visat mig så mycken vänskap att jag nästan på förhand skulle kunna försäkra det ingen ibland dem misstyckte en dylik befordran, Biskop Faxe, med hvilken jag talt i saken, tillåter mig säga, att han ingalunda är deremot, utan snarare såge den gerna.

Jag har genom Eders Excellens nåd erhållit rätt goda löningsvillkor vid Academien, men genom spanmålsprisernas fall och olyckliga cautioner hafva likväl mina omständigheter på de sednare åren blifvit mycket brydsamma. Näringsomsorger äro alltid hinderliga för Litteratörer; men de äro det dubbelt för det slags studier som jag i synnerhet

drifver, och hvari jag hoppas kunna åstadkomma något för mitt fädernesland. Men utan den fördel som genom ifrågavarande befordran bereddes mig sjelf, önskade jag den äfven för Professor Engeströms skuld, som visserligen behöfver någon förbättring i sina inkomster, och genom min flyttning borde kunna göra sig hopp om Stäfvie Præbende. Han lärer sjelf ha skrifvit till Eders Excellens i detta ämne.

På Konungens nåd och Eders Excellences mäktiga förord beror nu detta mål. Att det torde möta något motstånd i StatsRådet är troligt, men oöfvervinnerligt kan detta motstånd ej vara om Ers Excellens interesserar sig för saken. Jag vågar i detta afseende utbedja mig några rader till svar; ty om Ers Excellens ogillar hela förslaget, så förstås det af sig sjelf att jag hvarken kan eller bör göra något försök. Jag skulle också icke vågat att ens nämna det, om jag icke hade att göra med en Herre som aldrig uraktlåtit något enda tillfälle att hjelpa och uppmuntra dem som under hans hägn idka Vetenskaperna och göra hvad de förmå för Nationens bildning. I detta afseende betrakta vi oss alla såsom hörande till Eders Excellences famille, och hafva vant oss att betrakta Ers Excellens mindre som en Förman än som en Fader.

Framhärdar med djupaste vördnad
Eders Excellences
allerödmjukaste
tjenare
Esaias Tegnér.

Lund d. 25 April 1822.

*

20. Till DENSAMME.

[Titel.]

Eders Excellens har åter hedrat mig med ett nytt prof af sin ynnest; ty ehuru den mig tilldelade Orden är ett vedermäle af Konungens Nåd, vet jag dock allt för väl hvilkens förord jag har att tacka för den samma. Vi veta alla att Ers Excellence står som en skyddande Genius mellan oss och thronen, och att alla förmåner derifrån komma endast på Dess förbön, och gå endast genom Dess faderliga händer. Den heder som blifvit mig bevisad hade visserligen varit mera förtjent af flere bland mina härvarande Embetskamrater; men det är icke mig som det tillkommer att anklaga Eders Excellences ädelmod. Mitt bemödande skall det blifva att så vidt jag kan söka rättfärdiga det och visa samtid och efterverld att Eders Excellens ej förslöst sin godhet på en alldeles ovärdig.

I afseende på Löderups Pastorat är jag öfvertygad att i fall min plan skulle lyckas det blott och endast är Ers Excellences förtjenst. Saken är för hela min framtid af yttersta vigt; men jag förutser väl att den kommer att möta svårigheter. Jag smickrar mig dock med hopp att möjligtvis H. K. H. Kronprinsen skulle kunna interesseras för saken. Hans och Eders Excellences förenade förord hoppas jag StatsRådet ej afslår. I allt fall beror saken i högsta instansen af Konungens nåd.

Den olycklige DiscontDirecteuren Falkmans sak lärer snart förekomma i StatsRådet. Hans Bröder hade haft det hopp att hos Fru Biskopinnan Hesslén kunna utverka hennes förord hos Ers Excellens; men hennes opasslighet har ej tillåtit dem att nu besvära henne dermed. Eders Excellens känner från längre tider tillbaka målets be-

skaffenhet och att Falkman verkeligen är minst brottslig af Directeurerna. Han har nu afsutit de 3:ne bestämdt ådömda åren af sitt straff, och gör sig något hopp om förbarmande för sin hustru och sina 7 oförsörjda barn.

Framhärdar med djupaste vördnad och oaflåtlig tacksamhet

Eders Excellences

allerödmjukaste

tjenare

Es. Tegnér.

Lund d. 9 Maj 1822.

*

Till C. Beck-Friis. 21.

Lund d. 3 Juni 1822.

Min bäste Herr Baron.

Genom Prosten Tengvalls död lär nu Vallby Pastorat vara ledigt, patronelt till ägaren af Glimminge. Det är naturligt att Magister Nykiörc blir bland de sökande och äfven gör något hopp i anseende till sina relationer med Hr Grefve Beckfriis och hans Son. Han har också ingen annan utsigt för sin framtida befordran, han är snart 43 år gammal, och hans belägenhet blir ganska svår om denna speculation misslyckas. Jag anhåller derföre å hans och äfven å egna vägnar att Herr Baron behagade hos sin Hr Far intercedera för hans bästa. För Hr Baron sjelf såsom framdeles blifvande ägare af Glimminge bör det ej heller kunna vara likgiltigt att få sin gamle Informator till själasörjare för en del af Herr Barons blifvande underhafvande. Gör derföre hvad Herr Baron kan i denna sak, der troligtvis många sollicitenter komma från flere håll; och var öfver-

tygad att jag alltid skall anse den godhet som vid detta tillfälle visas Nykiörc såsom en personlig tjenst visad

Herr Barons

Vän och ödmjuke tjenare

Tegnér.

*

22. Till G. Myhrman.

Lund den 15 December 1822.

MkBror!

Med sista post emottog jag riktigt de öfversända 333 rdr 21 sk bco hvarföre quitto härjemte bifogas. Hvad Brukets drift angår så förstår jag visserligen ingen ting deraf, kan ej heller dömma hvad som är bäst, Disponentskap eller Arrende: men om det förra medförer samma resultat alltjemt som i år, att nemligen afkastningen åtgår för tillverkningen, och det i ett år då sädespriserna äro lågo men jernet står temligen högt; om följaktteligen ingen utdelning kan ske utan genom lån och anticipation på nästa års tillverkning, så synes det mig som 1812 års beslut om Arrende, relatift, ej varit så alldeles absurdt som du synes tro. Ty då var afkastningen bestämd, utan att Arrendatorn, som jag tror, förlorat dervid. Men som sagdt är, jag förstår ingen ting häraf och vill gerna tro att Disponentskap är bättre, när jag nemligen får några skäl för en sådan öfvertygelse.

I morgon skola vi resa till Helsingborg för att uppvakta Prinsen som väntas d. 7 d:s. Stora anstalter göras till hans emottagande och Provinsen har dertill sammanskjutit öfver 10,000 rdr; men vi ha för mycket både local och årstid emot oss för att kunna åstadkomma någon effect. I afseende på rim har man naturligtvis adresserat sig till mig.

Ett Exemplar medföljer: men blir vinet ej bättre än verserna, så äro vi illa belåtna; men då hvarje kuvert skall kosta 25 rdr så böra vi hoppas det bästa i detta afseende.

Här är nu ett rysligt oväsende och partistrid om Riksdagsmannavalet. Tvisten är egenteligen mel. Agardh och Doctor Palm. Den sednare har väl segrat med 2:ne rösters pluralitet: men deröfver klagar Agardh. Olagligheter hafva visserligen blifvit begågna på ömse sidor. För min del önskade jag visserligen att Agardh komme opp, emedan jag anser honom för en skicklig Riksdagsman: men motpartiet är för starkt och jag tror icke valet blir ändradt. Emedlertid har jag af denna sak redan haft mera ledsamheter än den är värd.

Helsa hjertligast Lovis och barnen samt Bröderna från

Din

redlige Vän

Tegnér.

*

Till L. von Engeström. 23.

[Titel.]

För ungefär ett halft år sedan tog jag mig friheten att för Ers Excellens framställa min önskan att söka Löderups pastorat, såsom personelt præbende i stället för Stäfvie. Ers Excellens tycktes då gilla detta förslag och täcktes, af vanlig ynnest, lofva mig att understödja det med sitt förord. Emedlertid ligger Löderup väl långt från Lund, det är, ehuru utan skäl, räknadt för ett rangpastorat, och en sådan ansökan skulle derföre troligtvis möta mycket motstånd. Jag har äfven sedermera fått höra att Prosten Kjellin anmält sig som sökande härtill, i afsigt att lemna Academien och nedsätta sig på stället. Nu har en ny lägen-

het yppat sig som ej erbjuder någon af dessa svårigheter. Reslöfs regala Pastorat ligger endast på 2 mils afstånd från Lund, således inom den vanliga omkretsen för præbenden, och det är ett medelmåttigt gäll af andra classen. Jag ämnar söka det, så framt jag nemligen vinner Ers Excellences bifall härtill och kan hoppas att Ers Excellence interesserar sig för min ansökan. Sedan Landshöfding Rosenstein lemnat sin befattning är Ers Excellens den enda af StatsRådets ledamöter af hvilken jag kan hoppas någon ynnest: och en ynnest är det som jag vid detta tillfälle begär af Regeringen, ehuru visserligen en ej utan exempel äfven i sednare tider, och hvilken, om den beviljas mig, troligtvis hvarken skall väcka afund eller uppseende. Jag har äfven i detta ämne talt med Herr Biskop Faxe: och, för så vidt jag kan tro hans försäkringar, har han för sin del ingen ting deremot. Reslöfs pastorat är väl föga bättre än Stäfvie: men jag vunne dervid väsendteligen två saker: neml:n först att jag undveke den årliga afgiften till Academien, och sedan att jag kunde bo der om somrarna, då Lund, i anseende till mängden af resande, är en kostsam ort. Finge då Kjellin Löderup och Engeström efter mig Stäfvie, så vore vi alla tre hulpna: och Ers Excellens, af hvars faderliga sinne mot oss alla vi rönt så många prof, ägde då allt skäl att glädja sig öfver sitt verk.

Jag borde, då jag har så mycket att begära för mig sjelf, ej dessutom falla besvärlig med att tala för andra: men jag räknar derpå att Ers Excellences välvilja är för rik, för omfattande, för att utesluta någon som förtjenar den. Adjuncten Bolmeer kan nu få ett Lectorat i Vexiö, men derigenom vore han också för alltid skild från Academien. Efter det begrepp jag har om det academiska väsendet vore detta en förlust. Flere af hans yngre kamrater inom verket hafva vunnit befordringar och fördelar som han

ännu saknar. För närvarande förestår han med utmärkt beröm Historiska professionen, och sköter dessutom, utan all ersättning, AcademiSecreteraretjensten. Det vore för Ers Excellens lätt att ge honom en mera tryggad och sjelfständig existens för framtiden. Medlen dertill kan Lundblad uppgifva om han höres. Han är Bolmeers vän, men äfven Academiens, hvars angelägenheter han känner från barndomen.

Framhärdar med djupaste vördnad och oaflåtlig tacksamhet

Eders Excellences

allerödmjukaste tjenare

Es. Tegnér.

Lund d. 16 Januari 1823.

*

Till DENSAMME. 24.

[Titel.]

Eders Excellences bref af d. 28 sistl. Januari hade, förmodligen genom misstag på PostContoret, gått till Hamburg hvarifrån jag först i går erhöll det. Jag skyndar att aflägga min skyldiga och ödmjukaste tacksägelse för de tänkesätt af fortfarande ynnest och faderlig omvårdnad, som det samma tillkännagifver. Utgången af min ansökan må blifva hvilken som helst: för mig blir det ändå alltid en tröst och en ära att hafva ägt Excellence Engeströms förord. Jag vågar dock hoppas det bästa, då nu äfven Herr StatsSecreteraren Kullberg lofvat att göra hvad han kan för min sak, och jag i öfrigt ej förmodar att jag har någon ovän i StatsRådet. Förr än efter Midsommar lärer dock målet ej förekomma: och om det blir klagomål öfver förslaget, så drar det ännu vida längre ut.

Adj. Bolmeers Meritförteckning uppgår i dag, enligt Eders Excellences befallning. Hvad som för honom kan göras, göres, efter min öfvertygelse, för Academiens och en förtjent mans bästa.

Förslaget till Bokhållaresysslan lär äfven afgå med det första. Mycket olika åsigter af en och samma sak röjes vid dess upprättande. Det är min skyldighet att respectera andras öfvertygelse äfven då jag omöjligen kan dela den. Endast bör jag anmärka, att vi som önska Sjöström föredragen före Grähs väsendteligen föranledes dertill af medömkan med den fattige Aulin, som nu på sin ålderdom oupphörligen hotas med bysättning och genom Sjöströms utnämnande hade hopp att få en liten ackordsumma. I intet annat afseende än detta kan saken interessera mig: ty Bokhållaretjensten är i alla afseenden en obetydlig post, och Grähs är visserligen dertill äfven så skicklig som Sjöström, ehuru icke heller mera. Men i denna sak hvarken äger eller vill jag tillvälla mig någon röst.

Framhärdar med oaflåtlig erkänsla och djupaste vördnad
Eders Excellences
allerödmjukaste
tjenare
Es. Tegnér.

Lund d. 27 Februari 1823.

*

25. Till DENSAMME.

[Titel.]

Då Eders Excellens ynnestfullt lofvat att med sitt förord inför Konungathronen understödja min tillämnade ansökan om Reslöfs lediga Pastorat, bör jag underrätta Eders Excellens om en Intrig som i detta afseende före-

hafves, och hvarom jag först nu blifvit underrättad. En viss Klockare och Prest i Torrlösa som i öfrigt ej kan ha något med saken att göra har lockat en del af Allmogen i Reslöf att underteckna en af honom författad skrift, ställd till H. M. Konungen och hvars afsigt är att utbedja sig det Pastoratet ej måtte läggas under Academien, helst det redan förut i många år haft en overksam Pastor och nu behöfde en man som uteslutande kunde sysselsätta sig med själavården på stället. Att flere af Församlingsinvånarne vägrat sin underskrift, och ibland dem äfven Öfverste J. E. Rosenblad, känner jag bestämdt; men är ännu icke i stånd att säga huruvida de underskrifvande utgöra församlingens pluralitet. Skriften lär med denna dagens [post] afgå till Stockholm för att genom ortens Riksdagsman, en Bonde från Möinge, föredragas. *För närvarande,* då ännu ingen Academicus anmält sig som sökande, kan väl naturligtvis intet afseende göras på en dylik Skrift; men jag inser att vid utnämnandet denna sak lätteligen skulle kunna lägga mig hinder i vägen. Jag har med dagens post skrifvit i målet till StatsSecreter Kullberg; men jag fruktar att den nämnde Riksdagsmannen löper directe till Kungen och möjligtvis erhåller något löfte på förhand. Det är i detta afseende som jag allerödmjukast vågar anhålla att Eders Excellens täcktes prevenera Hans Majestät, samt upplysa honom om sakens verkeliga förhållande. Detta är i korthet att Klockaren Hellichius, ty så heter han, narrat en del af allmogen att underteckna en skrift hvars innehåll de kanske ej ens känna och som i alla fall, hittills åtminstone, ej grundar sig på annat än ett löst rykte: att deras befarade själväda ej kan bli större än hittills, men väl mindre, då jag som Pastor kunde tillbringa åtminstone 4 månader ibland dem, i stället för att deras förra Pastor ej predikat på 20 år: och slutligen att jag, huru modest

jag än kan och bör tänka om mig sjelf, likväl måste inse att jag har ojemförlig öfverlägsenhet öfver de föreslagne. Jag lemnar derhän hvad afseende Regeringen kan och bör göra på församlingarnas önskan vid regala gäll; men en *laglig* frihet är nyttig öfverallt, och den bör äfven Kungen sjelf njuta till godo, hvilket ej är förhållandet då Allmogen vill inskränka hans Majestätsrättigheter, garanterade i Grundlagen. Hvad jag begär är visserligen en nådebevisning: och om den afslås kan och skall jag icke beklaga mig öfver någon orättvisa: men jag nekar ej att det skulle synas mig hårdt om grunden för afslaget ej vore annat än en Klockareintrig, föranledd jag vet ej af hvad för egennyttiga afsigter. Jag vågar hoppas att Ers Excellens, som i denna sak lofvat mig sitt beskydd, täcktes för Hans Majestät framställa saken under denna dess rätta synpunkt, och äfven i denna sak visa Riksdagsmannabeställsamheten tillbaka inom sina behöriga gränser.

Framhärdar med djupaste vördnad och erkänsla
Eders Excellences
allerödmjukaste tjenare
Es. Tegnér.

Lund d. 11 Maj 1823.

*

26. Till DENSAMME.

[Titel.]

Nyligen hemkommen från min långa resa anser jag för min första och käraste skyldighet att inför Eders Excellence frambära min rörda och vördnadsfulla tacksägelse för all den ynnest Eders Excellens under mitt sista vistande i Stockholm täcktes bevisa mig. Med samma känsla som en son tackar en älskad och vördad Far för hans välgerningar, tackar jag äfven E. E. icke blott för hela min lycka

utan äfven för den faderliga huldhet och nedlåtande godhet hvarmed E. E. den samma beredt och vårdar. Måtte jag aldrig finnas oförtjent härtill, och må Efterverlden, om hon någon gång hörer mitt namn, påminna sig att det var endast Eders Excellences uppmuntran och omsorg som beredt mig möjligheten att framträda för hennes domstol.

Af Adj. Bolmeer är jag underrättad det E. Excellens tillåtit honom hoppas komma i fråga antingen vid successionen efter T. Thomée, eller den lediga Orientaliska Professionen. Han öfverlemnar naturligtvis valet till E. Excellences eget upplysta ompröfvande; men såsom vän både af honom och Academien täcktes E. E. tillåta mig att äfven yttra min mening. CancellersSecreterarebeställningen är för Läroverket af mycken vigt, i synnerhet om vi en gång skulle vara så olyckliga att förlora Ers Excellence till vår högsta Styresman. Utan att känna de öfriga sökande tror jag mig dock med full visshet kunna försäkra att Bolmeer dertill är i alla afseenden den skickligaste. Som Expeditionsman är han redan känd och värderad af Ers Excellens; men dessutom äger han en kännedom om alla Academiens angelägenheter, så väl litteraira som juridiska och ekonomiska, hvilken svårligen utan på stället kan inhämtas. Hans stränga redlighet, och hans ifver för allt som är rätt och ädelt, måste äfven hans ovänner, om han äger sådana, vitsorda. En skicklig O. O. Professor trodde vi att Ers Excellens redan funnit; men en sådan CancellersSecreterare som Bolmeer torde blifva svårt att uppleta. Vi kunna ej veta hvad som i en framtid förestår vårt Läroverk, genom ett möjligt ombyte af Styresmän: men i en viss befarad händelse, hvaröfver jag hade tillfälle att flere gånger yttra mig munteligen för E. E., vore det för Academien en oberäknelig förmån att äga på stället en man med både insigter och vilja att upprätthålla Ers Excellences skapelse här-

städes, den man annars torde finna ett nöje i att nedrifva. Jag bör slutligen ej heller förtiga att, ehuru Bolmeer med billig grannlagenhet öfverlemnar sin befordran åt Eders Excellences eget val, han likväl oändligen heldre skulle önska sig den lyckan att under Eders Excellences egna ögon få bevisa sin skicklighet och gagna det Läroverk han älskar.

Eders Excellence har genom sin grundsats att till alla academiska befattningar välja den skickligaste, upplyftat Academien till det anseende den nu äger. Eders Excellence kan nu kröna sitt verk genom ett val som på en gång tillfredställer behofvet för det närvarande och ger Academien en garanti för framtiden. Det är ur denna synpunkt jag, ehuru opåkallad, ansett mig skyldig att oförtäckt säga min mening i en sak som väsendtligen rör Läroverkets bästa och på denna grund lifligt interesserar mig. Hurudant ock Ers Excellences beslut må blifva, är jag öfvertygad att mitt nit och min uppriktighet ej skola misskännas af Den som älskar och fordrar beggedera.

Framhärdar med djupaste vördnad och tacksamhet
Eders Excellences
allerödmjukaste
tjenare
Es. Tegnér.

Lund d. 14 Septemb. 1823.

*

27. Till Therese af Ugglas, född von Stedingk.

Lund den 18 September 1823.

Då jag d. 8 September kom till Götheborg var naturligtvis min första fråga efter Grefvinnan Ugglas: men man svarade mig på Götha Källare med Evangelii ord: »Hon är borta, hon är icke här, se rummet der hon legat hafver.»

Visserligen var det för mig äfven interessant att se rummet; men som det var tomt, påminte det mig endast ännu mera om hvad jag förlorat. Jag hade af sjuklighet blifvit uppehållen i Vermland, och detta var orsaken till min olycka. I allmänhet är Götheborg för mig ett olyckligt ställe; ty liksom jag kom för sent att träffa Fru Grefvinnan, kom jag för tidigt för att råka Friherrinnan Schwerin hvilken jag mötte på landsvägen i en af de Halländska sandöknarna. Henne fick jag således åtminstone se och säga några ord, och har dessutom hopp att om en månad träffa henne i Skåne; men när, eller om jag någonsin får återse Grefvinnan, det hvilar, som Grekerna sade, på Gudarnas knän, der allt godt hvilar.

Det är emedlertid icke ensamt för att beklaga mig öfver mitt missöde som jag i dag vågar besvära Grefvinnan med dessa rader. Icke heller är det egenteligen för att förklara min eviga tacksamhet för de få men sköna ögonblick Grefvinnan skänkte mig i Stockholm; ty en sådan känsla, helst hos en Poët, eller den som åtminstone gerna ville vara det, förstås af sig sjelf, och jag kan dessutom ej vara nog egenkär för att ej anse den för Grefvinnan temmeligen likgiltig. Men det är, för att på något sätt vara solid, i commissionsvägen som jag skrifver. En ung Magister Pettersson från Götheborg nämnde för mig att han söker condition som Informator i Stockholm; och jag, hvilken som oftast tar mig den friheten att tänka på Grefvinnan Ugglas, påminte mig då att hon en gång nämnde det en dylik plats vore eller snart blefve ledig i Herrskapets hus. Pettersson är en hygglig yngling, som under sin academiska tid ofta umgåtts i mitt hus, och för hvars skicklighet och uppförande jag således kan ansvara. Skulle således intet annat engagement i denna väg vara träffadt, vågar jag hoppas att något afseende göres på mitt förord; och jag beklagar i detta fall

endast den omständighet att jag sjelf ej längre är en lös och ledig Magister, då jag nogsamt vet hvem jag skulle recommendera till Informator.

Jag innesluter detta bref i ett till Brinkman hvilken jag hoppas skall hålla mig räkning för det tillfälle jag sålunda bereder honom till en extra uppvaktning hos Grefvinnan. För Grefve Ugglas får jag be om min vördnad, och likaledes för Friherrinnan Åkerhielm, som jag gratulerar af allt hjerta att ändteligen hafva återfått sin man från Theatern, ehuru mycket jag vet att denne sistnämnde och publiken förlora derpå. Det skall bli interessant att se huru Gref Lagerbjelke slår sig ut med actriserna: dock bör man hoppas det bästa af hans stora practik och kända erfarenhetskunskaper i den vägen. I fall Grefvinnan De Geer ännu är qvar i Stockholm och suckar öfver Riksens senfärdiga ständer, täcktes Fru Grefvinnan trösta henne med det troliga hopp att hon, sedan nu snart 9 månader äro förlidna, bör i naturlig ordning kunna vänta sin förlossning. Till slut vågar jag äfven be om min helsning till den sköna Italienska sångfågeln som bor i lunderna vid Frösunda.

Förlåt mina många helsningar, och blif ej afundsjuk på ofvannämda Damer derföre att de, lyckligare än Fru Grefvinnan, hittills friat sig från min brefväxling.

Ödmjukast

Tegnér.

*

28. Till Es. M. Tegnér.

Lund d. 14 December 1823.

MkBror!

Var god och lemna hosföljande bref till Pontin och Agardh. — Af den förbannade Biskopssaken har jag mera ledsamhet än alla verldens Biskopsmössor äro värda. Colli-

sionen med Hagberg oroar mig i många afseenden och äfven för din skuld; ty troligtvis får du umgälla om han uteslutes från förslaget, ehuru både du och jag deri äro oskyldiga. Jag önskar till Gud att han måtte få sysslan, ty jag vunne ingen ting derpå, men icke rår jag för om Smålandspresterna ej rösta som de böra. Nu ser det ut som om Lindfors skulle utestänga oss begge: det är en värdig medtäflare man gifvit oss; men han kan vara god nog för hvad han söker.

Om du kommer att behöfva penningar, som du visserligen gör, så var så ärlig och säg mig till, då du vet att jag gerna hjelper med hvad jag kan, ehuru det ej är mycket. Lycka till julen. Anna och barnen må väl och be helsa: men sjelf är jag rätt ledsen öfver sakernas ställning. Helsa Myhrmännerna från

Din

Vän och Farbror

Tegnér.

*

Till R. Nyerup. 29.

Lund d. 17 December 1823.

S. T.

Adjuncten Bolmeer, som framlemnar detta, är rest till Köpenhamn för att der bereda sig tillgång till böcker och upplysningar, nödvändiga för en afhandling i Oriental-Språken hvarmed han vill legitimera sig till den Profession Norberg lemnat och som länge stått ledig. Efter vanligheten tar jag mig friheten adressera honom till Herr Professorn, hvars godhet mot mina Landsmän vi på denna sidan om Sundet tacksamt erkänna. Kan det lända honom till någon recommendation att han är en af mina äldsta och käraste Academiska vänner så bör jag ej heller förtiga det.

Jag begagnar detta tillfälle att förklara min förbindelse för öfversändandet af flere interessanta afhandlingar hvarmed Herr Professorn tid efter annan hedrat mig, och beklagar med det samma att tillfälliga omständigheter så länge hindrat och ännu hindra mig att personligen och muntligen få framföra min tacksamhet.

Professor Lidbeck mår väl och ber hjertligen helsa.

Ödmjukast

Tegnér.

*

30. Till DENSAMME.

Biskop Tegnér anhåller att genom Hr Professor Nyerups biträde få till låns eller köps en Lefnadsbeskrifning på Danska öfver Biskop Absalon i Lund, men hvars författares namn undfallit honom. Äfven skulle det fägna honom om vid samma tillfälle någon närmare underrättelse än den som förekommer hos Rhyzelius Monasteriologia p. XX rörande *Alla Helgons kloster* i Lund kunde honom meddelas. I öfrigt begagnar han med glädje detta tillfälle att göra sig påmint hos en gammal vän och gynnare, den han i öfrigt snart hoppas träffa i Köpenhamn.

Lund d. 18 Juli 1825.

*

31. Till J. FORSANDER.

Välärevördige och Höglärde Herr Magister och Domkyrkosysslomanl

Med gårdagens post erhöll jag bref från StatsSecreteraren Kullberg hvari han begär erhålla upplysning om och

i hvad mån DomkyrkoFörsamlingen i Vexiö är förpligtad att något till Domkyrkans underhåll bidraga, eller om detta blott och bart besörjes af dess egna fonder och anslag, samt huruvida, i händelse af dessas otillräcklighet för ändamålet, Församlingsboarnas skyldighet då inträder att till samma underhåll medverka; och ändteligen i hvad större eller mindre förbindelse Domkyrkocassan kan sig befinna att Biskops- och Lectors Boställen bygga och underhålla.

Med anledning häraf får jag anhålla att Herr Domkyrkosysslomannen behagade med görligaste första, i officiel väg meddela mig de upplysningar och underrättelser i nyssnämnda fråga hvartill Domkyrkans Handlingar kunna föranleda. Hvad Domkyrkans skyldighet att underhålla Biskopsgård särskilt angår, så vet jag att detta hittills varit praxis, men önskar tillika att blifva underrättad på hvilken laglig grund denna skyldighet stöder sig, eller om Vexiö Domkyrka tilläfventyrs är den enda i Riket som från ett dylikt åliggande är fritagen. Äfven önskade jag att vid samma tillfälle få en summarisk öfversigt af Domkyrkans tillgångar samt deras större eller mindre tillräcklighet för behofvet.

Framlefver med högaktning

Herr DomkyrkoSysslomannens

ödmjuke tjenare

Es. Tegnér.

Lund d. 5 Augusti 1825.

*

32. Till Gustaf Myhrman.

Tufvan d. 15 December 1826.

Min goda Gustaf.

Först och främst bör jag tacka dig för all broderlig vänskap och hjertlighet i Stockholm: ehuru jag från längre tider är van dervid äro dock dylika repetitioner glada och tillfredsställande. Vidare bör jag tacka för de öfversända emolumenta laboris mei, såsom du riktigt uttrycker dig. Du måtte dervid mena labor improbus. Skulle det för öfrigt gå efter arbetet så borde väl du taga betydligaste delen af Utdelningen, sedan den i så många år, genom ditt tröskande på den tomma Financehalmen, ändå lifnärt oss. I likhet med Olof anser jag äfven utdelningen, under dylika omständigheter, för stor: likväl icke i den mening som skulle jag vilja skicka något deraf tillbaka. Huru i öfrigt flere, de fleste af Interessenterna skola för nästa år kunna umbära all slags utdelning, blir ett svårt financeproblem att upplösa och tvingar förmodligen vår Finance-Minister att utgifva Assignater eller låta slå Mynttecken.

Den beskrifning du gör om det tillstånd hvari Bror Bengt lemnat Rämen är i sanning bedröfligt. Blir han icke Wasariddare derför så är ingen rättvisa till i OrdensCapitlet, som jag likväl tog för gifvet när jag såg att vår gode Vän Uggla fått Nordstjernan. Du skall få se att det blir en pannkaka af alltsammans, så framt icke du eller Olof kunna på ort och ställe vidtaga några åtgärder som häfver det onda i sin dolda rot. Nu går ju allting baklänges utom Masugn och Hammare som stå stilla.

Sophie som är nöjd med litet tycks finna sig väl på Tufvan. Både hon och Anna niga sin helsning. Hvad mig angår så skickar jag en kyss till Luise. Det vore synd att lugga mig för den omtalta skålen då jag tyvärr! ej har

någon del uti om spådomen skulle inträffa. Helsa Bröderna från

Din
redlige Vän
Es. Tegnér.

*

Till M. Rosenblad. 33.

Högwälborne Herr Grefve, En af Rikets Herrar, Stats-Råd, Riddare och Commendeur af Kongl. Majst Orden!

Då jag känner att Eders Excellens interesserar sig för Församlingens bästa, och följakteligen fäster en upplyst och rättvis uppmärksamhet vid de ansökningar som inlemnas till legala pastorater, så täcktes Eders Excellens tillåta mig att, i anledning af tvenne dylika ledigheter inom Vexiö Stift, hvilka snart skola bortgifvas, få yttra min tanka. I ett Stift, der regala pastoratens antal är så inskränkt som här, anser jag för min skyldighet som Biskop, att oförstäldt säga min mening; och då detta icke kan ske directe inför Thronen, bör jag vända mig till dem som omgifva henne närmast.

Det första Pastoratet är *Jönköpings* Stads och Landtförsamling, i första klassen. Staden är den betydligaste inom Stiftet, och i Ecclesiastikt afseende en bland de vigtigaste punkter, så väl för pastoralvårdens som för Lärdomsskolans skuld. Den förra fruktar jag, helst under Pastor Wibohms sednare Embetsår, blifvit mycket vårdslösad: och hvad den sistnämda angår, så är det för mig som Ephorus af mycken vigt att på stället ha en pålitlig och erfaren man som Inspector Scholæ; ty då jag bor på 12 mils afstånd, kan jag icke sjelf ofta vara der. Staden, som har särskilda Ecclesiastika privilegier, hörer så många

den vill, sedan deras competens förut blifvit af Biskopen godkänd, röstar sedermera på tre, bland hvilka Konungen i Nåder utnämner en. På förslaget äro nu uppförda 1:mo) SlottsPredikanten Wetterling, 2:do) Kongl. HofPredikanten Rogberg, 3:tio) Pastorsadjunkten Norlin, hvilka i nämd ordning erhållit pluraliteten. Bland dessa är väl Norlin både i lära och lefverne utmärkt, men likväl alltför ung för att göra något anspråk på en post som denna. Egenteliga frågan blir förmodligen alltså mellan Wetterling och Rogberg. Mot HofPredikant Rogberg kan jag så mycket mindre ha något enskildt att invända, som jag icke känner honom mera än till utseendet; och lika obekant är han för alla här nere, med undantag af sina slägtingar, emedan han aldrig tjenstgjort i Stiftet. Utom den väsendtliga fördel att på det nogaste känna folket, har pastor Wetterling äfven mycket annat som talar för honom vid detta tillfälle. Han är vida äldre till lefnadsåren än Rogberg, han har en stor öfvervigt i tjenstår, han hade flesta rösterna. Huru han hittils förvaltat sina flere presterliga kall, med hvad nit, drift och skicklighet, derom vitsorda hans ypperliga men välförtjenta betyg, och Eders Excellens känner det dessutom sjelf, då en af hans befattningar subordinerar under Seraphimer Gillet, som genom hans befordran gjorde en besparing. Sjelfständig både genom sitt lynne och sina œkonomiska omständigheter, och dessutom ovanligt driftig och verksam, skulle han just vara rätta mannen att, i afseende på pastoralvården, återställa den rubbade och förslappade ordningen. I afseende på Scholverket har han all nödig erfarenhet, då han varit Lärare så väl vid Vexiö som Jönköpings trivialscholor, och följakteligen på förhand känner det läroverk hvaröfver närmaste tillsynen blefve honom anförtrodd. — På dessa sammantagna grunder kan jag ej ge någon annan af de sökande än honom,

pastor Wetterling, mitt förord, och rekommenderar honom således i Eders Excellences gynnande åtanka.

Det andra pastoratet är *Ölmestad*, ett bland de svagare i 2:dra klassen, då dess behållning knappast lär öfverstiga 500 rdr. På förslag dertill äro uppförda 1:o) Kyrkoherden Blomberg, 2:o) Vice Rector Ahlström från Stockholm, 3:o) Comminister Stenholm. Bland dessa är Blomberg känd för lyckliga embetsgåfvor och oförvitlig vandel; men då han är transportsökande från sitt pastorat det han för två och ett halft år sedan tillträdde kan jag, för min del, ej finna billigt om han föredrages för obefordrade Embetskammerater. Ahlström åter har väl gifven öfvervigt framför begge sina medföreslagne i tjenstår, men dessa tjenstår hafva till allra största delen uppkommit genom dubbel beräkning, och torde således ej böra grunda något företräde till ett pastorat som Ölmestad. Dessutom äro dessa år icke samlade genom någon slags tjenstgöring i Vexiö Stift, utan i Katrinas apologistSchola. Deremot har Comminister Stenholm i 23 åt tjenstgjort i församlingen, är utmärkt genom sin verkeliga Gudsfruktan, sitt nit i Embetet och sina rena seder. På dessa grunder, och då han tillika är obefordrad och behöfvande, ger jag honom mitt förord, och innesluter honom i Eders Excellences ynnest.

Jag bör be om förlåtelse för denna vidlyftiga framställning, den jag likväl ansett nödvändig för att rättfärdiga min öfvertygelse om de tvenne nu omnämde prestmäns företrädesrätt till ifrågavarande sysslor. Denna öfvertygelse har jag hvarken velat eller bort dölja för någon, och det skulle derföre vara mig dubbelt okärt om den å högre ort icke blefve gällande.

Sluteligen begagnar jag det tillfälle som dagen erbjuder, för att under det började året tillönska Eders Excellens nåd och välsignelse af det Godas Gifvare, hvilken ensam

är i stånd att upprätthålla krafterna på en bana sådan som den Eders Excellens beträder, och oförsvagad bibehålla en verksamhet, som i så många år, och i så många olika riktningar, gagnat Konung och Fädernesland.

Framhärdar med djup vördnad
Eders Excellences
ödmjuke tjenare
Es. Tegnér.

Vexiö d. 1 Jan. 1827.

*

34. Till S. M. Tegnér, född Seidelius.

Tufvan d. 21 Januari 1827.

Min huldaste Mor!

Jag har alltsedan de första juldagarna varit plågad af en remittent feber, som längre tid hållit mig vid sängen och ännu qvarlemnat någon mattighet. Detta har varit orsaken hvarför jag icke förr än nu kunnat skrifva; men jag har derföre icke glömt att i mitt hjerta önska Mamma lycka till det nya året och så mycken glädje som man vid så hög ålder och med så många krämpor kan vänta sig.

Jag beder till Gud att han måtte förlänga Mammas lifstid så att jag ännu en gång måtte få se och omfamna min gamla goda Mor. Hade icke sjukdom hindrat mig sistledne Augusti så hade jag visserligen kommit till Vermland; men nu var jag nödsakad att för Commiténs skuld resa directe till Stockholm, dit jag ändå kom 14 dagar sednare än jag bordt. — Denna resa kostade mig väl egenteligen inga pengar; ty utom det att jag bodde fritt hos O. Myhrman och alla dar var bortbjuden, så hade jag 6 rdr om dagen och skjuts för 5 hästar. Men dels kostade de ständiga kalaserna på helsan, dels hade jag äfven mycket arbete, då

vi alla dar hade sammanträden både för och eftermiddag, och liten tillfridsställelse då egenteligen ingen ting blef afgjordt och pluraliteten hänger fast vid det gamla, huru odugligt och förruttnadt det må vara. Nästa September skola vi troligtvis åter sammanträda; men om jag blott får vara frisk hoppas jag då kunna göra mig ledig så att jag kan taga uppvägen om Vermland och ännu en gång få se slägtingar och vänner. Visserligen voro det då äfven en glädje om Anna och barnen kunde komma med; men dels blefve resan härigenom mycket dyr, dels vore de nödsakade att resa ner på egen hand, då jag naturligtvis ej kunde ta dem med mig åt Stockholm.

Här i Småland finna vi oss efter omständigheterna. Stället som vi bo på är vackert om sommaren, men kallt om vintern. För Anna är det äfven besvärligt genom afståndet från staden, hvarifrån likväl allt måste köpas, ty vi ha hvarken ladugård eller åkerbruk. Dyrt är här också i år allting: blott mjölk kostar omkring 15 rdr i månaden, och till utsäde och brödföda måste jag köpa säd efter 18 rdr Tunnan. I vår sommar [sic!] måste jag äfven inköpa kor, dragare, åkerredskap o. s. v. Ty ehuru jag ej ämnar bruka mera än Biskopsgården sjelf, kan jag dock icke hoppas i år få mera än halfva min ladugård uppsatt. I anledning häraf får jag be Mamma vara god uträtta en commission hos Lidén. Jag behöfver ett par hästar dels till arbete, som dock blir obetydligt, då det mesta måste göras af oxar, dels äfven för mina resor i Stiftet under sommaren. Jag ville derföre ha ett par Norrbaggar, ej för små, unga, felfria och lika: färgen är mig likgiltig endast de icke äro svarta, ty det har jag aldrig kunnat tåla. Som nu Lidén bor i rätta hästbytarebygden hoppas jag han utan svårighet kan skaffa mig ett par sådana i Juni månad, ty förr kan jag icke föda dem, helst Biskopinnan Mörner lär äta opp allt

vårfoder sjelf. Denna affär kan äfven bli en anledning för Lidén och mig att upplifva vår länge afbrutna brefvexling. På förhand kunde han underrätta mig hvad ett par dylika djur ungefärligen kunde kosta.

Beträffande åter mig sjelf så har jag mycket att göra med mitt Embete, helst detta, liksom Carlstad Stift, genom en slapp och sömnig styrelse är alldeles desorganiseradt och presterskapet fullt af okunnighet och svinaktighet. Scholverket är också förfallet. Jag gör hvad jag kan för att få något skick på beggedera, men uträttar visserligen föga, och ådrar mig mycken oro och mycken ovänskap; men så länge man ej är lastgammal måste man sköta sin tjenst så godt man förmår, för att med något skäl kunna hvila på ålderdomen. —

Christopher är nu hemma under mellanterminen. Han har i höst skrifvit pro Gradu och dervid fått Laudatur. I Lund är han rätt väl och mera hemmastadd än här, ty hos alla våra dervarande vänner är han som barn i huset. Om några vickor måste han åter resa ner. Lars Gustaf går i Scholan och har blifvit alldeles förändrad, ty han läser nu utmärkt flitigt, har god fattningsgåfva och det bästa loford om sig. Jag håller honom äfven under mellanterminerna inne, på det han ej må försumma sin tid. Flickorna äro fullvuxna, spela temligen claver, sy och brodera men med hushållet och läsningen går det smått. Esse Magnus har jag skaffat en Hofpredikantsfullmakt, hvaraf han, som alltid varit rangsjuk, finner sig obeskrifligt lycklig. För öfrigt är han i ett godt hus der man är nöjd med honom. Men studerande är nu, som förr, icke just hans sak.

Framför tusen helsningar från oss alla till Anna-Lisa, Lidén och öfriga hemmavarande. Med skrifva bör Mamma icke besvära sig, utan är jag nöjd om Lidén då och då under-

rättar oss om tillståndet. Den Högste välsigne Mamma nu och framgent till tröst och glädje för oss alla!

Mammas

lydigste Son

[*Es. Tegnér.*]

*

Till J. L. Ringensson. 35.

Tufvan d. 26 Mars 1827.

Min HedersBror!

Jag tackar dig för ditt bref, men begriper icke hvarifrån Wickelgren fått den uppenbarelsen att arfsrätten till Annerstad skulle upphäfvas. Åtminstone har ingen härnere hört talas derom, och likaså obekant är saken för Stats-Sekreteraren som för några dagar sen skref mig till att han trodde Wickelgren kunde vara temligen tranquil för utgången af sin ansökan. Att den hittills ej blifvit afgjord kommer sig af Kungens frånvaro. Jag har i dag skrifvit till Kullberg och vidare recommenderat din slägtinge. Det är allt hvad jag kan göra; men då W. är närmast i slägtskap och dessutom den enda competente sökanden, samt på denna grund af Consist. enhälligt och ensam föreslagen, skulle det vara alltför besynnerligt om han förbiginges: dock erkännes gerna att i dylika frågor ingen säkerhet gifves. För öfrigt *kan* Kungen icke upphäfva arfsrätten: det måste vara Riksdagsfråga, såsom privilegium för en prestslägt. Jag föreställer mig att hela farhågan kommer af någon dröm, vanlig hos oroliga sökande.

Jag har efter julen varit sängliggande några vickor af en remittent feber, men är nu återställd. — Kommer jag

någon gång åt dina trakter så var viss att jag ej reser förbi. Dina härvarande slägtingar må väl. Min vördnad för din Fru.

Vänskapsfullt och hasteligen

Tegnér.

*

36. Till R. Nyerup.

Vexiö d. 19 Aug. 1827.

Det bref af d. 24 sistl. April hvarmed Herr Professorn hedrat mig har först för någon tid sedan, med bud från Skåne, ankommit hit. Jag har i 2:ne månader varit borta dels på Embetsresor i Stiftet, dels äfven i Skåne; och af dessa sammanlagda omständigheter täcktes Herr Professorn förklara sig mitt, annars i sanning både oförklarliga och oförsvarliga dröjsmål med brefvets besvarande.

Jag ber först tacka för den öfversända afhandlingen. Det är en glädje att på detta sätt ännu se sig ihågkommen af fordna Gynnare och Vänner. Min närvarande befattning tillåter mig väl föga sysselsättning med Litteratur; men det är dock alltid angenämt att af en bland dess yppersta Veteraner i Norden väckas ur den Biskopliga dvalan, och tänka sig tillbaka till fordna tider.

Beträffande åter det begärda Porträttet, så vore det visserligen för mig en ära att få stå i spetsen för ett godt företag, som jag hoppas Boktryckar Behrends blir; men dervid möter flere svårigheter. Här finnes ingen som kan porträttera, ännu mindre gravera. Här är väl flere porträtter, och äfven ett graveradt, af min obetydliga person. Det bästa är af Profess. Sandberg i Stockholm och förvaras i hans atelier. Men det är ett Bröststycke och kan således ej begagnas för gravur utan att sammandragas. Jag skall

medlertid skrifva Sandberg till härom, men fruktar att tiden nu mera är för kort. Af våra Gravörer är Forssell den bäste, men arbetar långsamt och är mycket dyr. Jag skall emedlertid meddela hvad svar jag får.

Jag ber Herr Professorn vara god göra mig påmint hos mina bekanta i Köpenhamn, Biskop Münter, Oehlenschläger, Rask, Münster, Professorerna Möller m. fl. men synnerligen utbeder jag mig att få vara innesluten i Hr Professorns egen vänskapsfulla åtanka.

Vänskap och högaktning.

Es. Tegnér.

*

Till I. Kullberg. 37.

Östrabo d. 1 October 1827.

Tillåt mig att, ehuru sent, af uppriktigaste hjerta få tacka dig för all vänskap och broderlighet som af dig och din Fru visades mig i Skara. Det borde skett långt före detta, men under resan, hvarifrån jag nyss är återkommen, var föga tillfälle till någon brefvexling. Emedlertid har jag hvarken under denna resan, och kan ej heller under den längre resan genom lifvet förgäta din trogna och hjertliga välvilja emot mig. Det skulle derföre ha varit mig dubbelt kärt att på återvägen få se dig ännu en gång; men dels blef jag öfver förmodan uppehållen i Carlskoga Bergslag, hos min sjuka Svåger, Bergmästaren, som troligtvis ej har mycket qvar af sin jordiska vandring, dels ville min Svärmor träffa några slägtingar som hon har i Askersund, hvarigenom det blef nödvändigt att taga östra vägen.

I Vermland hade jag den glädjen att träffa min Mor och slägtingar vid helsan. Af den förstnämnda som nu är

i sitt 84:de år tog jag troligtvis för sista gången afsked; men de öfriga hoppas jag att ännu en gång få helsa på och skall då icke förgäta den goda Vestgöthavägen som jag lärt mig.

För närvarande är Biskop Faxe med Fru här. Det är en stor högtid för min Hustru som sedan vår flyttning från Skåne ej träffat de kära vännerna. I öfrigt befinna sig både hon och barnen väl och be hjertligast och tusendfaldt helsa. Christopher reste för några dagar sedan till Lund. Min Svärmor gläder sig att ännu vara hågkommen och ålägger mig att framföra sin helsning. Gumman är ehuru 70 år gammal ännu ganska rask.

Tusen helsningar till Din goda Fru, Marie och öfriga barnen. Gör mig äfven påmint hos Biskop Weideman, Dom-Prosten, Wennerberg, Gubben Lutte och alla de andra som för din skuld visade mig vänskap. Glöm ej heller sjelf att då och då tänka på

Din

uppriktige Vän

Tegnér.

*

38. Till S. Elmgren.

Stockholm d. 14 Mars 1828.

MkBror!

Jag tackar för brefvet; men posten kom sent och jag har kort tid att svara derpå, om svaret skall kunna afgå i dag. Alltså var god och ursäkta det summariska. Med Gref Adelsvärd har jag talt. Han har väl förbundit sig att ej ge någon annan löfte, men vill ej heller gifva ett sådant åt Björkman innan han lärt känna honom. Om tillfälle härtill gifves i år eller framdeles är osäkert; och under sådana omständigheter måste jag tillstyrka att missivera Björkman

till Vexiö vid Maj, emedan jag ej känner någon bättre. Gadolin som jag annars tänkt på lär ej vara ordentlig och blefve ock förmodligen mindre på en sådan plats. Emedlertid blir nödvändigt att skicka en annan adjunkt till Hall, som väl vill, men ej kan umbära en sådan. Hela adjunktsregleringen får jag be dig vara god uppgöra med Ahlstrand, och sedermera meddela mig, ej till granskning, men endast ad notitiam, emedan jag omöjligen kan vara så tidigt hemma som den erfordrar.

Hjertstedternas betyg återfölja påtecknade. De stärka mig i den länge hysta öfvertygelsen att Läroverken äro felaktiga, bland annat äfven deri att man med ofullständiga kunskaper blir antagen till student, för Civil-Embetsmanna Examina vid Akademien, och deri att man läser lefvande språken alltför litet vid Elementarläroverken. För begge dessa fel har jag sökt att utverka ett korrektif i Comitén och hoppas att det går igenom; men det är i allt fall en droppa i hafvet. För öfrigt gissar jag fullkomligt ditt förslag att Hjertstedterna ställa borgen för sig under deras vistande i Vexiö. Vi ha lyckligtvis ännu ingen Libertas Studentica bland oss, och äfven vid Academien måste jag önska den inskränkt till annat än hvad den nu är — nemligen friheten att lära och göra — ingen ting.

Om Domprost Laméns hus är i den svåra författning du tyckes antyda, skall jag af allt hjerta understödja Enkans ansökan om dubbla nådår, som jag dock förutser möter stora svårigheter när hon är barnlös. Allt beror på bouppteckningen och förut kan jag alls intet bestämdt säga om det partie jag bör taga, ännu mindre om hvad jag i denna väg kan hoppas af vederbörande. Om möjligt är skulle jag dock önska att Handlingarna komma upp före min afresa (troligtvis i början af Maj) eller också fördröjdes till Riksdagen. Gud bevare mig för att ej göra allt, hvad jag möjligtvis

kan för en fattig hjelplös Enka; men, som verlden nu går, är ofta den personliga närvaron nödig för allt hopp om framgång i dylika saker. Framför emedlertid för Domprostinnan min helsning att jag skulle anse för både en pligt och en glädje att verka det lilla jag förmår till hennes fördel i denna sak, så snart jag nemligen är öfvertygad om att hon behöfver en dylik fördel.

Gymnastikfrågan, liksom den om Hallenberg, hvila ännu oafgjorda hos Kungen. Det är nästan omöjligt få rättvisans gång påskyndad. Ämnena äro för många och Kungen och föredragande alltför öfverhopade, och nedtyngda under former som utgöra vår statsförfattnings arfsynd.

Thyselius utnämndes i går till Biskop i Strengnäs, tvertemot, som man säger, Statsrådets enhälliga och Kronprinsens enskilta protest. De voro alla för Franzén. Utnämningen har af flera skäl gjort en obehaglig sensation.

Var god meddela Ahlstrand hosföljande promemorier. Många helsningar för din Fru.

Vänskapsfullt

Hastel. *Es. Tegnér.*

*

39. Till M. Sommelius, född Abrahamson.

Stockholm d. 31 Mars 1828.

Min goda Cousine Margrete!

Baron Carpelan, som under sin resa legat sjuk i Östergötland, är i dessa dagar återkommen; och jag har talt med honom å nyo om Herrskapets angelägenhet. Han vill visserligen göra allt hvad han kan: men det är inte så mycket som det borde vara i sådana frågor, sedan Kungen vid dylika beställningar börjat att i allmänhet föredraga Militairer. Carpelan tillstyrker emedlertid, hvad han äfven lär ha

nämnt i Lund, att Sommelius, ju förr ju heldre, begär tjenstledighet som vid hans ålder ej kan nekas. Carpelan tror då att han skall kunna skaffa förordnande för sonen, hvilket kunde vara ett steg att framdeles få tjensten; men om detta begärdes genast så är det mer än troligt att det misslyckades. Emedlertid finge man se omständigheterna an och försöka att småningom bereda målet. Skulle man inse att detta ej vill lyckas, återstår ändå alltid att söka accord, hvilket jag för min del från början ansett för det säkraste.

Detta är den enda plan vi kunnat uppgöra; men jag ber Cousine vara försäkrad derom att Baron Carpelan liksom jag uppriktigt önska familjens bästa, ehuru medlen dertill möjligtvis ej torde bli alldeles de föreslagna.

Jag kommer väl ännu icke på en månad härifrån och önskar att jag aldrig rest hit, så utledsen är jag både vid Stockholm och vid Comitén; men man måste resignera sig.

Framför många helsningar till Gubben, till min reskamrat Lycka och de öfriga barnen, hvaribland jag är glad att äfven få räkna Christopher. Var öfvertygad att jag känner och erkänner min förbindelse för all den godhet Herrskapet visar honom. Om någon af mina gamla Lundabekanta ännu skulle komma mig ihåg, så ber jag äfven hjertligen helsa dem.

Vänskapsfullt

Es. Tegnér.

*

40. Till S. Elmgren.

Stockholm d. 4 November 1828.

Min kste Bror!

Ändtligen framkommen till Stockholm bör jag lemna dig några underrättelser som röra våra consistoriella göro-

mål. I Jönköping fick jag bref af Prosten Adelin att han för sjukdom måste undanbedja sig Prostexpeditionen i Westbo; och då detta ej kunde förnekas honom, uppdrog jag den åt Lindwall i Refteled som bor midt i Häradet och dessutom är ung och rask. Kyrkoherden Gagner lär äfven begära ytterligare permission för en Stockholmsresa, den jag hoppas att Consist. icke vägrar honom. Han önskar också att Cons. anmäler till Subscription hans Predikningar. För att bespara Rosengren en särskilt resa till Vexiö lät jag honom i Jönköping aflägga Embetseden hvaröfver Westdal förmodligen redan inskickat Protokollet. I stället för den nu lediga apologisttjensten i Jönköping önska Lärarne en förberedande klass, gemensam för Lärdoms- och apologistskolan. Denna sak vill jag anmäla hos Konungen, emedan jag icke på egen hand kan afgöra den. I afseende på annoncerandet af ledigheten torde derföre vara bäst att endast i allmänna ordalag anslå en lärarebefattning vid Jönköpings Skola.

Från Riksdagen som i dag blifvit utblåst kunna ännu inga nyheter vankas. I dag har Konungen nämnt Exc. De Geer till Landtmarskalk och till V. Talman i Presteståndet Biskop Wingård. Då Faxe är vida äldre Biskop och dessutom ProCanceller har detta sistnämnda steg icke väckt någon angenäm sensation inom Ståndet. Riksdagspredikan lär ej bli förr än långt fram i nästa vicka. Men kort derefter lär också Kungens Proposition aflemnas, hvarpå man annars vanligtvis fått vänta längre. Både regering och Ständer önska Riksdagens påskyndande.

Var god och vid tillfälle underrätta mig om det väsendtliga som förekommer i Consist. eller passerar i Stiftet.

Många helsningar till din Fru. O. Rogberg blir Secreterare och Professorerna Rogberg och Winbom troligtvis Notarier.

Vänskapsfullt

Es. Tegnér.

P. S. Var god och påminn Ahlstrand om expedierande af Consist. Beslut rörande Löneregleringen för V. Comminister Björkman, som lär vara förgäten.

*

Till DENSAMME. 41.

Stockholm d. 21 November 1828.

MkBror!

Jag tackar för brefvet och underrättelserna från Consistorium. Angående den olycklige Arell har Allgurén äfven skrifvit mig till: men jag måste öfverlemna den saken, som de öfriga, åt Consistorium. Att skicka honom till Nottebäck är omöjligt. Den församlingen är i allt fall vanlottad nog och jag önskar af flere skäl att Lunér måtte få stanna qvar. Cedergrens ansökan som nu itereras om dubbel tjenstberäkning comuniceras i dessa dagar med Herrarna. Jag vill minnas att Cons. ej alldeles afstyrkte den, utan öfverlemnade den åt Konungens nådiga godtfinnande. Om det samma sker nu så lär C. ha hopp att få den beviljad. Den är också billig i sig sjelf, då både före- och efterträdare åtnjutit en sådan fördel. Deremot finner jag intet skäl att tillstyrka Lindsténs ansökan som troligtvis ändå beviljas. Ribbings dom kan i min tanka ej ha något inflytande på Liljenroths prestvärdighet, då den är öfverklagad och säkerligen blir ändrad. President Leijonhufvud tror att fråga kan uppstå om suspension för Domaren.

Intet nytt från Riksdagen utom hvad du ser af Tidningarna. Utskotten komma ej i verksamhet förr än nästa vicka. Jag sitter i Ekon. och BesvärsUtskottet der uppfostringsfrågan tros förekomma. Vår Ordförande blir troligtvis Gref Posse, Landshöfding i Skaraborg. Låt mig veta

om Gref Mörner anfört klagomål öfver Consistorii utslag i Domprostsaken. I annat fall kan förslaget när som helst uppskickas.

Hjertliga helsningar till din Fru.

Vänskapsfullt

Es. Tegnér.

*

42. Till DENSAMME.

Stockholm den 6 Januari 1829.

MkBror!

Jag tackar för brefvet af d. 18 December som jag uppskjutit att besvara i hopp att kunna lemna underrättelse om flere nu hos Kongl. Majst anhängiga mål från Consist. Emedlertid har Kungens opasslighet tid efter annan uppskjutit föredragningen som först i nästa vicka tros kunna äga rum.

I afseende på Studenternas predikande utan venia blir jag väl tvungen att i Cirkuläret deremot protestera, ehuru jag gerna undvikit det, då jag vet att denna libertas studentica blifvit begagnad och öfversedd för att derigenom förskaffa en arm syndare respenningar till Akademien.

Beträffande Wetter och hans häst så bör den förstnämde, i den sistnämdes ställe, vid vederbörlig domstol göra Kyrkans anspråk gällande på vederbörlig ersättning för deras förlorade söndagstraktamente, hvarom Cons. torde påminna. Har Filén, efter förordnande, ännu hållit den ifrågavarande undersökningen rörande Wetters smågnabb med Församlingen?

När Hagelberg hunnit bestämma sig om han vill läsa eller ej till Maj, och hvarmed jag önskar att han ej ville dröja till yttersta dagen, skall jag utfärda förordnande för

Vicarius, hvartill jag önskade få bestämdt veta om Hallström, hvilken ännu torde finnas på orten, är benägen eller ej. I annat fall ha vi väl ingen annan att tillgå än Rosengren.

I afseende på Sjögrenska fonden och fattigskolan gillar jag alldeles ditt förslag som du derföre torde vara god och verkställa.

Lycka och trefnad på det nya året för dig och din Fru önskas

Vänskapsfullt

af

Tegnér.

*

Till DENSAMME. 43.

Mk Bror!

Jag tackar af hjertat för brefvet af d. 5 innevarande och ber dig tillbaka vara öfvertygad om min uppriktiga önskan för din och de dinas välgång under detta och många efterföljande år.

Frågan om förändring af apologistien i Jönköping till en förberedande klass, i likhet med hvad redan finnes i Vexiö, är af Konungen bifallen. Agunnarydssaken åter har blifvit återförvisad till ny Sockenstämma likväl så att Kongl. Majst tillkännager sitt bifall till Consistorii förslag, men hoppas Församlingen sjelf vid närmare eftersinnande måtte inse fördelarna deraf. Det hör till ordningen för dagen att komplimentera allmogen, hvarför den också visar sig tacksam mot Regeringen, som Riksdags-Protokollen intyga. Expeditionen om detta Beslut torde dock icke komma så hastigt och skyndar ingalunda, då jag gerna sjelf ville hålla den ifrågavarande Sockenstämman.

Genom Westbergs flyttning från Tolg i nästa månad komma vi i behof af en v. Comminister på stället. Då Andersson är oerfaren, äfven lär ha någon riktning till läseri, vore godt om man kunde få någon pålitlig karl dit, som då kanske kunde få inaccordera sig på Åby hos Danckwardt. Jag vet icke om Gadolin är lämpelig. I annat fall kunde han ombytas med någon annan. Hvad den nu snart förestående adjunktsregleringen angår, så är det mig omöjligt att dermed taga någon befattning, utan få Herrarne söka uppgöra den så godt sig göra låter. Problemet är under närvarande omständigheter kinkigt. Gubben Bergwall har genom sin måg rekommenderat sig att få en beskedlig v. Pastor. En viss Grefve Seth som ämnar blifva prest har äfven begärt en god station. På allt detta gör Consist. vid regleringen troligtvis hvad afseende det kan.

I fall Hagelberg eller Mellin begära permission under Terminen så uppkommer behofvet af en Vicarius i Vexiö. Rosengren får användas för Jönköping: men huru skola vi få Vicarius för Vexiö? Hallström lär förmodligen icke vara att påräkna, och vid Akademierna finnes ej heller någon att tillgå förr än efter Promotionen. Som frånvarande kan jag dessutom ej känna tillgångarna. Var derför god och i samråd med Notarien uppgif mig en plan i detta hänseende.

I Riksdagsväg ingen ting af betydenhet, utom det vanliga gnabbet på Riddarhuset. Med nästa månad löpa dock de vigtigare frågorna åstad och ge troligtvis anledning till mycket prat. Före Juli månad är ej att tänka på Riksdagens slut. Den nyfödde Prinsen skall heta Oscar, Hertig af Östergötland. Dopet blir på Carladagen d. 28.

Framför många hjertliga helsningar till din Fru, jemte tacksägelse för de så välkomna rader hon tecknat i ditt bref. Hon vet väl att det ej finnes något godt som jag ej

unnar henne. Från Carl Rogberg som nyligen varit i staden, äfvensom från Olof kan jag helsa.

Vänskapsfullt

Es. Tegnér.

Sthlm d. 23 Januari 1829.

*

Till DENSAMME. **44.**

Stockholm d. 28 April 1829.

MkBror!

Jag beklagar af upprigtigaste hjerta den förlust Herrskapet gjort genom sin dotters bortgång. Ehuru dylika sorger ej äro ovanliga i lifvet har jag dock sjelf erfarit huru smärtande de kännas. Försmå emedlertid icke den ringa tröst som vänners deltagande kan erbjuda vid ett så beklagligt tillfälle och låt mig hoppas att din stackars Fru efterhand öfvervinner sig sjelf nog för att finna sig i menskligheten allmänna öde.

Den bekymmersamma belägenhet, hvari Consistorium befinner sig i afseende på adjunktsreglering och ordination, oroar mig så mycket mera som jag för närvarande icke inser någon möjlighet att afhjelpa den. I en årstid och väglag som nu kan jag icke resa ner, helst jag som de fleste dras med beständiga frossbrytningar hvilka nu på en tid för det mesta tvungit mig att hålla mig inne. Före början af Juni kan jag alltså ej tänka på någon resa, och äfven den förutsätter Kunglig permission som kanske vägras, helst om Kröningen inträffar. Äfven genom min ankomst är prestbehofvet blott till $^4/_9$ uppfyldt. Det återstår således intet annat än att, der behofvet är mest trängande, låta ordinandi biträda med predikande; vid Midsommar hoppas jag vi få hvad vi behöfva från Academierna. Att öppna stiftet för

främmande skulle jag i det längsta vilja undvika. En Wallberg, född i Kråkshult men egenteligen tillhörande Linköping hvars Gymnasium han bevistat, har anmält sig vara sinnad att ingå i Vexiö stift, men blir icke färdig förr än till hösten. Han har stora betyg från Gymnasium, medelmåttiga från Seminarium. Om behofvet så påfordrar torde vi ej böra återförvisa honom.

Angående HofCancellerens skrifvelse yttrade jag mig med sista post till Ahlstrand. Consist. behöfvèr derpå ej svara annat än att det icke disponerar några sådana hus och lägenheter som de ifrågavarande.

De Handlingar som hädanefter uppgå från Consist. till EcclesiastikExpeditionen kunna sändas directe till mig som då levererar dem till Statssecreteraren.

Framför många hjertliga helsningar till din Fru.

Vänskapsfullt

Es. Tegnér.

Var god och lemna hosföljande skrifvelse till Wickelgren som torde ursäkta att jag i dag ej annorlunda hinner besvara hans bref.

*

45. Till DENSAMME.

Stockholm d. 18 Aug. 1829.

MkBror!

Jag tackar för brefvet och underrättelserna ur Stiftet. Det skulle bekymra mig om Blomstrand blefve uppförd till Tolg. Han är för god till supplement; och om han, som jag förmodar, ginge miste om pluraliteten, så skulle det kanske verka ofördelaktigt på hans ömtåliga lynne. Herrarne ha ju Wahrstedt och flera andra som kunde fylla platsen och vore liknöjda om utgången.

Hvad Wennberg angår så förstås af sig sjelf att jag önskar hans aflägsnande från Embetet så fort sig göra låter. Men dels går ännu någon tid åt, innan Consistorii dom faller, dels torde vi få göra något afseende på Prestbristen, som lär tvinga oss att till nästa ordination låta honom behålla kappan. Har du någon att för ögonblicket sätta i hans ställe?

Sedan nu genom 3 Ståndss sammanstämmande Beslut de begärda 60,000 rdr bco äro beviljade för Läroverken kommer en fördelning att deröfver uppgöras. Kronprinsen har uppdragit mig att aflemna ett project i denna kinkiga sak. I detta afseende är det mig nödvändigt att äfven för Vexiö stift få en detaljerad uppgift så väl af Gymnasii som Scholelärare på deras nuvarande Löneinkomster. InterimsStaten upptager dem väl, men blott i massa, för Lectorerna. För dessa sistnämda är jag långt för detta deciderad att föreslå 150 t:r, likväl under förbehåll af läsning på 3 Auditorier. För Collegerna åter torde någon afprutning kunna äga rum, då de få behålla sina dubbla år. Var derför god och infordra samt till mig öfversänd detaljerade uppgifter i detta afseende så väl från Vexiö som Jönköping med görligaste första.

Jag kunde väl utverka en officiell skrifvelse i denna väg, men den är för Vexiö stift onödig och vållar blott tidsutdrägt som jag gerna ville undvika då jag önskade saken afgjord medan jag är här.

Många hjertliga helsningar till din Fru.

Vänskapsfullt

Es. Tegnér.

*

46. Till DENSAMME.

Stockholm d. 11 September 1829.

Min kste Broder!

Jag tackar för brefvet af d. 4 September, det jag, för en liten resa till Dalarna, ej förr kunnat besvara.

I afseende på Lectorernas löneförhöjning har aldrig hvarken Commiténs eller min tanka varit någon annan än den att Kronotionden och öfriga Emolumenter skulle jemnas till ett lika belopp af 150 t:r mellan alla. Prebendepastoraten kunna härvid ej komma i någon beräkning, utan äro att anse som billig ersättning dels för dubbel tjenstgöring, dels för längre Embetstid. Der prebendepastoraten äro stora, som i Götheborg och Vesterås, kunde väl någon jemkning vara billig, men ingalunda i Vexiö, der dessa lägenheter äro obetydliga. Jag gillar således fullkomligen ditt project som ligger till grund för Consistorii, och är det enda rätta. Jag hoppas också att detta ej möter några svårigheter. Betänkligare deremot blir saken med Collegerna. Då vi nödsakas spara för Universiteterna så kan jag ej föreslå deras lön för närvarande högre än till 40 t:r, hvarmed de också tills vidare kunna vara belåtna: men dessutom ville jag gerna ha Djeknepengarna åter till sin primitiva bestämmelse, som ej kan ske utan med kunglig tillåtelse och på Consistorii tillstyrkan. Härom få vi framdeles öfverlägga likasom om läsningen på 3 afdelningar, som dock ej kan komma i fråga förr än början af nästa läseår. I sammanhang härmed får jag fråga huru det lider med den beslutna Entreprenadauctionen för de tilltänkta reparationerna invändigt på Gymnasiehuset, äfvensom huruvida rappning och öfriga utvändiga förbättringar för sig gått. — Om jag skall kunna föreslå att de 900 rdr bco för Gymnastikhuset i Jönköping skola utgå af Visingsöfonden, så måste jag ha en specifik uppgift på Fondens be-

hållning vid sista räkenskapsårs utgång. Var derföre god och begär en sådan af Eneroth, i fall räkenskaperna ej ännu skulle vara inkomna. — Äfven torde jag få någon upplysning om huru förhållandet är med Wolmers som sökt Gymnasiarksbeställningen i Jönköping, och hvad orsaken kan vara att han ännu ej, såsom ende sökande, blifvit utnämnd, då jag bestämdt påminner mig att jag redan i April månad nerskickade mitt utlåtande till Protocollet i denna sak. Det Promotorial unga Almqvist begärt för att få prestvigas här i Stockholm, önskar jag Cons. måtte bifalla, äfvensom hans tjenstgöring utom Stiftet, tills vidare. — Gagner i Ölmestad har hos mig begärt permission för en resa till Vermland från d. 5 Octr till d. 27, för att besöka sin Mor: men som målet är Consistoriellt så förvisar jag honom till Herrarna, förordar likväl hans begäran. Broman och Cedergren ha lofvat bestrida tjenstgöringen, och om någon inventering för så kort tid bör ej kunna bli fråga. — Huru Herrarne göra med Mamsell Rosengrens nådårsansökan kan vara likgiltigt, och kan dervid mycket sägas både för och mot. — Äro ännu de nya Vicarierna ankomna, och huru arta de sig? När aflägges specimina för skolledigheterna?

Hallenbergs och Theolanders klagomål i afseende på Lönetouren äro i *Beredningen* gillade. Wickelgren är utnämd till Professor. Min Bror får nöja sig med Doctorshatten som dock ej kan komma förr än nästa år vid Jubelfesten. En Vasaorden för Dr Rydén kunde jag denna gång ej få, i afseende på Ordens-Capitlets starka laxering vid kröningen, men hoppas bättre framgång en annan gång. Oehlenschläger och Schubert ha fått Nordstjernan. — Kungen har förklarat att han vill ha Riksdagen slutad sednast d. 15 December. Var öfvertygad att vi härvarande prester önska det äfven så ifrigt som de hemmavarande: men Stats- och BancoUtskotten bli aldrig färdiga. — Carl

Rogberg anses ha någon apparence till Calmar och Olof till Jacob. Jag kan helsa från dem begge.

Många hjertliga helsningar till din Fru.

Vänskapsfullt

Es. Tegnér.

✱

47. Till DENSAMME.

Stockholm d. 23 October 1829.

Mk Bror!

Hosföljande skrifvelse och Handlingar torde du vara god och till LandshöfdingeEmbetet öfverstyra. StatsSecret. Kullberg har vicka från vicka lofvat föredraga saken till afgörande, men ännu är fostret efter 9 månader ej fullgånget. Jag är ej den ende som således måste klaga öfver hans långsamhet, hvarvid vi alla äro utledsna, Regeringen mest; men den är välberäknad, ty den skaffar honom säkert Calmar Stift.

Doctor Franzén har i natt förlorat sin Fru efter en kort sjukdom. Det var ett hårdt slag så väl för Fadren som för de många små barnen. Såsom gammal vän i huset är jag så förstämd och nedslagen öfver denna alldeles oförväntade olycka att jag till en annan gång måste uppskjuta besvarandet af ditt bref.

Många hjertliga helsningar till din Fru.

Vänskapsfullt

Es. Tegnér.

Jag bifogar en Nota från Prof. Kraft rörande Mörners Porträtt. Om Subscriptionen ej är fulltalig önskar jag att pengar måtte lånas af någon skolcassa, emedan Stiftet ej bör vara skyldig en så tvetydig man som Kraft. Arrangera härom med Mellin.

✱

Till DENSAMME. 48.

[Odateradt. Stockholm slutet af Oktober 1829.]

MkBror!

Den glömda uppsatsen af Prof. Kraft bifogas härjemte. Till Mellin skickar jag mitt utlåtande till Protokollet i anledning af den lediga Apologistien. Likaledes om Dimissionsdagen den jag icke kunnat utsätta före d. 9 December som hittills varit vanligt. Läsetiden gör likväl för höstterminen ej öfver 14 vickor, och att vidare inskränka den anser jag för betänkligt, helst nu då frågan om löneförhöjning på allvar är före.

Beträffande denna sistnämda sak så går den långsamt och jag önskar att den måtte gå väl. Eforernas uppgifter för hvar sitt stift äro infordrade och jag hoppas vi få sammanträde hos ErkeBiskopen nästa vicka. Kronprinsen har lofvat mig att sedermera samla oss. Jag gör hvad jag kan för att hindra det afgörandet och regleringen skall, som mångas önskan är, öfverlemnas åt en Commité hvari jag ej kan vara närvarande. För Vexiö Stift har jag begärt omkring 700 t:r i tillökning, eller rättare efter 6 rdrs pris 4,200 rdr bco årligen. Detta är visserligen mycket då det uppgår till nära $^1/_8$ af det disponibla anslaget, då neml. Experimentalskolan afräknas; men jag ser icke, att vi kunna vara belåtna med mindre, äfven när jag utgår, som jag gjort, från den förutsättning att Lärarepersonalen ej skall ökas, således från Status quo. Vexiö och Calmar Stift äro också de mest vanlottade i hela riket, och det är billigt att löneförhöjningen i synnerhet kommer dem till godo. I afseende på GymnasiiLärarna hoppas jag ingen afprutning kommer i fråga, men fruktansvärdt för Skolorna. Jag har i denna sak mycket besvär och intet understöd. Den ende jag litar

på är Kronprinsen, som är liberal och vältänkande; men derjemte önskar han en hop förändringar i lärosättet och organisationen dem jag för min del dels icke gillar dels anser alltför tidiga och umbärliga. De 900 rdr af Visingsöfonden hoppas jag beviljas: men det gör mig ondt, att jag ej hade någon anledning att begära mera. När vi vid Riksdagens slut få en annan Stats:Secreterare, ville jag åtminstone försöka att få de 3,000 rdr bco, som nu finnas i kontant till en pedagogie på Visingsö, jemte Mörbyhemmanet, alldeles i öfverensstämmelse med Kungens Beslut. Om detta lyckas och man tillika besinnar att det undfallit de högvise Herrarne som uppgjort beräkningen öfver Visingsömedlen att enligt 1819 års Interimsstat redan 64 $^1/_2$ t:r Spanmål och 600 rdr bco, säger 164 $^1/_2$ t:r, ingå i Jönköpings Skolas aflöning och således ej derifrån kunna aflägsnas, så insätter jag gerna allmänna Löningsstaten i Riket till Universalarfvinge af Liljenroth, Malmsten och den öfriga Visingsöfonden, utan farhåga att de derigenom blifva allt för rika, ehuru jag ej anser mig förbunden att på förhand underrätta dem om Testamentets lydelse.

Jag skrifver detta i sittande Plenum der Rogberg nu på tredje Timman predikar ur sina justeringsprotokoller hvarunder större delen af det Högv. Ståndet fallit i en ljuflig sömn. Från honom kan jag alltså framföra färska helsningar till Syster och Svåger.

Om Lärare, prester och åhörare, samt annat ondt, få vi öfverlägga då jag, vill Gud, om 6 vickor är åter i Vexiö.

Många hjertliga helsningar till din Fru.

Vänskapsfullt

Es. Tegnér.

*

Till Therese af Ugglas, född von Stedingk. 49.

Vexiö d. 31 Januari 1830.

Min *älskade* Grefvinna låter först och främst vida bättre än min *högvälborna*, och har sedan, relatift till mig, sanningen för sig. Anse icke heller detta Epithet för näsvist. Man rår icke för sina tycken, och jag har tyvärr! alltför många skäl som rättfärdiga mitt. Den som är älskvärd måste finna sig i att bli älskad, stundom äfven att höra eller åtminstone läsa det. Det är således icke jag, utan egenteligen Grefvinnan sjelf, som har orätt i denna sak. Var blott litet mindre liflig och glad och hänförande; var mindre vän af sina vänner och litet obilligare mot ovänner: gör mindre godt eller skryt åtminstone litet dermed; tag något mindre befattning med sitt hus och sina barn, som dock egenteligen ej passar för en förnäm Dame; var mindre vänlig och förekommande mot alla, aflägg i synnerhet i sitt umgänge den godhet som kommer ifrån hjertat, och afspisa oss i stället med den förnäma höflighet som är dess Pajazzo. Ändra med ett ord hela sitt väsende; och jag ger Grefvinnan mitt hedersord att jag genast skall ändra Titulaturen. Men till dess tillåt mig att bibehålla den, så i bref som i hjertat. Förlåt också om jag ej så noga commenterar öfver dess egenteliga betydelse. Det är farligt ibland att ransaka sina känslor, och rådligt att tiga still med hvad man funnit vid ransakningen.

Således ännu en gång min älskade Grefvinna låt mig med all mitt hjertas värma få tacka för sednast. Jag menar härmed icke blott all den obeskrifliga godhet och välvilja hvarmed jag hedrades af Grefvinnan under min sista långa Stockholmsvistelse och hvarvid jag redan förut blifvit van, kanske äfven bortskämd. Men med sednast menar

jag äfven hvad som verkeligen var sist, nemligen afskedet. Det var väl blott ett ögonblick; men ett ögonblick är stundom mera värdt än en hel tråkig mansålder. Jag gömmer det också i mitt hjerta som en skatt, den ingen skall beröfva mig. Så fattig jag är eller blifver i verkligheten är jag dock härigenom rik i minnet. Grefvinnan torde väl småle åt en sådan barnslighet, men låt mig behålla den när den gör mig lycklig. Jag är annars icke sentimental, älskar tvertom det reella och sinnligt sanna i allt, och framställer det så godt jag förmår både i dikt och lefnad. Men en realism utan allt sentiment är mig dock för rå, för ofrälse, jag erkänner ingen njutning som ej börjar med hjertats, hvarje blomma måste ha sitt doft, och hvarje jord sin himmel.

Brinkman har med sista post skickat mig en helsning från Grefvinnan som jag hoppas ej desavoueras. Lycklig han som hvar dag kan se Grefvinnan och värma sig vid dess lusteld. Jag ber Grefvinnan, haf ingen fördom emot honom. Han är ju dock en gammal vän och bör som sådan behandlas. Sina fel har han som vi alla, men min ädla, min tolerantа Grefvinna bör ej dömma dem för strängt. En smula mera mod, mera manligt väsende skulle ej skada; men tro mig, flärden ligger hos honom blott på ytan; den inre menniskan är både god och ädel. Kunde han annars värdera Grefvinnan som jag vet att han gör? Med nästa post skrifver jag honom till.

Om mig sjelf är efter vanligheten ej mycket att säga. Efter hemkomsten har min tid för det mesta varit upptagen af Embetsgöromål. De äro väl icke synnerligt roliga: men skall jag välja mellan Plenum och Consistorium så föredrar jag det sistnämda. Min systerdotter har jag äfven bortgift: men hon har i dessa dagar hållit på att förlora sin man i en häftig sjukdom. Nu är han dock utom fara. Umgänge

har jag intet utomhus, men skulle finna mig rätt väl i min enslighet om icke ekonomiska bekymmer förmörkade mitt annars glada sinne...

Framför min vördnad för den ädle Grefven och gör mig äfven påmint hos Barnen. Säg den enda Excellens jag erkänner i Stockholm allt hvad vördnads- och kärleksfullt en dotter kan säga, men äfven jag kan känna. Bed hela den älskvärda familjekretsen ej alldeles förgäta mig: jag bör hoppas det bästa af en sådan förespråkerska. Till Akerhielm skall jag skrifva och emedlertid torde han ej försmå en hjertlig helsning.

Farväl, min älskade Grefvinna! Var lycklig, var glad, och ägna då och då ett eller annat ögonblick af ett skönt lif åt minnet af en evigt tillgifven och förbunden

Vän

Es. Tegnér.

*

Till Sällskapet för forntida Minnen. 50.

Jag har emottagit den hedrande kallelsen att vara Ledamot af »Sällskapet för forntida Minnen». En förening med sådant syfte är berömlig hos Ungdomen, som hedrar sig sjelf derigenom att den vördar icke blott Ålderdomen, utan äfven dess historiska representant, Forntiden.

Det är alltid en from känsla (pietas) som sammanbinder oss med våra förfäder, äfven de aflägsnaste; och af en sådan fromhet hos de unga har man skäl att endast vänta sig det bästa. I vettenskapligt afseende må denna känsla någon gång hafva ledt till ensidighet och hypotheser, som icke bestått inför en närmare pröfning; men det är ett förlåtligt fel att visa öfverdrift i nitet för fädrens ära. Den del deraf som är obestridlig, är ändå mer än tillräcklig att

påminna oss hvad vi äro skyldiga det Svenska namn vi ärft af dem, äfven i en bildningsperiod och under förhållanden mycket olika dem, hvari de lefde; och jag känner intet kraftigare medel att motverka dagens flärd än om vi vördnadsfullt blicka tillbaka på de stora, allvarliga Skuggorna, och föreställa oss att vi ännu handla och tänka under deras ögon. — Af dessa skäl skall det vara mig en glädje, om jag någon gång i råd eller dåd kan vara Sällskapet och dess ändamål till nytta.

Es. Tegnér.

Östrabo d. 10 April 1833.

*

51. Till W. Zetterstedt.

Högädle och Vidtberömde Herr Professor och Riddare!

Herr Professorn har hedrat mig med ett bref och med gåfvan af sin sista resa i Lappmarkerna. Om jag dröjt att härför betyga min tacksamhet, så kommer det deraf att jag förut ville genomläsa Boken. Det egenteliga och vetenskapliga värdet af ett sådant Arbete kan väl en oinvigd som jag icke bedömma, och det går således för mig förloradt; men Boken innehåller derjemte mycket annat af ett allmännare interesse och som ger den, äfven för oss profana, ett högt värde. Denna Lappländska Natur hvilken ligger som en gränsprovins mellan vegetation och förstelning, mellan lif och död, och den fortgående kampen mellan civilisation, om också i en ofullkomlig form, och naturlifvet som allt mer och mer tränges tillbaka, väcka deltagande äfven hos andra än Naturforskare, när de framställas med den klarhet, enkelhet och lif som af Herr Pro-

fessorn. De små reseäfventyren tjena äfven att ge lif och omväxling åt det hela, och den anspråkslösa ton hvari hela berättelsen är hållen ville jag anse klassisk för Skrifter af detta slag. Mig åtminstone har Boken, i dessa afseenden, gjort ett stort nöje, och jag förmodar att Allmänheten dömmer på samma sätt, åtminstone den del deraf hvars bifall det lönar mödan att önska sig.

Framlefver med utmärkt högaktning och tillgifvenhet.

Herr Professorns

ödmjuke tjenare

Es. Tegnér.

Östrabo d. 16 December 1833.

*

Till S. Elmgren. 52.

Stockholm d. 1 Augusti 1834.

MkBror!

Jag tackar hjertligast för bref och hågkomst. Jag är långt ifrån att ha något emot om Herrarne vilja göra sig möda att tentera och utexaminera de ifrågavarande Prest-Kandidaterna, så att de kunna vara färdiga till min återkomst. Några Götheborgsboer lära då också komma upp, dem jag lofvat Wingård att ordinera på samma gång: dock torde för deras skuld ordinationen få uppskjutas till medlet af September. Lunérs sak skall jag påskynda: men Stats-Secreteraren som för det mesta står och parlerar på Riddarhuset, och dessemellan bor på landet, är svår att träffa. Någon annan Vicarius för Språkläraretjensten än Wiberg lär ej vara att tillgå, ehuru jag dervid har flere betänkligheter: men hvad skall man göra? Var derföre god och säg honom att han bereder sig på ett dylikt förordnande. Att den blifvande Språkläraren får behålla de 300 rdr i lön anser

jag för temligen säkert. Till Sjöström har jag skrifvit för att komponera tvisten mellan honom och Lundholm i afseende på villkoren för Vikariatet. — För Eneroth är gjordt hvad som på förhand kunnat göras, och jag hoppas han skall vara temligen säker om Långaryd. Betänkligare ser saken ut för Tullberg, hvars kompetens utom Stiftet blifvit ifrågasatt. Exc. Lagerbjelke talar också för en skollärare från Carlscrona. Säg Ahlstrand och Lindgren att Presid. Westerstrand försäkrar mig att tillgång ej saknas att ersätta deras 200 rdr, men att dermed torde dröja till årets slut, innan liquiderna bli uppgjorda.

Agardh emottager, efter långt besinnande, Carlstad, men lär icke vilja nämnas förr än efter Riksdagen. Wallin går till Sala, och är nu ditrest för att se sig om. Till Storkyrkan blir Hagberg en sökande; men många tro att Pettersson blir honom en farlig Rival. Geijer kommer in i dessa dagar för att gräfva i Arkiverna. Realisationen känner du af Tidningarna: den debatteras dock äfven på Riddarhuset med oerhörda sottiser, sedan de andra Stånden taliter qualiter afgjort den, hvar och en på sitt sätt, hvaröfver förstärkt Bancoutskott måste rösta. StatsRegieringen förekommer i nästa vicka i alla Stånden. Vi förutse grufliga debatter. Sedan återstår endast Bevillningen och Drankkaren, som dock torde hålla Ständerna till November. Jag och Heurlin resa i slut[et] af månaden.

Helsa hjertligast till din goda Christina och bed henne ej alldeles förgäta mig. Likaledes Janne och andra vänner.

Vänskapsfullt

Es. Tegnér.

Öhrnberg har varit krasslig, men är bättre. Han och Nordin och Domprosten be alla helsa.

*

Till C. M. Agrell. 53

[Odateradt hösten 1835.]

Högvördige Herr Doktor, HäradsProst och Ledamot af kongl. NordstjerneOrden!

Jag tackar på det förbindligaste för Herr Doktorns vänskapsfulla skrifvelse och den öfversända Boken. Jag beklagar endast att min ofullständiga kunskap i Orientalspråken icke tillåter mig att däröfver fälla något säkert omdöme, men jag anser mig med trygghet kunna hvila vid den bekante Kosegartens yttrande, och gläder mig uppriktigt åt den ära Herr Doktorn på detta sätt utbreder öfver Stiftet, äfven på andra sidan Östersjön.

Tillåt mig att i sammanhang härmed framföra en helsning från Professor Gevenius i Halle. Jag träffade honom icke då jag för ett år sedan var i Halle, ty han låg då illa sjuk. Men genom Professor Wilde, likaledes en Hallenser, som jag i somras råkade i Stockholm, har han bedt mig framföra sin helsning till Herr Doktorn, jemte den önskan att erhålla ett exemplar af Hr Doktorns samtliga arbeten i Orientaliska Litteraturen. I fall Herr Doktorn beviljar detta, så erbjuder jag mig att genom min bokhandlare i Stralsund fortställa Pakettet till Halle. —

Det blir visserligen en förlust både för mig och Domkapitlet att ej längre få räkna Herr Doktorn bland Häradsprostarnas antal; men vi kunna icke undra om tjensten vid tilltagande år förefaller besvärlig. Jag önskar således veta huruvida Herr Doktorn åstundar afsked, eller endast tjenstledighet för lifstiden. I hvilketdera fallet som helst bör väl saken officielt anmälas.

Choleran har här på några dagar varit i aftagande, så att för närvarande endast Convalescenter finnas på sjukhuset. Dock har i natt en insjuknat och en dödt, hvilket

bevisar att smittan ännu är verksam. Antalet af döde är hittills 33, och af de tillfrisknade ungefär lika många, alla ur de lägre klasserna, och för det mesta försupna eller förhungrade naturer.

Tillåtelse för Linnell att åter inträda i Presterskapet är nu ankommen från Stockholm. Äfven Wadell har vunnit samma rättighet. Lyckligtvis äro dylika händelser sällsynta inom Ståndet.

Med utmärkt högaktning
Herr Doktorns
ödmjuke tjenare
Es. Tegnér.

*

54. Till G. F. Åkerhielm.

Östrabo den 23 Januari 1835.

Min Hedersbror!

För någon tid sedan fick jag bref från statssekreteraren med anmodan att uppgifva hvad härvarande läroverk kunde behöfva af Vetenskapsakademiens mineralogiska öfverflöd. Då vi nu icke kunna veta, hvari detta består, så var frågan något svår att besvara, liksom de flesta som Hartmansdorff sätter på oss. Jag har derför låtit uppgöra bifogade förteckning öfver de mineralier vi ega, hvaraf Akademien lättast ser hvad vi sakna af det hon kan umbära. Var så hederlig och låt bestämma detta, samt med detsamma underrätta mig när och hur den tillämnade gåfvan får afhemtas.

Lycka till riksdagen. Jag har begärt och erhållit permission, dels för min helsa, dels för mitt nöje. Jag är umbärlig vid alla riksdagar, men i synnerhet vid denna, ty af finanserna förstår jag så litet som om jag vore ordförande

i bankoutskottet. I sommar torde jag väl dock resa upp på någon tid, helst i rötmånaden, som tyckes vara rätta lagstiftningstiden i Sverige. I öfrigt tyckes det stå illa till med högv. ståndet, då talmannen är bankrutt och v. talmannen spetälsk. Stackars kyrka, som representeras af skuld och skabb! Deremot kan jag lyckönska dig och öfriga riddersmän att hafva fått er utkorade en så värdig och allmänt aktad landtmarskalk. Det är ej underligt, om man letade länge, innan man kunde få rätt på en sådan.

Hvad säges i Stockholm om tvisten mellan Järta och Agardh? Det är hårdt emot hårdt och jag är nyfiken att se hvad Järta svarar; ty att svara kan han väl icke gerna undvika. En smula mindre sofistik å Agardhs sida hade kanske ej skadat. Hufvudfrågan förstår jag icke; men alltför hugneligt är det, icke blott för erkebiskopen, utan äfven för oss alla, om skuld gör rikedom. I öfrigt tänker jag Järta alltid får tort genom sin opåkallade bitterhet.

Min resa verkade föga eller ingen förbättring i min helsa. Tvärtom har jag haft ett nytt anfall af min gamla sjukdom, ehuru lindrigare än förr. Hvad tyskarne angår, så känner du dem förut, och kan således på förhand veta mitt omdöme. Jag hör att excellensen Wachtmeister skall vara alldeles förtjust af dem men har icke träffat honom och således ej haft tillfälle att justera protokollerna. I allmänhet torde väl både han och jag vara för gamla för att ändra våra tänkesätt. »Coelum, non animum mutant qui trans mare currunt.»

Helsa Poppius och i synnerhet hans fru. Likaledes fru Skogman. Jag hoppas att i sommar få kyssa deras händer. Men jag är gammal vorden, utan att derför ha blifvit vis. Helsa dem ifrån min skugga. Vänskap och högaktning.

* *Es. Tegnér.*

55. Till H. Reuterdahl.

d. 7 Novbr 1836.

Bäste Reuterdahl. Jag borde längesedan ha tackat dig för den väntjenst du gjorde mig med öfversigten af vår Theologiska literatur och den jag, mutatis mutandis, begagnade vid prestmötet. För tryckningen som förestår skulle jag dock önska litet fullständigare notiser i afseende på PastoralTheologien: men du har väl nu mycket att göra, så att jag ej vet om jag törs besvära dig dermed. Hvad dina skarpare omdömen angår så söker jag att mildra dem. Skall man dömma strängt så måste man motivera sin stränghet.

När man fått Prestbildningsfrågan afgjord — jag menar vårt yttrande deröfver, och hvilket nu som bäst debatteras — så skall jag skrifva dig utförligare till. Emedlertid tackar jag dig hjerteligen för din skrift i ämnet. Den har i de flesta fall — icke öfvertygat mig, ty redan vid prestmötet yttrade jag det samma — men stadgat min öfvertygelse. Hos Fakulteterna, icke hos Consist. måste prestbildningen förläggas, åtminstone som saken nu är: men de usla Upsaliensarna ha förderfvat saken och väckt misstroende mot Fakultetsbildningen. Äfven i mitt Consist. har Agardhs bok — onekeligen genialisk — gjort stor effekt till förvillelse. Jag fruktar att den paralyserat Wingård och vunnit Franzén. För min del tar jag, och förmodligen äfven pluraliteten i Consist., Fakulteternas partie, likväl med det uttryckliga förbehållet af en föregående bättre Humanistik, eller en Candidatexamen, sådan som Läroverkskomitén föreslog. På annat sätt kunnen I ju i allt fall intet uträtta och byggen utan all grund. För öfrigt måste Domkapitlet emanciperas från Fakulteternas påstådda förmynderskap, hvartill möjligheten verkligen ligger i författningen, nemligen om den missbrukas. Äfven blir nödvändigt att de Theol. kurserna icke blott bestämmas

utan äfven inskränkas. Schott i Isagogiken är för vidlyftig, i Dogmat. ingenting bättre än Bruhn, MoralTheolog. kan vara vida kortare än hos Er. Müller o. s. v. När saken är utagerad här, som väl ännu dröjer, skall jag skrifva dig vidare till. Jag fruktar dock att den nuvarande Theolog. Professorspersonalen i Upsala gör allt bättre bemödande i denna väg fåfängt.

Mitt Lat. Tal vid prestmötet kan jag ej låta trycka. Det innehöll intet märkvärdigt om icke för SmålandsPresterna. Är det Kahl eller hvem, som gifvit Ag. de besynnerliga underrättelserna och ideerna om nuvarande Universitets-Theologi? Att den är fiendtlig mot den orthodoxa kan dock icke nekas, och du har rätt deri att en af dem måste gå under.

Bed Gleerup skicka mig *Strauss* Leben Jesu med posten, i fall han har något Exempl. Flere recensioner ha gjort mig kuriös.

Ställ till det bästa för Christofer. Vidare snart. Vänskapsfullt

Es. Tegnér.

*

Till DENSAMME. 56.

Östrabo d. 28 Nov. 1836.

MkB.

Jag skickar härhos din egen uppsats om Pastoraltheologien, den jag skulle önska något utförligare. Men tryckningen är redan börjad och detta förekommer i början. Var derföre god och skicka mig supplementerna så snart du kan.

Hvad Prestbildningen angår så är jag från flera håll solliciterad att biträda det Agardhska förslaget. Men ju mer jag tänker derpå, ju mera outförbart visar det sig för mig. Jag älskar vetandet, och det theologiska kan och bör, som saken

nu står, ej inhämtas utom vid Akademierna, knappt nog der. Var derför viss på att jag talar Fakulteternas sak i den frågan; men jag vill gerna lägga bättre Humaniora till grund för Theologien. Detta utgör den egentliga svårigheten och äfven det högsta behofvet för dagen. Skulle du icke i Lunds Consist. kunna drifva saken derhän att ett slags filosofisk KandidatExamen fordrades ovillkorligt för inträde i Theolog. Fakulteten kanske äfven med 1 el. 2 års tjenstberäkning till en början och innan den kunde få gälla ss conditio sine qua non. I annat fall måste jag gå löst på StudentExamen, som nu drifves skandalöst och endast som näringsfång för några lumpna Docenter för att få Lectionspengar, helst i Upsala. I allmänhet underställes om icke Upsala borde förklaras förlustigt sin Examensrätt i Theologien. Du kan ej föreställa dig hur usla prestämnen jag fått och får derifrån dagligen. Icke ens den gamla symboliska skiten veta de något om. Gud hjelpe oss och presteståndet med en sådan prestbildning.

Skicka mig Strauss à tout prix. Likaledes de begärte Supplementerna. Din öfversigt, föga förändrad, blir det bästa i Prestmöteshandlingarna. Det öfriga blott oratoriskt — eller factiskt, med statistiskt värde. Man berömmer min renlärighet. Gud skall veta hur dermed står till.

*

57. Till S. Elmgren.

Landskrona d. 22 Aug. 1839.

MkBror.

Min dotter var Gudilof något bättre när jag kom; men det går långsamt med hennes återställande och jag får ej mina Fruntimmer med mig åter. Sjelf vill jag vara hemma d. 2 l.

3 Septbr, men har många ställen att besöka inom dess här i Skåne.

Var god och låt PrestKandidaterna tentera. Med Examen kan väl ännu dröja, ehuru ej för länge, ty Öhrnberg har svårt för att upprätthålla Gudstjensten i Vernamo, och i Lannaskede är det ännu svårare. Dock vill jag ej anställa någon ordination förr än alla äro samlade.

I afseende på Notarien torde du vara god och iakttaga de kontroller jag nämnde så att ingenting blir efter i expedition. Påminn äfven om de omtalte Böckerna, som äro oss alldeles nödvändiga. Ahlstrand har lofvat att uppgöra Uppbördsboken, men torde väl tåla påminnelse. Med Notariatets tillsättande kan dröja, tills jag återkommer.

Helsa din Fru och mina vänner.

Vänskapsfullt

Es. Tr.

*

KOMMENTAR TILL DIKTERNA OCH DE PROSAISKA UPPSATSERNA

Af de här meddelade odaterade dikterna hafva följande icke varit tryckta i Jubelfestupplagan: *Till Biskopinnan Faxe* (s. 3), *Variant* (s. 11), »*Fordom trasten slog*» (s. 14), *Der stod en yppig ros* (s. 15), *Tiden* (s. 17). Kronologisk ordning har eftersträfvats. — I tillägget är en dikt ny, nämligen *Vid hofmarskalken grefve Corfitz L. Beck-Friis's husfrus fru friherrinnan Louise Thotts graf* . . . (s. 25).

De odaterade Prestvigningstalen ingingo samtliga i Jubelfestupplagan. Ny är däremot den tillagda uppsatsen *Valet af AcademiSecreterare 1821* (s. 69), följd av *Underdånig Förklaring* (s. 73).

S. 3. **Till Biskopinnan Faxe.**
Efter Hs. Titeln är tillskrifven af Böttiger.
Dikten torde af handstilen att döma vara från 1820-talet.

S. 4. **Sorg och Glädje.**
Efter Hs, troligen från 1820-talet. Titeln är tillagd med senare stil. En afskrift i en samling från 1840-talet, där dikten ingår i en afdelning *StamboksLitteratur*, bär titeln: *Sorg och Glädje. Till Sofi M.* Dikten torde af denna titel att döma ha tillägnats Sofie Myhrman, maka till Tegnérs svåger Asmund.

S. 5. **Stjernan.**
Efter Hs, troligen från 1820-talet. Titeln *Apollonia* är här tillskrifven af Böttiger. I skaldens samling från 1840-talet, afdelningen *Stamboks-Litteratur*, ingår en afskrift med fullständig titel. I denna äro *min* och *mitt* utbytta mot resp. *din* och *ditt* och de två sista stroferna satta inom anföringstecken. I den för öfrigt följda tidiga Hs står *Orost*, hvilket ändrats till *Oroust* efter afskriften.
Dikten är riktad till Apollonia v. Bildt, f. 1783, gift 1825 med sin kusin, löjtnant D. H. v. Bildt.

S. 6. **Till Emma H.**
Efter en afskrift af främmande hand, rättad af Böttiger. Dikten är riktad till Emma Helling, som i sitt tredje gifte förenades med biskopen J. J. Hedrén 1840.

S. 7. **Till Grefvinnan . . .**
Efter Hs, tydligen från 1820-talet. Denna är af annan hand, sannolikt Böttigers, ändrad efter en afskrift i samlingen från 1840-talet, där dikten ingår i afdelningen *Komplimenter* och har titeln *Grefvinnan D.* Här återgifves dikten i sin ursprungliga lydelse. Dock har namnet *Björnstorp*, som i den tidiga Hs förkortas B—, tagits från afskriften.
Ändringarna äro två:
R. 10: *skall* ändr. t. *må.*
R. 23: *ty* ändr. t. *Ack!*
Dikten är riktad till grefvinnan Ulrika Sophia De Geer, f. Sprengtporten, gift med Carl De Geer af Leufsta. Om Tegnérs bekantskap med henne se E. Wrangel, *Tegnér och »Lilla grefvinnan»*, Sv. Dagbl. 21—22 mars 1922. Jfr äfven bref från Tegnér till Brinkman d. 2 och 23 maj 1842.

S. 9. Till Pauline Cronhielm.

Efter Hs. som tillhört fru Ellen Tretow. Titeln är tillagd här. Pauline Cronhielm blef 1835 gift med C. M. Westdahl, sedermera kyrkoherde i Karlshamn. Se E. M. T[RETOW], *Ur svarta lådan* . . . [1], s. 25. Enligt meddelande finnes dikten inlagd i en kartong, innehållande dikter, som samtliga äro författade under åren 1827-1830.

I Jubelfestupplagan är dikten tryckt med titel *Till Karolina W., då hon bad om författarens namnteckning*, bland dikter från 1840-talet. I stället för *hatet* (r. 3) står här *tadlet*.

I nämnda kartong återfinnes ännu en liten till Pauline Cronhielm riktad dikt:

Lyckligt blad!
Sköna händer skola bladet vakta.
Lycklig rad!
Sköna ögon skola den betrakta.

S. 10. Varningen.

Efter Hs. Titeln är af stilen att döma tillagd senare.

I en afskrift i samlingen från 1840-talet, afdelningen *Stamboks Litteratur*, lyda r. 1—2:

Tro ej frusna hjertats kyla,
ej det varmas romantik.

Dikten är riktad till Vendela Åstrand, gift 1832 med G. K. Hebbe.

S. 11. Variant.

Efter Hs, sannolikt från 1830-talets midt.

S. 12. Vid byte af Doctorshatt med Biskop Heurlin.

Efter Hs. Titeln tillskrifven af Böttiger.

S. 13. Bontredningen.

Efter Hs. Titeln är hämtad från en afskrift i skaldens samling från 1840-talet, afdelningen *StamboksLitteratur*. I den senare äro följande ändringar vidtagna:

R. 5: *tvisten ren sig* ändr. t. *sig processen*
R. 7: *bröst der* ändr. t. *hjerta*

S. 14. »Fordom trasten slog.»

Efter Hs. Dikten är möjligen riktad till Augusta Billow (se anm. till dikten *Till Augusta Billow vid hennes bröllop*, VII).

S. 15. Der stod en yppig ros.

Efter Hs, tillhörande prof. Esaias Tegnér.

S. 16. Theodicé.

Efter Hs. En afskrift i samlingen från 1840-talet, afdelningen *StamboksLitteratur*, bär underrubriken *Till en Filosof*. R. 2 har här *seger* i st. för *räddning*.

S. 17. Tiden.

Efter Hs. Dikten är nedskrifven på samma blad som *Theodicé*.

S. 18. Hittebarnet.
Efter Jubelfestupplagan. Hs saknas.

S. 19. Charlotta-dagen.
Efter Hs. Titeln är tillskrifven af Böttiger.

S. 20. Till Friherre C. A. v. Nolcken.
Efter Jubelfestupplagan. Hs saknas.
Friherre von Nolcken, den kände filantropen, ägde Jordberga gods i Källstorps församling i Skåne, där Tegnérs son Christofer var kyrkoherde. Dikten torde ha tillkommit efter det att denne 1841 tillträtt pastoratet.

S. 21. I Kronobergs ruiner.
Efter Jubelfestupplagan. Hs saknas.
Fästet Kronoberg, nära Växjö, var under någon tid Nils Dackes residens. Bland Tegnérs planer på en samling »Nordiska Rimsagor» från vistelsen i Schleswig träffar man anteckningar om Kronobergs ruin och Dacke.

S. 25. Vid hofmarskalken grefve Corfitz L. Beck-Friis's husfrus fru friherrinnan Louise Thotts graf . . .
Dikten trycktes anonymt hos Carl Fr. Berling i Lund 1809. Detta tryck är här följdt. Se *En okänd grafdikt af Tegnér*, Sv. Dagbl. $^{4}/_{10}$ 1923.

S. 28. Till Therese.
Efter Hs i släktens ägo. Titeln är Böttigers i en afskrift af dikten. Tegnér nedskref dikten i ett album tillhörande grefvinnan Therese af Ugglas, f. von Stedingk, under sin vistelse i Stockholm 1828—29. Se E. Wrangel, *Tegnér och »Lilla grefvinnan»*, Sv. Dagbl. 21—22 mars 1922.

S. 29. Till Grefvinnan af Ugglas.
Efter Hs i släktens ägo. Titeln är Böttigers i en afskrift af dikten. Se anm. till föregående dikt.

S. 30. Till Emilie.
Efter en afskrift, betitlad »Till Emilie med ett ex. af Frithiofs Saga», i en samling Tegnériana af A. J. Rydén, tillhörande prof. E. Wrangel. Det är till Emilie Selldén dikten är riktad. Tidigare hade Euphrosyne Palm fått Frithiofs saga med samma dedikation.

S. 31. Tidens flygt.
Efter Hs. I marginalen är tillskrifvet: *Emma Gadelius*. Dikten finnes äfven i skaldens afskrift i samlingen från 1840-talet.
Dikten är riktad till en dotter af prof. E. Gadelius och Emma Helling (se anm. till dikten *Till Emma H.* här ofvan). Hon var född 1819 och den kan alltså antas vara skrifven 1839.

S. 35. Prestvigningstal.
De här sammanställda, odaterade talen stamma från senare hälften af 1820-talet och från 1830-talet. Den kronologiska ordningen i Jubelfestupplagan är följd.

S. 35. I.
Efter Hs. I marginalen är antecknadt: *Syr. 38. 15.*

S. 36. II.
Efter Hs. I marginalen är antecknadt: *2 Mos. B. 18. 19. 20.* På s. 38, r. 2 nedifrån, hette det ursprungligen *föreställa Honom* i st. för *föra Hans sak* och på s. 41, r. 13 nedifrån, har *Det verldsliga sinnet* tillagts i marginalen som ersättning för *Ogudaktigheten.*

S. 41. III.
Efter Hs.

S. 45. IV.
Efter Hs. På s. 48, r. 3 uppifrån, stod ursprungligen *Vise* i st. för *Naturkunnige* och r. 12—14 uppifrån ursprungligen: *lik en Månsten, lik ett Romerskt Ancile.*

S. 51. V.
Efter Hs. I marginalen är antecknadt: *1. Corinth. 3. 9.* På s. 53, r. 10 uppifrån, stod ursprungligen *Epokerna* i st. för *ögonblicken* och på s. 60, r. 17 uppifrån, efter *dernedanför* ursprungligen: *Af Chstdomens ande förstå derför ifrare ingenting.* Vid *Evangelisten* (s. 60, r. 1 nedifrån) är i marginalen antecknadt: *Luc. 24. 32.*

S. 61. VI.
Efter Hs.

S. 69. Valet af AcademiSecreterare 1821.
Efter Hs bland Consistorii majoris konceptprotokoll. Här såväl som i följande *Underdånig Förklaring* äro rättelser och ändringar få och obetydliga.

Åke Ingman, som på långt håll var släkt med universitetets kansler v. Engeström och gynnades af denne, erhöll tjänsten. Se Tegnérs bref till J. F. Lundblad den 7 april 1821 och A. Kahl, *Tegnér och hans samtida i Lund*, 2 tillök. uppl., 1868, s. 106 f.

KOMMENTAR TILL BREFVEN

De följande 57 brefven hafva förut icke varit tryckta i någon upplaga af Tegnérs skrifter, utom n. 22 som (delvis) införts i jubelfestupplagan. De allra flesta äro förut otryckta. Några äro nyfunna, så t. ex. de till S. Elmgren, för hvilka jag har att tacka teol. dr. H. Wijkmark. Det egendomliga är, att ett bref från Tegnér till Elmgren sedan gammalt befinner sig i Tegnérsamlingen i Lund (n. 41).

Ytterligare ett bref meddelas nedan. I kommentaren till föregående delar finnas, jämte flere utdrag ur bref, äfven några fullständigt aftryckta, nämligen tre bref till Helena Faxe 1826 i del VI, s. 608 ff. samt två bref till J. O. Wallin 1838 i del VIII, s. 718 f. — Se för öfrigt anmärkningen efter slutet af denna kommentar!

Hvad stafsättet beträffar, så observere man, att Tegnér under 1800-talets andra årtionde började modernisera skrifningen af utländska ord. Så t. ex. excellens, som kan i samma bref förekomma stafvadt på två sätt (se n. 4 ff.). Ännu på 1820-talet skref Tegnér stundom schola jämte skola.

E. Wrangel.

1. Originalet finns hos fabrikör Albert Sahlin, Eslöf.
Bengt Ljungstedt från Småland tog juridisk examen i Lund 1803; fick sedan anställning i Karlskrona och blef slutligen magasinsförvaltare i Helgevärma vid Växjö; död 1827.

2. Originalet i Kgl. biblioteket.
Tegnér hade nyss förut fått professors fullmakt.

3. Originalet som föreg.
Prof. Cederschiöld blef kyrkoherde i Hardeberga och Sandby 1821; Tegnér åter fick nu Stäfvie och Lackalänga, hvilket pastorat Cederschiöld erhöll 1824.

4. Originalet som föreg.
Expeditionssekreteraren H. Thomée var nu kanslerssekreterare. J. Norrman var e. o. adjunkt i orientaliska språken.

5. Originalet som föreg.
Om ansökningen till Fellingsbro stora pastorat — som med. prof. Engelhart, Tegnérs »väldige medtäflare», erhöll — se *denna uppl.*, del II, s. 542 o. 546.

6. Brefvet något skadadt.
Ringensson var nu läkare i Köping; Munktorp ligger en mil därifrån. Om Ringenssons i brefvet omtalade bekanta i Lund se *denna uppl.*, del II—III flerstädes. O. Bolmeer hade blifvit kyrkoherde i Tryde 1815. B. M. Bolmeer, värden på Härbärget, var adjunkt i historia vid Lunds universitet.

7. Originalet som n. 2.

8. Originalet som föreg.
Den 28. 11. s. å. hade Engeström i bref till Tegnér anhållit att denne måtte lämna till trycket sitt tal vid reformationsfesten, »det vackra tal hvarigenom Herr Professorn vid detta tillfälle vunnit allas bifall», och hade tillagt i ett postskriptum: »Skulle några ändringar i talet gjöras så anhåller jag att få afskrift af varianterna, ty jag sätter mycket värde på en sådan mans första tankar.»

9. Originalet som föreg.
Om unge Bildts sjukdom se *denna uppl.*, del III, flere bref samt s. 553 f.

10. J. F. Lundblad, protonotarie i kanslistyrelsens expedition, hade denna tid stort förtroende hos Engeström.
Tegnérs dotter Emma hade nyligen dött.

11. Originalet som föreg.
Om Kjellin och rektorsvalet se *denna uppl.*, del III, s. 553.

12. »Epopéen» var Tegnérs inlaga till kanslersämbetet om rektorsvalet.
Äfven Geijer hade hållit tal vid reformationsfesten, hvilket tal Tegnér kallade hans »ottesångspredikan».
Lundblads fader, den gamle berömde latinaren, hade närt förhoppning att ihågkommas vid biskopsvalet i Göteborg. C. F. af Wingård blef utnämnd; på andra rummet kom lektor G. Rosén.
Tegnér, som 1818 blef teol. dr., utnämndes till L. N. O. 1822; jfr brefvet n. 20.

13. U. J. Åberg, Tegnérs gamle vän och frände, blef prästvigd 1819, men erhöll prebendepastorat först 1832.
Sven Nilsson blef följande år intendent vid Naturhistoriska museet. J. W. Zetterstedt hade emellertid dessa år förordnande att förestå professuren i botanik för Agardh.
Om upplagorna af Tegnérs tal och recensionerna se *denna uppl.*, del III, s. 515—518.

14. Originalet som n. 2.
Tegnérs släktingar i Västmanland voro svägerskan och svågern Billow i Sala.

15. Originalet som föreg.
C. G. Brunius blef ordinarie adjunkt i grekiska s. å.

16. Originalet som föreg.
Jfr om B. M. Bolmeer brefvet n. 6.

17. Originalet som föreg.
Efter akademisekreteraren L. Weibull blef Å. Ingman innehafvare af platsen 1821 — han hade redan 1809 fått akademisekreterares n. h. o. v. med tur och befordringsrätt. Om denna befordran se vidare *denna uppl.*, del III, brefvet n. 67 och kommentaren därtill.
J. Holmbergsson var vid denna tid ensam professor i juridiska fakulteten.

18. Originalet i universitetsbiblioteket i Köpenhamn.
D. Aspelin, kyrkoherde i Tolg, återvann icke hälsan i Köpenhamn utan afled s. å.
Ett litet »Poem» var sannolikt Nattvardsbarnen.

19. Originalet som n. 2.
Löderupsplanen gick icke i verkställighet; jfr brefvet n. 23.
Prof. A. Engeström fick först 1824 Hardeberga och Sandby.

20. Originalet som föreg.
Om Malmö diskontobank se *denna uppl.*, del III, s. 550.

21. Originalet i arkivet på Börringe.
Efter S. N. Tengvall blef E. E. Nykiörc kyrkoherde i Wallby 1823.

22. I brefvet har Tegnérs hustru tillagt några rader med julhälsningar.

23. Originalet som n. 2.
Professor C. E. Kjellin erhöll 1825 Kumla pastorat i Närke. M. Bruzelius fick Löderups pastorat samma år.
Tegnér erhöll samma år Reslöfs pastorat.
Om A. Engeström se ofvan under n. 19.
Bolmeer utnämndes följande år till professor i de orientaliska språken. Jfr äfven följande bref.

24. Originalet som föreg.
Akademibokhållare blef s. å. N. F. Grähs; N. Aulin hade till 1822 innehaft denna syssla.

25. Originalet som föreg.
Den föregående pastorn i Reslöf var H. Weibull, som i nära 30 år innehaft sysslan.

26. Originalet som föreg.
Kanslerssekreterare efter Thomée blef P. Håkansson.
Om Bolmeers befordran se ofvan n. 23.

27. Originalet i arkivet på Trolle-Ljungby. Förut tryckt i artikeln *Tegnér och lilla grefvinnan* I—II i Sv. Dagbladet mars 1822.
Om Tegnérs resa och de i detta bref nämnda personerna se *denna uppl.*, del IV, brefven n. 47 och 49 samt anmärkningarna därtill. I brefvet till Brinkman (n. 49) synes detta ha varit inneslutet.
G. Lagerbjelke var nu chef för Kgl. teatern.
»Den sköna italienskan» var grefvinnan M. Montgomery, född d'Orozco.

28. De omtalade brefven till Agardh och Pontin se *denna uppl.*, del IV, n. 65 o. 66.
Om biskopssaken se *denna uppl.*, del IV, s. 531.
Tegnérs brorson bodde under sina första år i Stockholm hos Hagbergs.

29. Originalet som n. 18.

30. Originalet som föreg. Biljetten är egenhändigt skrifven.
Den åsyftade biografien öfver Absalon var af H. F. J. Estrup: Absalon som Helt, Statsmand og Biskop, 1826.

31. Originalet i Växjö stiftsbibliotek.

32. G. Myhrman hade den 5. 12. 1826 skrifvit till Tegnér och skickat 250 rdr bko i fyllnad på årsräntan från Rämen. Han beräknade nu denna ränta per lott till 500 rdr bko »emot broder Olof», som Tegnér kallade »släktens finansminister».

Kammarrättsrådet G. G. Uggla hade utnämnts till R. N. O.

Tegnérs svägerska, fru Sophie Myhrman vistades för närvarande på Tufvan.

33. Originalet i Kgl. biblioteket.

Efter S. F. Wibohm blef J. Wetterling kyrkoherde i Jönköping 1827.

Till kyrkoherde i Ölmestad utnämndes s. å. hofpredikanten L. P. Gagner. M. Stenholm blef s. å. kyrkoherde i N. Sandsjö.

35. J. P. Wickelgren, Ringenssons svåger, erhöll s. å. Annerstads pastorat, som på grund af ett gammalt kungabref ansågs ha ärftlig natur.

36. Originalet som n. 18.

Nyerup hade den 24 april s. å. skrifvit till Tegnér att en ung boktryckare Behrend ville utgifva en »Skandinavisk Nytaarsgave»; han anhölle nu ödmjukligen att Tegnér ville låta afmåla sig och att porträttet finge reproduceras i gravyr i denna kalender. I nästa årgång ville Behrend låta trycka några illustrationer till Frithiofs saga. Af Skandinavisk Nytaarsgave synes blott en årgång ha utgifvits genom J. Behrend (1828), och den innehöll icke Tegnérs porträtt men väl en dikt af honom »Vintersång»: Lustigt öfver fälten spänner etc. (*denna uppl.*, del III, s. 86 ff.).

37. I. Kullberg var lektor i Skara.

Svågern Bengt Myhrman bodde nu på Björkborn. Jfr *denna uppl.*, del VI, brefvet n. 26.

38. Originalet hos revisor G. D. Rogberg, Stockholm.

Grefve E. R. Adelsvärd var såsom innehafvare af Lyckås patronus både för kyrkoherdesysslan och kapellanstjänsten i Skärstad. Den senare innehades af den gamle J. Hall (hvars son, hofpredikanten J. Hall, aflidit 1827).

C. Björkman blef 1830 komminister i Aringsås.

L. Gadolin blef 1831 komminister i Kånna.

L. M. och P. H. Hjertstedt slutföljde icke sina studier vid gymnasiet, men inskrefvos vid Lunds universitet s. å.

Domprosten Lamér hade aflidit den 28. 2.; hans hustru, född Colliander, afled samma år.

På biskopsförslaget i Västerås hade Franzén tredje rummet, prosten professor P. Thyselius det första.

39. Om familjen Sommelius se *denna uppl.*, del II, s. 614.

40. Originalet som n. 38.

S. Adelin var kyrkoherde i Långaryd. Kyrkoherde i Reftele var A. Lindwall.

Om Gagner se ofvan under n. 33.
J. Rosengren hade s. å. blifvit v. kollega i Jönköping (slutligen konrektor därstädes).
C. M. Westdahl var pastorsadjunkt i Jönköping (sedan kyrkoherde i Karlshamn).
O. Rogberg var hofpredikant (sedan kyrkoherde i Nyköping). C. Rogberg och Winbom, professorer i Uppsala. Elmgrens hustru, Kristina, var syster till bröderna Rogberg.

41. Originalet som föreg.
D. Arell var kyrkoherde i Nottebäck († 1836).
S. Allgurén var kyrkoherde i Allgutsboda.
J. Z. Lunér blef afsatt af prästämbetet 1831.
J. M. Cedergren, pedagog i Grenna och regementspastor, blef kyrkoherde i Lommaryd 1830.
P. Lindstén prästvigdes i dec. 1828 i Stockholm och blef pastorsadjunkt i Hedvig Eleonora.
P. J. Liljenroth, förut lektor på Visingsö, tjänstgjorde en tid i Jönköping som präst.
A. M. Posse var landshöfding i Skaraborgs län (sedan generaltulldirektör).

42. Originalet som föreg.
Ath. Wetter var kyrkoherde i Rogberga; insände ofta klagomål och ansökningar.
J. Filén var kyrkoherde i Hakarp.
Lektor A. Hagelberg blef utnämnd till kyrkoherde i Tolg s. å.
A. Hallström var nu docent i grekiska vid Lunds universitet.
Om Rosengren se ofvan n. 40.

43. Originalet som föreg.
»Agunnarydsaken» var sannolikt frågan om indragning af komministraturen (efter komminister Hultstens död 1828); »församlingens pluralitet, som utgöres af allmogen» var emot indragningen; och denna ägde heller icke rum nu, utan sysslan besattes med J. Lindelöf 1830.
S. G. Westberg, komminister i Tjureda (Tolg), skulle nu tillträda Sandseryds pastorat.
A. Andersson var nu komminister i Ödestuge (sedan kyrkoherde i Åker).
Åby ägdes af löjtnanten S. Danckwardt.
Om Gadolin se ofvan under n. 38.
B. M. Bergwall var kyrkoherde i Åker; hans svärson var brukspatron A. Åkerlund.
Grefve B. von Seth, som prästvigdes 1829, tjänstgjorde i åtskilliga år som prästman utan fast anställning.

44. Originalet som föreg.
Om familjen Elmgrens sorg se *denna uppl.*, del VI, s. 475.
L. O. Wallberg erhöll s. å. infödingsrätt i Växjö stift och prästvigdes 1830.

45. Originalet som föreg.
Lektor J. Blomstrand afled 1830.
M. Wahrstedt var kyrkoherde i Älghult.
A. A. Wennberg blef »för misslyckadt måttande i supning» af domkapitlet förklarad afsatt s. å.; Kgl. Maj:st stadfäste domen 1831.

46. Originalet som föreg.
C. E. Eneroth var nu rektor vid Jönköpings skola.
S. H. Almqvist blef pastor vid andra lifgardet i Stockholm.
O. M. Broman var komminister i Ölmestad. Om Cedergren se ofvan under n. 41.
Mamsell Rosengren var sannolikt Ulrika Sofia R., dotter till kyrkoherden i Barkeryd M. H. Rosengren, som aflidit s. å.; hon blef sedan gift med prosten M. Stenholm.
P. Hallenberg och D. Theolander voro nu lärare vid Växjö skola.
S. Elmgren, som 1830 blef teol. doktor, utnämndes till L. N. O. 1841.
C. Rydén, kyrkoherde i Bergunda, blef L. V. O. 1832.
Lektor J. L. Wickelgren fick professors titel 1829.
W. J. L. von Schubert var preussiskt regeringsgeheimeråd.

47. Originalet som föreg.
Franzéns andra hustru, som nu aflidit, hette S. Chr. Wester (förut gift Choræus).
Målaren P. Krafft d. y., »den råa kraften», var känd som en stor ekonom.
S. G. Mellin var konsistorienotarie i Växjö.

48. Originalet som föreg.
Om »Upsatsen» se föreg. bref.
»Experimentalskolan» nu kallad Nya elementarskolan.
J. Malmsten var den sista kollegan vid Visingsöskolan.

49. Originalet i arkivet på Margaretelund.
Se vidare den ofvan under n. 27 anförda uppsatsen.
Med »den enda Excellensen» menar Tegnér grefvinnan af Ugglas' far, fältmarskalken von Stedingk.

50. Originalet i Linköpings h. allmänna läroverk, förut tr. i Små vitterhetsprof på vers och prosa ur »Sällskapets för vitterhet och häfd» i Linköping samlingar, 1885.

51. Originalet i den Zetterstedtska brefsamlingen i Lunds universitetsbibliotek.
Zetterstedts Resa i Umeå lappmarker hade utkommit samma år.

52. Originalet som n. 38.
Om Lunér se ofvan under n. 41.
Statssekreterare för ecklesiastikärendena var nu A. von Hartmansdorff.

S. G. Wiberg, amanuens vid domkapitlet, blef 1835 lärare i främmande lefvande språk vid gymnasiet.

I. Sjöström och A. Lundholm voro lärare vid Växjö skola, den förre konrektor, nu utnämnd till kyrkoherde i Rogberga.

Eneroth (se ofvan under n. 46) blef 1834 kyrkoherde i Långaryd.

J. W. Tullberg blef kyrkoherde i Herslöf, Lunds stift.

Ahlstrand och Lindgren voro lektorer vid Växjö gymnasium.

Wallin afstod från Sala-planen. Först 1837 blef C. P. Hagberg efter honom pastor primarius, och efter denne A. Z. Pettersson 1843.

Elmgrens son Janne blef stadskomminister i Växjö.

Riksdagsmän för stiftet voro nu D. Nordin, kyrkoherde i Villstad, och domprosten Heurlin.

Vid riksdagen antogs ett kgl. förslag om inskränkning i tiden för brännvinsbränningen (»drankkaren»).

53. Originalet i Uppsala universitetsbibliotek.

Agrell hade 1834 i Greifswald utgifvit ett arbete Supplementa syntaxeos syriacæ, hvartill J. L. Kosegarten skrifvit företalet.

W. Gesenius, berömd orientalist, var professor i Halle.

54. Originalet har funnits i den Suchtelenska samlingen i statsbiblioteket i Petersburg. Tr. i *Ur dagens krönika* VII (1887) af Arvid Ahnfelt.

Ärekbiskop C. v. Rosenstein var talman, biskop C. F. af Wingård v. talman i prästeståndet. Landtmarskalk blef grefve J. de la Gardie.

Agardh och Järta polemiserade om den utländska statsskulden.

55. Originalet i Reuterdahlskt samlingsband i Uppsala universitetsbibliotek, tr. af Sven Ågren i uppsatsen »*Till striden om prästbildningen under 1830-talet*», *Samlaren 1924*.

Se noterna därstädes om Reuterdahls uppsats m. m.

H. A. Schott hade 1830 utgifvit Isagoge historico-critica.

A. Bruhns åsyftade arbete var Compendium Theologiæ dogmaticæ.

P. E. Müller var författare till Christeligt Moralsystem, hvaraf ny uppl. utkommit 1827.

56. Originalet som föregående, brefvens slutrader äro bortrifna.

57. Originalet som n. 38.

J. I. Öhrnberg var kyrkoherde i Värnamo.

Wiberg (se ofvan under n. 52) blef efter G. H. Olin, konsistorienotarie 1840.

Ytterligare ett bref, som hittills blifvit uteglömdt, må här anföras, efter trycket i det af Anna Maria Roos 1909 utgifna arbetet »Ett gammalt familjearkiv» (det Franzén-Grafströmska), s. 336 f.

Till A. A. Grafström.

Sala Grufva d. 17 Juli 1819.

Höglärde Herr Magister!

Jag beklagar att jag icke, som jag hoppats, fick det nöjet att se Herr Magistern här. Genom förkylning har jag ådragit mig en stark bröstverk och jag vet icke huru det går med den i morgon tillämnade Dalafärden. Den 26 i denna månad skall jag i alla fall resa åt Vermland. Nästa Söndag måste jag således vara hemma; och om jag då finge det nöjet att se Hr Magistern här hos oss så medförde jag åtminstone *ett* kärt minne från Vestmanland.

Allmänheten, åtminstone såvida den uttalar sig genom recensenterna, kommer säkerligen att fälla ett helt annat omdöme öfver mitt tal än Herr Magistern. Hvad som fattas det vet jag väl: non omnia possumus omnes. Men hade det också mindre brister än det har, domen deröfver är dock på förhand bestämd af vederbörande, ty critiken är numera stereotypisk, ett bidrag till predestinationsläran. Jag tröstar mig deröfver så godt jag kan. Det är icke nödvändigt att gillas af någotdera partiet, men att säga ärligt hvad man tänker och säga det på ett sätt som, så felaktigt det ock må vara, likväl är grundadt i ens egen individualitet, detta anser jag verkligen för nödvändigt; ty af allt slags lycksökeri förefaller mig det litterära föraktligast. Det må vara svårt att umbära andras bifall, men svårare måste det vara att nödgas förakta sig sjelf. Minnesboken åtföljer härjämte. Förlåt det jag lånt inskriften af Klopstock; jag kunde ej i hast finna något bättre.

Hr Magistern var god och lofvade mig att få se Carl XII. Hur går det dermed? Jag längtar derefter både för ämnet och för författarn.

Med högaktning och tillgifvenhet

Herr Magisterns vän och

ödmjuke tjenare

Es. Tegnér.

Den i denna Tegnérupplaga meddelade samlingen bref är icke — och kan icke vara fullständig. Flertalet bekanta bref äro emellertid medtagna. Af de stora samlingarna bref, t. ex. till Christofer Myhrman, Agardh, Heurlin m. fl., hafva de mera obetydliga lämnats å sido. Ett icke ringa antal bref till de närmaste hafva förblifvit opublicerade; de förvaras till största delen i familjearkivet i Lund. Några bref till brorsonen Elof Tegnér innehafvas af Grosshandlare Elof Tegnér, Stockholm. Domkyrkokamrerare J. Palm, Lund, äger några bref till Tegnérs fosterson Es. Palm, professorskan Märta Ask, Lund, några till denne Palms informator, sedermera biskopen G. Hultman.

Tegnér har bevarat sina korrespondenters bref med synnerlig noggrannhet, särskildt från och med 1820-talet (dessförinnan förefinnas atskilliga luckor). De viktigaste af dessa bref till Tegnér äro af Elof Tegnér tryckta i *Ur Es. Tegnérs papper*, 1882. — Genomgår man listan på dessa korrespondenter och jämför med de bevarade och bekanta Tegnérbrefven — af hvilka de flesta tryckts i denna upplaga — så finner man flera luckor bland dessa senare. En mängd bref äro ju förkomna, men ännu torde flera vara att finna i enskildas gömmor — dessa enskilda tillkännage sig icke alltid, känna ej heller alltid värdet af sina skatter.

En nedslående erfarenhet har utgifvaren flera gånger gjort under arbetet på denna upplaga, nämligen att bref, som för jubelfestupplagans utgifvare — för blott 40 år sedan — voro bekanta och af honom begagnats, vid efterforskning nu icke kunnat återfinnas (hvilket på resp. ställen anmärkts). Det har emellertid händt mig, att sådana bref, som förgäfves efterforskats på det eller de mest antagliga håll, plötsligt uppdukit på ett helt annat. Åtskilliga dylika återupptäckter torde ännu vara att göra. Och äfven hittills alldeles obekanta Tegnérbref komma säkerligen att framdeles tid efter annan uppdyka (jfr *denna uppl.*, del VIII, s. 733). Det väsentligaste af hans omfattande brefskrifning framträder dock ovifvelaktigt i denna nya upplaga af hans Samlade skrifter. Hans rangplats i den svenska vitterheten är för alla tider fastslagen icke minst genom hans epistolära verksamhet — som genialisk brefskrifvare lär han knappast af någon i den europeiska litteraturen öfverträffas.

PERSONREGISTER

TILL DELARNA 1—10

PERSONREGISTER.

(Kursivering anger dikt till eller öfver, resp. bref till ifrågavarande person.)

Abrahamson, J. N. B. VIII: 649, 730.
Abrahamsson, M. I: 250, 410.
Absalon V: 560, 670, 671; VI: 18, 298, 571; IX: 195, 205, 212, 215, 421, 468, 532; X: 130.
Abälard V: 560, 670; IX: *193*, 205, *206*, 450, 468, 476, 532, 659.
Acerbi, G. III: 335, 552.
Addison, Joseph IX: 321.
Adelin, Samuel X: 146, 188.
Adelsvärd, E. R. VII: 231, 405, 406, 599, 611; X: 142, 188.
Adelsvärd, G. A. VII: 389, 391, 610.
Adelung, Johann Christoph VIII: 405.
Adlerbeth, G. G. II: 188, *197*, 410, 413, 414, 420, 422, 425, 429, 434, 436, 438, 444, 456, 488, 489, 493, 511, 513, 518, 536; III: 305, 308, 314, 316, 326, 346, 347, 356, 363, 366, 378, 386, 392, 548, 554, 555, 556, 565; V: 701; VIII: 8, 158, 402, 446; IX: 307, 308, 456, 659.
Adlerbeth, J. II: *402*, 405, 407, *410*, *411*, *413*, *417*, *419*, *422*, *424*, *425*, 429, *435*, *436*, *438*, *442*, *451*, *454*, *465*, 488, 494, 497, 499, 501, 503, 505, 508, 509, 512, 516, 517, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544; III: *303*, *307*, *313*, *315*, 319, *325*, *330*, *346*, *353*, *359*, *363*, *364*, *366*, *377*, 379, *385*, 395, *400*, *405*, 413, *416*, *452*, *460*, *464*, 467, *468*, *471*, *477*, *480*, *483*, 489, 490, 493, 495, 497, 498, 502, 503, 504, 506, 513, 514, 518, 537, 538, 547, 548, 549, 551, 553, 554, 555, 556, 557, 559, 560, 561, 564, 566, 568, 570; IV: *192*, 204, *236*, 247, *256*, *281*, 310, 323, *328*, 357, *425*, *430*, 450, 504, 505, 509, 510, 512, 522, 525, 526, 536; V: 515, 591, *598*, 641, 647, 648, 658, 659, 661, 662, 663, 664, 667, 699, 702; VI: *410*, 486, *527*, 604, VII: *358*; IX: 659.
Adlerbrant, Elisabet Juliana VIII: 159.
Adlersparre, C. A. V: 671; VII: *359*, 503, 607, 618; VIII: 420, 423, *479*, 585, *594*, 611, 617, 688, 689, 709, 713, 725, 727, 728, 732; IX: 111, 443, *518*, 623, 629, 665, 670.
Adlersparre, Georg II: 376, 531, 544; III: 343; IV: 468; VI: 624; VII: 217, 239, 360, 503, 598, 599, 607; VIII: 39, 480, 481, 585, 595, 689; IX: 485.
Adlersparre, Lovisa Magdalena, f. Linroth II: 376, 531; VII: 353, 360; VIII: 420, 423, 480, 596; IX: 519.
Adlersparre, Lovisa Maria VII: 360, 607; VIII: 480, 713.

Adolf (betjänt hos assessor Olde) VI: 503.
Aeschylus V: 563; VII: 94, 581; IX: 456, 640.
Afzelius, A. A. II: 425, 437, 540; III: 353, 547, 549, 553.
Afzelius, J. A. V: 634, 704.
Afzelius, P. von IV: 448; VII: 289, 294, 309, 603; IX: 481.
Agardh, C. A. I: 350, 394, 422; II: 380, 401, 422, 453, 456, 457, 479, 497, 499, 503, 506, 509, 523, 531, 534, 536, 543; III: *125*, 315, *317*, 320, *321*, *324*, 330, 332, 333, 339, 341, *348*, 351, 352, 355, 359, 362, 363, 364, 365, 366, 368, 374, 383, 391, 393, *395*, *397*, 399, 402, 406, 410, 418, 437, 453, 459, 468, 480, 512, 518, 521, 522, 549, 550, 551, 554, 557, 558, 562, 566, 570; IV: *69*, *77*, 186, 197, 235, 238, 239, 240, 244, 253, 269, 272, 280, 285, 286, 293, 296, *315*, 317, *326*, 332, 345, 346, *354*, 358, 359, 360, 364, 366, 368, 369, 372, 387, 448, 487, 508, 510, 522, 526, 527, 529, 530, 533, 534; V: 485, 545, *604*, 623, *626*, 641, 688, 701, 702, 703; VI: 71, 162, *391*, 417, *420*, *456*, *459*, 462, *463*, *477*, *487*, *498*, 501, 506, *510*, 522, *528*, *539*, *542*, 546, *547*, *550*, 565, 566, 570, 571, 574, 585, 586, 587, 595, 602, 604, 605, 611, 614, 615, 618, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626; VII: *47*, *208*, *222*, 225, 226, 227, *228*, 230, *234*, 238, *244*, 253, *270*, *312*, *315*, *343*, 366, 410, *437*, 452, *464*, 468, 476, 479, *480*, *486*, 490, *496*, 507, *508*, 562, 569, 597, 598, 599, 602, 604, 605, 606, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617. 618; VIII: 129, 333, *392*, 416, 418, 435, 442, *446*, 452, 456, 466, 471, 472, 490, 497, 498, 535, 577, 586, 611, *667*, 693, 705, 708, 709, 711, 712, 714, 715, 716, 725, 732; IX: 383, 465, *501*, 503, 504, 514, *559*, 562, 567, 571, 582, 641, 659, 664; X: 71, 86, 106, 109, 111, 112, 119, 128, 164, 167, 168, 169, 186, 187, 191, 193.
Agardh, Charlotta, f. Lindschough V: 608; VI: 512, 622; VIII: 393, 449, 669.
Agardh, Gustafva Fredrika VI: 548. 625.
Agardh, Jacob G. VII: 465, 614, 615.
Agardh, Ragnar VIII: 667, 732.
Agrell, C. M. IV: 331, 333, 334, 374, 376, 379, 387, 390, 392, 393, 400, 411, 447, 458, 470, 486, 531; V: 321, 408, 679, 689; VI: 463; VIII: 93, 146, 159; IX: 139, 142, *372*, 627, 628; X: *165*, 191.
Ahlberg, Carl VI: 620.
Ahlgren, D. M. V: 336, 680.
Ahlman, G. R. II: 521; VI: 459; VII: 259, 269, 291, 341, 420, 601, 602; VIII: 554, 721.
Ahlman, M. E. III: 169, 170, 173, 176, 317, 319, 348, 517, 519, 520, 521, 522; IV: 272, 278, 539; VI: *458*, 615; VII: 271, 600; VIII: 98, 99; X: 98, 104.
Ahlquist, Abraham VIII: 100; IX: 614.
Ahlstrand, A. G. IV: *446*, 449, *477*, 486, 513; V: 382, *390*, *407*, 422, *448*, *478*, 480, *490*, *492*, *529*, *617*, *623*, 671, 679, 688, 691, 694; VI: 128, 129, 130, 131, 372, 434, 439, 460, 586, 606, 616, 617; VII: 268, 275, 434, 602; VIII: 660, 577; IX: 545, 547, *584*, 585, 586, 589, 599, *602*, 668, 671, 673; X: 143, 144, 147, 152, 164, 171, 191.
Ahlstrand, Gustafva Karolina, f. Palmquist IV: 447, 478; V: 391, 409, 449, 479, 490, 492, 530, 617, 624; VI: 434, 440.

Ahlström, G. W. V: 597, 700; X: 135.
Ahnfelt, A. W. III: 540; X: 191.
Ahnfelt, Nils Otto VIII: 733.
Ahnfelt, P. G. II: 503, 515; III: 506, 510; IV: 506; VIII: *733*; IX: 622.
Albedyhll, Eleonora Charlotta d', f. Wrangel II: *430*, 539.
Albedyhll, Gustaf d' II: 434, 539.
Alexander den store (af Macedonien) III: *69*, 149; IV: 166; V: 413, 537; VI: 210, 589; VII: 126; IX: 286.
Alexander I (tsar af Ryssland) I: 343; II: 371, 530; IV: 272; V: 413, 528, 537; VII: 218.
Alin, Johan Axel VIII: 85, 506, 717.
Alin, N. A. V: 492, 695.
Allgurén, Sven X: 147, 189.
Almén, Abraham J:son VIII: 692.
Almqvist, C. J. L. VII: 371; VIII: 591, 604, 706, 713, 725, 727; IX: 641.
Almquist, E. A. IV: 404, 535, 540; V: 544.
Almqvist, J. M. VII: 170, 342, 406, *456*, 589, 606, 611, 614; VIII: 99, 103, *462*, 712, 717.
Almqvist, Ludvig VII: 462, 614.
Almqvist, Per August VII: 545, 621; VIII: 691.
Almqvist, R. VII: 614, 621; VIII: 712.
Almqvist, S. J. IV: 366, 534; VII: 461, *544*, 614, 621; VIII: *506*, 579, 660, 716, 717.
Almqvist, Sven Harald VII: 545, 621; VIII: 507, 717; X: 155, 190,
Almroth, Dorotea Amalia, f. Theel VII: 282, 603; VIII: 729.
Almroth, Eleonora Carolina, f. Hagströmer IV: 464; VI: 521, 623; VII: 282, 603.
Almroth, N. V. IV: 464, 539; V: 486; VI: 623; VII: 603; VIII: 630, 729.
Alnander, Samuel IV: 421.
Alstedt, Per I: 251, 410.
Alströmer, J. V: 685.
Altin, Victor VII: 607.
Amalia Maria Charlotta (prinsessa, dotter af Gustaf IV Adolf) I: *138*, 387.
Aminoff, Anna Ebba, g. Flach VIII: 483, 714.
Aminoff, J. F. IV: *260*, 263, 527.
Ammon, Chr. F. von VII: 387; VIII: 449, 711.
Ampère, J. J. VIII: 697.
Anacreon VIII: 323; IX: 287, 640.
Anckarsvärd, C. H. IV: 271, 275, 286; VI: 500; VII: 376, 609; IX: 639, 640.
Anckarsvärd, Mikael Gustaf VIII: 698.
Andersen, H. C. VII: *333*, 606.
Anderson, Anders VIII: 505, 716; X: 150, 189.
Andersson (Tegnérs betjänt) VIII: 632; IX: 416, 418.
Andrée, A. VI: 528, 624.
Andrén, Arvid VI: 76, 77, 78, 79, 401.
Angeldorff, Chr. O. IX: 657.
Angelin, C. VI: 464, 465.
Angelini, J. E. I: 317, 392, 418.
Angoulême, Louis Antoine, hertig af II: 364.
Anjou, se Hagberg, Sina.
Anjou, L. A. VIII: 630, 729.
Anker, Bernt I: 349.
Anrep, Gabriel VII: 568.
Antomarchi, Francesco V: 574, 699.
Antonsson, Bengt (lektor) I: 253, 265, 410.
Antonsson, Bengt (kapten) I: 265.
Antonsson, Marie Beate I: *15*, 265, 268, 372, 412.
Apel, Johann August V: 394; IX: 308, 642.
Apelberg, Samuel VIII: 157.
Appelberg, O. A. VIII: 492, 587, 715, 725.
Archimedes VI: 307.
Arell, David VIII: 124, 160; X: 147, 189.

Arfvedson VII: 406.
Arfwedson, Carl Christopher VII: 297.
Arfwedson, Marie, f. af Sandeberg III: 566; IV: 445, 459, 537.
Ariosto, Ludovico II: 258; VIII: 287; IX: 135, 287, 303, 402, 430, 456, 472, 505, 640.
Aristofanes III: 273, 274, 287, 540; IV: 532; V: 392, 412; VI: 85; VIII: 341; IX: 640.
Aristoteles III: 100, 276; V: 549; IX: 311.
Armfelt, G. M. I: 355, 359.
Arndt, Johan V: 325.
Arnell, Erik VIII: 316.
Arrhenius (expeditionssekreterare) VI: 478.
Artemidorus III: 284, 540.
Aschan, se Nordensköld, Emma.
Aschan, Johan Lorentz (bergsråd) VI: 625; VIII: 146, 242.
Aschan, Johan Lorentz (ryttmästare) VII: 603; VIII: 242.
Ask, Märta, f. Nordenskjöld X: 193.
Askelöf, J. C. II: 380, 508, 531, 535; VI: *504*, 511, 549, 621, 625; VII: 284, 487, 488, 496, 497, 503, 510, 603, 616, 617; VIII: *385*, 400, 466, 470, 705, 712; IX: 375, 650.
Aspelin, David I: *191*, 350, 393, 422; III: *134*, *374*, 460, 464, 502, 515, 555, 556, 566, 567; IV: 145, 513; X: 98, 113, 186.
Aspelin, Jon VII: 199, 590.
Aspelin, Uno III: 135, 515.
Athanasius VI: 430.
Athenæus III: 289.
Atterbom, Ebba, f. af Ekenstam V: 695; VIII: 652.
Atterbom, P. D. A. II: 394, *399*, 427, 498, 508, 513, 533, 534, 538, 540, 544, 545, III: 305, 341, 376, 403, 409, 412, 420, 425, 426, 429, 437, 439, 441, 448, 449, 456, 461, 495, 540, 548, 558, 560, 561, 562, 563, 566; IV: 206, 209, 246, 445, 496, 525, 537; V: 386, 447, 451, 454, 464, 477, 487, 488, 494, 512, 548, 630, 687, 691, 692, 694, 695, 696; VI: 526, 623, 626; VII: 245, *307*, 371, 411, 449, 487, 604, 611, 613, 616; VIII: 91, 335, 445, 452, 453, 465, 468, 508, 530, 534, 539, 543, 585, *633*, *649*, 660, 669, 670, 672, 696, 699, 706, 711, 712, 717, 719, 720, 729, 730; IX: *11*, *100*, 111, 288, 303, 377, *380*, 393, *438*, 446, 447, 471, 478, 493, 502, 503, 504, 510, 539, 548, 550, 552, 553, 554, 560, 562, 563, 567, 570, 579, 589, 598, 611, 616, 622, 623, 628, 640, 642, 650, 666.
Atterbom-Svenson, Hedvig II: 534.
Auber, D. F. E. VII: 610.
August (Ahlstrands dräng) V: 449, 479, 490, 691.
Augusti, J. C. W. VII: 361, 432, 608, 612; VIII: 100, 627, 728. IX: 594.
Augustinus VI: 430.
Aulin, G. H. VII: 275, 602.
Aulin, Hedvig, f. Åman I: *199*, 395.
Aulin, Nils IV: 266; X: 122, 187.
Aurivillius, P. F. V: 395.
Avienus VII: 446.
Axborg, Johan III: 59, 75, 496, 501.
Axelsson (Tegnérs värdinna i Stockholm 1840) VIII: 642.

Bælter, Sven VIII: 103.
Bagge, C. A. VIII: 674; IX: *506*, 664.
Baggesen, J. I. II: 426, 538, 539; III: 304, 358, 490, 547; IX: 303, 310, 473, 483.
Bairaktar (Mustafa Bairakdar) II: 367.
Banér, Antonia, f. von der Lancken von Wakenitz IX: 440, 441, *441*, 493, 657.

Banér, Hedvig Carolina, f. Sederholm IX: 447, 658, 663.
Banér, Johan (1596—1641) IV: *72*, 509, 528; VIII: 503; IX: 6.
Banér, Johan (1817) IX: 440, 447, 657.
Banér, Johan Gustaf Eskil IX: 658.
Banér, Marianne Louise, f. von Both IX: 657.
Bang, O. L. IX: 398, 654.
Barck, Olof Gustaf VIII: 138.
Barent (handskmakare i Växjö) VIII: 525.
Barfoth, A. I: 342, 387, 421.
Barfoth, Anna Laurentia (Laura), g. Wallenberg I: 134, 387; V: 474, 693.
Barnekow, se Wachtmeister, Ulrika Eleonora.
Basedow, J. B. III: 280; VI: 106.
Bassenge (bankir i Karlsbad) VII: 397.
Bastholm, Christian VIII: 319.
Baumgarten, Adolph Ludvig von VIII: 532.
Baumgarten, Aurora von, f. Aschan VI: 541, 625; IX: 622.
Baumgarten, R. R. von VI: 625.
Baumgarten, Th. von VII: 483, 616.
Baumgarten-Crusius, L. F. O. VIII: 627, 729.
Baur, Samuel VIII: 104.
Beaulieu, J. P. I: 4.
Bech, H. VII: 392, 395, 397, 400, 438, 439, 563, 610, 613; IX: 397, 406, 412, 417, 418, 419, 421, 653, 654.
Bech, Marie Amalie, f. Callisen VII: 613.
Becker, C. J. von III: 439, 466, 551, 563, 566; V: 368, 685.
Beck-Friis, Corfitz VII: *472*, 565, 615; X: *117*.
Beck-Friis, Corfitz Ludvig II: 384, 388, 532; VII: *23*, 472, 565; X: 117.
Beck-Friis, E. U., f. Barck VII: 474, 615.
Beck-Friis, Joachim IV: *40*, 207, 256, 430, 506, 523, 527; VII: 565.
Beck-Friis, Louise, f. Thott X: *25*.
Behrend, J. X: 140, 188.
Bellander, J. P. I: 256, 274, 290, 339, 411, 415, 420.
Bellman, Adolph VI: 486.
Bellman, C. M. V: 395, 501, 586, 615; VI: 50, 55, 485, 526, 572; VIII: 6, 339, 390, 696; IX: 287, 640.
Bellman, Lovisa Fredrica, f. Grönlund VI: 486.
Benedicks, Henriette, f. von Halle IV: 304, 530.
Benedicks, Michael IV: 530; VII: 389, 610, 618.
Bengtsson, Peter VIII: 163.
Bennet, Anna Maria, f. Hederstierna VII: 544, 621.
Benzelius, J. I: 256, 351, 411, 422; VIII: 83.
Béranger, Pierre Jean de VIII: 476, 477.
Berg, Olof V: 470, 474, *481*, 689, 693, 694.
Berg, Ruben G:son II: 494; III: 499; IX: 658.
Bergenstråle, Claes Gabriel VIII: 724.
Bergfalk, Per Erik IX: 439, 447, 520.
Berggrens bokbinderi i Lund IX: 425, 656.
Berggren, Jakob IV: 296, 315; VI: *28*, 568; VII: 242; VIII: 93.
Bergklint, Gustaf Valentin I: 268.
Bergklint, O. I: 245, 409; III: 196.
Bergman (Tegnérs ressällskap i Tyskland 1833) VII: 388, 394.
Bergman, C. A. VII: 366, 608; IX: 545, 668.
Bergman, C. J. VIII: 732; IX: 440, 657.
Bergman, Hampus Gustaf V: 624.
Bergman, Torbern VIII: 5.
Bergqvist, B. J:son III: 319, 517; VI: 458, 465, 552, 615; VIII: 91, 103, 104, 645, 730.

Bergstedt, H. V: 650, 653, 657.
Bergvall, Bengt Martin VIII: 485; X: 150, 189.
Berlin, Chr. G. IV: 296, 511, 529.
Berling, Carl Fr. I: 227, 347, 348, 401, 421; IV: 196, 451; V: 397; VII: 229; X: 179.
Berling, J. Fredrik IX: 437, 467.
Bernstorff, A. P. I: 351; V: 195.
Bertholdt, Leonhard VIII: 90.
Berzelius, J. J. II: 381, 413, 422, 536; III: 309, 326, 328; IV: 247, 330, 357, 445, 450; VI: 392, 417, 446, 493, 506, 522, 524, 532, 550, 607, 623, 626; VII: 225, 234, 253, 273, 487, 497, 503; *511*, *512*, 524, 542, 567, 619, 621; VIII: *431*, 437, 445, 452, 465, 469, *472*, 474, *536*, 576, 578, *622*, 690, 711, 713, 732; IX: 265, 326, 344, 379, 440, *479*, *496*, *498*, 502, 503, 504, 525, *590*, 635, 640, 641, 642, 657, 658, 662, 666.
Berzelius, Johanna Elisabet, f. Poppius VII: 621; VIII: 431, 537, 663, 732; IX: 497, 498.
Beskow, Anna Katarina, f. Dalin VI: 466, 527.
Beskow, Bernhard von II: 477; III: 396, 400, 484, 500, 570; IV: *203*, 216, 232, 238, 310, 315, *322*, 329, *420*, 470, 476, *478*, 481, 505, 523, 530, 531, 539; V: 376, *493*, *500*, 529, 566, *570*, 573, *574*, 576, 579, 581, 582, *588*, 604, 622, 626, *629*, 640, 641, 657, 686, 695, 699, 700, 701, 702, 703; VI: *385*, *393*, *433*, 443, *466*, 486, 490, 496, 505, 524, *525*, *530*, 540, *545*, 565, 572, 601, 602, 605, 617, 621, 623, 625, 626; VII: 226, 228, 230, 234, 282, 317, *321*, 329, 349, *356*, 368, *400*, 406, *407*, *410*, *470*, *477*, 488, 496, 497, 550, *553*, 566, 567, 569, 587, 590, 601, 603, 605, 607, 611, 614, 616, 617; VIII: 387, *388*, *389*, 393, 394, 398, *399*, *403*, 408, *411*, *413*, *422*, *425*, *428*, 436, *444*, 452, 453, *458*, *462*, 467, 469, 470, 474, 493, *502*, *503*, *534*, 538, 585, 595, 663, 670, *671*, 683, 684, 690, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 712, 716, 717, 725, 732; IX: 111, 288, 303, *375*, 396, 397, 401, 403, *428*, *432*, 436, 440, *447*, 449, 450, 451, 453, 457, 458, 461, 462, 463, 465, 469, 471, 473, 478, 484, 497, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 510, 513, 515, 531, 537, 554, 558, 612, 614, 623, 628, 631, 633, 635, 640, 641, 642, 653, 656, 658, 663, 665, 669.
Beskow, Malin, f. Wåhlberg IV: 314, 315, 317, 422, 476, 478, 480, 539; V: 376, 494, 502, 572, 575, 591, 631; VI: 386, 394, 434, 443, 526, 533, 547, 605; VII: 282, 324, 358, 404, 410, 412, 471, 472, 479, 555, 614, 616; VIII: 406, 536.
Beurling, C. H. VIII: 98.
Bexell, C. E. V: 422, 432, 454, 517, 531, 685, 690, 697; VIII: 85, 100, 104, 505.
Bexell, Daniel I: 270, 413.
Bexell, J. G. VIII: 101.
Bexell, S. P. VIII: 100, 101, 451, 711.
Biberg, N. F. II: 383, 396, 532, 533, 539; III: 449; IV: 413, 485, 535; IX: 403.
Bildt, Apollonia von, f. v. Bildt X: *5*. 177.
Bildt, Apollonia von, f. Matholaij III: 350, 356, 460, 553; X: 102.
Bildt, Daniel Henrik von X: 177.
Bildt, Henrik D. L. C. von III: *52*, 334, 335, 348, 349, 359, 495, 496, 552, 553; X: 100, 101, 103, 185.
Bildt, K. R. III: 495, 554.
Billberg, Gustaf Johan III: 338, 552.
Billberg, Johan Peter af VI: 611.
Biller, G. IV: 505.

Billmanson, se Billow, Hanna.
Billmanson, Gustaf Otto VI: 494, 496, 620; VII: 561; IX: 374, 650.
Billow, G. I: 212, 339, 351, 400, 420, 421, 423; II: 515, 535, 541, 542; III: 353, *361*, 395, 399, 410, *467*, 554, 561; IV: 307, 308, 317, 318, *439*, 441, *488*, 515, 530, 537, 540; V: *440*, 671; VI: 437, *471*, 490, *491*, *494*; VII: 15, 288, 291, *318*, 441, 561, 564, 613; IX: 652; X: 186.
Billow, Augusta, g. Meurling IV: 490, 491, 540; VI: 471, 495, 617, 620; VII: *15*, 321, *381*, 407, 563, 609, 611; X: 178.
Billow, Emma IV: 491; IX: 394, 395, 653.
Billow, Jeana (Hanna), g. Billmanson IV: 491, 540; VI: 462, 495, 496, 617, 620; VII: *5*, 561; IX: 395, 396, 650, 653.
Billow, John VII: 609.
Bishop, Ann, f. Rivière IX: 391, 652.
Bjerkén, Pehr af I: 264, 412.
Bjugg, Mathias II: 540.
Bjurbäck, Olof I: 275, 413; III: 391; IV: *59*, 236, 309, 318, 377, 508, 530; V: 406, 688; VI: 571, 618; X: 91.
Bjursten, Herman II: 540.
Björck, G. D. IX: 370, 649.
Björkegren, Jacob IX: 392, 652.
Björklund (änkefru, donator) VIII: 218.
Björkman, Carl VII: 102; VIII: 83; X: 142, 147, 188.
Björkman, Karl Fredrik IX: 259.
Björner, Erik Julius IV: 220. VIII: 319; IX: 490.
Björnstjerna, Elisabet Charlotta, f. von Stedingk VI: *26*, 519, 567, 622; VII: 479, 616.
Björnstjerna, M. F. F. VI: 501, 567; VII: 215, 344, 479, 598, 606, 611, 614.
Björnström (Bjurström?) IV: 536.
Blackstadius, J. Z. VIII: 727.
Blake, Joaquin II: 367.
Blanck, A. II: 494, 502, 533; V: 649.
Bloch, S. N. J. III: 245, 246, 253, 254, 256, 261, 264, 277, 472, 540, 567; V: 338.
Blom, Anders Gustaf V: 378.
Blom, J. R. II: 452, 455, 542; III: 451, 564; IV: 278, 417, 456, 457, 536, 540; V: *455*, 463, 477, 489, 515, 522, 556, 560, 591, 592, 679, 692, 698, 701; VI: 523, 623.
Blomberg, Peter VI: 247, 592, VII: 491, 617; X: 135.
Blomgren (expeditionssekreterare) VII: 235.
Blommendal (fru, donator) VIII: 157.
Blomstrand, Johan IV: 360, 367, 477, 488, 533, 534; V: 328, 490; VI: 326, 594; VIII: 92; X: 152, 189.
Blomstrand, Severina, f. Rodhe VI: *326*, 594.
Blücher, Gebhard Leberecht von IV: 400, 535.
Blumhardt, Theodor VIII: 100.
Bodisco, P. VII: 218.
Boethius, D. II: 383, 396, 532, 533.
Bohman, John VIII: 100.
Boije, Fredrik VI: 35, 474, 569, 617.
Boileau, Nicolas VI: 537.
Boisman, G. G. von VII: 483, 485, 616.
Bolin, G. I: 371.
Bolmeer, B. M. II: 326, 454, 458, 543; III: 324, 334, 359, 393, 394, 396, 400, 410, 419, 434, 435, 450, 453, 460, 550, 557, 562, 564; IV: 226, 240, 246, 265, 271, 272, 295, 296, 315, 319, 326, 330, 335, 345, 349, 359, 360, 366, 370, 448, 487, 524, 528, 529, 534, 538, 540; V: 380, 382, 421, 471, 473, 573, 574, 578, 580, 606, 608, 627, 628, 686, 687, 703; VI: 392,

400, 426, 427, 447, 449, 451, 452, 453, 460, 464, 477, 505, 541, 542, 602, 614, 618, 625; VII: 224, 229, 272, 314, 316, 344, 417, 441, 466, 468; VIII: 47, 95, 333, 515, 558; IX: 390, 391, 394, 419, 425, 474, 533, 546, 602, 652, 661, 667; X: 71, 80, 86, 98, 101, 102, 109, 110, 111, 112, 120, 121, 122, 125, 126, 129, 185, 186, 187.

Bolmeer, Laura, f. Lundblad IV: 265, 528; V: 382, 421, 471, 671, 687; VIII: *47*, 689; IX: 391, 394, 652.

Bolmeer, Olof II: 457, 543; IV: 360, 367, 534; VI: *399*, 602; VII: *274*, 602; VIII: 596; X: 98, 185.

Boman, Per Conrad VIII: 698.

Bonde, Clara Christina Eleonora, f. Rålamb IX: 399, 406, 407, 408, 412, 475, 654, 655, 659, 662.

Bonde, Gustaf Ulf IX: 654.

Borg, se Palm, Hilma.

Borg, And. III: 414, 560.

Bostedt, se Boström, P. J.

Boström, P. J. VII: 479, 616.

Boye, A. E. IV: 523; V: 689; VIII: 569, 613, 697.

Brag, Eva Charlotta, f. Rodhe X: 98.

Brag, Jonas I: 266, 412; II: 401, 534; III: 519; IV: 360, 488, 533; V: 397, 688; X: 98.

Brahe, M. F. I: 413; III: 304, 547; IV: 448; V: 417, 636; VI: 510, 529, 548, 549, 550; VII: 478, 515; VIII: 391, 406, 461, 516, 559, 599; IX: 390, 396, 430, 432, 454, 469, 517, 521, 538, 540, 543, 544, 581, 631, 656, 666.

Brahe, Per VI: 350; VIII: 155, 156.

Brand, H. M. I: 423.

Brandel, G. VII: 386, 390, 610.

Brander(-Skjöldebrand), Erik IV: 212, 234, 524.

Brandes, Georg II: 505; IV: 512; V: 648, 650, 655, 657, 667, 673; IX: 629.

Brandis, Joachim Dietrich V: 476.

Brandt, C. P. H. VIII: 96.

Brandt, Christian VI: 78, 79, 401.

Branting, Elisabet, f. Antonsson I: 250, 260, 265, 353.

Branting, J. I: *247*, *249*, *259*, 265, 271, *353*, 384, 409, 410, 412, 413, 422; IV: 491, 495; VIII: 318, 319, 327, 330, 416, 449, 707; IX: 459, 659.

Branting, Lisa (Elisabet) I: 353, 422.

Bratt, Chr. VIII: 714.

Bratt, Sara, f. Lagerberg VIII: 484, 714.

Brattlöf, Per I: 420.

Breda, Karl Fredrik von III: 494.

Bremer, Fredrika II: 477; VI: 565; VIII: 586, 725, 726, 733; IX: *221*, 287, *290*, 436, 439, 441, 448, 449, 462, 464, 465, 469, 473, 478, 483, 484, 520, 525, *528*, 532, 535, 544, 574, 578, 587, 629, 634, 635, 641, 657, 659, 660, 665, 666.

Bretschneider, K. G. VII: *168*, 365, 432, 458, 589, 608; VIII: 97, 433, 709, 717, 728.

Bring, Ebbe Samuel II: 326; IV: 296, 511, 529; V: 627, 703; VII: 315, 330, 605; IX: 425, 656; X: 71, 110.

Bring, Olof I: 272, 412.

Brinkman, C. G. von II: 477, 498, 499; III: *356*, 359, 425, 427, 428, 452, 454, 457, 469, 484, 500, 554, 565, 566, 567, 570; IV: *177*, 184, *186*, 191, *197*, 204, 206, 208, 209, *213*, 217, 227, *228*, 233, 255, 263, 265, 267, 270, 285, 288, 290, 291, 294, 299, 302, 304, 310, *311*, 317, 327, *337*, 344, 351, 364, *378*, 386, *388*, *392*, *396*, 400, 401, 402, *403*, 410, 412, *413*, *417*, 420, *423*, *427*, 430, *432*,

434, 438, *440*, *454*, 460, 463, *467*, *472*, 480, *482*, 505, 510, 512, 513, 515, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 529, 530, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540; V: *370*, *380*, *384*, *387*, *391*, 398, *399*, *409*, *423*, *428*, *433*, 435, *436*, *443*, 451, 455, *462*, 465, *470*, *475*, 481, *483*, 493, 494, *497*, 512, *515*, *526*, 534, *535*, 538, 539, 540, *542*, *552*, *559*, 564, *565*, 568, 569, 570, 572, 573, 575, *576*, 579, *581*, *584*, 591, 592, 593, 594, 595, *600*, 612, *617*, *624*, 630, *633*, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 657, 658, 664, 667, 668, 671, 672, 673, 674, 679, 680, 686, 687, 688, 690, 691, 694, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, VI: *397*, 417, *428*, *437*, *442*, 461, 467, *470*, 477, *495*, *500*, *501*, 510, 515, *517*, 532, 536, 565, 567, 572, 574, 602, 610, *615*, 617, 620, 625; VII: *210*, *216*, 226, 228, *230*, 234, *238*, *257*, 263, *279*, 301, 323, *349*, 378, 400, *442*, 467, 486, 490, *501*, 518, 566, 571, 572, 587, 597, 599, 601, 603, 604, 607, 610, 611, 613, 618; VIII: 386, *467*, *473*, *522*, *528*, 535, *537*, 592, 606, *610*, 621, 631, 643, 685, 689, 718, 720; IX: *110*, 308, 318, *376*, *381*, *382*, 387, *391*, *392*, 393, *397*, *398*, 402, 406, *407*, *411*, 412, 436, 438, *448*, *449*, *451*, *452*, *458*, *460*, *463*, *465*, *468*, *471*, 475, *477*, 480, *482*, *485*, *488*, 497, 507, 508, 509, 514, 516, *522*, 526, 528, *530*, *540*, *553*, 559, 560, 562, *565*, *570*, 573, *574*, *582*, 610, 611, 612, 614, 615, 616, 622, 623, 624, 630, 631, 633, 635, 641, 642, 649, 650, 651, 654, 658, 659, 661, 663, 666; X: 128, 160, 177, 187.

Broberg, Johan Lorentz VI: 464, 465; VIII: 83; IX: 585, 671.
Brockhaus (tysk förläggare) IV: 293.
Broman, O. M. X: 155, 190.
Brongniart, A. IV: 445, 537.
Bruhn, Anders VI: 409, 603; VII: 361, 607; VIII: 97, 99, 201, 451, 492, 493, 665, 711, 715, 732; IX: 370, 649; X: 169, 191.
Brunius, C. G. III: 319, 476, 477, 567; IV: 374, 487, 488, 512, 534; V: 627, 703; VII: 254, 270, 445, 600, 602, 613; VIII: 101, 451, 711; IX: *601*, 673; X: 107, 108, 186.
Bruzelius, Emanuel II: 533.
Bruzelius, J. IV: 375, 534.
Bruzelius, Magnus II: 455, 543; III: 315, 317, 323, 325, 347, 355, 364, 368, 395, 402, 406, 418, 453, 468, 473, 549, 557. IV: 186, 239, 245, 285, 321, 355, 367, 375, 431, 508, 521, 523, 525, 529, 534, 537; VII: 437, 612; VIII: 708; X: 187.
Bruzelius, Nils (advokatfiskal) X: 72.
Bruzelius, Nils (kontraktsprost) IV: *56*, 508.
Bråkenhjelm, Johan Nyman VII: 65, 67.
Bråkenhjelm, P. VI: 365, *366*, *367*, *369*, *370* o. f., 557, 595, 596, 626; VII: *65*, *77*, 205, 206, 210, 216, 220, 230, 231, 240 242, 243, 248, 249, 250, 251 252, 313, 571, 597, 599.
Bråkenhjelm, P. R. VI: 35, 370, 569, 570, 595; VII: 73, 74, 205, 216, 230, 241, 599; IX: 371.
Bröder, Christian Gottlob III: 256.
Buchanan, Claudius VIII: 100.
Buda II: 367.
Buffon, G. L. L. VIII: 473.
Bugge, F. Moltke VII: 98; VIII: 662, 731.
Bulwer, Edward Lytton VII: 623; IX: 483.

Butler, Samuel IX: 455.
Butsch, J. A. VIII: 656, 731.
Buttmann, F. K. III: 264, 280; V: 336 o. f., 491, 694; VI: 566, 603.
Byron, G. III: 425, 426, 427; IV: 206; V: 431, 445, 496, 523, 534, 559, 691, 695; VI: 71, 72, 553, 574; VII: 357, 360, 517, 529; VIII: 427, 479, 547, 593, 618; IX: 135, 287, 303, 310, 315, 402, 421, 430, 456, 625, 640.
Byström, J. N. II: 468, 545; III: 479; VI: *47*, 59, 60, 486, 487, 496, 572, 620; VII: 282, 324; VIII: 331.
Bååth-Holmberg, Cecilia II: 487, 503, 507, 516, 531, 542; III: 494, 495, 503, 554, 563; IV: 507, 508, 537; V: 671, 693, 700; VI: 566, 620; VII: 569; VIII: 689; IX: 653.
Bäckström (värdshusvärdinna i Växjö) VIII: 475, 713.
Böckh, August IX: 456, 659.
Bödeker, H. W. VIII: 105.
Böhme, Chr. F. VII: 365, 608.
Böklin, Per Johan VIII: 92, 596, 726.
Börjesson, Johan III: 380, 556.
Böttiger, C. W. I: 384, 387, 392, 393, 394, 400, 410; II: 478, 481, 512, 515, 516, 517; III: 490, 492, 494, 496, 497, 503, 515, 519; IV: 504; V: 657, 668; VII: 561, 569; VIII: 465, 470, 477, *501*, 509, 716; IX: *327*, 439, 441, 448, 461, 465, 483, 491, *492*, 497, 498, 502, 503, *504*, *509*, *515*, 517, 521, 535, *539*, 541, 542, 543, 544, 546, 547, 548, 549, *550*, 552, 554, 558, 559, 561, 563, 567, 570, 571, 574, *578*, 581, 589, 592, 598, 601, 603, 629, 632, 636, 637, 642, 650, 658, 663, 664, 665, 666, 668, 669, 670, 671; X: *13*, 177, 178, 179.
Böök, Erasmus Jakob II 149, 150, 151, 169, 504, 507, III: 43, *45*, *75*, 493, 494, 500, 501.

Cæsar V: 413, 437, 537; VI: 297; VII: 92, 126, 260, 579, 581, 589; VIII: 279; IX: 86, 174, 287, 618, 631.
Calderon IX: 288, 640.
Camoens IX: 640, 663.
Campbell, Thomas IV: 344, 532.
Canuti, Nils IV: 426.
Carlander, Chr. IV: 183, 195, 521, 522.
Carlborg, L. E. VII: 208, 597.
Carlquist (Lars?) VIII: 495.
Carlsson (vaktmästare i eckl.-expeditionen) VIII: 643.
Carlson, Bened. II: 517; VIII: 102.
Carlsson, Bengt VIII: 124.
Carlsson, Carl IX: 47, 613.
Carlson, Christina, f. Billberg II: 517.
Carlsson, F. F. IX: *165*, 455, 629, 630, 659:
Carlsson, Gottfrid II: 533.
Carlström, J. H. VII: 342, 398, 606, 610.
Carnegie, A. Chr., f. Beckman VIII: 724.
Carnegie, David VIII: 724.
Carnegie, David VIII: 564, 581.
Carnegie, James VIII: 724.
Carnegie, Susan Mary Ann VIII: 564, 581, 724; IX: 527, 666.
Carpelan, Wilhelm III: 383, 556; IV: *201*, 227, 523, 525; VI: *453*, 614; X: 144, 145.
Cassel, L. E. VI: 541, 625.
Cassström, Samuel Niklas I: 270.
Castalio, Sebastian VIII: 321.
Castegren, Otto Adolf VI: 535, 544.
Castrén, M. A. IX: 657.
Catullus IX: 472.
Cavallin, Hans Jacob VIII: 493, 715.
Cavallin, Severin I: 390; II: 504, 506; III: 496, 501.
Cederberg, A. R. VII: 601.

Cederbom, Olof VIII: 95.
Cederborgh, Erik R. VIII: *494*, 715, 716.
Cederborgh, Fredrik III: 563.
Cederborgh, Hedvig Eleonora, f. Rosensvärd VIII: 495, 716.
Cedercrantz, Wilhelmina Ulrica II: *173*, 507.
Cedergreen, F. IV: 245, 526.
Cedergren, Johan Magnus X: 147, 155, 189, 190.
Cederschiöld, C. H. V: 369, 379. 382, 383, 685, 686; VI: *76*, 401, 575.
Cederschiöld, Eleonora Fredrica, f. Widegren II: 529.
Cederschiöld, F. J. I: 360, 364, 365, 423; II: 326, 361, 362, 522, 523; IV: 195, 296, 299, 335, 367, 375, 529, 531; V: 379, X: 93, 185.
Cederschiöld, P. G. IX: 640.
Cederström, Bror V: 700.
Cederström, Christine Charlotte, f. Mörner V: 593, 594, 598, 603, 700; VI: 435, 606.
Cederström, Claes Anton IX: 613.
Cederström, E. A. IX: 391, 652.
Cederström, G. A. B. IV: 348, 352, 511, 532; IX: 47, 390, 613, 652.
Cederström, Karin, f. Aschan IX: 48, 613.
Cederström, O. R. II: 452; IV: 276, 283, 400, 406, 482, 528; V: 490, 564, 595, 602, 607, 613, 621, 694.
Cellini, Benvenuto IV: 344, 532.
Celsius, Olof II: 544.
Centerwall, Gustava Carolina I: *12*.
Cervantes IX: 287.
Cervin, W. IX: 658.
Chateaubriand, François René de VIII: 402, 403.
Chłopicki, J. VII: 396.
Choræus, se Franzén, Sophie.
Choræus, M. I: *64*, 295, 300, 302, 307, *308*, 313, 328, 332, 333, 349, 358, 377, 416, 417, 419; II: 506; VIII: 286, 331, 695.
Chrysander, C. A. VII: 396, 398, 610.
Chrysostomus IX: 241.
Cicero I: 245, 409; III: 284, 540; IV: 48, 49, 362; VI: 187, 192, 297, 579; VII: 91, 92, 98, 99, 157, 581; VIII: 80, 170, 281, 324, 325, 587; IX: 125, 298, 306, 484; X: 108.
Clarin, J. H. VII: 275, 468, 602, 615.
Clason, Sam II: 494.
Clausen, H. N. VII: 335, 606.
Clemensson, G. G. III: 493.
Colliander, Erland VIII: 103.
Colliander, Per V: 369, 442, 447, 516, 548, 552, 556; VI: 401.
Collin, Hans Samuel X: 72.
Collin (M. E.?) IV: 321.
Corinna IV: 114.
Corneille, P. II: 259; VI: 452; IX: 456, 472, 640.
Cornelius Nepos I: 245, 409; VI: 187, 265; VII: 92, 579; VIII: 320.
Cousin, Victor VIII: 356, 592, 648, 725, 730.
Creutz, G. F. III: 201, 213, 239, 530, 538; IV: 176; VIII: 5; IX: 439.
Crona, C. IX: 435, 656.
Croneborg, Barbara, f. von Geymüller VI: 467, 616.
Croneborg, C. J. VI: 616.
Cronholm, Bernhard VI: 569.
Cronsioe, Anders VIII: 105.
Cronsioe, Svante Thorbjörn III: 373, 499.
Crusell, Bernhard III: 514; IV: *449*, 538; V: *199*, *477*, 493, 500, 501, 600, 603, *615*, 658, 672, 694, 695, 701; VI: 439, 607; VIII: 483, 697, 698, 714.
Crusenstolpe, M. J. II: 436, 539, 540; IV: 523; VII: 234, 238, 263, 322, 509, 518, 597, 599, 600, 601, 605; IX: 36, 104, 613, 623.
Curtius VI: 187.

Cuvier, G. L. C. F. D., baron de VIII: 473.
Cölln, D. G. C. von VIII: 627, 729.

Dacke, Nils X: 21, 179.
Dahl, Christoffer III: 247, 250, 253; V: 336, 337, 680.
Dahl, Peter II: 326, 329, 523; IV: 296, 448, 538; V: 384, 420, 686.
Dahlgren, C. F. III: 567; V: 501, 502, 687, 695; VI: 510, 524, 617, 621, 623; IX: 448, 461, 465.
Dahlgren, F. A. IX: 670.
Dahlgren, Lotten IV: 531.
Dahlstedt, Peter V: 422, 586, 690, 700.
Dahlström, se Hagerman, Christina.
Dahlström, Jacob Axel VII: 563.
Dalman, W. F. VII: 518; VIII: 678, 733; IX: *98*, *99*, 622.
Dalsjö, Magnus III: 489.
Danckwardt, Carl VII: 231.
Danckwardt, M. G. VI: 477, 524, 618, 623.
Danckwardt, S. C. X: 150, 189.
Daniel (assessor från Magdeburg) VII: 397.
Danielsson, Anders IV: 529; VII: 518, 588.
Danielsson, Håkan III: 320, 321, 323, 326, 384, 550, 557; V: 449, 691.
Danielsson, Marie Ant., f. Conti V: 449.
Danielsson, P. J. VIII: 507, 717.
Dante II: 429; IX: 58, 303, 398, 456, 472, 624, 640, 653.
Darin, Lars Magnus II: 169, 507; III: 318, 353, 395, 402, 405, 410, 411, 435, 550, 553, 557, 558, 560; IV: 183, 521.
De Camps, L. M. IX: 391.
De Geer af Leufsta, Carl IV: 239; X: 146, 177.
De Geer, Ulrika Sofia, f. Sprengtporten IV: 239, 304, 310, 314, 317, 353, 428, 457, 460, 470, 526, 533; V: 376, 396, 434, 448, 476, 485, 522, 529, 556, 567, 640, 686, 694, 702; VI: 477, 496, 519, 520; VII: 282, 353; IX: 398, 464, 471, 659, 661; X: *7*, 128, 177.
Dehn, J. B. S. VI: 549, 625.
Deinhardt, Johann Heinrich IX: 343, 635.
De la Gardie, Axel Gabriel IV: 511.
De la Gardie, Jakob Gustaf II: *19*, 387, 479, 480; III: *381*, 385, 397, *429*, 494, 499, 500, 537, 558, 562; IV: 265, 296, 350, 359, 361, 362, 363, 382, 456, 484, 487, 511, 512, 528; V: 602, 608, 613, 621, 636, 702; VI: 438, 606; VII: *425*, 438, IX: 469; X: 167, 191.
Delén, C. X: 106.
Delille, Jacques I: 419.
Delin, P. A. IV: 394.
Demidoff, A. IX: 663.
Demosthenes VII: 93, 157, 581.
Desideria II: 532; IV: 359, 444, 445; VI: 450, 486, 612.
De Wette, W. M. L. VII: 364, 431, 432, 459, 608, 612; VIII: 91.
Dickson, Eleonora Margareta, f. Bagge VIII: 486, 715; IX: 528.
Dickson, Emilie VIII: 581, 725.
Dickson, James VIII: 486, 493, 526, 715; IX: 572.
Dickson, Robert VIII: 493, 715.
Dillner, Emanuel III: 513, 514, 564.
Dillner, Johan II: 411, 412, 416, 419, 535, 536, 537, 538; III: 384, 556; VIII: 110, 350, 407, 707.
Dionysius Halicarnassus III: 289.
Dittmar, S. G. V: 593.
Dixelius-Brettner, Hildur VII: 623; VIII: 721.
Dortha Larsdotter II: 150, 151, 504.
Dracander, Jonas VIII: 163.
Drakenborgh, A. I: 419.
Dräseke, J. H. B. VIII: 104, 105, 509, 717.

Düben, A. G. von VII: 321, 605.
Dufva, Gustaf Adolf V: 597.
Dufva, Johan Lorentz VII: 546, 622.
Dumas, Alexandre VI: 480, 619.
Dumouriez, Charles François I: 352, 394.
Dunckel, D. W. IV: 396, 445, 462, 537; VII: 330; VIII: 91.
Dunckel, Dorothea, f. Altén IV: *394*, 445, *460*, 537, 539; VII: 330, 552, 605, 622; VIII: 493, 715; IX: 527, 666.
Du Puget, R. VIII: 607, 612, 697, 727.
Durandus (Durantes), G. V: 555, 668.
Dyk, J. G. V: 623, 702; VI: 401; VII: 546, 622; VIII: 152.

Eberstein, C. C. II: *183*, 326, 447, 509, 542; IV: 296; V: 544; VII: 244, 514, 599, 619; IX: 436, 545, 656, 668; X: 107.
Eberstein, C. J. II: 149, 397, 504, 509, 533; VII: 244, 418, 514, 619; VIII: 97.
Eckerberg, J. G. I: 266, 292, 335, 338, 412, 415, 420.
Eckerbom, Anna Lovisa, f. Heurlin VII: 515, 619.
Eckerbom, Johan Peter VII: 515, 619.
Eckerbom, Samuel VII: 545, 621; IX: 591.
Eckerman VII: 543.
Edelberg IX: 596.
Edelcrantz, A. N. (Clewberg) III: 455, 565, 566.
Edenhjelm, G. VIII: 486, 493, 715; IX: 536, 667.
Edholm, Erik af VIII: 732.
Ehrenberg, Friedrich VIII: 104.
Ehrenheim, Fr. von IV: 428, 456, 463, 467, 536.
Ehrenström, Marianne, f. Pollett V: 604, 621, 701, 702; VII: 224, 486, 598, 616.
Ehrensvärd, Augustin I: 64, 377; II: 66, 77, 494; VI: 7.
Ehrensvärd, C. A. III: 441; VIII: 404.
Ehrensvärd, G. C. A. A. VI: 446.
Ehrensvärd, Henrietta, f. Adlercreutz VI: 446.
Eichhorn, J. G. V: 424.
Eiserman, Alfhild, g. Grevillius VII: *43*, 569, 622; VIII: *14*, 685.
Eiserman, J. VII: 569.
Ek, Johan Gustaf VI: 464, 465, 615.
Ekbohrn, C. M. V: 583, 588, 593, 598, 630, 699, 700, 703; VI: 433, 435, 605, 606; VII: 357, 607.
Ekbom, se Ekbohrn, C. M.
Ekeberg, P. M. III: 320.
Ekeberg, S. VII: 385, 389, 550, 553, 610; IX: 416, 418.
Ekenberg, Margareta Lovisa VIII: 713.
Ekelund, A. W. VI: *128*.
Ekenstam, F. W. af II: 326, 455, 543; V: 627, 702; VI: 478, 604, 618.
Ekenstam, I. af VI: 410, 604.
Ekholm, Barbro I: 372.
Eklin, Salomon VIII: 157.
Ekman, Carl Olof VIII: 116
Ekman, Gustaf Henrik VIII: 620, 728.
Ekman, Gustava, f. Törngren VIII: 728.
Ekman, Peter VII: 373, 609.
Ekmarck, L. A. II: *421*, 537, 538; IX: *512*, 664.
Ekstrand, Johan III: 310, 549; IV: 334, 359, 531, 533; V: 378, 597; VIII: 460, 579; IX: 547, 577, 593, 668, 671.
Ekstrand, Sv. VIII: 671.
Ekström, Carl Ulrik VIII: 101, 102.
Ekströmer, Carl Johan VI: 467, 468, 524, 550, 616, 626; VII: *255*, 258, 468, 476, 481, 491, 524, 543, 569, 600, *601*, 615; VIII: *481*, 497, 553, 554, 557, 558, 663, 713, 721, 732; IX: 392, 393, 400, 402.

Ekströmer, Karin, f. Eichhorn VII: *44*, 256, *481*, 569, 601; VIII: 481, 482, 497, 553, 713.
Ekströmer, Pehr I: *14*, 255, 265, 275, 281, 291, 372, 411, 412.
Elfving, Anders VIII: 716; IX: 394.
Elfving, Carolina, f. Öberg VIII: 496, 716; IX: 394, 436, 567.
Elmblad, P. M. VII: 545, 621; VIII: 506.
Elmgren, Christina, f. Rogberg VI: 475, 618; X: 146, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 156, 158, 164, 171, 189.
Elmgren, J. D. VIII: 515, 717; X: 164, 191.
Elmgren, Samuel IV: 488; V: 328, 330; VI: 475, 618; VII: 102, 272, 275, 295, 306, 329, 354, 361, 434, 456, 538, 602, 605, 614; VIII: 84, 169, 515, 536, 557, 579, 631, 660, 717, 724, 731, 732; IX: 262, 533, 537, 638; X: *142*, *145*, *147*, *148*, *149*, *151*, *152*, *154*, *156*, *157*, *163*, *170*, 190, 191.
Emmerich, C. F. T. VIII: 104.
Emporagrius, Erik I: 237.
Enberg, L. M. III: 420, 551, 561; IV: 456, 463, 467, 470, 473, 478, 483, 538, 539, 540; V: 425, 545, 564, 628, 690; VI: 409, *536*, 625; VII: 263, 313; IX: *97*, 514, 554, 558, *569*, 574, 622, 669.
Enberg, Ulrika Karolina, f. Bruce VI: 538.
Enbom, P. U. IX: 100.
Eneroth VI: 477.
Eneroth, C. E. VII: 463, 491, 498, 614, 617, 619; X: 155, 164, 190, 191.
Eneroth, Frans VIII: 168, 391.
Engelhardt, J. G. V. V: 603, 701; VIII: 90, 99.
Engelhart, Johan Henric II: 168, 464, 465, 507, 544, 545, 546; III: 303, 547, 551; VIII: 328; X: 97, 98, 185.
Engeström, se Faxe, Margareta Sophia.
Engeström, Johan II: 514; IV: 506.
Engeström, Jonas Albin II: 149, 169, 425, 426, 440, 504, 507, 538, 543; III: 35, 121, *123*, 310, 319, 324, 380, 396, 473, 492, 511, 512, 523, 549, 554, 556; IV: 200, 216, 228, 239, 240, 246, 295, 327, 335, 367, 370, 375, 384, 449, 487, 524, 525, 531, 534; V: 370, 379, 381, 384, 628, 686; VI: 410, 445, 497, 541, 571, 607; VII: 617; VIII: 333; IX: 527, 666; X: 115, 120, 186, 187.
Engeström, Lars von II: *54*, *201*, *216*, 359, 376, 387, 389, 404, 405, 410, 414, 415, 426, 436, 447, *449*, 455, 458, 464, 465, 466, *469*, 487, 514, 515, 517, 523, 531, 536, 542, 546; III: *173*, 303, 308, 313, 320, 321, 322, 323, *327*, 333, *334*, 337, 338, 349, 350, 362, 383, 384, 395, 397, 400, 402, *418*, 435, 459, 465, 496, 506, 518, 519, 521, 522, 539, 547, 550, 551, 552, 555, 558, 561, 565, 566; IV: 185, 200, 214, 215, 244, 248, 258, 272, 277, 291, 295, 315, 319, 327, 330, 335, 340, 347, 358, 359, 362, 363, 367, 370, *371*, 376, 377, 378, 380, 381, 398, 400, 403, 406, 414, 418, 424, 428, 445, 448, 484, 487, 506, 509, 511, 512, 526, 528, 530, 533, 534, 535, 537; V: 451, 691; VIII: 333; X: *92*, *93*, *94*, *95*, *99*, *100*, *101*, *102*, 105, 106, *107*, *109*, *110*, *113*, *116*, *119*, *121*, *122*, *124*, 180, 185, 186.
Engstrand, J. V: 617, 701; VII: 199, 590.
Engström, G. VII: 396, 610.
Epaminondas V: 347.
Erici, Paulus VII: 246.
Ericsson, Anders (kyrkoherde i

Hyby) I: 335, 420; V: 378, 686.
Ericsson, Anders (kyrkoherde i Kihla) VIII: 104.
Erik Blodyx IX: 51.
Ernesti, J. A. III: 436; VIII: 324.
Eschenburg, J. J. III: 44, 494; VIII: 326.
Essen, Hedvig Ch. von, f. von Krassow VI: 470, 617.
Estrup, H. F. J. X: 187.
Euclides V: 619; VI: 90, 194, 581; VII: 303; VIII: 326.
Euripides II: 243; IV: 115; VII: 94, 581; IX: 288, 303, 321, 456, 640.
Eusebius V: 424.
Ewald, J. III: 326; IX: 303, 473.

Fahlbeck, Erik I: 278, 281, 413.
Fahlcrantz, C. E. VII: 358, 607; VIII: 100, 459, 466, 469, 640, 710, 728, 730; IX: 438, 439, 447, 462, 465, 491, 504, 508, 509, 510, 559, 563, 657, 658.
Fahlcrantz, C. J. III: 203; VIII: 698.
Falkenberg (fru, bosatt i Lund 1823) IV: 292.
Falkman, Henrik IV: 211, 524; X: 116.
Falkman, L. B. III: 493.
Fallén, C. F. I: 258, 411; II: 391, 532; III: 348, 383, 519, 520, 522, 556; IV: 296, 529; X: 83, 106.
Faxe, Helena Johanna, f. Billberg II: *218*, 502, 504, 507, 517; III: *29*, *42*, *46*, 55, *58*, *74*, *133*, 322, 402, 491, 494, 511, 515, 556; IV: 286; V: *215*, 608; VI: *445*, *449*, 451, 567, 605, *608*, *609*, *611*, 612; VII: *18*, 249, 492, 522, 564, 619; VIII: 556, 629; IX: 55, 126, 412, 421, 488, 507, 533, 546, 551, 564, 565, 580, 625, 670; X: *3*, 142.
Faxe, Jakob III: 310, 400, 549, 558; V: 338, 491, 518, 680, 694; VI: *17*, *409*, 427, 438, 566, 603, 604, 605, 610.
Faxe, Lovisa Petronella, g. von Greiff II: *162*, *171*, 504, 506, 507; III: *29*, *56*, 491, 496, 511, 512; V: *192*, 440, 671, 687; VI: 18, 566.
Faxe, Margrete Louise II: *149*.
Faxe, Margreta Sophia, g. Engeström II: 504; III: 512.
Faxe, V. I: 360, 423; II: *139*, *168*, 218, 306, 397, 405, 502, 507, 517, 521, 523, 533, 534; III: *26*, 35, 46, *55*, *127*, 319, 321, 322, 323, 351, 353, 390, 391, 392, 395, 398, 415, 490, 494, 501, 513, 514, 518, 521, 553, 557; IV: 200, 212, 215, 217, 230, 239, 243, 244, 248, 272, 278, 285, 295, 296, 299, 315, 317, 327, 332, 375, 384, 408, 415, 418, 506, 526, 536; V: 370, 381, 384, 406, 432, 435, 439, 462, 544, 611, 626, 686; VI: 410, 426, 440, 445, 450, 451, 452, 457, 459, 490, 503, 535, 566, 570, 592, 605, 607, 610, 619; VII: 245, 254, 270, 356, 357, 383, 414, 417, 533, 609, 614; VIII: *26*, 409, 419, 435, 450, 455, 532, 544, 549, 551, *554*, 559, 570, 577, *628*, 645, 686, 712, 721, 731; IX: 418, 425, 527, *545*, *551*, *564*, 576, 670; X: 93, 109, 114, 120, 142, 146.
Faxe, Wilhelmina Ulrika III: 496; IV: 235, 525.
Faye, se Mansbach, Selma.
Faye, Hans IX: 610.
Feilitzen, Urban von V: 648.
Ferdinand II (romersk-tysk kejsare) VII: 124.
Ferdinand VII (konung af Spanien) IV: 415, 482; V: 413.
Ferdinand VIII (konung af Spanien) IV: 269.
Fersen, Hans Axel von II: 383.
Fersen, Sofia Ulrika, f. Bonde IX: *662*.
Fichte, J. G. I: 44, 313, 417; VIII: 328.

Filén, Johan X: 148, 189.
Filén, S. J. VI: 401.
Filip II (konung af Spanien) V: 306.
Flach, se Aminoff, Anna Ebba.
Flach, C. G. VIII: 714.
Flach, Elise, f. Starck IX: 669.
Flacius Illyricus, M. V: 371.
Fleetwood, E. L. M. VII: 562; IX: 633, 643.
Fleming, C. A. II: 452, 464; III: 405; IV: 197, 310, 381, 390, 400, 406, *408*, 412, 535; V: 701; VI: 623; VII: 48, 226, 228, 245, 313, 569, 598.
Flensburg, A. J. I: 273, 413.
Floderus, Johan VIII: 95.
Floderus, Mathilda III: *83*, 503.
Floderus, Mats III: 503.
Flora (Henrik IV:s älskarinna) IX: 120.
Florman, A. H. I: 354, 357, 423; III: 327, 329, 348; IV: 448; X: 98, 102.
Flygare, Emma, f. Gadelius IX: 668; X: *31*, 179.
Flygare, J. M. IX: 543, 668.
Fock, Frans Wilhelm Reinhold IX: 632.
Fock, Julie Wilhelmina, f. Reuterskköld IX: *180*, 632.
Folcker, J. P. IX: 396, 653.
Follén, J. E. VIII: 101.
Fontén, Per VIII: 160.
Forchhammer, J. G. IX: 497, 663.
Forsander, Johan V: 473, 693; VI: 411, 527, 604, 624; VIII: 101; IX: 519, 665; X: *130*.
Forsell, C. G. af IX: 278, 514, 664.
Forsell, Marie Louise af IX: 662, 664.
Forssander, Agneta Charlotta, f. Bolmeer VIII: 443, 717.
Forssander, J. H. VIII: 515, 717.
Forssander, Magnus Erik IV: 360, 366, 369, 383, 533; V: 287, 678; VI: 372; VIII: 84, 419, 438, 443, 708, 710.
Forssberg, J. C. VIII: 103.
Forssell, Chr. D. III: 358, 360, 554; VI: 524, 623; VIII: 615; X: 141.
Forssell, Hans IV: 522.
Forssell, Olof Hansson IV: 283.
Forssman, Johan Gustaf VI: 464.
Forsström, Axel V: 655.
Forsström, J. E. III: 317, 548, 549.
Foss, H. VIII: 697.
Fouqué, Fr. de la Motte III: 417; IV: 207; VII: 403, 433, 611.
Franc, K. F. K. VIII: 730.
Franck, Anders Georg VIII: 713.
Franck, Hedvig, f. Eichhorn VIII: 482, 493, 713, 715.
Francke, August Hermann VIII: 106.
Franklin, Benjamin III: 263, 540.
Frans II (kejsare af Tyskland) I: 343; V: 417.
Fransén, Johan VIII: 96.
Franzén, F. M. I: 285, 308, 419; II: 188, 234, 411, 420, 442, 449, 485, 488, 505, 535, 537, 538, 541; III: 347, 360, 378, 386, 393, 396, 403, 408, 410, 413, 436, 437, 441, 454, 460, 472, 473, 475, 503, 506, 510, 511, 518, 539, 556, 557, 558, 563, 565, 567; IV: 17, 175, 179, 184, 189, 195, 198, 203, 207, 208, 236, 246, 251, 253, 264, 278, 279, 280, 302, 306, 310, 315, 317, 327, 330, 332, 338, 339, 347, 364, 381, 397, 412, 431, 441, 443, 445, 456, 457, 461, 462, 468, 470, 476, 479, 481, 482, 486, 490, 503, 504, 505, 510, 521, 525, 526, 528, 529, 531, 532, 533, 537, 539, 540; V: 368, 376, 377, 385, 395, 409, 416, 417, 427, 448, *450*, 455, 460, 644, 469, 477, 489, *502*, 522, 525, 528, 546, 547, 555, 572, 856, 587, *594*, 601, 604, 612, 626, 630, 634, 639, 641, 650, 652, 672, 679, 680, 685: 686, 690, 691, 692, 696; VI. *402*, 444, 466, 467, 485, *506*, 522, 523, 524, 525, 603, 619,

621, 623, VII: 226, 229, 230, 257, *261*, 282, 283, 349, 356, 358, 404, 412, 433, 452, 467, 601; VIII: 102, 111, 135, 334, 389, 390, 394, 397, 398, 400, 401, 428, 445, *451*, 459, 465, 469, 474, 525, 535, 537, 538, 544, 577, 585, 588, 589, 593, 607, *612*, 615, *617*, 631, 640, 674, 689, 696, 706, 709, 710, 711, 725, 727, 731; IX: *31*, *99*, 111, *133*, 287, 303, 306, *376*, 380, 388, 396, 439, 457, 473, 483, 491, *499*, *502*, 504, 510, 525, 531, *556*, 559, 560, 562, 567, 571, *593*, 609, 611, 612, 622, 623, 625, 628, 631, 640, 650, 652, 663, 664, 666, 667, 670, 672; X: 144, 156, 168, 188.

Franzén, Sophie, f. Wester, g. Robsahm, omg. Choræus I: 419; V: 451, 515; VI: 406, 485, 488, 493, 621; X: 156, 190.

Fredrik II (konung af Preussen) III: 150; V: 347; VII: 367; IX: 317.

Fredrik VI (konung af Danmark) II: 371; IV: 469, 514.

Fredrik Wilhelm III (konung af Preussen) VII: 385, 386, 610.

Fredrik Wilhelm IV (konung af Preussen) VII: 403, 431, 611.

Fredrika Dorothea Vilhelmina I: *145*, *226*, *228*, 355, 388.

Fremling, M. I: 258, 411; II: 326, 327, 517, 522, 523, 535; III: *100*, 424, 435, 506; IX: 125, 624.

Fries, Elias III: 437, 563; IV: 334, 531; VII: 465, 614; IX: 441, 493, 553, 574, 579.

Fries, Jakob Friedrich VII: 364, 608.

Frisk (korporal) IX: 148.

Fritzsche, C. A. VII: 365, 608.

Frykblom, P. I: 250, 410.

Fryklund, Daniel IV: 538; V: 694, 701.

Frykstedt, J. III: 412, 558, 560; V: 680.

Fryxell, Anders IV: 208, 453, 523, 538; VIII: 674, 732; IX: 341, 353.

Fryxell, Axel I: 319, 418; III: 390, 391, 400, 401, 557, 558, 564; VI: 161, 463; VII: 366, 608.

Fryxell, Olof VII: 605.

Fröberg, I. P. IV: 276, 529.

Fröding, M. I: 278, 413.

Frölich, David VI: 36, 477, 569; VII: 74.

Fröst, Pehr Axel VI: 490, 620; VIII: 719.

Fürst, Carl Johan VII: 256.

Fürst, C. M. VII: 563, 610.

Fåhræus, Ebba, f. Prytz VIII: 493, 562, 582, 715, 723; IX: 666.

Fåhræus, Laura Adolfina, f. Sturtzenbecher VIII: 493, 715.

Fåhræus, O. I. VIII: 715.

Gadelius, se Flygare, Emma.

Gadelius, Erik IX: 651, 668; X: 179.

Gadolin, L. X: 143, 150, 188, 189.

Gagner, Lars Peter V: 700; VI: 400, 601, 602; VIII: 103, 104, 449, 711, 717; IX: 667; X: 146, 155, 188, 189.

Gall, John IV: 533.

Geijer, Anna Lisa, f. Lilljebjörn II: 444, 533, 538; IV: 431; VI: 520, 622; VII: 453, 454, 548; VIII: 388, *403*, 417, 707.

Geijer, Bengt Gustaf I: 316.

Geijer, Carl Fredrik II: 423, 429, 436, 438, 538, 539, 540; VI: 622; VII: 288.

Geijer, E. G. I: 310, 314, 316, 333, 344, 417, 418, 419, 421; II: *394*, 405, 410, 412, 414, 415, 417, 418, 419, 420, 423, 424, 425, 426, *428*, 436, 437, 438, 442, 444, 452, 466, 501, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 544, 545; III: 303, 325, 326, 338, 342, 343, 346, 347, 352, 353, 369, 378, 379, 384, 385, 386, 392, 401, 439, 440, *442*, 451, 452, 453,

455, 456, 461, 462, 463, 464, 466, 473, 484, 510, 523, 540, 547, 551, 553, 557, 558, 563, 565, 566; IV: 194, 195, 207, 208, 210, 211, 220, 223, 224, 234, 284, 313, 318, 323, 328, 329, 330, 402, 409, 410, 412, 419, 424, 427, 428, 429, 431, 448, 453, 456, 463, 468, 476, 482, 485, 522, 524, 525, 531, 535, 538, 540; V: 374, 395, 410, 447, 450, 454, 464, 470, 471, 486, 488, 512, 533, 559, 587, 601, 612, 630, 661, 686, 691, 692, 693, 694, 696; VI: 466, 478, 506, 526, 530, 546, 572, 592, 593, 611, 622, 623; VII: 209, 225, 226, 229, 230, 234, 244, 257, 263, 273, 309, 313, 315, 320, 325, 440, 441, *450*, *453*, 455, 462, 465, 501, 509, *547*, 589, 601, 604, 613, 614, 618; VIII: 77, 91, 331, 334, 335, *387*, 389, 394, 400, 404, 409, 416, 453, 469, 480, 503, 520, 530, 531, 534, 538, 539, 576, 585, 595, 634, 651, 705, 707, 718, 719; IX: 267, 294, 330, 380, 391, 437, 441, 456, 478, 481, 484, 486, 490, 493, 502, 503, 504, 512, 513, 520, 553, *560*, 567, 571, 579, 588, *589*, 627, 631, 638, 641, 659, 669; X: 104, 164, 186.

Geijer, Sofia Agneta, f. Lagerlöf II: 538; VI: 520, 622; VII: 222, 598.

Geijerstam, G. E. af VI: 34, 569.

Gellert, C. F. I: 246, 409.

Gentz, Fr. von IV: 413, 424, 535; V: 437, 690, 698.

Gesenius, Wilhelm VII: 433; VIII: 93; X: 165, 191.

Gestrich, Carl Wilhelm I: *218*, 268, 400.

Gestrich, Jonas I: 400.

Gezelius, Johan I: 314, 418; IV: 426; V: 336, 491, 480.

Gibbon, Edward VI: 85, 115.

Gibson, Anna Katarina, f. Wijk VII: 622; VIII: 582, 721, 725.

Gibson, William VII: 548, 622.

Gieseler, J. C. L. IX: 465, 659.

Gjörloff, Eric I: *139*, 388, 418; VII: 564.

Gleerup, C. W. K. V: 703; VII: 214, 215, 223, 495; VIII: 418, 648; IX: 402, 413, 420, 467, 474, 478, *488*, 511, 532, 661, 664; X: 169.

Gossner, Johannes VIII: 96.

Gottsched, J. C. VI: 537.

Grafström, A. A. III: 360, 376, 380, 396, 400, 449, 456, 556; IV: 532; V: 515, 528, 546, 696; VI: 509; VII: 487; VIII: 445, 452, 459, 465, 469, 474, 525, 531, 535, 537, 538, 543, 711; IX: *21*, 376, 377, 380, 392, 504, 559, 610, 612, 650; X: *192*.

Grafström, Henrika Elisabet, f. Franzén IV: 341, 486.

Gram, J. IV: 524.

Granberg (från Uleåborg) VII: 398.

Granberg, P. A. I: 328, 419; II: 422, 537, 538; IV: 476.

Grangren, J. P. I: 328, 419.

Granstrand, Peter IV: 149, 449, 466, 538; VI: 367, 595, 596.

Gray, Thomas III: 134.

Greiff, se Faxe, Lovisa Petronella.

Greiff, C. S. F. von III: *122*, 491, 511, 512; IV: 279; V: *192*, 381, 440, 441, 671, 687, 690, 693; VI: 566.

Greiff, J. L. B. von V: 440, 687.

Grevillius, se Eiserman, Alfhild.

Grevillius, J. A. VII: 547, 569, 622; IX: 536, 667.

Grimm, J. L. C. och W. C. III: 304.

Grip, C. G. VI: 35, 569; VIII: 599, 605, 726.

Grubbe, Samuel II: 411, 536, 537; VI: 463, 506, 507, 522, 587, 621; VII: 226, 255, 309, 600; VIII: 389, 404, 451, 657, 711,

731; IX: 381, 437, 470, 481, 649, 650, 657, 660, 661, 672.
Grundtvig, N. F. S. II: 400, 427; III: 354, 554.
Grähs, N. F. V: 627, 703; X: 122, 187.
Grönvall, L. II: 478, 481, 504.
Guizot, F. P. G. IX: 663.
Guldberg, Fr. Höegh IV: 533; V: 414.
Gullander (värdshusvärd i Köpenhamn) IX: 412.
Gullander, Anders Peter II: *141*, 307, 503, 521; IV: 235, 244, 526; VI: 426, 605; VII: 565.
Gumælius, G. W. III: 553, 556.
Gumælius, Samuel VI: 513, 622.
Gunnar Gröpe IX: 52, 187, 613, 628.
Günther, Julius VI: *14*, 566.
Gustaf (arfprins, hertig af Uppland) VI: *125*, 586.
Gustaf (kronprins, son till Gustaf IV Adolf) I: 299; IV: 364, 533.
Gustaf I III: 97; IV: 90; VI: 31, 404; VII: 130; VIII: 115; IX: 7, 172, 174, 338, 631; X: 21.
Gustaf II Adolf II: 318; IV: 28, 90; VI: 31; VII: *6*, *8*, *123*, 246, 315, 318, 320, 321, 322, 325, 351, 562; VIII: 279, 427, 503, 691; IX: 5, 172, 265, 319, 334, 335, 337, 624.
Gustaf III III: 197, 198, 200, 201, 230, 233, 240, 366, 387, 527, IV: 90, 176, 210, 261, 263, 264, 267, 268, 303, 325, 526, 528; V: 525; VI: 54, 484; VII: 47; VIII: 3; IX: 11, 49, 237, 433, 561, 630.
Gustaf IV Adolf I: 327, 330, 334, 337, 342, 343, 354, 362, 364, 388; II: 379, 384, 387, 541; V: 687; VII: 321.
Gustafson, Martin VIII: 589, 725.
Gyldenstolpe, Carl Edvard IV: 448, 458, 470.
Gyldenstolpe, Henr. Ch., f. von Essen VI: 470, 617.
Gyllenborg, Fredrik IV: 400.
Gyllenborg, G. F. I: 298, 416; II: 351; III: 196, 197, 239, 370; VI: 523; VIII: 5.
Gyllengahm, Vilhelmina VI: 444, *607*.
Gyllengranat, H. G. I: 265, 412.
Gyllenhaal, C. A. F. IX: 392, 652.
Gyllenhaal, L. H. VI: 543, 625.
Gyllenkrook, Axel Gustaf V: 476, 613.
Gyllenstierna, Göran Göransson VIII: 156.
Gyllenstierna, Kristina IX: 39.
Gaedertz, K. Th. VII: 564; IX: 629.
Görres, J. von IX: 653.
Göschen, G. J. III: 439.
Goethe, J. W. v. II: 120, 429, 431, 517; III: 457, 511; IV: 169, 180, 255, 343, 396, 532; V: 363, 375, 431, 467, 482, 522, 638, 686, 694; VI: 44, 69, 70, 93, 109, 501, 532, 540, 553, 574, 582, 585, 586, 609; VII: 357, 367, 409; VIII: 63, 401, 479, 652; IX: 134, 135, 210, 287, 288, 303, 306, 314, 317, 318, 330, 456, 458, 459, 473, 479, 489, 501, 522, 523, 531, 625, 640.
Götrek, P. V: 687.

Hadders (husföreståndarinna på Östrabo) VIII: 653; IX: 383, 384, 651.
Hæffner, J. C. F. III: 384.
Hafström, Elisabeth, f. Askerin V: *334*, 474, 693; VIII: 156.
Hagberg, Sina, g. Anjou III: 307, 548; VII: 228, 475, 615; VIII: 478, 630, 729.
Hagberg, Carl August V: *217*, 648, 674; VII: 228, 475, 615; VIII: *476*, 591, 713, 725.
Hagberg, C. P. II: 168, 371, 382, 405, 437, 506, 507, 530, 540, 545; III: *305*, *310*, *316*, *318*, 321, *322*, *339*, 349, *350*, *364*, *372*, *379*, *389*, *391*, *393*, 395,

399, *402*, *404*, *410*, *434*, *450*, 455, 462, 464, 467, 476, 499, 501, 503, 517, 518, 521, 523, 537, 538, 539, 548, 549, 550, 551, 552, 558, 559, 563, 564, 565; IV: 182, *195*, 210, *232*, *243*, 251, *252*, *273*, 301, 305, *308*, 311, 317, *330*, 333, 334, 335, 339, 342, 345, 346, 348, 349, 350, 353, 354, 355, 357, 358, 360, 365, 366, *368*, 372, 376, 380, *383*, 387, 389, 406, 410, *411*, 427, 441, 456, *462*, *470*, *480*, *495*, 505, 513, 521, 522, 525, 528, 529, 533, 537, 538, 539; V: *367*, 377, 448, 515, 529, 601, 621, 648, 674, 685, 691, 697; VI: 416, 498, 604, 607, 611; VII: *226*, 229, 230, 238, 313, *474*, 566, 615; VIII: 102, 331, 333, 478, 494, 496, 630, 674, 712, 713, 715, 729, 732; IX: 438, 447, 461, 491, 492, 497, 502, 503; X: 95, 98, 104, 106, 129, 164, 187, 191.
Hagberg, Erik Hjalmar VII: 228.
Hagberg, Erika Dorotea, f. Hising II: *162*, 506, 515; III: 307, 313, 317, 327, 342, 353, 365, 374, 393, 405, 413, 438, 452, 551; IV: 186, 236, 247, 280, 310, 332, 384, 465, 472, 481, 498; VI: 607; VII: 228, 474, 475, 615; VIII: 478, 630, 729; X: 98.
Hagberg, K. A. V: 674.
Hagberg, Louise VII: 228.
Hagberg, Th. V: 648; VII: 228.
Hagelberg, Anders V: 490, *491*, 598, 680, 694; VI: *121*, 586, 618; VIII: 84, 170, *419*, 659, 708, 709; IX: *498*, 577, 663; X: 148, 150, 189.
Hagelberg, Hedvig, f. Lundblad IX: 499, 663.
Hagelberg, N. I: 286, 414.
Hageman, Johan VIII: 95.
Hagenbach, C. R. VII: 529, 620.
Hagerman, Christina, g. Dahlström VII: *16*, 398, 563, 610.
Hagerman, G. VII: 375, 386, 388, 563, 609, 610.
Hagerman, Marie VII: 388.
Hagström, se Hagberg, C. P.
Hahn, August VII: 365, 435, 457, 458, 608, 612.
Hakon jarl IX: 54.
Hall, J. X: 188.
Hall, Johan X: 143, 188.
Hallenberg, Jonas VI: *127*, 586; VIII: 161, 710.
Hallenberg, Per VII: 305, 373, 609; VIII: 286, 694; X: 144, 155, 190.
Hallenborg, Erik II: 529; X: 98.
Hallin, Anders VIII: 104.
Hallström, Anders X: 149, 150, 189.
Hallström, C. G. IX: 655.
Hamilton af Hageby, se Ridderstolpe, Lovisa Johanna.
Hamilton (grefvinna, f. Tornérhjelm?) VIII: 583.
Hamilton, Adolf Ludvig IX: 562, 590, 669, 672.
Hamilton, Agnes, f. Geijer IX: 562, 590, 669, 672.
Hamilton, Axel VIII: 159.
Hamilton, Hugo Adolf VI: 568, 573; VIII: 698.
Hamilton, Hugo Diedric VI: *214*, 438, 590, 604; VIII: 160.
Hamilton, Jacob Essen VI: 266, 477, 569, 617.
Hamilton, James VI: 113, 422, 585.
Hamilton, John David IX: 655.
Hamilton, Lovisa, f. Piper IX: 419.
Hamilton, M. C. VI: *214*, 438, 590, 604; VIII: 160; IX: 591, 672.
Hammar VI: 447.
Hammar, Eliana, f. Billberg II: 517.
Hammar, Hans Börje IV: 507.
Hammar, Olof II: 517.
Hammarin, Johan I: 372.
Hammarsköld, L. II: *175*, 380, 411, 416, 425, 427, 437, 442,

498, 508, 531, 534, 537, 538, 540, 543; III: *244*, *251*, 337, 347, 355, 384, 388, 391, 393, 394, 395, 396, 403, 404, 408, 409, 412, 415, 419, 421, 422, 439, 449, 455, 472, 473, 537, 538, 539, 540, 541, 552, 556, 557, 559, 560, 561, 563, 565; IV: 199, 206, 207, 227, 231, 233, 293, 300, 457, 522, 525, 529, 538; V: 338, 555, 560, 578, 653, 680, 698, 703; VI: 404, 408, 425, 475, 521, 530, 603, 605; VII: 326, 510; VIII: 333, 587.
Hansson, Johan Peter VIII: 104.
Harald Hildetand IX: 627.
Harald Hårfager IX: 51, 140, 628.
Haraldi, Magnus IV: 426.
Haraldsson, Sven VII: 191.
Harms, Claus VII: 435; VIII: 104, 627, 728.
Hartman I: 351.
Hartmansdorff, A. v. II: 419, 422, 537; III: 479; IV: *451*, 538; V: 628; VI: 463, 465, 488, 499, 505, 510, 511, 512, 528, 541, 548, 549, 550, 570, 615, 617, 621, 622, 624, 626; VII: 208, *220*, 229, *231*, *243*, *246*, 252, 265, 267, 272, 274, 276, 277, 279, 280, *284*, 295, 296, 299, *301*, *303*, *310*, *330*, 341, 345, *353*, 369, *372*, 378, *379*, *417*, 427, 451, *454*, *462*, *469*, *482*, *491*, 495, *498*, 515, 525, 531, 562, 571, 587, 598, 600, 602, 604, 619; VIII: 395, 396, 406, *407*, *417*, 424, 429, 430, 435, *441*, *460*, 511, *515*, 531, *541*, 548, 551, 552, 555, 563, 576, 591, 629, 635, 640, 693, 706, 707, 720, 721; X: 166, 190.
Hartmansdorff, Beata Maria, f. Ehrencrona VII: 222, 233, 244, 249, 288, 297, 302, 307, 310, 333, 356, 374, 381, 419, 456, 464, 470, 484, 492, 501, 514, 598, 604; VIII: 408, 417, 418, 424, 444, 461, 517, 542.
Hase, C. A. VII: 365, 417, 530, 608, 612, 620; VIII: 97, 627, 729.
Hasselqvist, Theodor IX: 616.
Hasselström, se Morman, Ulrika.
Hasselström, A. P. V: 672.
Haug, J. C. F. II: 207; IX: 622.
Haussmann, Heinrich Carl VII: 462, 614.
Hauswolff, C. U. von V: 441, 690.
Hauswolff, L. von V: 575, 699.
Haydn, F. J. VII: 562.
Hebbe, G. K. X: 178.
Hebbe, Signe VIII: 687, 688.
Hebbe, Vendela, f. Åstrand VII: *623*; VIII: 439, 506, *559*, 563, 572, 575, 604, 687, 688, 710, 716, *721*, 727; IX: 656; X: *10*, 178.
Hedborn, S. J. II: 538; VII: *339*, 606.
Hederstjerna, Erland VII: 349; VIII: 726; IX: 517, 538.
Hedrén, Anders VI: 45, 571.
Hedrén, Emma Charlotta, f. Helling II: 506; VIII: 731; IX: 179, 387, 391, 436, 543, 544, 632, 651, 652, 668; X: *6*, 177, 179.
Hedrén, J. J. I: 272, 371, 413; III: 411; IV: 309, 319, 331, 333, 334, 335, 336, 339, 342, 345, 347, 349, 367, 368, 377, 464, 530; V: 406, 454; VI: *45*, 478, 485, 486, 488, 571, 618; VII: 254, 260, 266, 268, 370, 434, 440, 452, 600, 601, 602, 608, 613; VIII: 103, 140, 392, 436, 439, 443, 449, 450, 656, 658, 666, 705, 728, 731, IX: *179*, 259. 379, 387, 436, 632, 651; X: 177.
Hedrén, Magnus I: 282, 414.
Hedrén, Ottiliana Sofie, f. Öhnqvist VIII: 656, 659, 731.
Heeren, A. H. L. VI: 493.
Hegel, G. W. F. VII: 364, 432,

496, 530; VIII: 433, 449; IX: 63.
Heiberg, J. L. IX: 303, 488.
Heijkensköld, L. D. II: 415, 419, 420, 536, 537.
Hellberg, Petter I: 388.
Helleday, H. A. IX: 378, 388, 650, 651.
Hellichius IV: 364.
Hellichius, Olof X: 123.
Hellman, J. J. I: 303, 363, 423; II: 397, 533; III: 169, 176.
Hellstenius, A. J. VII: 600; VIII: 645, 730; IX: 579, 671; X: 98.
Hellstenius, Petronella Helena, f. Kahl X: 98.
Helmfelt, S. G. IX: 56, 613.
Heloisa I: 175; V: 561, 670; IX: *204*, *206*, 450, 468, 476, 532, 659.
Helvetius, C. A. III: 240.
Helvig, Amalie von, f. Imhoff III: 409, 413, 559; IV: 211, 212, *218*, 225, 226, 231, 234, 238, 297, 417, 457, 524, 525, 538; V: 375, 380, 390, 414, 427, 428, 432, 447, 448, 482, 488, 489, 566, 578, 587, 603, 648, 654, 655, 686, 689, 690, 694; VI: 481; VIII: 696.
Hemberg (syster till konsul H. från Ystad) VII: 387.
Hemberg, C. J. VII: 384, 385, 386, 387, 388, 389, 391, 394, 610; IX: 417, 418, 420, 655.
Hemsterhuys, Tiberius III: 247, 248, 280; V: 336.
Hengstenberg, E. W. VII: 435, 457.
Henrik IV (konung af Frankrike) IX: *119*.
Heraclitus III: 287; IX: 224.
Herder, J. G. von I: 201; III: 489; IV: 265, 270; V: 412; VI: 482; VII: 219, 417, 530; VIII: 63, 104, 412, 692, 707; IX: 303, 304, 305, 314, 317, 318, 438, 459, 473.
Hermann, Gottfried VII: 433.
Hermann, K. Fr. III: 280.
Hernmark, Arvid V: 672.
Herodotus II: 232; IV: 116, 515, 516; V: 503, 533; VI: 115, 186, 187; VII: 91, 93, 158, 581; IX: 13, 202, 306, 457, 484.
Herschel, F. W. IV: 291.
Hertz, E. J. I: 279.
Hertz, Henrik IX: 310.
Hesiodus II: 183, 184; IV: 171; V: 431, 436, 458; VI: 298.
Hesselberg, Jakob VIII: 316.
Hesslén, Maria Beata, f. von Engeström III: 459, 566; IV: *43*, 240, 246, 248, 506, 526; X: 116.
Hesslén, N. I: 303; II: *55*, 397, 487, 533; IV: 248, 506.
Heumann, C. A. D. IX: 649.
Heurlin, C. I. II: 401, 454, 458, 468, 469, 506, 534, 543; III: 359, 362, 390, 407, 408, 411, 414, 428, 429, 430, 431, 434, 468, 560, 562, 564; IV: *135*, 226, *294*, *316*, 331, *332*, *336*, *345*, 354, 355, *357*, *365*, 368, *369*, 384, *398*, *406*, *447*, *486*, 510, 511, 513, 531, 533, 534, 535; V: *377*, *381*, 391, *420*, *421*, *432*, *449*, *453*, *471*, *479*, 597, 608, 671, 686, 688, 691, 693, 700; VI: 401, 446, 463, 468, 473, 475, 476, 479, 503, 505, 513, 514, 524, 534, 558, 615, 616, 618, 620, 621, 624, 626; VII: 102, 201, 263, 275, 345, 349, 361, 362, 368, 375, 376, 418, 434, *467*, 476, 477, 483, 488, *490*, 495, 500, *506*, *513*, *525*, 541, 545, 566, 569, 571, 572, 587, 607, 608, 617, 619, 621; VIII: 83, 169, 183, 332, 333, 385, 386, 419, 424, 434, 445, 449, 451, 460, 481, 485, 488, 493, *495*, 506, 510, 511, 517, 523, 530, 531, 539, 541, *547*, 551, *552*, *553*, 554, 555, *557*, 561, 563, 568, *571*, *573*, 575, 577, 578, *579*, 583, 584, *588*, *596*, 600, 601, *603*, *605*, *608*, 612, *616*, 619, 621,

626, 627, 629, 630, 631, 633, 634, 635, 636, 638, 639, 640, 641, 645, 656, *658*, 662, 664, 665, 666, 668, 673, 674, 675, 689, 698, 705, 709, 711, 721, *723*, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 731, 732; IX: *25*, 349, 370, 383, 388, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 402, 405, 413, 419, 428, *436*, 448, 477, *493*, *495*, 509, 515, *516*, *519*, *520*, *533*, 537, 541, 544, 546, *547*, 550, *575*, *576*, 582, *590*, *592*, 598, 600, 612, 632, 637, 638, 649, 653, 654, 655, 656, 657, *660*, 663, 665, *667*, 668, 671, 672; X: *12*, 98, 164, 178, 191, 193.

Heurlin, Elias III: 407; V: 700; VI: 327.

Heurlin, Elisabeth, f. Liljewalch II: *160*, *163*, 468, 506, 543; IV: 296, 319, 336, 337, 348, 360, 370, 371, 401, 408, 449, 488, 534; V: 380, 382, 422, 433, 450, 454, 474, 480, 691; VI: 401; VII: 491, 617; VIII: 553, 575, 579, 588, 592; IX: 436, 495, 496, 520, 575, 578, 591, 657, 660; X: 98.

Heurlin, Esaias IX: 435, 436, 656, 657.

Heurlin, Maria, f. Casparsson V: 596, 700; VI: 327.

Heurlin, N. A. IX: 592, 672.

Heurlin, Samuel (kyrkoherde i Åsheda) III: 468; IV: 143, 513; VII: *60*, *194*, 571, *590*; VIII: 124.

Heurlin, Samuel (son till C. I. H.) VII: 515, 619.

Heurlin, Sven IX: 637.

Heyne, Chr. Gottl. II: 243, 277, 520; VII: 89.

Hezel, J. W. F. V: 337.

Hildebrand, B. E. V: 652; VI: 402, 603.

Hildebrand[son, Hildebrand?] VIII: 698.

Hill, C. J. D:son III: 549; V: 627, 703.

Hindbeck, II: 208, 515.

Hindenburg, C. F. III: 282.

Hippokrates IX: 481.

Hjelm (befallningsman, donator) VIII: 160.

Hjelmérus, J. Z. VII: 102.

Hjerta VII: 391.

Hjerta, Gustaf VII: 518.

Hjerta, Lars, IV: 383; VI: 102, 585; VII: 382, 385, 386, 396, 398, 609.

Hierta, Lars Johan VII: 343, 509, 518; VIII: 105, 678, 733; IX: 433, 437.

Hjertstedt, L. M. X: 143, 188.

Hjertstedt, P. H. X: 143, 188.

Hjort, Jeuns IV: *81*, 511.

Hjort, P. VI: 623.

Hjortsberg, Lars I: 300; IV: 363; V: 395.

Hjärne, Rudolf V: 654.

Hoffman, Johan Niklas VI: 391.

Hofverberg, Anette VI: 447, 608.

Hohenlohe-Waldenburg-Schillingfürst, Alexander IV: 432.

Holberg, L. VIII: 705; IX: 303, 473, 640.

Holm, Carl Johan VIII: 104, 116.

Holm, J. W. VI: 391, 602.

Holmberg, Olle IX: 615, 621, 632.

Holmbergsson, Johan (artist) V: 390, 687; VIII: 698.

Holmbergsson, Johan (professor) II: 396, 405, 420, 428, 530, 533; III: 379, 520; V: 687; VI: 452; X: 186.

Holmer, Nils Gustaf VIII: 710.

Holmgren, J. N. VIII: 729.

Holmstedt, J. I: 268, 274, 281, 304, 413; VIII: 487, 715.

Holmström, H. O. VIII: 579, 590, 605, 629, 640, 656, 659, 724, 727, 731; IX: 379, 650.

Holst, J. H. von II: 386.

Homerus I: 16, 121, 312; VI: 69, 83, 115, 188; VII: 94, 98, 574, 581; VIII: 11, 80, 321, 322, 424, 587; IX: 37, 71, 209, 287, 303, 330, 472, 484, 522, 523, 616, 640.

Hoof, J. O. V: 328.
Horatius I: 192, 309, 314; II: 183, 187, 197, 266, 267, 483; III: 308, 548, 567; IV: 337, 532; V: 438, 455, 466; VI: 84, 179, 188, 307, 508; VII: 91, 92, 574, 581, 605, 612, 620, 622; VIII: 44, 74, 80, 284, 322, 325, 706, 709, 714, 720, 727, 728, 729; IX: 254, 287, 304, 310, 314, 398, 422, 472, 618, 640, 649, 653, 664, 671.
Horster, O. G. IV: 244, 286, 508, 526, 527, 529.
Hugo, Victor VIII: 476; IX: 288.
Hülphers, A. I: 334, 336, 339, 420.
Hultberg, Nils I: *170*, 390.
Hultén, S. B. VII: 468, 615.
Hultkvist, K. A. V: 693.
Hultman, G. X: 193.
Hultstein, Jonas Fredrik X: 189.
Humerus, Bonde VIII: 153.
Hummel (fabrikör från Göteborg) IX: 555.
Hummel, A. D. I: 301, 311, 328, 416.
Hummel, David Magnus IV: 492, 494; VIII: 665, 732; IX: 649.
Hvasser, Gabriel VIII: 605.
Hylander, Anders I: 228, 260, 356, 363, 411; II: 149, 397, 437, 504, 540; III: 55, 169, 176, 319, 352, 394, 481, 496, 520, 553; IV: 278; VI: 542, 625; VIII: 329; X: 98.
Hylander, Sven V: *202*, 421, 525, 672, 689.
Hyllengren, C. F. VIII: 632, 729.
Hyltén-Cavallius, Gunnar VII: 568.
Håhl, J. I. VI: 568.
Håkansdotter, Maria VII: 293, 295, 604.
Håkansson, Peter X: 187.
Häggman, A. G. VIII: 100.
Högberg, Erik I: 124, 386.
Högqvist, Emilie IX: 570.
Höijer, Benjamin II: 381; V: 430, 690; VIII: 42.
Höijer, J. O. III: 400, 539, 558.
Hörberg, Johan VIII: 684; IX: 609.
Hörberg, P. III: 109; VI: 318, 594.
Höst, Jens Krag I: 349, 410, 422.

Ifvarsson, J. II: 446.
Ignell, Nils IX: 571, 670.
Ihre, A. E. IX: *24*, 612.
Ihre, Johan III: 197; VI: 493; VII: 225; IX: 486, 487, 490, 491, 501, 511, 514, 525, 558, 664.
Ilgen, K. D. VII: 433.
Imnelius, J. III: 541, 557.
Ingelgren VIII: 719.
Ingelman, B. S. III: 327, 328, 329, 551.
Ingelman, G. G. VIII: 709.
Ingemann, B. S. VIII: 631; IX: 54, 613, 621, 630.
Ingman, Åke III: 400, 434, 435, 458, 459, 465, 558, 562, 566; IV: 239, 246, 272, 327, 526, 531; X: 72, 73, 110, 111, 112, 180, 186.
Irving, Washington VII: 282, 623.
Isocrates VII: 93, 157, 581.

Jacobi, Friedrich Heinrich VII: 461.
Jacobs, Fr. IV: 270.
Janzon, J. P. IX: 456, 659.
Jeanne d'Arc IX: *321*.
Jerôme Bonaparte II: 397.
Jessen, Peter Willers IX: 400, 401, 402, 403, 404, 408, 409, 410, 411, 413, 414, 419.
Johann (konung af Sachsen) IX: 397, 653.
Johannes i Kyrkobol VIII: 632.
Johansdotter, Märta VII: 120.
Johansson, Johan V: 395.
Johansson, Jonas VIII: 274.
Johansson, Klara IX: 641.
Johansson, Måns VII: 191.
Johnson, Samuel VIII: 405.
Johnsson, Uno II: 533.

Jonas, Ludwig VII: 385.
Jonasson, Johan VIII: 163.
Jonsdotter, Annika VIII: 218.
Jonsdotter, Ingrid VII: 192.
Jonsson, Jon VIII: 157.
Josef II (romersk-tysk kejsare) III: 233.
Josefina (kronprinsessa, sedan drottning af Sverige) IV: 76, 88, 93, 270, 302, 314, 316, 319, 362, 507; V: 524; VI: 125; IX: 455.
Joubert, B. C. I: 255.
Julius (Tegnérs betjänt) IX: 414.
Julius, C. M. III: 309, 548.
Justinus VII: 579.
Jäck, H. J. IX: 488, 663.
Jäger (fru, bosatt i Stockholm) VI: 494.
Järta, C. Th. VIII: 709.
Järta, Hans III: 313, 399, 408, *419*, 429, 439, 506, 537, 538, 539, 556, 559, 561, 562; IV: 197, 235, 256, 303, 308, 312, 318, 364, 421, 455, 457, 458, 468, 479, 482, 485, 490, 522, 525, 527, 530, 533, 536, 538, 539; V: 368, 410, 469, 602, 685, 701; VI: 466, 511, 532, 615; VII: 217, 226, 238, 257, 263, 309, 367, 410, 464, 509, 598, 601, 608, 611, 614, 618; VIII: 387, 409, 479, 586, 705; IX: *181*, 438, 440, 504; X: 167, 191.
Jönsson, Anders VI: 368.

Kahl, Achatius I: 387, 388, 390, 395; II: 480, 486, 487, 503, 505, 507, 509, 523, 535; III: 510, 566; IV: 296, 506, 511, 512, 538; V: 473; VI: 571; VII: 270, 600; X: 169, 180.
Kahl, Mauritz I: *166*, 390.
Kallenberg, J. I: 218, 400.
Kamp, Samuel IX: 649.
Kannegiesser, K. L. IX: 653.
Kant, Immanuel I: *11*, 233, 264, 302, 313, 372, 412, 415, 417; II: 485, 544; VIII: 328; IX: 316, 480, 483.
Karl den store VI: 269, 569.
Karl (ärkehertig af Österrike) II: 371, 373.
Karl V (konung af Spanien) IX: 319, 624.
Karl IX (konung af Frankrike) IX: 119.
Karl IX IV: 90; VIII: 321.
Karl X Gustaf IV: 90; VI: 31; IX: 43, 139, 613.
Karl XI VI: 257; VII: 253; IX: 47, 49.
Karl XII II: 387; III: 61, *66*, 149, 193, 199, 373, 380, 471, 555, 556; IV: 8, 90, 262, 264, 324, 403; V: 413, 540; IX: 172, 265.
Karl XIII II: 65, 76, 471, 544; IV: 245, 249, 363, 533.
Karl XIV Johan II: 65, 76, 138, *214*, 390, 414, 439, 466, 471, 517, 532, 537, 539, 541; III: *130*, 398, 553; IV: *50*, 232, 238, 302, 316, 334, 359, 386, 400, 402, 406, 418, 424, 444, 445, 447, 456, 457, 458, 512, 525, 528, 536; V: 370, 381, 384, 414, 439, 440, 486, 516, 517; VI: 125, 269, 385, 387, 425, 448, 456, 485, 486, 489, 490, 492, 494, 496, 498, 499, 507, 510, 513, 543, 547, 548, 557, 569; VII: 225, 231, 238, 244, 376, 455, 478, 514, 519, 525, 531, 605; VIII: 242, 392, 397, 541, 547, 563, 572, 574, 578, 585, 591, 598, 600, 603, 606, 609, 612, 614, 628, 631, 633, 634, 640, 644, 673; IX: 25, *27*, *165*, *166*, 319, 391, 394, 395, 396, 397, 430, 432, 436, 454, 455, 465, 470, 481, 490, 509, 517, 538, 541, 544, 564, 573, 574, 577, 581, 598, 631, 656, 659, 665, 670, 671.
Karl XV V: 591, 700; IX: 455, 580, 587, 630.
Karl August (kronprins af Sverige) II: *35*, 156, 376, 379, 383, 384, 385, 442, 485, 531, 532.

Karl Gustaf (storfurste af Finland) I: 289, 415.
Keiller, Alexander VIII: 501, 716; IX: 530, 549, 666.
Keiller, Maria Lovisa, f. Wijk VIII: 582, 641, 716, 721, 725, 730.
Kellgren, Johan Henrik I: 5, 270; II: 197, 544; III: 97, 226, 308, 366, 536; IV: 176; V: 396; VI: 31, 50, 55; VII: 17, 47, 616; VIII: 7, 8, 42, 50, 401; IX: 139, 146, 147, 148, 156, 157, 158, 287, 299, 314, 318, 627, 629, 640.
Kellgren, Jonas IX: 146, 627, 628.
Kellgren, Kristina IX: 146, 148, 627, 629.
Kernell, Per VIII: 103.
Kewenter, H. Chr. VII: 547, 622; VIII: 488, 715.
Kihlgren, Nils VIII: 102.
Kinberg, se Schlyter, Margrete Louise.
Kinberg, Johan Henrik II: 148, 168, 504, 507; VI: 449, 612; VII: 398, 522, 610, 619; IX: 655.
Kinberg, Wilhelmina III: 496; IV: 286; VI: 447, 608.
Kinnberg, Anna Cajsa, f. Branting IV: 491, 492, *494*, 540.
Kjellander, Jöns Daniel III: 406, 559.
Kjellin, A. F. III: 401, 558.
Kjellin, C. E. II: 320, 321, 322, 323, 324, 325, 522, 523; III: 174, 183, 188, 319, 348, 351, 374, 400, 519, 520, 521, 522, 523, 549, 550, 553, 558; IV: 327, 335; V: 703; X: 102, 103, 104, 119, 120, 186, 187.
Kjellin, Erik Adolf II: 452, 542.
Kjellin, Maja Lovisa I: *68*, 377.
Kjellman, Carl Johan I: 267, 268, 281, 286, 307, 413.
Kjerulff, A. Chr. VII: 16, 391, *437*, 563, 610, 613; IX: 397, 653.
Klasén, A. E. I: 270, 413.
Klausen, G. E. V: 481, 689, 694.
Kleman, Ellen IX: 641.
Klinckowström, O. W. VIII: 484, 714.
Klingberg, Olof I: 248, 250, 410.
Klinteberg, W. af III: 503; IV: 235, 511, 525; V: *207*, 673.
Klopstock, F. G. II: 255; III: 489; VIII: 301, 695; IX: 303, 304; X: 192.
Klumpp, F. W. VII: 237, 255, 600.
Knös, A. E. VIII: 693, 729.
Knös, C. J. VIII: 93; X: 142.
Knös, Gustaf V: 400, 423, 688, 690; VIII: 98.
Kockum (förlagsman i Tegnérs boktryckeriaffärer) V: 397.
Kollind, Magnus VII: 190, 590.
Kolmodin, O. VII: 598; VIII: 470, 713; IX: 457, 659.
Kolumbus IV: 404; VII: 282.
Kosegarten, J. G. L. X: 165, 191.
Koskull (Aurora, g. Brahe?) I: 270, 291, 413, 415.
Kotzebue, A. F. F. von I: 295; VII: 269.
Krafft, P. d. y. X: 156, 157, 190.
Kreysig, Friedrich Ludwig VII: 388, 391.
Kristian II VII: 219; IX: *100*.
Kristian IV (konung af Danmark) VII: 246.
Kristian Fredrik (sedan Kristian VIII, konung af Danmark) IV: 469, 514.
Kristina (drottning af Sverige) IX: 46, 334, 335, 337, 338.
Krok, J. P. VI: 524, 623.
Krug, W. T. VII: 433.
Krummacher, F. A. VII: 435; VIII: 105.
Kröger, A. J. II: *164*, 168, 506, 507, 515; III: *50*, 495, 555.
Kröger, Carl Johan III: 495.
Kröger, Sophie, g. Ljunggren II: *208*, 515; III: 50, *124*, 365, 495, 512, 555.
Kuhlberg (löjtnant J. P. K:s moder) VII: 399, 406, 421.

Kuhlberg, J. P. VI: 487, 493, 495, 544, 620; VII: *59*, 228, 341, 399, 406, 421, 486, 487, 490, 491, 493, 498, 500, 503, 505, 506, 507, 508, 516, 521, 522, 527, 567, 568, 570, 610, 617, 621.
Kullberg, A. C. af I: 73, 191, 295, 296, *297*, 308, 310, 311, *327*, *331*, *343*, *347*, 386, 390, 393, 416, 417, 421, 422; II: 389, 391, 410, 532; III: *368*, *407*, 411, *428*, *466*, 481, 537, 539, 555, 562, 566; IV: *209*, 215, 245, 277, 295, 303, *320*, *375*, 400, *401*, 406, 448, 456, 457, 498, 524, 525, 538; V: *369*, 372, *382*, *398*, *418*, 420, 423, *435*, *441*, 447, *461*, *474*, 482, 490, 517, 518, 519, 529, 546, *550*, 554, *596*, 617, 634, 671, 679, 680, 689, 690; VI: 438, *439*, *440*, *447*, 487, 488, 489, 498, 499, 512, 524, *529*, 541, 543, 556, 558, 606, 620, 621, 624, 625, 626; VII: 208, 226, 230, 234, 244, 280, 297, 356, 363, 426, 479, 597, 598, 603; VIII: 429; IX: 519, 577, 640, 665; X: 121, 123, 130, 139, 156.
Kullberg, H. A. III: 553.
Kullberg, Isak II: 444, 541; VI: *543*, *613*, 625; X: *141*, 188.
Kullberg, Johanna Lovisa, f. Kruse V: 384.
Kullberg, Sofia Dor. Fredr., f. Sonnenschmidt VI: 544, 545, 613.
Kökemeister, Samuel IV: 375.
Kökeritz, C. G. I: 287, 360, 415; II: 465, 545.
Kölmark, Per I: 246, 409.
Köppen, J. H. J. II: 520.
Körner, Theodor III: 514; IX: 615.
Köster, F. B. VIII: 201.

La Fontaine, Jean de V: 307; IX: 288.
Lagberg, J. O. VIII: 91.
Lagerberg (fröken, från Göteborg?) VIII: 564.
Lagerbjelke, Gustaf I: 330; III: 399, 400, 403; IV: 186, 255, 456, 457, 468, 527, 538, 539; V: 600, 608, 613; VII: 226, 228, 230, 501, 509, 598, 618; VIII: 397, 398, 399, 400, *402*, 406, 585, 706, 725; X: 128, 164, 187.
Lagerbjelke, Hedvig Ulrika Sofia, f. Rosensvärd VII: 278, 281, 368, 603.
Lagerbjelke, Johan VII: 357, 368, 603; VIII: 629, 729.
Lagerbring, C. IV: 523; V: 701.
Lagerbring, Sven I: 246, 409; III: 329; IV: 532; VI: 27, 493; VII: 534, 535, 620; VIII: 5; IX: 627.
Lagergren, C. G. V: 381, 391, 687, 688.
Lagergren, Gabriel IV: 321, 340, 532.
Lagergren, J. J. IV: 477; V: 408, 689.
Lagerhjelm, Pehr II: 413, 422, 536.
Lagerlöf, Elof I: 291, 415.
Lagerlöf, Erland I: 415.
Lagerlöf, Katarina Maria, f. Roos af Hjälmsäter V: 407; VII: 436; IX: 577.
Lagerlöf, Lena Lisa II: 444, 446, 541; III: 483, 570; V: 407, 689.
Lagerlöf, Magnus I: *246*, 253, 254, 256, *260*, *262*, 271, *272*, 278, *280*, *289*, *334*, *335*, 365, 372, 409, 410, 411, 412, 413, 415, 420, 423; III: 483, 570; V: *402*, 688, 689; VI: 451; VII: *419*, 441, 589, 612; VIII: 450, 711; IX: 577.
Lagerlöf, Peter I: 291, 415.
Lagerlöf, Petrus VIII: 324.
Lalin, Carl Ludvig IX: 665.
Lalin, Johanna Maria, f. Welin IX: 519, 665.
Lamartine, Alphonse de VIII: 476, 477; IX: 640.

Lamér, M. II: 454; IV: 331, 333, 334, 346, 355, 366, 368, 369, 372, 374, 376, 377, 379, 380, 383, 386, 387, 389, 393, 399, 400, 401, 405, 406, 411, 414, 447, 458, 464, *465*, 470, 498, 513, 531, 533, 534 V: 332, 369, 371, 435, 479, 480, 485, 506, 602, 694; VI: 437, 438, 460, 606, 615; VII: 102; X: 143, 188.
Lamér, Ottiliana, f. Colliander X: 188.
Lamm, Martin II: 498, 502; III: 489, 510; V: 648, 661, 664, 667, 668, 673.
Landergren, Nils III: 490.
Lange, F. O. VI: 603.
Lappe, K. VIII: 697.
Las Cases, E. A. D. de IV: 293 529.
Latham, R. G. VIII: 569, 615, 697; IX: 422.
Laurbecchius, Petrus IV: 426.
Laurén, Johan VI: 464.
Lawzedelli (litograf) IV: 526.
Leander, J. A. VII: 343, 345, 606, 607.
Leche, Carl Fredrik III: 481, 570; VII: 392; IX: 417, 655.
Leffler, Erik Magnus VI: 252, 253.
Lefrén, J. P. IV: 306, 530; V: 628; VI: 392, 417, 602; VII: 272; VIII: 576.
Lehnberg, Magnus I: 191, 302, 316, 393, 421; III: 532; IV: 539; VII: 47; VIII: 103, 404, 412.
Leibnitz, G. W. von I: 264, 412.
Leijonhufvud, Abraham I: 259, 260, 262, 270, 273, 372, 412; VII: 570; VIII: 327.
Leijonhufvud, Anna Beata. f. Gyllengranat VII: *55*, 534, 570, 620.
Leijonhufvud, Gustaf IX: 627.
Leijonhufvud, Knut VIII: *15*, 685.
Leijonhufvud, Malvina Harriet, f. von Rehausen VI: 60, 573, 622; III: 367.
Leijonhufvud, S. A. I: 260, 262, 266, 270, 411; IV: *80*, 510; V: 497, 534, 671, 695, 696; VI: *59*, 102, 432, 438, 467, 477, 503, 516, 573, 585, 622; VII: 55, 317, 321, 323, 329, 357, 367, 534, 566, 570; VIII: 327, 424, 428, 460, 472, 475, 604, 630, 631, 685, 729; IX: 547, 668; X: 147.
Lemchen, Gustafva, f. Nyman V: 550; VI: 401; VIII: 438.
Lemchen, L. I: *341*, *349*, 417, 418, 422; IV: 367, 534; V: *548*, 617, 701; VI: 401, 602; VIII: *438*, *514*, 710.
Lemchen, Samuel I: 363, 423.
Le Moine, L. II: 414.
Lenau, N. (Niembsch v. Strehlenau) VII: 403.
Lengquist, B. G. IV: 446.
Lenngren, Anna Maria I: 392; II: 506; III: 416, 560, 563; IX: 287, 439.
Lenngren, C. P. I: 419.
Lénström, C. J. VIII: 453, 709, 711; IX: 523.
Lentz, C. G. H. VIII: 627, 729.
Leopold, C. G. af I: 118, 161, 295, 296, 297, 299, 416; II: 188 ff., 234, 400, *458*, *461*, 467, 468, 498, 499, 511, 514, 534, 538, 543, 544, 545; III: 285, 331, 333, 334, 335, 346, 365, 396, 416, 437, 449, 451, 452, 454, 469, 538, 540, 552, 553, 563, 564, 565, 567; IV: *5*, 48, *175*, 182, 188, 191, 195, 198, 205, 206, 207, 226, 232, 236, *249*, 252, 253, 260, 278, 281, 290, 363, 397, 410, 412, 417, 437, 456, 504, 505, 507, 508, 511, 512, 521, 525, 527, 533, 536; V: 374, 386, 392, 396, 409, 413, 430, 431, 434, 440, 444, 448, 455, 463, 464, *465*, 471, 477, 488, 489, 493, 502, 504, 513, 515, 522, 539, 542, 547, 548, 555, 587, *592*, 595, 601, 612, 630, 634, 641, 680, 688, 691,

693, 696, 698, 700; VI: *49*, 502, 507, 508, 510, 521, 524, 537, 571, 572, 621, 622, 623, VII: 47, 255, 307, 409, 411, 449, 600, 613, 616; VIII: 9, 42, 334, 337, 401, 404, 407, 412, 468, 508, 711; IX: 287, 288, 314, 318, 377, 399, 432, 514, 522, 525, 622, 640, 666.
Leopold, Petronella, f. Fehman III: 416.
Lessing, G. E. I: 358; V: 438; VIII: 403, 437, 711; IX: 311, 456, 523, 659.
Lewenhaupt, Erik August IX: 470.
Lewin, Anders II: 419, 420, 436, 438, 444, 537; IV: 330.
Lewis, Matthew Gregory VII: 623.
Lidbeck, Anders I: 258, 264, 266, 273, *287*, *292*, 321, 326, 331, 345, 349, 350, 359, 365, 374, 392, 411, 413, 415; II: 211, 513, 516, 523; III: 170, 324, 370, 373, 383, 519, 520; IV: 242, 272, 315, 487; V: 395, 473, 525, 573, 672; VI: 41, 571, 618; VIII: 325, 326, 327, 330, 331, 333; IX: 126; X: 113, 130.
Lidbeck, Brita Katarina, f. Munck IV: 242.
Lidbeck, Klara, f. Grape I: 288.
Lidén, Nils I: 423; II: 445, 541, 544; III: 482, 483, 570; IV: *240*, 309, 318, 526; V: 369, 685, 699; VI: *450*, 612, 613; VII: *258*, *336*, *439*, *493*, *521*, 563, 601, 606, 613, 617; VIII: *410*, 450, *489*, 707, 711; X: 137, 138.
Lidfors, Elias III: 319, 324, 398, 481, 550, 551, 570; IV: 506; V: 692.
Lidman, S. F. VI: 252, 254; VII: 242.
Lidner, B. I: 270; III: 530; VIII: 6, 452; IX: 640.
Lignell, Anders VII: 466, 615; VIII: 100, 450, 711.
Lilja, Nils VIII: 709.
Liljegren, J. G. III: 308, 347, 355, 382, 548, 556; IV: 476, 700; VIII: *149*; IX: 262, 356.
Liljekrantz, B. III: 558.
Liljenroth, F. I: 338, 420.
Liljenroth, Per Isak V: *284*, 432, 678, 690; X: 147, 158, 189.
Liljewalch, Cajsa Fredrika, f. Bundsen IV: 370, 534; V: 450, 691.
Liljewalch, Carl Fredric II: 168, 507; III: 34, 36, 321, 492, 550; IV: 182, 241, 242, 293, 296, 370; V: 381, 472, 483, 687, 693; IX: 575; X: 98.
Liljewalch, S. M. II: 506; IV: 534; V: 628, 691.
Lilljebjörn, Henrik I: 386.
Lilljebjörn, Knut IV: 329, 531; VIII: 409, *414*, 707.
Lilljecrona, C. W. IX: 640.
Lilljenwalldh, Carl Christian VIII: 99.
Limnell, C. Chr. IV: 531; V: 703.
Limnell, Ulla, f. Löwenstedt IV: 327, 341, 486, 531.
Lind af Hageby, Axianne, f. De la Grange IX: 482, 662.
Lind af Hageby, C. A. L. IX: *482*, 662.
Lindahl, Charlotte II: 150, 169, 504, 507.
Lindberg VIII: 416.
Lindberg, Johan VIII: 707.
Lindblom, J. A. I: 337; II: 452, 455; III: 385, 390, 557, 559, 560; V: 520, 521.
Lindbom (traktör i Stockholm) IV: 528.
Lindeberg, Anders III: 408, 413, 420, 432, 551, 559, 560; IV: 473; V: 502, 695; VII: 408, 490, 509, 611, 617.
Lindeblad, Assar IV: 446, 488, 537; V: 422, 687, 689; VI: *552*, 626; VII: 588.
Lindelöf, John X: 189.
Linderot, Lars VIII: 103.
Lindeström, Carl VIII: 161.

Lindfors, A. O. I: *301*, 313, 400, 420; II: 330, 333, 334, 453, 466, 523, 543, 545; III: 256, 303, 324, 349, 481, 519, 521, 550, 551, 553, 570; IV: 205, 213, 214, 246, 258, 327, 331, 334, 335, 336, 349, 353, 354, 355, 357, 359, 360, 366, 367, 368, 369, 383, 407, 476, 484, 487, 524, 531, 532, 534, 540; V: 395, 397, 473, 638, 688, 692, 704; VI: 416, *464*, 510, 511, 604, 615, 616, 622; VII: 272, 316, 343, 366, 605, 608. VIII: 147, 695; IX: 356; X: 97, 129.
Lindfors, J. M. I: 338, 420; II: 435, 540; III: 373, 481, 555, 570; IV: 183, 521; VI: 426, 605; VII: 310, 605.
Lindfors, Maria Margareta, f. Arenberg III: 35, 492; VI: 466; X: 98.
Lindgren, Hedda, f. Richter IX: 587, 671.
Lindgren, Henrik Gabriel VIII: 95.
Lindgren, N. VI: 479, 618; VII: 268, 272, 590, 602; VIII: *22*, 686; IX: 383, 534, 535, 577, 663, 671; X: 164, 191.
Lindgren, Peter Jonas VII: 468.
Lindh, N. M. VI: *441*, 444, 565, 607.
Lindqvist, G. VI: 621.
Lindschough, Botilda, f. Winning VI: 446; VII: 310, 314, 488, 605; VIII: 393.
Lindschough, Jakob VI: 512, 622; VII: 274.
Lindschöld, Erik VIII: 728.
Lindskog, Erik IV: 512, 516; VI: 587.
Lindskog, N. P. II: 529.
Lindstedt VI: 459.
Lindstén, P. X: 147, 189.
Lindström, Anders Constantin VIII: 719.
Lindvall, Adolf X: 146, 188.
Ling, Anders VIII: 712.
Ling, Johan P. V: 531, 697.
Ling, P. H. I: 422; II: *143*, 189, 411, 417, 418, 420, 422, 424, 425, 426, 428, 429, 436, 438, 440, 444, 455, 456, 480, 498, 503, 531, 535, 537, 538, 540, 541, 543; III: 316, 325, 331, 342, 343, 346, 354, 360, 369, 379, 406, 409, 447, 551, 552, 559; IV: 181, 344, 496; V: 375, 395, *396*, 449, 456, 531, 540, 635, 657, 688, 697; VII: 447, 487, 497, 501, 502, 503, 613, 616, 618; VIII: 332, 337, *439*, 461, 652, 672, 710.; IX: 18, 244, 637.
Ling, S. VI: 464.
Linné, C. I: 372; III: 97, 432, 480, 562, 570; IV: 133, 197; V: 521; VI: 31, 71, 493; VII: 152, 225, 253; VIII: 4, 95, 370; IX: 128, 244, 247, 256, 344, 346, 624, 637.
Linnell, J. S. VII: 482, 616; X: 166.
Linnér, Peter VIII: 242.
Linnerhielm, J. C. VIII: 158.
Lisco, Friedrich Gustav VIII: 96.
Livijn, Cl. III: 567.
Livius I: 322, 419; VI: 115, 186, 187; VII: 91, 92, 166, 268, 579, 581; VIII: 713; IX: 202, 457, 484.
Lizell, J. B. VII: 613.
Ljungberg, C. G. VI: 76, 401.
Ljunggren, se Kröger, Sophie.
Ljunggren, Anton Magnus II: 515; III: 555.
Ljunggren, Evald II: 507.
Ljunggren, G. H. J. I: 387, 393, 417, 418, 419, 420, 422; II: 494, 515, 532, 534, 536, 537, 544, 545; III: 496, 499, 503, 506, 510, 518, 538, 540, 548, 549, 562, 565; IV: 505, 521; V: 648, 649, 650, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 661, 662, 663, 664, 667, 685, 686, 701; VI: 571; VII: 605, 616; VIII:

706, 707, 709, 711, 725; IX: 642, 650, 658, 663, 665, 670.
Ljungquist, C. G. VII: 335, 606; VIII: 439, 710.
Ljungstedt, Bengt X: *91*, 185.
Llorente, Juan Antonio VIII: 100.
Locke, John I: 11, 245, 409.
Longfellow, H. W. VIII: 569, 613, 615, 697; IX: 309, *421*, 541, 668.
Looström, L. III: 554.
Lorent (fru, från Göteborg) VIII: 483.
Lorent, Marie VIII: 518.
Lotz, Hans Georg III: 559.
Louis (prins af Preussen) VII: 533.
Lovén, Nils VIII: 104.
Lovisa Ulrika III: 197.
Lowisin, Carl Arvid IX: 665.
Lucanus IV: 481, 539; V: 377, 413, 686, 687, 689; IX: 321.
Lucianus VIII: 322.
Lucretius I: 315.
Ludvig XIV (konung af Frankrike) V: 507.
Ludvig XVIII (konung af Frankrike I: 364; IV: 473.
Ludvig Filip (konung af Frankrike) VII: 236.
Luise, drottning af Preussen (Fredrik Wilhelm III:s gemål) VII: 610:
Lund (skeppare) IV: 196.
Lund, David VI: 441.
Lund, Jakob VII: 331, 355.
Lund, Joh. VII: 102.
Lundbeck, Olof VIII: 102.
Lundberg (Tegnérs granne) I: 365.
Lundberg (fru från Göteborg) VIII: 493.
Lundberg, Christian I: *12*.
Lundberger, M. VI: 440, 607; VIII: 554, 721.
Lundblad, se Tegman, Cecilia.
Lundblad, Albert VII: 382, 609.
Lundblad, Anders III: 458, 566.
Lundblad, Carl H. III: 438, 563; IV: 227, 271, 488, 525; V: 471, 585, 606, 700.
Lundblad, Carolina, f. von Norrman III: 551; IV: 226, 228; VII: 318, 382, 384, 392, 609.
Lundblad, J. I: 332, 333, 356, 420; II: 437, 486, 523, 531, 540; III: 338, 383, 438, 450, 551, 552, 556, 570; IV: *46*, 252, 506, 526, 527; VI: 586; VII: 445, 613; VIII: 324, 325, 330; IX: 125, 624; X: 98, 104, 186.
Lundblad, J. F. II: 54, *170*, 377, 378, 380, 422, *447*, 453, *454*, *456*, *467*, *468*, 486, 487, 507, 531, 542, 543; III: 325, *326*, 331, *332*, *337*, *349*, 351, *357*, *382*, *398*, *409*, *458*, *481*, 495, 512, 518, 521, 522, 539, 550, 551, 552, 554, 556, 558; IV: 201, *225*, *226*, *265*, *271*, 497, 504, 509, 523, 524, 525, 528, 540; V: 368, 442, 481, 587, 606, 648, 661, 690, 700; VI: 478, 618; VII: *317*, 323, 344, 382, 383, 387, *390*, 441, 450, 563, 564, 587, 609, 613; X: 101, *103*, *105*, 121, 180, 186.
Lundblad, Knut II: 542.
Lundblad, Margreta Beata, f. Sjöberg III: 481, 570; IV: 265, 528.
Lundblad, Sven VI: 545, 625; VIII: 97.
Lundelius, Bengt VIII: 153.
Lundelius, Benj. III: 407, 433, 559, 562; VI: 401, 603; VII: 330, 373, 426, 606, 612; VIII: 84, 169; IX: 518, 520, 521, 665, 666.
Lundelius, Christina D., f. Hageman VIII: 153.
Lundell, Birger VIII: 733.
Lundgren, Egron VIII: 727.
Lundholm, Abraham VI: 464; VIII: 84; X: 164, 191.
Lundin, A. H. I: 400; VI: 615.
Lundström (i Ystad) III: 459.
Lundström, J. P. VIII: 417, 708.
Lundvall, Carl Johan VIII: 98.
Lunér, Jonas Z. V: 419; VII: 275, 602; X: 147, 163, 189, 190.
Luth, Per X: 142.

Luther, Martin I: *25*; II: 60; III: *37*, 109, *141*, 321, 469; IV: 469, 475, 493; V: 347, 424; VI: 424, 430; VII: 130, 363, 367; VIII: 96, 103, 104, 691; IX: 126, 205.
Lyckberg, Samuel VII: 468.
Lång, J. N. V: 703; VI: 604.
Lång, Johanna Maria, f. Stenstrand V: *633*, 703; VI: 419, 604.
Låstbom, H. af I: 359, 360, 423.
Läffler, L. Fr. V: 662.
Löffler (tysk bokhandlare) VI: 483; VII: 450, 495, 614; VIII: 571.
Löfgren, Nils Isak VIII: 101.
Löfwenskiöld, Salomon, V: 630; VI: 477, 618.
Lönblad, G. VII: 468, 615.
Lönegren, Claes VII: 604.
Lönegren, Hampus VII: 604.
Lönegren, Joh. Pet. VII: *293*, 375, 604, 609.
Löngren, Jacob Petter III: *167*, 519.
Löngren, Jonas III: 519.
Lönnegren, Joh. P. VIII: 692.
Löwenhielm, C. A. IV: 197, 482.
Löwenhielm, C. G. VII: 478, 615; IX: 549, 669.
Löwenhielm, G. C. F. VII: 497; IX: 412, 439, 461, 465, 498.
Löwenhielm, Severin III: 450, 564.
Löwenskiold, Anna Elisabeth Theophile, f. Lüdinghausen VII: 613.
Löwenskiold til Löwenborg, Herman Frederik VII: 439, 613.

Maas, J. G. E. VIII: 102.
Macpherson, James VIII: 322.
Magni, P. IV: 426.
Magnusen, Finn VII: 335, 606; VIII: 697; IX: 532, 558.
Maison, marquis de VII: 392, 394.
Maittaire, Michel III: 272.
Malmborg, Otto August IX: 665.
Malmborg, Sara Augusta, f. von Gertten IX: 519, 665.
Malmros, Gilius I: 338.
Malmros, Jacob I: 259, 411.
Malmsten, Joh. X: 158, 190.
Malmström, B. E. IX: 375, 376, 440, 560, 650, 657, 669.
Malmström, Johan Jönsson VIII: 102.
Malmström, Michael VI: 512, 622.
Malmström, P. III: 436, 563; IV: 197, 522.
Mansbach, Anna, f. Anker IX: 665.
Mansbach, Carl IX: 518, 610, 665.
Mansbach, Selma, g. Faye IX: *9*, *102*, 477, 518, 610, 622, 662, 665.
Manzoni, A. VI: 619.
Marcus, C. D. IV: 505.
Margareta (drottning) IX: 42.
Marheineke, Ph. C. VII: 364, 391, 433, 608, 610, 612; VIII: 97, 102, 104, 201.
Marin, Carl Olof IX: 400, 401, 402, 654.
Marmier, X. VIII: 474, 713.
Martialis IX: 316, 661.
Martin, J. F. I: 340, 420; II: 494; VIII: 331.
Matthiæ, A. H. III: 264, 280.
Mattsson, Nils VIII: 306.
Mayerhoff, E. Th. VI: 619; VIII: 569, 697, 724.
Meck, A. F. IX: 634.
Meck, Marie, f. Kahl IX: *223*, 634.
Melander, Anders IV: 447; V: 408, 689; VII: 331, 354, 355, 372, 380, 381, 602, 606, 607, 609; VIII: *22*, 548, 686; IX: *239*, 404, 405, 406, 520, 534, 535, 577, 636, 643, 654, 665, 671.
Melanderhjelm, D. VIII: 5.
Melin, Hans Magnus IX: 574.
Mellin, A. V. VII: 373, 608.
Mellin, G. H. VII: 261, 601, 607; VIII: 585.
Mellin, S. G. V: 369, 382, 491, 685, 688; VI: 401, 410, 485, 490, 513, 516, 517, 603, 619, 621, 622; VII: 433, 442, 468, 491, 494, 521, 526, 541, 601, 615, 617, 621; VIII: 164, 406, 408, 410, 419, 441, 460, 461,

485, 487, 490, 611, 707, 710, 712, 717; IX: 649; X: 150, 156, 157, 160, 190.
Mellin, Sara, f. Hertz III: 482, 570; IV: 240, 526; V: 616, 685; VI: 446, 485, 502, 509, 513, 516, 603, 607, 612, 619, 621, 622; VII: 261, 433, 442, 601, 612, 615; VIII: 485, 490, 539, 607, 610, 611, 614, 615, 727; IX: 649; X: 160.
Metternich, C. W. N. L. IV: 413, 424, 535; V: 413.
Metternich, Eleonora, f. von Kaunitz IV: 429.
Meurling, se Billow, Augusta.
Meurling, Josua VIII: 83.
Meurling, Ludvig Wilhelm VI: 617; VII: 563.
Meyer (schweizare, brunnsgäst i Karlsbad) VII: 398.
Michaelis, J. D. V: 410.
Michaelsson (fru från Stockholm) VII: 503, 618.
Michelangelo II: 422; VI: 567; IX: 74.
Miguel, Don VII: 401.
Miller, Johan Peter VIII: 102, 697.
Millot, C. F. X. I: 246, 409.
Miltiades IX: 86.
Milton, J. I: 147, 194; II: 1, 255, 477; III: 234, 235, 236, 426; VI: 53; VII: 528, 620; IX: 64, 75, 303, 624.
Mirabeau, G. H. de VII: 238.
Mittag, Lorens Gustaf VIII: 102, 635, 730.
Mitterbach (Tegnérs läkare i Karlsbad) VII: 388, 391.
Mjöberg, Josua I: 387, 388, 391, 396; II: 477, 481, 496, 498, 506.
Moberg, Nils VIII: 158.
Modig, Carl Fredrik VIII: 163.
Mohnike, G. C. F. V: 603, 621, 689, 701; VI: *481*, 571, 619; VII: *224*, *291*, 318, 382, 383, *447*, 598, 604, 613, 614; VIII: *567*, 613, 697, 724; IX: *160*, *162*, 414, 415, 417, 419, 428, 629, 655.
Mohnike, Karoline VII: 383, 448, 450, 564; VIII: 571.
Mohnike, Otto VII: 450; IX: 416, 417, 629.
Mohnike, Selma VII: 450; VIII: 571.
Molbech, Chr. II: 427, 539; III: 335, 336, 337, 552; VI: 431, 432, 605; VII: 210; IX: *511*, 664.
Molière, J. B. Poquelin de VI: 85.
Molin, Carl Anders VII: 199, 590.
Moltke, Ehrenreich Christofer Ludvig IX: 396, 653.
Montelin, Oscar Napoleon VIII: 691.
Montgomery, Gustaf Adolf IV: 481, 498.
Montgomery-Cederhielm, Mathilda V. B., f. Orozco, omg. Gyllenhaal IV: *78*, 304, 314, 315, 317, 344, 381, 397, 439, 443, 476, 486, 510, 530, 537; V: 376, 537, 538, 539, 618, 619, 622, 640, 686, 697; VI: 413, 467, *469*, *473*, 519, 604, 616, 617; VII: 353, 607; VIII: 492, 715; IX: 652; X: 128, 187.
Montgomery-Cederhielm, Robert IV: 510, 530; VI: 617.
Moore, Thomas IV: 436, 460; IX: 640.
Moreau, Victor I: 196.
Morén, Th. VII: 441, 467, 468, 613, 615.
Morgan, lady Charles (Sidney Owenson) IV: 265, 285, 528.
Morman, A. P. V: 672.
Morman, Mina (Laurentia Vilhelmina Beata) V: 586, 700; VII: 281, 603.
Morman, Ulrika, g. Hasselström V: *198*, 498, 586, 672, 695, 697; VI: 621.
Mornay, Anna de, f. Trolle VIII: 152.
Mortensen, Johan III: 537.
Mortier, E. A. C. J., hertig af Treviso I: 355.
Mosander (borgare i Stockholm, med fru) VII: 479, 615.

Müller (i Reslöf?) VI: 391.
Müller, Johannes VI: 115.
Müller (Karl? litograf) IV: 526.
Müller, Peter Erasmus VIII: 99, 201; X: 169, 191.
Müller, T. Chr. VII: 335, 606.
Munck, E. O. VIII: 564, 581, 724.
Munck, P. I: 422.
Munck af Fulkila, se Skogman, Ebba.
Münscher, W. VII: 361, 608; VIII: 627, 729.
Münter, Agnes IV: 446, 537; V: *194*, 671; IX: 653.
Münter, F. C. C. H. IV: 446; V: 461, 462, 465, 471, 671, 693; VI: 493, 620; IX: 397, 653; X: 141.
Münter, Ida IX: 653.
Munthe, L. P. I: *230*, 258, 359, 365, 402, 411, 423; VIII: 325, 330; IX: 624.
Murat, Joakim II: 397.
Murbeck, Peter V: 325; VIII: 104.
Murray VI: 494.
Murray, Christina Margareta, f. Lamberg VI: 494, 620.
Murray, Gustaf I: 291; VI: 620.
Mustapha IV II: 367.
Myhrman (familjen) I: 280, 281, 302, 306.
Myhrman, Alrik I: 261, 412; II: 370, 374, 376, 377, 379, 383, 387, 388, 530, 532; IV: 318, 530; VI: 473, 617; VIII: 498, 716.
Myhrman, Anna Beata, f. Hammarstrand VII: 537, 620; VIII: 497, 498.
Myhrman, Anna M. B., f. Tingberg I: *38*, *41*, *54*, *99*, *102*, 249, 251, 252, 253, 265, 270, 271, 274, 280, *285*, 338, 340, 357, 358, 362, 364, 383, 384, 410, 413, 510; II: *185*, 445, 446, 448, 542; III: 397; IV: *83*, 205, 307, 309, 317, 318, 428, 511, 523; VI: 451, 469, 503, 612, 613, 621; VII: *20*, 235, 236, 259, 288, 291, 303, 321, 441, 564, 599, 603; VIII: 495, 498; IX: 467, 506; X: 142.
Myhrman, Asmund I: 354, 356, 357, 358, 360, 412, 423; II: 360, 361, 364, 372, 529, 531; III: 405, 559, 537; VI: 401, 619; X: 177.
Myhrman, Augusta Charlotta IX: 444, 658.
Myhrman, Bengt Didrik I: 252, 264, 335, 338, *339*, 410, 420; II: 366, 377, 393, 441, 505, 530, 533; IV: 318, 341, 530; VI: 451, 612, 613; X: 132, 141, 188.
Myhrman, Christofer I: *1*, *118*, *248*, 250, 251, 252, 253, *254*, *256*, *261*, *276*, *278*, *282*, *295*, *303*, *306*, *317*, *319*, *320*, *322*, *325*, *329*, *333*, *340*, *342*, *346*, *351*, 353, *354*, *355*, *356*, *358*, *359*, *360*, *363*, 371, 372, 384, 390, 402, 410, 411, 413, 418, 419, 420, 421, 422, 423; II: *85*, *359*, *360*, *362*, *363*, *365*, *366*, *369*, *370*, *372*, *374*, *375*, *376*, *379*, *382*, *383*, *385*, *388*, *389*, *390*, *392*, *396*, *398*, 485, 486, 494, 529, 532, 533; IV: 506; VIII: 321, 323, 327, 330; X: 92, 193.
Myhrman, Emma VII: 536.
Myhrman, Eva, g. Billow I: *211*, 251, 252, 253, 272, 273, 274, *283*, 285, 338, 339, 340, 351, 383, 384, 390, 400, 410, 413, 420, 421, 423; II: *209*, 515; III: 362, 396, 468, 558; IV: 307, 318, 428, 439, 440, 441, 491, 530; V: 441; VI: 473, 492, 495; VII: 321, 441, 561, 563; IX: 394, 395, 653; X: 186.
Myhrman, Gustaf I: *66*, 255, 280, 296, 311, 333, 361, 364, 371, 390, 410, 411, 417, 423; II: 359, 374, 379, *404*, *406*, 408, 458, 494, 529, 534; IV: 318, *341*, 498, 527, 530, 532, 537; V: 383, 436; VI: *462*, 468, 469, 490, 494, 509, 616, 619; VII: *235*,

288, *296*, 301, *505*, 572, 614, *617*, 623; VIII: 420, 423, 430, 495, 498, *642*, *654*, *670*; IX: 374, 394, 395, *443*, 493, 650, 653, 658; X: *118*, *132*, 188.
Myhrman, Götrik I: 261, 412; II: 523; III: 465; VIII: 495, *497*, 716; IX: 444, *466*, *505*.
Myhrman, Johan I: 261, 296, 360, 366, 412, 416, 423; II: 361, 363, 368, 374, 376, 377, 392, 529; IV: 318, 530; VI: 472, 617, 625; VII: *536*, 542, 620; VIII: 484, 487, 488, 495, 497, 498, 513, 514, 714, 715, 716, 717.
Myhrman, Louise, f. Gerle II: 534; IV: 342, 441, 532, 537; VI: 486, 490, 494, 619, 620; VII: 237, 289, 297, 506, 623; IX: 395, 396, 444, 653, 658; X: 119, 132.
Myhrman, Magnus I: 265, 272, 277, 282, 410, 412.
Myhrman, Olof I: 263, 265, 267, 269, 271, 296, 341, 364, 410, 412; II: 375, 396, 397, 406, 453, 466, 534; III: 406, 465, 479, 559; IV: 185, 195, 196, *204*, *300*, 318, 505, 523, 530; V: 374, 380, 382, 410, 414, 436, 440, 444, 488, 493, 494, 500, 536, 604, 686; VI: 442, 607, 612, 616; VII: *213*, 242, 288, *289*, *297*, *310*, 314, 338, *406*, 409, 410, 441, 471, 543, 563, 598, 603, 605, 613, 621; VIII: *11*, 417, 444, 496, 684, 685, 708; X: 132, 136, 188.
Myhrman, Sofie, g. Franc VII: 486; VIII: 730.
Myhrman, Sofie, f. Ljungqvist IV: 441, 455, 458, 470, 486, 537, 538; V: 375, 626, 641, 686, 702, 704; VI: 399, 401, 412, 432, 439, 444, 446, 486, 490, 492, 519, 603, 604, 619, 620, 622; VII: 353, 467, *484*, 603, 615; VIII: 730; IX: 103, 622; X: 132, 177, 188.
Mynster, J. P. VII: 335, 606; VIII: 104, *647*, 662, 698, 730; IX: 397, 584, 653, 671; X: 141.
Månsson, Anders VIII: 163.
Månsson, Måns VII: 192.
Månsson, Nils VII: 588.
Möller, Bert II: 518, 521, 524; III: 541.
Möller, Jens VII: 335, 606; X: 141.
Möller, Martin III: 320, 322.
Möller, N. P. V: 526, 696.
Möller, P. von VI: 565.
Mörner af Morlanda, Adolf Göran, II: 452, 537; III: 343, 346, 351, 395, 398, 552, 553, 558; IV: 381, 390, 400, 406, 539; V: 600, 608, 613, 685; VII: 230, 313, 447, 613, 618; VIII: 525, 535, 536, 551; IX: 21, 612.
Mörner, Axel Otto IX: 665.
Mörner af Morlanda, Carl VII: 326, 476, 477, 615; VIII: 492, 521, 522, 523, 526, 530, 538, 540, 546, 548, 552, IX: 391, 521, 545; X: 148.
Mörner af Tuna, Carl V: 701.
Mörner af Morlanda, Carl Stellan III: 408; IV: 331, 345, 350, 383, 447, 538; V: 453; VII: 342, 345, 355, 476, 477, 615.
Mörner, Charlotte, f. Arfwedsson V: 603, 622, 701, 702; VII: *623*; VIII: *397*, *398*, 706; IX: 547, 668.
Mörner, Eva Carolina, f. Leijonhufvud IX: 566, 670.
Mörner af Morlanda, Hampus III: 304, 547.
Mörner, Hedvig Gustafva, f. von Baumgarten IV: 401, 402, 407, 492, 535; V: 449, 453, 473, 691; VI: *73*, 441, 444, 574, 613; X: 137.
Mörner af Tuna, Ludvig III: 391, 392, 408, 411, 428, 558; IV: 339, 354, 379, 444; V: 321, 403, 404, 405, 421, 597; VI: 360, 377, 378, 574; VII: 80, 247, 285, 424, 427; VIII: 85; IX: 441; X: 156.

Napoleon I I: *3*, *9*, 258, 330, 343, 355, 357, 364, 371, 417; II: 194, 367, 370, 371, 373, 374, 376, 379, 387, 391, 442, 483, 512, 530, 533, 537; III: 311, 425; IV: 269, 458, 529; V: 413, 437, 619; VI: 90, 483; VII: *3*, 219, 561; VIII: 323, 722; IX: 149, 174, 314, 319, 476, 571, 624, 631.
Nathorst, J. T. VII: 376, 609.
Nauckhoff, Johan Otto VII: 279.
Neander, J. A. W. VII: 391, 432, 433, 529, 610, 612, 620; VIII: 90, 99.
Nejdel, P. VIII: 460, 712.
Nelson, H. I: *193*, 196.
Nerman, C. U. VIII: 465, 712.
Nervander, J. J. VII: 605.
Netzel, Abraham III: 549.
Netzel, J. G. III: 570.
Nibelius, Gustaf VII: 295, 330, 604; VIII: 640, 727, 730; IX: 374, 649.
Nicander, Karl August III: 456, 563; IV: 186, 238, 328, 497, 525; V: *363*, 447, 528, 547, 604, 635, 639, 641, 695, 699, 701, 704; VI: *395*, 398, 432, 433, 602, 605, 619; VII: 488; VIII: 445, 452, 465, 468, 474, 543.
Nicolovius, G. H. L. VII: 387, 390, 610.
Niebuhr, B. G. IX: 483, 490, 491, 663.
Niemeyer, A. H. VII: 361, 608.
Nikolaus I (tsar af Ryssland) V: 674; VII: 623.
Nilsson (ressällskap till Lidbeck 1805) I: 331, 419.
Nilsson, Albert I: 372, 373, 376, 383, 386, 388, 390, 392, 396, 399, 400, 401, 403, 412, 417, 423; II: 479, 483, 485, 496, 497, 500, 501, 502, 503, 505, 516, 517, 518, 520, 524, 529, 530, 539; III: 489, 491, 499, 500, 503, 504, 506, 510, 518, 541; IV: 505, 508, 512, 516; V: 655, 667, 679, 692; VI: 571, 585, 587; VII: 589; VIII: 686, 692; IX: 616.
Nilsson, B. (kapten i Malmö) IV: 525.
Nilsson, C. M. IX: 585, 671.
Nilsson, Fredrika Charlotta, f. af Klinteberg IV: 235, 525.
Nilsson, Jonas VI: 527; VII: 152, 588.
Nilsson, Sven I: 419; III: 382, 437, 556, 563; VIII: 577, 724; IX: 574; X: 106, 186.
Nohrberg, Sam. VIII: 493, 715.
Nolcken, von (Böttigers discipel) IX: 550, 668.
Nolcken, Carl Adam von X: *20*, 179.
Norberg, M. I: 258, 264, 337, 411; II: 388, 405, 407, 532, 543; III: *105*, 319, 410, 507, 510, 517, 559; VIII: 93, 100, 323, 324, 325, 328, 330, 333; IX: 125, 139, 624; X: 129.
Norby, Sören IX: 39.
Nordenfalk, Johan VIII: 486, 715; IX: *441*, 444, 466.
Nordenfelt, Olof VI: 617.
Nordensköld, Anna Fredrika, f. Lidströmer VII: 281.
Nordensköld, Emma Fredrika Eleonora, g. Aschan VII: 281, 603.
Nordensköld, O. G. VII: 281, 603.
Nordforss, C. G. I: 191, 393.
Nordhammar, O. VI: 161.
Nordholm, Johan VI: *365*, 371, 595, 596.
Nordin, Carl Gustaf II: 410, 535.
Nordin, C. J. af VI: 488, 498, 499, 505, 510, 512, 529, 542, 548, 550, 621, 626.
Nordin, Christina Charlotta, f. Nyman VIII: 653.
Nordin, Daniel VI: 513, 622; VII: 418, 434, 515, 608; VIII: 85, 146, 438, 579, 653, 710, 724, 730; IX: 577; X: 164, 191.
Nordin, Pehr VIII: 98.
Nordlindh, C. M. III: 320, 322, 550.

Nordqvist (i biskop C. F. af Wingårds tjänst) VIII: 493, 715.
Nordstedt, Ulrika Charlotta, f. Linnæus VIII: 168.
Nordström, H. A. VII: 215.
Nordström, Olof V: 624, 702; VII: 102; VIII: 83.
Nordström, Pehr Niklas VIII: 691.
Norgren VIII: 719.
Norlin, Johannes VII: 170; VIII: 97, 507, 717; X: 134.
Norling, Börje III: 558.
Norrman, Anna, f. Schartau III: 44, 493.
Norrman, Johan III: *44*, 321, 493, 550; VIII: 93; X: 83, 95, 107, 185.
Nyberg, Julia Christina, f. Svärdström III: 421, 561; IV: 208; IX: 439, 657.
Nyblæus, Axel VI: 587.
Nyerup, R. II: 427, 539; III: 548; V: 450; X: *113*, *129*, *130*, 140, 188.
Nykiörck, Elias Enoch X: 117, 118, 187.
Nyman, Per IV: *147*, 446, 448, 449, 463, 465, 466, 513, 537, 538, 539; V: *325*, 391, 562, 563, 624, 679, 688, 690, 699; VI: 606; IX: 435, 656.

Odencrantz, G. VII: 604.
Odhelius, Erik VI: 451, 612.
Oken, Lorentz VII: 573.
Olafsson, Jón IX: 511, 532, 558, 664, 667.
Olai, Ericus IX: 627.
Olde, C. J., f. Wickman VI: *502*, 616, 621.
Olde, Emilie, g. Ahlberg VI: 496, 503, 620, 621.
Olde, Joh. VI: 503, 555, 616, 620, 621, 626.
Oldevig, Hans Fredrik IX: 665.
Oldevig, Maria Henrietta Amalia, f. von Berg IX: 519, 665.
Olin, G. H. VIII: 515, 591, 717, 725; X: 191.
Olsbeck, Bengt VIII: 158.
Olshausen, Herrman VIII: 92.
Olsson (från Karlskrona) VII: 293.
Olsson, Henry II: 498; III: 500, 510; IV: 505; V: 648, 656, 658, 667.
Origenes V: 401; VIII: 58, 476.
Orozco, N. Blasco d' IV: 510.
Orre (sekreter, donator i Söraby, med fru) VIII: 160.
Osander, Olof VI: 289, 593.
Oseen, Bengt VIII: 159, 316, 695.
Osén (husmamsell hos Tegnér) VII: 303.
Osiander, August VIII: 96.
Oskar I II: 65, 76, *138*, *214*, 407, 414, 517, 532, 541; III: *27*, 64, *131*, 389, 403, 415, 490, 514, 549, 555, 558; IV: *50*, *76*, *87*, 187, 188, 200, 212, 216, 217, 227, 231, 233, 248, 251, 253, 256, 302, 314, 316, 335, 338, 350, 359, 361, 362, 367, 380, 386, 400, 402, 406, 440, 445, 448, 451, 469, 480, 484, 487, 507, 510, 511, 512, 514, 522, 525, 527, 528, 529, 537; V: 370, 381, 384, 439, 440, 454, 474, 482, 486, 524, 525, 545, 571, 572, 575, 590, 627, 699; VI: 44, 125, 385, *386*, 393, 394, 425, 445, 448, 450, 452, 457, 458, 478, 483, 485, 486, 487, 489, 493, 497, 498, 499, 510, 511, 529, 530, 542, 548, 601, 602, 605, 624; VII: 120, 230, 231, 376, 422, 467, 468, 472, 478, 484, 515, 618; VIII: 148, 392, 406, 493, 547, 575, 584, 590, 597, 598, 599, 604, 608, 628, 639, 644, 726, 728, 729, 730; IX: 455, 505, 521, 550, 552, 587, 630; X: 116, 118, 144, 157, 158.
Oskar II X: 150.
Otter I: 272.
Otter, Salomon von VIII: 159.
Ovidius I: 215, 308, 418; II: 197; III: 453, 548, 549, 564; IV: 99, 255; VI: 187; VII: 92, 581; IX: 287, 303, 314, 456, 472, 640.

Oxenstjerna, Axel II: 318; IX: 6.
Oxenstierna, Gustaf Göran Gabriel III: 537.
Oxenstjerna, J. G. I: 203, 316; II: 188, 511; III: *194*, 358, 369, 370, 373, 378, 381, 385, 387, 388, 392, 415, 417, 466, 531, 532, 534, 535, 536, 537, 538, 556, 557; IV: 176, 263; VI: 50, 55; VII: 47; VIII: 7; IX: 640.
Oxenstierna, Lovisa Christina, f. Wachschlager III: 538.

Palm, Agneta Sophia, f. Ståhl II: 48, 486.
Palm, Aug. J. T. III: 490, 491, 496, 497, 511, 512, 518; IV: 505; V: 670, 671; VII: 570.
Palm, Christina Erica Maria Euphrosyne, g. Sommelius III: 492.
Palm, Esaias VII: 423, 612; IX: 563, 564, 580, 670; X: 193.
Palm, Euphrosyne, f. Hising II: *206*, 515, 545; III: *34*, *124*, 307, 313, 317, 320, 323, 365, 373, 438, 492, 499, 512, 548, 555; IV: *35*, *38*, 186, 464, 472, 481, 498, 505, 506, 522; V: *191*, 478, 589, 611, *670*, 674, 685, 693, 701; VI: 444, 607; VII: *492*, 570, 617; IX: 55, *102*, 126, *161*, 425, 622, 625, 629, 656; X: 98, 179.
Palm, Hilma, g. Borg VII: *58*, 492, 570, 617.
Palm, Johan Jakob II: 206, 468, 515, 545; III: 34, 35, 36, *121*, 307, 318, 323, 365, 373, 374, 391, 395, 438, 492, 499, 511, 548, 555; IV: 186, 197, 240, 244, 295, 369, 384, 472, 481, 498, 522, 526; V: 368, 382, 685, 693; VI: 427, 457, 605; VII: 314, 316, 492; IX: 425, 533; X: 71, 98.
Palm, John X: 193.
Palm, Jonas Erasmus I: 350, 422; II: *24*, 305, 481, 521; III: 309, 313, 492, 548, 549; IV: 423, 427, 430, 525; VII: 423; VIII: 333; IX: 563.
Palm, Lars Anders II: *48*, 486; III: 352, 553; IV: 235, 243, 423, 525, 526, 527; X: 119.
Palmær, H. B. IV: 209; VII: 490, 507, 510, 569, 617, 618.
Palmberg, Pehr Magnus VIII: 161.
Palmblad, W. F. II: 434, 534, 538, 544, 545; III: 341, 400, 518; IV: 505; VI: 626; VIII: 93, 400, 466, 470, 585; IX: 669.
Palmlund, L. G. VIII: 652, 730; IX: 535, 665.
Palmqvist, L. G. III: 504; IV: 359, 360, 407, 533; V: 379, 686.
Palnatoke IX: 54.
Panny, Joseph VIII: 698.
Pappenheim, G. H. von VII: 126.
Passow, F. L. K. F. III: 472.
Paykull, Gustaf I: 218; III: 471.
Pehrsson, Måns VIII: 219.
Périer, Casimir VII: 272.
Persson, Jakob VII: 191.
Persson, Johannes VII: 192.
Persson, Nils VII: 192.
Persson, Sven VIII: 316.
Pestalozzi, J. H. VI: 111, 112, 585; VII: 576.
Petrarca, F. II: 258; VIII: 47.
Petre, Thore VII: 518, 588; IX: 50, 613.
Petri, L. IV: 426.
Pettersson (Tegnérs betjänt) V: 449, 479, 691; VI: 477, 491, 503, 621; IX: 436, 660.
Pettersson (magister, från Göteborg) X: 127.
Pettersson, Abraham Zacharias III: *76*, 322, 501, 550; IV: 213, 253, 258, 295, 524, 527; VI: 566; VIII: 101, 102, 455, 456, 459, 544, 711, 712, 719, 720; IX: 388, 651; X: 164, 191.
Pettersson, Agneta, f. Rothstein III: 76, 501.
Pettersson, D. G. VII: 524, 542, 619.
Pettersson, Nils VII: 601.

Pettersson, Per IX: 533, 537, 667.
Phædrus I: 323.
Pichegru, Ch. I: 196.
Pihl, Anders III: 422, 561.
Pindarus I: 248; II: 221, *341*, 517; IV: 114, 116, 230; V: 392, 413, 578; VII: 94, 581; VIII: 296; IX: 13, 287, 304, 456.
Piper, Erik V: 476.
Piron, Alexis V: 540, 698.
Pitt, William I: *193*, 196, 351.
Planck, C. Ch. IX: 594, 672.
Planck, Gottlieb Jakob VIII: 105.
Platen (general, i Karlsbad 1833) VII: 392.
Platen, Achates Carl von II: 385; IV: 233, 507.
Platen, B. B. von IV: 283; VI: *56*, 573; IX: 623.
Platen (Hallermünde), C. A. G. VII: 403.
Plato III: 100, *287*, 443, 489; IV: 116, 170, 267, 339, 532; V: 347, 430; VI: 68, 188; VII: 91, 93, 98, 157, 254, 268, 432, 530, 581; VIII: 80, 328, 587; IX: 80, 86, 127, 208, 303, 304, 456, 484, 621.
Plautus V: 504; VII: 93, 581.
Plotinus III: 489.
Plum, Fredr. VI: 470, 500, 524, 617, 621; VII: 362, 608.
Plutarchus II: 242; VI: 83, 187, 589; VII: 166, 180, 268, 378, 574.
Poignant, P. N. IX: 651.
Polhem, Christoffer V: 510; VI: 31; IX: 344.
Pommer-Esche, Hermann von VIII: 697.
Pontén, Peter I: 273, 413; V: 369, 432, 454, 685; VI: 247, 592; VII: 102; VIII: 84, 315, 695, 709; IX: 521, 666, 671.
Pontin, Johanna Carolina, f. Elfving IV: 356, 357; VI: 519, 622.
Pontin, M. M. af IV: 330, *356*, 397, 455, 510, 531; V: 559, 566, 573, 575, 697; VI: 486, 510, 522, 526, 619, 621, 622, 623; VIII: 459, 466, 469, 712, 713; X: 128, 187.
Pontoppidan, Erik VIII: 105, 201.
Pope, A. I: 175; V: 468; VI: 537; VIII: 705; IX: 195, 206, 303, 314, 315, 332, 386, 422, 450, 456, 472, 523, 532, 640, 659.
Poppelman, Johan IV: 426.
Poppius, Augusta IX: 641.
Poppius, F. G. VIII: 663, 732.
Poppius, Gabriel VI: 524, 623; VII: 235, 376, 491, 511, 512, 513, 609, 616, 621; VIII: 406, 537, 732; X: 167.
Poppius, Gustafva, f. Hochschild VI: 518, 623; VII: 282, 353 *480*, 511, 512, 569, 616; VIII 432, 483, 537, 663, 714, 732: IX: 497; X: 167.
Poppius, Wilhelmina, f. af Edholm VIII: 663, 732.
Posse, Arvid Erik VIII: 160.
Posse, Arvid Mauritz VII: 375, 385, 386, 394, 396, 398, 438, 609; X: 147, 189.
Posse, Claes Fredrik IX: 442, 657.
Posse, E. U. VIII: 592, 726.
Posse, Gustaf Mauritz V: *531*, 697.
Posse, Knut Axel IX: 441, 658.
Pram, C. H. I: 349, 422; IX: 303.
Prinzencreutz, A. R. von IV: 215, 524; VI: 499; VII: 210, 216, 217, 220, 230, 231, 240, 252, 571, 597, 599.
Propertius IX: 472.
Prudentius VIII: 92.
Prytz, A. M. VIII: 499, 716.
Prytz, Margareta Magdalena, f. Brink VIII: 582; IX: 530.
Puke, J. C. VI: 523, 623.
Pythagoras IX: 230.
Påhlsson, Anders I: 130, 387.
Påhlsson, Anna Maria I: *130*, 331, 387, 419; III: 424.
Pålsson, Måns VII: 191.

Queckfeldt, C. G. VI: 246, 592.
Quensel, I. J. I: 290, 415.
Quintilianus III: 252; VII: 92, 581.

Quistorp (fru, från Greifswald) VII: *19*, 392, 564.

Raab, A. A. V: 395; VIII: 444, 445, 465, 710.
Raab, N. M. IV: 525.
Rabbén, J. III: 321, 326, 327, 328, 329, 335, 339, 348, 349, 381, 550, 551; X: 101, 102.
Rabenius, Lars Georg VIII: 101.
Racine, Jean II: 259; VIII: 322, 402; IX: 288, 321, 456, 472, 523, 640.
Rafn, C. C. IX: 490.
Rahbek, K. L. I: 349, 422; II: 382, 532; IV: 220, 231, 234, 353, 525; V: 414; VI: 542.
Rahmn, Cornelius VII: 215, 598.
Rambach, Johan Jacob VIII: 103.
Ramel, Malte III: 392; IV: 195, 412, 427, 468, 535; VII: 313.
Rappe, C. G:son VI: 617.
Rappe, Carl Anton VI: 487, 493, 544, 620; VII: 255, 256, 258, 316, 320, 342, 406, 420, 483, 485, 494, 505, 507, 522, 600, 605, 611; VIII: 495, 519, 521, 524, 525, 527, 535, 559, 570, 599, 600, 604, 611, 614, 621, 642, 645, 649, 726; IX: 508, 510, 540, 541, 546, 626, 628.
Rappe, Carl Fredrik VII: 170, *237*, *545*, 599, 603, 608, 622; IX: 520, 657, 665.
Rappe, Carl Wilhelm V: 472; IX: 441, 657.
Rappe, Disa VIII: 495, 714, 716; IX: 573, 600, 626, 670.
Rappe, Elisabet Theresia Mariana, f. Eckert VII: 375, 489, 609; IX: 651.
Rappe, Emma VII: 541; IX: 419, 545, 573, 626, 655, 668, 670.
Rappe, Gerda IX: 249, 482, 572, 626, 637, 670.
Rappe, Henrik VIII: 600, 621, 631, 645, 664, 729; IX: 140, 389, 515, 543, 545, *568*, 573, 652, 670.
Rappe, Johan Axel Gustaf IX: 657.
Rappe, Johan Fredrik VII: 609.
Rappel (läkare i Schleswig) IX: 409, 411, 412, 414, 416.
Rask, Rasmus III: 255, 267, 268, 308, 315, 324, 490, 540, 548, 549; IX: 356, 506; X: 141.
Rask, Sven VIII: 157.
Rauch, Christian Daniel VII: 610.
Réaumur, R. A. F. de I: 372.
Reenstierna, J. I: 417, 422; V: 698; VIII: 710.
Regnér, Gustaf I: 191, 393; II: 434.
Rehausen, G. M. von VII: 570.
Rehausen, Harriet Louise, f. Bulkeley VII: *54*, 570; IX: 623.
Reiman, Håkan II: 544.
Reinhard, Franz Volkmar VIII: 102.
Reitzius, J. F. III: 272.
Remmer, J. E. VIII: 465, 470, 712, 713; IX: 574, 667, 670.
Renner, Anders VIII: 162.
Renner, H., f. Ljungblom VII: 541, 621.
Renner, M. G. VII: 621; VIII: 160.
Retzius, Anders Adolf IX: 638.
Retzius, Anders Jahan III: 180, 482.
Reuterdahl, H. III: 338, 437, 552, 563; IV: 296, 513; V: 628, 672, 703; VI: 392, 410, 447, 449, 450, 459, 552, 602, 626; VII: 270, 385, *415*, 449, *494*, 612; VIII: 89, 90, 92, 94, 97, 100, 407, *418*, 449, *532*, 558, 586, 587, 592, 692, 693, 708, 711, 719, 725, 728; IX: 318, 389, 420, *423*, *437*, 438, 465, *467*, *474*, *478*, 487, *532*, 546, *563*, 574, 576, *579*, 602, 616, 625, 629, 636, 641, 659, 661, 662, 667, 671; X: *168*, *169*, 191.
Reuterskiöld, Axel Didrik IX: 632.
Rheinwald, G. Fr. H. IX: 594, 672.
Rhodin, Carl Wilhelm V: 390.
Rhyzelius, A. O. X: 130.
Ribbing, Eva VIII: 218.
Ribbing, Pehr Arvid X: 147.

Ribbing, Ulrika VIII: 218.
Riben, C. W. VIII: 599, 726.
Richardson, Samuel II: 267.
Richter, Friedrich VII: 530, 620; IX: 615.
Richter, J. P. F. (Jean Paul) IV: 436; V: 650; VI: 482; VIII: 477; IX: 206, 305, 314, 317, 459, 465, 523, 640.
Ridderstolpe, Carl Ulric II: 385.
Ridderstolpe, Caroline, f. Kolbe VII: *46*, 569; VIII: 698.
Ridderstolpe, Gustaf VI: 468, 568, 616; IX: 610.
Ridderstolpe, Jeanette, f. Müller VI: *57*, 568, 573; IX: 610.
Ridderstolpe, Lovisa Johanna, g. Hamilton af Hageby VI: *33*, 57, 568, 573.
Rietz, J. E. II: 481, 521.
Ringenson, J. L. I: 387; II: 545; X: *96*, *139*, 185, 188.
Risberg, Bernhard II: 478, 494.
Robespierre, M. M. I. III: 424.
Rodhe, C. W. VI: 594.
Rodhe, Edv. VI: 587.
Rogberg, Anders III: 407, 411, 414, 428, 430, 431, 434, 559, 560; IV: 412; V: 702; VIII: 83, 265, 434, 709.
Rogberg, C. G. IV: 540; V: 361; VII: 329, 462, 465, 605, 614; VIII: 89, 90, 93, 95, 103; IX: 244, 637; X: 146, 151, 156, 189.
Rogberg, G. D. X: 188.
Rogberg, Johan VIII: 370.
Rogberg, Johan David III: 559.
Rogberg, Olof Erland V: 624; VI: 388, 400, 601; X: 134, 146, 151, 156, 158, 189.
Rogberg, Samuel VI: 527.
Rohr, Leopold von VII: 383.
Roos, Anna Maria X: 191.
Roos, L. H. IV: 526.
Roos, Magnus Friedrich VIII: 96, 104.
Roos af Hjelmsäter, C. A. I: 409.
Rosen, A. P. von VIII: 394, 705.
Rosén, Anna, f. Hammar I: 325.
Rosén, E. G. von IV: 457, 538; VIII: 406, 707.
Rosen, F. D. von VII: 478, 615.
Rosén, Gustaf I: *291*, *304*, *315*, *316*, *324*, 375, 379, 383, 415, 418, 419; X: 104, 186.
Rosen, Gust. Fredr. von II: 390.
Rosén, Helena Charlotta, f. Prytz I: 325.
Rosén, Nils I: 379.
Rosen, O. V. von VI: 438, 606.
Rosén-Rosenblad, Eberhard I: 392.
Rosenberg, A. W. VIII: 678, 733.
Rosenblad (kapten) VII: 295.
Rosenblad, Anastasia, f. von Stedingk IX: 533, 667.
Rosenblad, Bernhard Emanuel VI: 529, 541, 624, 625; IX: 267.
Rosenblad, Eberhard I: *185*, 347, 392, 421.
Rosenblad, Elof IV: 241, 350.
Rosenblad, Jeannette, f. Lidbeck I: 392.
Rosenblad, Johan Erik I: 392; X: 123.
Rosenblad, M. I: 359; II: 371, 383, 452, 465, 529; III: 397, 398, 405; IV: 316, 350, 366, 374, 377, 378, 380, 383, 386, 400, 405, 406, 411, 415, 431, 440, 477, 482, 487, 534, 537; V: 595, 607; VI: 498, 529, 601, 624; VII: 345, 355; VIII: 406; IX: 447, 533, 537, 667; X: *133*.
Rosenblad, Nils Adolf IX: 667.
Rosengren, G. E. IV: 478, 539, V: 369, 423, 435, 441, 442, 447, 516, 685; IX: 667.
Rosengren, Johan X: 146, 149, 150, 189.
Rosengren, Magnus Henrik X: 190.
Rosengren, Ulrika Christina, f. Norlin IX: 533.
Rosengren, Ulrika Sofia, g. Stenholm X: 155, 190.
Rosenkranz, Karl VII: 416, 433, 612.
Rosenschöld, David Munck af I: 350, 422; II: 411, 535; IV:

158, 457, 469, 490, 512, 514, 538; V: 421, 689, 699; VII: 270; VIII: 690; IX: *371*, 649; X: 98.
Rosenschöld, E. Z. Munck af I: 342, 387, 421; II: 396, 533; III: 458, 566; IV: 182, 521; IX: 481; X: 98.
Rosenschöld, Johan Munck af I: 423; II: 361, 371, 529, 530.
Rosenschöld, Maria Rebecka Munck af, f. Lemchen I: 362.
Rosenstein, Carl von I: 291, 296; III: 352, 378, 379, 389, 390, 391, 392, 393, 408, 415, 428, 549, 553, 556, 557, 558, 559, 560; IV: 418, 431, 441, 513, 537; VI: 468, 514; VII: 207, 226, 227, 242, 244, 356, 358, 368, 369, 377, 414, 438, 501, 546, 607; VIII: 431, 437, 469, 710; X: 167, 191.
Rosenstein, Nils von I: 343, 344; II: 406, 407, *408*, 410, 414, 436, 438, 444, *448*, 452, 453, 454, 456, 466, 467, 488, 534, 535; III: 195, 305, 309, 313, 326, 330, 331, 333, *342*, 346, 351, 368, 370, *371*, 378, 385, *386*, 390, 395, 398, 401, 408, *414*, 418, 420, 428, *431*, 454, 461, *462*, 465, 466, 484, 518, 537, 538, 539, 548, 551, 552, 553, 555, 557, 560, 565, 566, 570; IV: 195, *221*, 234, 245, 253, *257*, 281, 299, 305, 332, 363, 378, 415, *419*, 427, 455, 456, 459, 460, 464, 468, 507, 508, 530, 531, 536, 538, 539; V: 425, 685; VIII: 8, 334, 402, 413, 429, 707; IX: 622; X: 96, 120.
Roth (f. d. husar) IX: 437, 658.
Rothstein, J. J. II: 320, 322, 522.
Rousseau, Jean Jacques I: *136*, II: 248, 365; VI: 106; VII: 89, 576; VIII: 322.
Rückert, Friedrich VII: 403; IX: 318.
Ruda, E. V. VII: 605.
Rudbeck, Olof IX: 490.
Rühs, Fr. II: 509; III: 553.
Runeberg, J. L. I: 412; VII: 408, 409, 611; VIII: 466, 470, 713; IX: 439, 441, 491, 503, 657.
Runquist, Nils Fredr. Th. III: *62*, 497.
Rutström, C. B. I: 317, 418; II: 410, 535; IV: 310, 456, 468; V: 446, 515, 583, 586, 587, 594, 595, 691, 699, 700.
Ruus, N. III: 412, 560.
Rydberg, Sven VI: 478, 618.
Rydberg, Viktor VII: 599; VIII: 708.
Rydeman, Johan VIII: 306, 695.
Rydén, A. J. VIII: 720; IX: 633, 636; X: 179.
Rydén, Carl VIII: 159; X: 155, 190.
Rydén, Marie, f. Branting VII: 303.
Rydqvist, J. E. VI: 478, 545, 618, 623; VII: *345*, 562, 607.
Råberg II: 436.
Röhl, Maria II: 512; VI: *62*, 520, 574, 604, 623; VII: 353; VIII: 556, 615; IX: 436, 657.
Röhr, Joh. Fr. VIII: 93.
Rönbeck, C. S. IV: 235, 243.
Rönquist, P. J. VIII: 678, 733.

Sahlin, Albert X: 185.
Sahlstedt, Abraham IX: 341, 392, 652.
Sallustius, VII: 92, 268, 579, 581.
Salmodin (familjen) I: 275.
Saltza, Edvard Fredrik von VIII: 96.
Samsöe, O. J. IV: 220.
Samuelsson, Olof VII: 285.
Samzelius, J. L:son II: 489, 518.
Sandahl, Hans Peter VI: 79.
Sandberg, Adolf VIII: 698.
Sandberg, Anders IV: 296, 529.
Sandberg, J. G. III: 358, 360, 554; IV: 219; V: *200*, 390, 526, 672, 688, 696; X: 140, 141.
Sandell (biskop Faxes betjänt) VI: 503.
Sander, N. F. III: 554.

Sandersköld, Magdalena Sophia VI: *289*, 593; VIII: 163.
Sandvig, B. Chr. III: 304, 547.
Sanndahl, Gustaf IX: 664.
Santesson, Carl I: 373, 378, 379, 383, 386, 387, 388, 390, 391, 399.
Sartorius, Ernst VIII: 97.
Saumarez, James II: 373.
Saunders, W. H. V: 699.
Saxo V: 561, 670; VI: 18, 44, 298, 571; IX: 198, 200, 201, 217, 627.
Schantz, C. E. von VI: *15*, 566.
Schantz, Fredrik Georg von VI: *15*, 566.
Schartau, Henrik III: 493; V: 382; VIII: 95, 96, 97, 103, 104, 105.
Schartau, J. E. II: 479.
Scheele, C. V. VIII: 5.
Scheffer, C. F. III: 213, 538.
Schelling, F. W. J. von II: 327, 534; III: 443, 489; IV: 514; V: 373; VI: 68, 542, 625; VII: 91, 364, 432, 530; IX: 208, 450.
Schenmark, Johan VIII: 102.
Scheutz, P. G. III: 366, 554, 555.
Schildener, Carl II: 362, 529.
Schildener, W. von, se Souhr, W. von.
Schiller, Fr. von I: 126, 224, 344, 401; II: 6, 10, 90, 176, 187, 251, 380, 427, 429, 477, 478, 479, 485, 495, 539; III: 279, 285, 540; IV: 180, 199; V: 376, 416, 543, 622, 695; VI: 69, 85, 501, 532, 540; VII: 269, 387, 622; VIII: 63, 425, 705; IX: 135, 287, 303, 304, 311, 317, 318, 321, 429, 456, 459, 473, 640.
Schlagel IX: 436.
Schlegel, A. W. II: 244, 420, 422, 537; III: 273; IX: 318, 321.
Schlegel, Friedrich II: 520.
Schleiermacher, Friedrich V: 529, VII: 364, 385, 386, 387, 390; 403, 432, 433, 461, 495, 530, 608, 610; VIII: 91, 104, 433; IX: 484, 621.
Schleiermacher, Henriette, f. von Mühlenfels VII: 385.
Schley, Ludolf V: 414, 446, 447, 482, 578, 621, 689, 691; VIII: 696.
Schlyter, Carl Johan II: 169, 457, 507, 543; III: *189*, 380, 523, 524, 556; VII: 222, 598; VIII: 509, 717; X: 72.
Schlyter, Margrete Louise, g. Kinberg II: *147*, 504, 507; III: 496; VI: 612; VII: 619.
Schmid, Joh. Wilh. VIII: 102.
Schmitt, Magnus Andreas III: 42, 322, 493, 550.
Schott, Henrik August VIII: 92, 201, 202; X: 169, 191.
Schröder, E. A. VI: 626; VII: 223, 598.
Schröder, J. H. III: 384, 461; IV: 300, 328, 530; VIII: 101, 633; IX: 491, 517, 665.
Schröter, H. R. von III: 403, 558.
Schubert, F. W. von VIII: 101.
Schubert, W. J. L. von X: 155, 190.
Schück, H. V: 673.
Schulze, G. E. I: 264, 412.
Schulzenheim, David von IV: 447, 529; V: 414, 595, 607, 621; VI: 619; VII: 278, 519, 603, 609, 619; VIII: 536, 579, 645, 730.
Schulzenheim, Ebba von, f. von Schwerin IV: 289, 298, 345, 348, 364, 394, 419; VI: 481, 619; VII: 278, 378, 603, 609; VIII: 422, 564, 645, 730.
Schütz, Elias IV: 360, 366, 534; V: 516, 517, 696; VI: 392, 401, 410, 603; IX: 543, 668.
Schütz, Erik VI: 410.
Schwabe, Augusta IX: 420.
Schwabitz IX: *178*, 632.
Schwartz, Eug. IV: 512; V: 648, 679; VI: 585, 587.
Schwerin, C. G. von IV: 291, 529.
Schwerin, Carl von VI: 535, 624; VII: 278, 602; VIII: 422, 708; IX: 509, 527, 666.
Schwerin, Ebba Maria von, f. Lagerbring IV: 349, 353, 532;

VI: *27*, 461, 567, 615; VII: 539, 621.
Schwerin, F. B. von II: 508; IV: 206, 286, 505, 523; V: 375, 518, 686.
Schwerin, Ingeborg von, f. Rosencrantz VIII: 724.
Schwerin, Jules von IV: 306, 385, 390; V: 534; VI: 452, 453, 613; VIII: 422, 564, 566, 601, 621, 724; IX: 378, 509, 527, 650, 666.
Schwerin, Maria Gustafva von, f. Trolle IV: 529.
Schwerin, Martina von III: 561; IV: *52*, 255, 259, 305, 307, 345, 348, 364, 394, 419, 507; V: 396, 414, 452, 526, 688, 689, 696; VI: 535, 567, 624; VII: 377, 519, 534, 552, 609; VIII: *43*, 422, 458, 601, 621, 643, 644, 730; IX: 56, 382, 610, 614.
Schwerin, Martina von, f. Törngren II: 498, 499; III: *425*, 439, *454*, *469*, 510, 538, 561, 563, 565, 567; IV: *52*, 177, *190*, 197, *206*, *211*, *216*, 232, *241*, *247*, *253*, 259, *262*, *266*, *285*, *287*, *290*, *292*, *297*, *301*, 310, 314, *342*, *348*, *351*, *361*, 382, *384*, 390, 392, 393, 394, 397, 398, 405, 413, 414, 416, 418, 419, 422, 424, 428, 429, 432, *434*, 445, 457, *458*, 462, 505, 507, 509, 511, 523, 527, 528, 529, 530, 532, 533, 534, 535, 536, 537; V: *213*, 376, 390, 396, 414, 434, 446, *451*, 485, *489*, *494*, 499, *522*, 526, 527, *532*, 540, 547, 552, *557*, 561, 567, *568*, *573*, *579*, 581, 582, 584, 603, *609*, 648, 655, 661, 662, 667, 668, 671, 672, 673, 674, 688, 691, 696, 699, 701; VI: *412*, *451*, *460*, *475*, *480*, 518, *534*, 569, 571, 586, 604, 607, 619, 624; VII: *276*, *375*, 400, *515*, *532*, 539, *551*, 553, 566, 567, 569, 570, 602, 609, 611, 619; VIII: *43*, *420*, *455*, 538, *542*, *563*, *600*, *619*, *643*, 689, 711, *723*, 730; IX: 56, *102*, 228, 382, 397, 398, 478, *506*, *526*, 529, 568, 573, 610, 613, 614, 622, 635, 650, 664, 666; X: 127.
Schwerin, Otto Julius von VI: 27, 567.
Schwerin, W. G. von III: 427, 441, 457, 562; IV: 54, 242, 270, 287, 293, 298, 306, 345, 349, 385; V: 585, 615; VI: 567, 604, 618, 624; VII: 375, 532, *534*, *538*, 552; VIII: 644.
Schwerin(-Putzar), M. H. K. A. K. von VII: 385, 610.
Schönbeck, C. II: 486.
Schönbeck, C. G. V: 472, 687, 693; VI: 449, 612; VIII: 483, 484, 487, 714.
Schöne, Karl III: 558.
Scott, Walter IV: 227, 255, 342, 343, 344, 364, 532; V: 522, 535, 536, 703; IX: 617.
Scribe, A. E. VI: 496.
Seidelius, Anna Lisa, f. Forsell V: 692.
Seidelius, Bengt Gustaf II: 446, 542; III: 483, 570.
Selahn, Erik Peter VIII: 104.
Seldener, Erika VIII: *35*, 556, 688, 721.
Selldén, Emilia Augusta, f. Ulfsax VII: *25*, *26*, *28*, *29*, *30*, *31*, *32*, *34*, *37*, *38*, *39*, *41*, 342, 524, 542, 554, 565, 566, 567, 568, 606, 619, 621, 622; VIII: 457, 459, 496, 497, 499, 504, 527, 558, 572, 575, 603, 687, 712, 716, 723; IX: 44, 463, 518, 613, 635, 655, 665; X: *30*, 179.
Selldén, Nils I: 253, 410.
Selldén, S. N. VII: 524, 542, 565, 566, 606, 619; VIII: 496; IX: 408, 413, 655.
Sellergren, P. L. V: 331.
Sellman, Jonas VIII: 124.
Semler, J. S. VII: 168.
Sendtner (tysk pedagog) VII: 572.
Seneca I: 309, 314.
Serenius, Jakob V: 404.

Sergel, J. F. V: 573; VI: 48.
Seth, Bror von X: 150, 189.
Setterlin, Andreas I: 258, 411; III: 382, 556.
Shakespeare, W. II: 60, 231, 259, 263; III: 363, 457, 554; IV: 437; V: 417, 487, 501, 536, 537, 622, 661; VI: 537, 553; VII: 502, 528; VIII: 322; IX: 209, 303, 311, 312, 321, 397, 456, 472, 625, 640.
Sigurd Ring IX: 627.
Silcher, Friedrich VIII: 698.
Silfverstolpe, Fredrik Otto IX: 591, 602, 672, 673.
Silfverstolpe, G. A. II: 381; III: 540.
Silfverstolpe, Malla, f. Montgomery IV: 298; V: 447, 691; VI: 486, 620; VIII: 409, 707; IX: 588, 672.
Sillén, Nils III: 450, 564.
Silow, Alvar I: 373, 378, 379, 388, 399; II: 518, 668, 673.
Silverstolpe, Axel Gabriel I: 30; 79, 291; II: 401, 467, 534, 545; IX: 303, 640.
Silverstolpe, G. L. VIII: 732.
Simonsen, L. S. Wedel II: 427.
Sjöberg (organist) V: 623.
Sjöberg, Erik V: 389, 687.
Sjöberg, N. L. III: 433, 439, 562, 563; IV: 195, 207, 208, 210, 223, 522, 523, 524.
Sjöborg, Fredrica Christina, f. Sparrsköld II: 480.
Sjöborg, N. H. I: 266, 412; II: 418, 420, 438, 453, 455, 481, 537, 543; III: 435, 436, 562; IX: 627; X: 98.
Sjöbring, Pehr VIII: 93, 95, 147, 409, 652, 707; IX: 441.
Sjödahl, E. Chr. V: 378, 686.
Sjögren, Håkan I: 245, 409; VIII: 157, 159, 166, 320, 604, 727.
Sjölin, Andreas VIII: 158.
Sjösten, C. G. I: 287, 415.
Sjöstrand, se Sjöström, David Israel.
Sjöström, C. I: 390, 400; III: 519.
Sjöström, D. IV: 527.
Sjöström, David Israel VII: 161; X: 164, 191.
Sjöström, G. IV: 265; VI: 477, 489, 499, 512, 529, 618, 620, 622, 624; X: 122.
Skarstedt, C. W. II: 546; VIII: 709, 715.
Skjöldebrand, A. F. III: 343, 412, 455, 560; IV: 208, 210, 212, 222, 223, 234, 235, 244, 248, 381, 390, 400, 406, 481, 483, 522, 523, 524, 540; V: 377, 389, 392, 413, 522, 600, 608, 613, 634, 689, 704; VI: 510, 521, 524, 621, 623; VII: 230, 313, 487, 618; VIII: 423, 618; IX: 308, 462, 541.
Skogman, C. D. V: 627, 703; VI: 488, 614; VII: 495; VIII: 429, 523, 630.
Skogman, Ebba, g. Munck af Fulkila VI: 518, 622.
Skogman, Ulrika, f. Scharp VI: 518, 622; VII: 282, 353; X: 167.
Skrzynecki, Jan Zygmunt VII: 392, 394, 396, 403, 431, 610.
Skytte, Martin IV: 426.
Sköldberg, Malin, f. Åstrand IX: 436, 656.
Sköldberg, S. E. IX: 656.
Slettengren, A. G. V: 473, 693.
Slettengren, Per Gustaf VII: 275, *302*, *340*, *405*, 461, 563, 566, 600, 602, 604, 606, 611, 614; VIII: 462, 712.
Smetius a Leda, Henricus VII: 446.
Sofia Albertina (arfprinsessa af Sverige) VI: 571.
Sofokles IV: 116, 192; V: 487; VI: 69, 85, 537; VII: 91, 94, 581; IX: 76, 287, 303, 311, 456, 616, 640.
Sohlberg, Lars Gustaf VIII: 101.
Sokrates III: 100; IX: 80, 617.
Sommar, Jöns IX: *240*, 636.
Sommar, M. IV: 426.
Sommarin, C. A. VIII: 710.
Sommelius, se Palm, Christina Erica Maria Euphrosyne.

Sommelius, Christian Tewis VI: 455, 456, 614; X: 145.
Sommelius, Gustaf III: 250; V: 336, 667, 668, 680.
Sommelius, Gustaf Magnus III: 492; VI: 455, 614.
Sommelius, J. R. I: 350, 422.
Sommelius, Margareta (Meli), f. Abrahamsson VI: *614*; VII: 310; X: *144*.
Sommelius, Nils Petter VI: 455.
Sondén, C. U. IX: 400, 654.
Sondén, Per Adolf VIII: 97, 104.
Souhr, W. von IV: 212, 218; V: 414, 689; VIII: 697.
Soult, N. J. de Dieu II: 359.
Southey, Robert VIII: 593, 618.
Spaak (mamsell, hos biskop af Wingård) VIII: 493, 627, 715, 728; IX: 553, 669.
Spak, G. I: 410.
Spak, N. H. I: 289, 415.
Spak, Nils Leonard I: 253, 254, 281, 410.
Spak, Olof I: 291, 415.
Spak, Sven I: 248, 410.
Sparre, B. E. Franc IV: 448; VI: 467, 616; VII: 486.
Sparre, Carl Johan VIII: 495, 716.
Sparre, Hedvig Fredrika, f. Cederborgh VIII: 495, 716; IX: *232*, 635, 660.
Sparre, Märta VIII: 495, 716.
Sparrsköld, Nils Fredrik II: *22*, 480, 481.
Spegel, Haqvin VIII: 48, 728; IX: 491.
Spener, Philipp Jacob VIII: 106.
Spens, C. G. III: 363, 554; VIII: 409.
Spiess, C. H. VI: 407; IX: 615.
Sprengtporten, J. W. IV: 364, 533, 535; VI: 549; VIII: 576.
Staël v. Holstein, A. L. G., f. Necker II: 420, 422, 537; V: 522.
Staël v. Holstein, Albertine de II: 422, 538.
Staffeldt, A. W. Schack von II: 427.
Stagnelius, E. J. IV: 238, 250; V: 633, 703; VIII: 335, 453, 534, 539, 696; IX: 111, 288, 307, 623.
Stallbaum, J. G. IV: 532.
Stamberg, A. H. IX: 398, 653.
Stechau, G. A. I: 409.
Stecksén, Jonas II: 457, 543; III: 559.
Stedingk, C. B. L. von II: 536; V: *216*, 674; VI: 516, 622; X: 161, 190.
Stedingk, Lovisa Isab. von, f. Haxthausen VI: 519, 622.
Stedingk, Marie von V: 619, 640, 701, 704.
Steffens, H. VII: 391, 403, 433, 489, 495, 533, 610, 612, 616; VIII: 91; IX: 496, 659, 663.
Stenbock, A. N. III: 206, 538.
Stenbock, Magnus VI: 69; IX: 314.
Stenhammar, Christian V: 597; IX: 259, 637.
Stenhammar, Johan I: 393.
Stenholm, se Rosengren, Ulrika Sofia.
Stenholm, Matthias V: 552; VI: 389, 400, 601, 602; X: 135, 188, 190.
Stenstrand, Carolus N. VIII: 124.
Stenström, Håkan II: 440, 444, 540, 541; VI: 400, 401, 603; VII: 275, 397, 602, 610; X: 98.
Stephanus, H. (Etienne) III: 263, 540.
Stephens, George VIII: 452, 587, *592*, *602*, *607*, 612, 613, *615*, 618, 696, 697, 711, 725, 727; IX: 422.
Steuch, Jöns IV: 426.
Stjernblad, Fredrik Gustaf III: 322.
Stjerneld, A. L. III: 452, 564; IV: 417, 534.
Stjerneld, Dorothea Anna Josephina, f. von Engeström IV: *73*, 362, 509, 533.
Stjerneld, G. N. A. III: 452, 564; IV: 509; VIII: 599, 645, 726.
Stjernhjelm, Georg III: 540.

Stjernkrantz, K. IV: 513, 531.
Stjernstolpe, J. M. III: 384, 559; IV: 180, 204, 480; V: 425, 630, 690; VII: 407, 408, 409, 411, 412, 611; IX: 455.
Stobæus, Margareta Maria, f. Junbeck I: 266, 412.
Stocke, David Olof I: 265, 412.
Stocke, Fredric VII: 102.
Stoltz, Helena Maria, f. Borg II: *165*, 506.
Stoltz, Mathias II: *165*, 506.
Storm (porträttmålare) VIII: 615.
Strandberg VII: 291, 603.
Strauss, Friedrich VIII: 104, 437, 450, 710; IX: *290*, 622; X: 169, 170.
Strinnholm, A. M. VIII: 445, 452, 465, 469, 474, 711.
Strokirch, Aurora Christina von, f. af Klinteberg III: *84*, 503.
Strokirch, Johan Christoffer von III: 503.
Strong, William VIII: 568, 607, 697; IX: 422.
Strübing, Fadder I: 304, 307, 414.
Strübing, Lovisa Cecilia, f. Gjörloff I: 289, 414.
Strübing, M. F. I: 289, 290, 294, 377, 414, 415, 417, 418; III: 538; VIII: 331.
Strübing, Tave I: 304, 307, 414.
Sture, G. F. A. VIII: 158.
Sture, Sten d. y. IX: 39, 100.
Sture, Svante VI: 531.
Sturleson, Snorre III: 285; IX: 140, 484, 628.
Sturtzenbecher, Mårten VIII: 97.
Sturzen-Becker, O. P. VII: 605.
Ståhl (änkefru, donator) VIII: 160.
Ståhl, Johannes VIII: 244.
Ståhle, Nils Theodor IV: 448.
Suell, Frans III: *40*, 492, 493.
Suhm, P. F. VII: 534, 535, 620; IX: 627.
Sundelius, S. U. VII: 441, 613.
Sundevall, Matthias III: 401, 558.
Sundius, Mathias IV: 332.
Swan, G. N. IX: 655.
Svanberg, Jöns IV: 200; X: 114.
Svanborg, Johan V: 397, 688.
Swedberg, Jesper IV: 426.
Swedenborg, Emanuel II: 453; III: 152, 441, 562; V: 401; VIII: 98; IX: 332.
Svederus, Magnus II: 465, 545.
Svensson, Emanuel VI: 464, 465; VIII: 83.
Svensson, Johan (kyrkoherde i Björkö) VIII: 138, 219, 709.
Svensson, Johan (i Bungamåla, Sandsjö) VIII: 316.
Svensson, Johan (director musices i Växjö) V: 529, 530, 697.
Svensson, Lars VII: 120.
Swift, J. IX: 303.
Sydow, Ch. A. von III: 563.
Sylvan, Christopher IV: 239.
Sylwan, Otto I: 400; II: 512; III: 500; V: 648, 658, 659, 668, 673; VI: 587; VIII: 720.
Sylvander, Josua V: 583, 588, 700; VI: 435.
Säve, Carl IX: *329*, 642.
Söderberg, C. Th. VIII: 710.
Söderblom, Nathan V: 667.
Södergren, C. G. IX: 383, 651.
Södermark, P. II: 326, 327, 328, 329, 523.
Sönnerberg, Jacob I: 338, 420; III: 304, 329, 383, 520, 547, 551; X: 98.
Sörling, Gustaf Eric II: *20*, 480.
Sötoft, N. B. IV: 220.

Tacitus VI: 84, 85, 188; VII: 92, 158, 166, 268, 574, 581; VIII: 44, 279, 325, 713; IX: 304, 457.
Tafel, J. F. I. VIII: 98.
Talleyrand, C. M. VII: 218, 623; IX: 524, 527, 529.
Tannström, N. M. af II: 414, 536; III: 370, 403, 412, 493, 555; IV: 448, 451, 476; V: 487, 518, 519, 551, 554, 627, 628, 702; VI: 385, 387, 392, 417, 425, 460, 478, 510, 542, 543, 548, 601, 618; VIII: 591.
Tasso, Torquato II: 258; III: 236,

370, 381, 534, 556; V: 363, 413, 522, 689; IX: 209, 287, 303, 314, 315, 456, 472, 504, 640, 664.
Taube, Gustaf Erik Adam VI: 570; IX: 610.
Taube, Hedvig Gustafva Eleonora, f. Ridderstolpe VI: *40*, 568, 570; IX: *8*, 610.
Tawast, Johan Henric VII: 191, 590.
Tawast, Lovisa Albertina, f. Barck VII: 191, 590.
Tegman, Cecilia, g. Lundblad II: 447, 542.
Tegman, Pehr I: 257, 258, 288, 303, 304, 312, 319, 327, 343, 347, 356, 360, 365, 388, 415, 418, 421; II: 370; VII: 564, 565; X: 93.
Tegman, Sara Catharina, f. Gjörloff I: 289, 312, 414; VII: *21*, 564, 565.
Tegmansköld, Gustaf IV: 239.
Tegnér, Anna, f. Myhrman I: *37*, *39*, *57*, *60*, *62*, *110*, *157*, 161, 252, 268, 269, 271, 272, 274, 327, 335, 336, 337, 338, 339, 346, 355, 356, 357, 358, 360, 362, 365, 375, 383, 384, 390, 410, 413, 414, 420, 421, II: 359, 360, 366, 368, 369, 370, 372, 375, 376, 382, 384, 388, 389, 390, 392, 393, 396, 398, 407, 409, 442, 446, 448, 468, 469, 529, 535, 541; III: *49*, 317, 320, 321, 322, 325, 332, 336, 339, 342, 353, 362, 396, 400, 402, 405, 410, 413, 416, 434, 441, 449, 457, 464, 465, 473, 482, 483, 484, 496, 552, 564; IV: 194, 205, 226, 228, 240, 247, 260, 285, 291, 299, 301, 319, 336, 337, 342, 345, 348, 367, 370, 371, 386, 401, 407, 408, 428, 439, 447, 449, 458, 459, 460, 464, 470, 476, 478, 486, 488, 526; V: 375, 377, 387, 390, 391, 396, 402, 407, 409, 418, 420, 423, 427, 432, 440, 448, 453, 454, 465, 471, 476, 479, 480, 489, 514, 515, 526, 529, 530, 548, 553, 556, 562, 565, 567, 569, 572, 575, 579, 583, 584, 588, 604, 609, 626, 631, 641, 702; VI: 394, 395, 397, 398, 400, 401, 404, 406, 412, 432, 439, 444, 446, 450, 454, 462, *467*, *468*, *474*, *485*, *490*, 503, 509, 524, 527, 544, 565, 568, 569, 571, 573, 608, 610, 612, 613, 614, 615, 616, 619; VII: 228, 258, 259, 264, 289, 290, 291, 297, 299, 303, 310, 311, 312, 320, 338, 339, 342, 359, 374, 381, *382*, *383*, *384*, *387*, *392*, *395*, *397*, 407, 419, 423, 429, 436, 441, 442, 453, 470, 472, 474, *476*, 486, 487, 493, 506, 536, 537, 540, 541, 545, 547, 562, 563, 609, 617, 620, 621; VIII: 331, 409, 410, 449, 455, 477, 484, 487, 498, 525, 531, 533, 535, 539, 542, 558, 559, 570, 575, 610, 629, 630, 631, 653, 654, 662, 667, 671, 672, 676, 714; IX: 374, 379, 383, 384, 389, 390, 391, 394, 395, *399*, *403*, *404*, *405*, *408*, *411*, *413*, *415*, *417*, *418*, 425, 435, 467, 474, 476, 494, 505, 506, 529, 532, 540, 542, 543, 544, 545, 555, 584, 586, 587, 588, 589, 595, 602, 649, 658, 660, 662, 666, 667, 669, 670, 672; X: 105, 129, 132, 137, 142.
Tegnér, Anna Lisa, g. Brand, omg. Lidén I: 365, 415, 423; III: 483, 570; IV: 241, 318; VI: 451; VII: 261, 339, 442, 494, 523, 601, 606, 613; VIII: 411, 490; IX: 428; X: 138.
Tegnér, Brage VII: 311, 604.
Tegnér, Britta, g. Hertz I: 246, 278, 281, 413.
Tegnér, Carolina Christina, f. Areschoug IV: 540; IX: 391, 396, 652.
Tegnér, Christoffer I: 358, 423;

II: 360, 370, 372, 397, 398, 507, 533; III: 482; IV: 83, 186, 225, 241, 260, 413, 511; V: 406, 471, 607, 628, 689; VI: *12*, 43, 406, 439, 479, 544, 550, 558, 565, 566, 571, 614, 618, 625; VII: 207, 215, 216, 222, 227, 235, 242, 259, 269, 275, 283, 287, 291, 299, 303, 320, 324, 333, 337, 339, 341, 355, 383, 390, 392, 415, 420, 429, 440, 441, 451, 473, 494, 522, 598, 599, 601, 602, 610, 612, 619; VIII: 409, 419, 422, 477, 490, 532, 533, 535, 539, 554, 555, 559, 570, 596, 600, 628, 642, 644, 721, 726, 727; IX: 389, 391, 418, 421, 486, 493, 548, 655, 670; X: 138, 142, 145, 167, 179.

Tegnér, Disa, g. Kuhlberg, omg. Böttiger II: 477; III: 397, 398, 558; IV: 260; V: 381; VI: *29*, 462, 503, 535, 544, 568, 619, 620, 624, 625; VII: 228, 259, 296, 320, 337, 343, 345, 398, 399, 406, 421, 441, 473, 494, 504, 505, 506, 508, 511, 513, 515, 516, 519, 521, 522, 523, 526, 527, 533, 536, 537, *538*, *539*, *541*, *543*, 547, 567, 570, 598, 606, 610, 617, 620, 621; VIII: 388, 409, 449, 472, 477, *483*, *486*, 490, 525, 539, *558*, 561, 570, 611, *629*, 653, 654, 662, *663*, 667, 671, 672, 676, 677, 724, 729; IX: *374*, *378*, *382*, *388*, *390*, *393*, *395*, 402, 404, 405, 406, 407, 410, 413, 414, 415, 418, 425, 435, 451, 459, 464, 467, 474, 475, 484, 488, 491, 492, 494, 504, 506, 510, 515, 516, 525, 532, 540, 541, *542*, *544*, *546*, 547, 548, 549, 552, 554, 555, 556, 562, 567, 568, 571, 572, 574, 578, 579, 584, *586*, *588*, *592*, *596*, *600*, 650, 654, 662, 664, 667, 668, 669, 671, 672.

Tegnér, Elof (1774—1815) I: *245*, 246, 248, *250*, 256, 257, 258, 259, 262, 264, 265, *267*, 273, 274, 275, 279, 280, 288, 290, 297, 310, 327, 329, *365*, 376, 407, 409, 410, 411, 413, 414, 417, 423; II: *39*, 46, *186*, 366, 485, 486, 505, 508, 510, 511, 530, 541; III: 549; IV: 523; V: 675; VI: 620; VIII: 318, 320, 325;

Tegnér, Elof (1814—1856) VII: 339, 606; VIII: *675*, 686, 733; X: 193.

Tegnér, Elof (1844—1900) I: 407; II: 478, 496, 498, 513, 521; III: 496, 567; IV: 505, 515, 516; V: 648; VI: 603, 604, 616, 617, 626; VII: 562, 567, 569, 588, 597; VIII: 705; IX: 626, 672; X: 193.

Tegnér, Elof (f. 1881) VIII: 732; X: 193.

Tegnér, Emma Sofia, f. Kinberg VII: 522, 610, 619; VIII: 409, 533, 559, 570, 631, 642; IX: 655.

Tegnér, Esaias I: *27*, 373, 409; V: 383; VIII: 318; IX: 125, 126.

Tegnér, Esaias Henrik Wilhelm X: 178.

Tegnér, Esaias Magnus IV: 240, 244, 260, 277, 284, 295, 309, 330, 333, 384, 464, 471, 481, 490, 498, 508, 509, 526, 529, 531, 539, 540; V: 368, 451, 477, 515, 685, 696; VI: 406, 509, 510, 603; VII: 261, 264, 339, 369, 507, 510, 601, 606, 608; VIII: 657, 719, 731; IX: 374, 378, 379, 383, 391, 493, 541, 546, 548, 550, 553, 554, 650, 652; X: *128*, 138, 187.

Tegnér, Eva Maria (Emma) II: 441, 533, 541; III: 330, 332, 551; X: 186.

Tegnér, Götilda, g. Rappe II: 185, 441, 442, 510, 535, 541; IV: 260; V: 616; VI: *30*, 503, 535, 544, 568, 620, 621, 624; VII: 227, 255, 258, 259, 312, 318, 320, 324, 337, 342, 420, 421, 422, 441, 473, 494, 522, 538, 540,

541, 621; VIII: 409, 460, 462, 465, 471, 477, 481, 484, 486, 487, 488, 490, 495, 525, 536, 539, 544, 559, 570, 621, 631, 641, 645, 649, 653, 662, 667, 671, 676, 714; IX: *235*, 379, 389, 395, 409, 413, 421, 482, 506, 508, 540, 541, 542, 543, 544, 546, 548, 592, 596, 600, 628, 650, 672.
Tegnér, Hedvig, f. Munck af Rosenschöld III: 490, 491, 493, 494, 496, 497, 500, 501, 511, 513, 514; IX: 613, 625, 630, 634.
Tegnér, Hilda, g. Wahlund VIII: 677, 733.
Tegnér, Jakob II: 382, 384, 387, 388, 530, 532.
Tegnér, Jeana Karolina, f. Bagge, omg. Åberg II: *46*, 366, 486, 510, 530; III: 549; VI: 494, 620; VIII: 677.
Tegnér, Johannes I: 246, 409.
Tegnér, Lars Gustaf (1771—1802) I: *30*, 41, 245, 246, 248, 254, 255, 263, 265, 267, 268, 276, 278, 279, 373, 375, 409, 410, 412, 413; II: 510, 570; IV: 508, 529; VII: 420, 615; VIII: 318, 320, 330.
Tegnér, Lars Gustaf (1814—1874) III: 494; IV: 260, 295; V: 407, 526, 529, 604, 696; VI: *61*, 401, 406, 450, 490, 535, 544, 549, 558, 573, 624; VII: 227, 242, 249, 259, 275, 277, 278, 283, 291, 297, 301, 303, 311, 320, 324, 337, 341, 422, 429, 440, 441, 451, 473, 487, 494, 522, 563; VIII: 409, 411, 477, 490, 559, 570, 631, 655, 671, 677, 729; IX: 374, 388, 391, 402, 412, 414, 415, 417, 519, 539, 651, 652, 654, 655; X: 138.
Tegnér, Laura Gustava, g. Lignell VII: 615.
Tegnér, Lisa Sofia, f. Brand, omg. Ullsten I: 281, 413; II: 510.
Tegnér, Sara Maria, f. Seidelius I: 246, 249, 279, 281, 320; II: *444*; III: 388, 397, 399, *482*; IV: *83*, 238, 239, 240, 246, 258, 277, 306, 309, 314, 318, 322, 504, 511, 525; V: 553, 579, 699; VI: 451, 535, *612*; VII: 258, 260, 338, 442, 493, 496, 498, 500, 503, 511, 516, 527, 601, 606, 613, 617; VIII: 318, 330, 618, IX: 487, X: *136*, 141.
Tellander (från Stockholm) V: 582.
Tengström, J. J. V: 491, 694.
Tengvall, Lars II: 371, 530.
Tengvall, S. N. X: 117, 187.
Terentius VII: 93, 581.
Tersmeden, E. A. VII: 293, 489, 604; VIII: *475*, 713; IX: 651.
Tersmeden, Hedvig Amalia, f. Rappe VII: *371*, *374*, *488*, 566, 604, 608, 609, 616; VIII: *428*, *677*, 706, 709, 713; IX: *384*, *583*, *595*, 651.
Tertullianus VI: 520.
Thalin, Olof VI: 401; VIII: 591.
Thelin, Magnus I: 338, 420; II: *50*, 392, 486, 533.
Themptander, Sven VI: 486, 620.
Theocritus VII: 581.
Theolander, David VIII: 83; X: 155, 190.
Theolander, Lars Daniel VI: 401, 603; VII: 246, 247, 599.
Theophrastus III: 277, 278.
Theorell, J. P. V: 396, 688.
Theorin, C. G. L. VIII: 661, 731.
Theorin, Peter Erland VIII: 85.
Theremin, Franz VIII: 91, 104.
Thersner, Ulrik II: 452, 542.
Thiersch, Friedrich Wilhelm III: 280; VI: 587; VII: 89, 91, 237, 255, 576, 600.
Thilo, J. K. VII: 433.
Tholander, Per Wilhelm III: 353.
Tholuck, August VII: 365, 433, 435, 459, 608, 612; VIII: 91, 96.
Thomæus, Jöran Jakob II: 149, 504; VI: 440, 607; VIII: 99, 100, 104, 587, 725.
Thomander, J. H. VI: 446, 552, 607, 626; VII: 270, 600; VIII:

89, 96, 97, 103, 451, 456, 587, 591, 596, 608, 622, 626, 629, 635, 644, 665, 725, 727, 730, 733; IX: *98*, 269, 389, 390, 391, 494, 509, 580, 602, 622, 638, 649.
Thomé, Eva V: 650, 655, 656, 657, 658, 659, 662.
Thomée, G. H. I: 287, 321, 322, 327, 329, 330, 341, 415, 419; II: 390, 391, 404, 532; III: 522; IV: 272; X: 94, 104, 125, 185, 187.
Thorild, T. I: 411; III: 439, 440, 441, 462; IV: 267, 527, 528; VI: 55; VIII: 404, 407, 412, 413, 683, 707.
Thorkelin, G. J. III: 554.
Thorlacius, S. III: 304, 547.
Thortsen, C. A. VII: 447, 613; IX: 308, 642.
Thorvaldsen, Bertel IX: 621.
Thott, Christian II: 386.
Thucydides IV: 198; VI: 115; VII: 158, 166; IX: 304, 457.
Thym, J. F. W. VIII: 99.
Thyselius, Per IV: 347; VII: 254, 370, 495, 600, 608; VIII: 511, 601, 724, 726; X: 144, 188.
Thaarup, Th. I: 349, 422.
Tidander, L. G. VII: 568.
Tieck, J. L. VII: 387, 391, 403, 433, 610.
Tigerstedt, Adolf Fredrik III: 514.
Tilgenkamp, Fr. Wilh. VIII: 92.
Tiliander, C. A. I: *214*, 265, 290, 373, 400, 412.
Tiliander, Peter I: 287, 415.
Tilly, J. T. von VII: 125.
Timoleon IV: 166.
Tingstadius, J. A. I: 296; III: 391, 392, 462; IV: 345, 347, 442, 486, 540; V: 673; VIII: 93, 94.
Toll, J. C. I: 342; II: 363, 390, 530.
Tollesson, Pehr VIII: 92, 93, 100.
Tollin, Israel VIII: 732.
Torbjörnsson, Johan VII: 413, 612.
Tornérhielm, Ad. Fr. III: 304, 547.
Torstensson, Lennart II: 463.
Trafvenfelt (fröken, från Stockholm) V: 614.
Tranér, Johan I: 191, 393; II: 395, 533; III: 303; IV: 300, 317, 356; VII: 445, 613; VIII: 324, 720; IX: 308.
Trendelenburg, J. G. III: 250; V: 337, 338, 680.
Treschow, Niels X: 106.
Tretow, Ellen Maria, f. Westdahl X: 178.
Trinius (tysk bokhandlare) V: 410; VI: 484; VII: 450, 614.
Troil, G. G. E. von VI: 35, 569, 570.
Trolle IV: 382.
Trolle, Hedvig Magdalena VI: 21.
Trolle, Nils IV: 448; VI: *20*, 447, 449, 567, 608, 612.
Tullberg, Gustafva Sophia, f. Björklund VIII: 422, 566, 601, 708, 724, 726; IX: 526, 666.
Tullberg, H. C. IV: 296; VII: 275, 331, 342, 344, 345, 353, 354, 372, 378, 380, 602, 606, 609; VIII: 93.
Tullberg, J. W. IV: 297, 299, 529; VI: 412, 460, 476, 480, 534, 604, 615, 618, 619, 624; VII: 375, 376, 498, 609, 618, 726; VIII: 601, 724; IX: 666; X: 164, 191.
Tusander IX: 405.
Tybeck, Johan VIII: 98.
Törneblad, Eva Catharina, f. von Boisman VII: 541, 621.
Törner, Gustaf V: 686.
Törngren, Eva Lovisa, f. Svartlock VI: 535, 624.

Uddén, O. U. VIII: 105.
Uggla, Carl Wilhelm VI: 34, 569.
Uggla, G. G. II: 419, 420, 444, 537; IV: 330; X: 132, 188.
Ugglas, P. G. af V: 614; VI: 498, 499, 516, 529, 536, 548; X: 128, 161.
Ugglas, Therese af, f. von Stedingk IV: 304, 314, 315, 317, 382,

486, 530; V: 216, 614, 618, 619, 622, 640, 674, 701; VI: 477, *479*, *514*, 519, 536, 573, 617, 618, 625; VII: 282, 353, 479, 616; IX: 649, 651; X: *28*, *29*, *126*, *159*, 179, 190.
Uhland, J. L. VII: 403.
Ulfsax, Gustaf Adolf VII: 565, 568.
Ullman, Magnus IV: 508.
Ullmann, Carl Heinrich VII: 433; VIII: 437, 710.
Ullsten, Magnus III: 483, 570.

Wachtmeister, Agata, f. Wrede af Elimä V: 498, 671, 694; VI: 438; VII: 281, 603.
Wachtmeister, C. A. Trolle- I: 287, 359, 414, 423; II: 360, 362, 371, 376, 529, 531.
Wachtmeister, Hans V: *196*, 496, 497, 513, 671, 694, 695; VI: 438, 606.
Wachtmeister, Hans Gabriel Trolle- IV: 238, 285, 424, 429, 438; V: 553, 558, 560, 579, 584, 585, 586; VI: 488, 607; VII: 234, 599, 603; VIII: 484, 714; IX: 485, 486, 489, 490; X: 167.
Wachtmeister, Hans Gustaf VII: 613.
Wachtmeister, Hugo III: 499.
Wachtmeister, Ulrika Eleonora, g. Barnekow VI: 446, 607.
Wadell, L. A. VII: 468, 482, 615, 616; X: 166.
Wadström, Birger VIII: 493, 715; IX: 649.
Wærn, Jonas VII: 495.
Wahl, Chr. A. VIII: 93.
Wahlenberg, G. III: 383.
Wahlgren, E. J. I: 310, 417.
Wahlström, Jonas VII: 441, 613.
Wahlström, Per II: 415, 537; IV: 473.
Wahlund, Klas VIII: 677, 733.
Wahrstedt, Magnus VIII: 506, 716; X: 152, 190.
Walberg, Sven VI: 621.
Waldenström, J. G. VII: 441, 613.
Valentiner, C. A. VIII: 697.
Valerius, J. D. I: 191, 307, 308, 309, 311, 313, 314, 344, 392, 393, 417; II: 410; III: 343, 369, 384; IV: 412, 496, 539; V: 376, 389, 586, 591, 592, 594, 600, 607, 612, 686, 687, 699, 700; VI: 486, 496, 505, 507, 523, 572, 621, 623; VII: 230, 244; IX: 563.
Wallberg, Adèle Carolina, f. Ehrengranat IX: 435, 656.
Wallberg, L. O. VIII: 505, 559, 631, *632*, 661, 716, 729; IX: 374, 383, 394, 401, 403, 404, 405, 406, 408, 413, *435*, 516, 649, 654, 656, 665; X: 152, 189.
Wallén, Erik II: 481; V: 649, 652, 667.
Wallenberg, se Barfoth, Anna Laurentia.
Wallenberg, Marcus I: 387; III: 314, 401, 403, 510, 549, 558; IV: 450, 538; V: 394, 462, 465, 473, 625, 688, 693, 702; VI: 486, 601, 619; VII: *155*, 588; VIII: 329, 450; IX: 308, 455, 659.
Wallenstein, A. W. E. von VII: 125, 126.
Wallin, A. G. IX: 651.
Wallin, Anna Maria, f. Dimander III: 476.
Wallin, Greta III: 476; VI: *63*, 496, 520, 574, 620, 622.
Wallin, Johan Olof I: 191, 393, 417; II: 189, 415, 416, 488, 532, 537, 538; III: 109, 306, 313, 341, 347, 352, 358, 360, 365, 370, 372, 374, 390, 391, 392, 396, 413, 436, 437, 472, *473*, 510, 511, 518, 537, 548, 549, 551, 553, 554, 555, 560, 563, 567; IV: 181, 184, 185, 195, 197, 208, 234, 236, 245, 247, 251, 253, 278, 280, 310, 364, 407, 443, 455, 456, 460, 464, 471, 481, 482, 484, 485, 489, 498, 504, 513, 521, 522, 523, 526, 539, 540; V: 425, 448, 454, 469, 477, 504, 515, 544,

553, 601, 621, 634, 691; VI: 257, 416, 425, 463, 485, 486, 488, 524, 574, 592, 611, 619, 622; VII: 226, 229, 230, 261, 315, 320, 324, 404, 412, 447, 451, 452, 454, 455, 462, 479, 480, 546, 554, 601, 613, 614: VIII: 4, *48*, 102, 104, *359*, 388, 389, 390, 394, 401, 406, 424, 431, 435, 436, 439, 443, 446, 449, 450, 454, 457, 458, 459, 466, 470, 471, 494, 496, 504, 512, 520, 529, 530, 533, 535, 537, 538, 539, 549, 571, 572, 576, 578, 589, 601, 638, 639, 645, 657, 662, 663, 665, 672, 674, 690, 705, 710, 711, 712, 713, 715, 717, 718, *719*, 724, 725, 729, 730, 731, 732; IX: *99*, 126, 622; X: 104, 106, 164, 191.
Wallin, Josef III: 450, 453, 564; VIII: 665, 732.
Wallman, J. H. V: 625, 702; VI: 385, 410, 411, 412, 601, 604; VII: 358, 607.
Wallmark, P. A. I: 192, 347, 393, 422; II: *377*, *380*, 395, 411, 415, 416, 418, 427, 508, 531, 532, 535, 536, 537, 538, 539; III: 310, 330, 333, 340, 347, 352, 355, 384, 388, 396, *422*, 437, 455, 475, 484, 506, 518, 539, 548, 549, 554, 555, 556, 559, 561; IV: 473, 536, 539; V: 502; VI: 541; VII: 230, 497, 508, 618; VIII: 466, 469, 608, 689, 695, 729; X: 106.
Wallqvist, Olof IV: 379, 401, 444, 453, 493; V: 321, 403, 404, 469, 511, 602; VII: 174, 427; VIII: 130, 200, 520, 720; IX: 128, 129, 146, 262, 348, 349.
Warburg, Karl VI: 604.
Varnhagen von Ense, K. A. VII: 533, 620.
Varnhagen von Ense, Rahel, f. Levin VII: 533, 620; VIII: 708.
Vedel, V. V: 655; VII: 623.
Vega Carpio, Lope Felix de IX: 288.
Vegesack, J. F. E. von VII: 321, 605.
Wegscheider, J. A. L. VII: 433.
Weibull, Hans IV: 320, 321; X: 187.
Weibull, Lars I: 363, 364, 365, 423; II: 361, 362; III: 400, 434, 558, 562; X: 110, 186.
Weibull, Lauritz VI: 571; VIII: 708.
Weibull, Martin II: 533; IV: 534.
Weidman, Ture I: 303; III: 394; X: 142.
Weigel, Chr. E. von VI: 392, 550, 602, 626; VII: *523*, *542*, 565, 566, 567, 619.
Vejde, P. G. IX: 658.
Welander, Pehr VIII: 506, 507, 717.
Weltzin, C. F. II: 419, 537; IV: 494, 540.
Wener, Magnus I: 338, 420.
Wennberg, A. A. X: 153, 190.
Wennberg, Erik Samuel VII: 255, 256, 600.
Wennberg, J. O. VI: 521, 623.
Wennerberg, Gunnar (kyrkoherde i Lidköping) X: 142.
Wennerberg, Svante VII: 376, 609.
Wennersten (familjen) I: 281.
Wennersten, Jonas I: 274, 291, 413.
Wennerstjerna (familjen) I: 275.
Wennerstierna, Eva Lovisa, f. Bratt I: 272, 413.
Wennerstierna, Katarina Elisabet Lovisa I: 272, 413.
Wensjoe, Thure VII: 608; VIII: 97, 729.
Wenster, Christian IV: 272, 528.
Wenström, C. E. VIII: 716.
Werner, K. F. III: 540.
Werner, L. G. I: 267, 275, 413.
Werner, Matthias I: 245, 409.
Westberg, Isak Gabriel X: 150, 189.
Westdahl, C. M. VII: *335*, 606; VIII: 133, 137; X: 146, 178, 189.

Westdahl, Pauline, f. Cronhielm X: *9*, 178.
Wester, Arvid IV: 537.
Wester, Eva Lovisa, f. Holmstedt IV: 443, 537.
Wester, Gustafva I: *107*, 291, 384, 415.
Wester, Lars Magnus I: 384, 413.
Westerstrand, Per VII: 267, 468, 602, 615; IX: 520, 665; X: 164.
Westin, Fredrik II: 421, 538.
Westman, Fabian VIII: 316.
Westman, Henric VIII: 316.
Westmark, Mathias VII: 372, 608.
Westrell, D. V. VII: 524, 542, 619.
Westring, P. Chr. VIII: 487, 513, 715.
Wetter, Athanasius X: 148, 189.
Wetter, W. G. VII: 562.
Wetterling, Gustaf VIII: 85.
Wetterling, Johan IV: 447, 449, 537; V: 702; VI: 80, *95*, 385, 388, 389, 400, 585, 601, 602; VII: 550, 553; VIII: 391, 392, 405, 417, 705, 707; X: 134, 135, 188.
Wetterstedt, Charlotta Aurora af, f. De Geer af Finspång IV: 367, 400.
Wetterstedt, G. af II: 452, 455, 458, 544; III: 397, 398, 399, 428, 452, 467, 564; IV: 186, 232, 377, 380, 381, 390, 400, 406, 424, 540; V: 600, 608, 613; VI: 498, 548, 549, 550, 626; VII: 226, 228, 229, 230, 313, 501, 598; VIII: 406.
Wetterstedt, N. J. af VI: 498.
Wetzel, J. C. F. V: 337.
Wiberg, Carl Petter VI: 615.
Wiberg, Sven Gustaf VIII: 591, 725; IX: 404, 405, 413, 654; X: 163, 190, 191.
Wibohm, S. F. X: 133, 188.
Wiborg, A. II: 468, 545; III: 313, 319, 332, 338, 350, 352, 366, 379, 393, 404, 405, 412, 421, 451, 474, 501, 510, 518, 537, 538, 539, 540, 549, 559, 560, 563, 564; IV: 204; X: 106.
Wiborn, se Wiberg, Carl Petter.
Wickelgren, J. L. I: 338, 420; VII: 232, 246, 247, 434, 546, 621; IX: 264, 416, 470, 661, 662, 671; X: 152, 155, 190.
Wickelgren, J. P. VI: 441, 607; X: 139, 188.
Wickelgren, Josef VII: 275, 602.
Wickelgren, P. J. VII: 199, 590.
Wickelius, Anders I: 288, 325, 326, 338, 342, 345, 349, 415, 419, 421; IV: 295.
Wickelius, E. M. I: 288, 415.
Widegren, Per David VIII: 101.
Wieland, C. M. I: 130; III: 282, 384; V: 431; VI: 52; VIII: 63, 719; IX: 288, 303, 316, 317, 318, 455, 459, 473, 523, 539, 542.
Wieselgren, Magnus VI: 606.
Wieselgren, P. II: 480, 513; IV: 296, 484, 487; V: 389, 583, 587, 685, 687, 693, 699; VI: 429, *434*, 605, 606, 618, 626; VII: 211, 435, 597, 612; VIII: 98, 106, 112, 579, 710; IX: 470, 661.
Wieslander, J. VI: 401, 602; VII: 119, 587.
Wieslander, Noach VIII: 138.
Wieslander, P. N. VI: 401, 603.
Wijk, Carl IX: 530.
Wijk, Erik VIII: 562, 723; IX: 530.
Wijk, Gerda IX: *249*, 555, 572, 637, 669.
Wijk, Hilda, f. Prütz VII: 479, 529, *547*, *548*, 552, *553*, *555*, 566, 567, 616, 620, 622; VIII: *29*, *32*, 395, 437, 451, *482*, *485*, *488*, *491*, 493, 496, *498*, 504, *513*, *517*, 521, *526*, 529, 545, *556*, *560*, 564, 578, *580*, 587, 588, 628, 641, 685, 686, 687, 688, 706, 715, 716, 721, 722, 730; IX: *384*, *385*, *387*, 397, 399, 407, 421, 477, 526, *529*, 530, *536*, *543*, *548*, *555*, *571*, *572*, 599, 602, 604, 633, 637, 650, 651, 666.

Wijk, Olof d. ä. VII: 476, 479, 548, 616; VIII: 488, 493, 514, 518, 528, 558, 562, 580, 582; IX: 378, 421, 423, 530, 536, 543, 549, 555, 650.
Wijk, Olof d. y. VIII: 562, 723; IX: 530.
Wijkman, S. Casparsson III: 374, 403, 555; V: 454, 544, 692; VII: 418; VIII: 577, 724.
Wijkmark, H. X: 183.
Wilde (tysk orientalist) X: 165.
Wimmerstedt, L. G. VIII: 95.
Winberg, J. U. IV: 216, 524; VI: 607.
Winbom, J. A. VIII: 89; X: 146, 189.
Winer, J. G. B. VII: 361, 433, 608; VIII: 93, 99, 201.
Wingård, C. F. af III: *476*, 552; IV: *491*, 494; V: 544, 628; VI: 255, *406*, 416, 425, 448, 490, 511, *512*, 535, *553*, 574, 586, 592, 593, 595, 603, 626; VII: *205*, 210, 222, 223, *249*, *264*, *294*, 317, 323, *324*, *361*, *412*, 417, 438, 490, 497, 507, *527*, 547, 566, 571, 576, 587, 588, 589, 597, 598, 600, 602, 604, 605, 607, 608, 612; VIII: 129, *393*, 414, 431, *432*, 439, 443, 446, 449, *450*, 454, 457, 458, 470, 474, 484, 486, *492*, 501, *510*, *518*, 531, 535, 536, *549*, 555, 557, 558, 561, *575*, *584*, 589, 590, 601, 604, 610, 619, *622*, *635*, 645, *655*, 658, 659, 661, 662, 664, 665, 667, 675, 683, 684, 685, 689, 693, 696, 705, 706, 709, 710, 711, 712, *714*, 715, 717, 718, 720, 725, 728, 729, 731; IX: *26*, 370, 379, 383, 394, *470*, 495, *552*, 563, 571, *580*, *597*, *598*, 600, *603*, 612, 615, 621, 649, 672, 673; X: 105, 146, 163, 167, 168, 186, 191.
Wingård, Fredrica af, f. Björnberg VI: 558, 626; VIII: 482.
Wingård, Johan III: 333, 552.
Virgander, Jon VI: 594; VIII: 661, 731.
Virgilius I: 92, 315; II: 197, 264, 408; III: 136, 208, 216, 538; IV: 48, 210; VI: 187, 192, 297, 579, 592; VII: 92, 269, 581; VIII: 44, 77, 80, 712, 727, 730; IX: 86, 125, 287, 288, 303, 456, 640.
Virgin, Amelie, f. Tornérhjelm VIII: 492, *521*, 529, *539*, *545*, 575, *582*, *646*, *664*, *674*, 690, 715, 718, 732; IX: *369*, 649.
Virgin, C. L. VIII: 647, 715.
Virgin, Jacquette VIII: 664, 732.
Wirsén, G. F. IV: 208, *386*, 483, 484, 523, 540; V: 592, 595, 600, 601, 607, 608, 612, 613, 621, 627, 701; VI: *388*.
Witt (brunnsgäst i Karlsbad 1833) VII: 392.
Wolff, Christian von V: 373.
Wolff, F. A. II: 243, 520; VII: 89; IX: 484.
Wolmers X: 155.
Voltaire, F. M. A. de I: 11, 17, 60, 72, 254, 372, 376, 417; II: 187, 255, 365; III: 150; IV: 438; V: 464; VI: 52; VIII: 209, 322; IX: 288, 321, 449, 472, 523, 640.
Vongers, Bengt VIII: 99.
Voss, J. H. II: 184, 431, 520; III: 307, 308; V: 412; VII: 445; VIII: 446; IX: 307.
Wrangel (af Sauss), F. A. VII: 243, 252, 599, 600.
Wrangel (af Adinal), H. G. VI: 468, 486, 565, 616.
Wrangel, Hedvig, f. Lewenhaupt VI: *13*, 419, 438, 565, 604, 606, 616; VIII: 698; IX: 471, 661.
Wrede, C. H. VI: 604; VII: 605.
Wrede, Fredrika Sofia VII: 541, 621.
Wrede, Fredrique, f. Carleson V: 498, 695; VI: 418, 604; VII: 316, 320, 326, 605; VIII: 497.
Wrede, Ottiliana Agatha VII: 541, 621.

Vulpius, Chr. A. V: 630.
Vult von Steijern, Emma, f. Tisell IX: 629.
Vult von Steijern, Francisca Wilhelmina (Mina), f. Franzén VI: 485, 619.
Wurmser, D. I: 4.
Wåhlin, Anna Christina, f. Morsing I: *104*, 384, 418.
Wåhlin, C. L. I: 400.
Wåhlin, Christian II: 138, 397, 436, 437, 500, 540; III: 319, 383, 481, 496, 517, 550; IV: 235, 243; VI: 567; VII: 600; VIII: 101; X: 98.
Wåhlin, J. P. VI: 478, 618; VII: 215.
Wåhlin, Lars Peter I: 338, 420; VII: 270; VIII: 103.
Wåhlin, Otto Christian I: 384; II: 360, 529.
Wåhlstedt, Anna Lisa, f. Seidelius II: 446, 542; VIII: 487, 526;
Wåhlstedt, Jonas IV: 494, 540; VIII: 484, 486, *525*, 558, 714, 718; IX: 527, 666.
Wångers, se Vongers, Bengt.
Wöldicke, M. I: 350, 422.

Xenofanes III: 287.
Xenofon III: 299, 540; IV: 116; VI: 187; VII: 93, 581; VIII: 322; IX: 457.

Zander, Magnus VIII: 691.
Zanders, S. M. VIII: 698.
Zeipel, Carl von IV: 208; V: 447.
Zenius, Olof IV: 448.
Zeno VIII: 216.
Zetterstedt, J. W. IV: 185, 248, 250, 252, 335, 521, 526; VII: 615; X: 106, *162*, 186, 190.
Ziemssen, Christoph VII: 450.
Zinius, se Zenius, Olof.
Zollikofer, Georg Joachim VIII: 103.

Åberg, U. J. I: 258, 260, 266, 319, 338, 384, 401, 411, 418, 420; III: 314, 391, 549, 557; IV: 205, 523; VI: 451; VIII: 326, 667, 669, 677, 732, 733; IX: 502, 664; X: 105, 186.
Ågren, J. A. I: 251, 410.
Ågren, S. P. V: 628; VI: 392, 409, 602, 603, 623; VIII: 604, 727.
Ågren, Sven X: 191.
Åkerhjelm, Charlotta, f. af Ugglas III: 566; IV: 209, 304, 314, 315, 317, 429, 446, 457, 470, 476, 486, 530, 537; V: 375, 440, 542, 564, 567, 625, 626, 640, 698, 699; VI: *22*, 414, 461, 518, 567, 604, 615, 622; VII: 511; VIII: 730; X: 128.
Åkerhjelm, Elise, f. Anker VIII: 645, 730; IX: *373*, *393*, 399, 407, *475*, 478, 491, 518, 532, *575*, *585*, *599*, *602*, 611, 622, 649, 651, 652, 653, 665.
Åkerhjelm, G. Fr. II: 498; III: 409, 559; IV: 206, 428, 446, 457, 513, 528, 530; V: 375, 522, *538*, 558, *562*, 566, 572, 573, 574, 575, 576, 588, 591, 604, 625, 626, 630, 641, 686, 697, 698, 699; VI: 415, 444, 461, 467, 468, 486, 488, 516, 524, 541, 542, 548, 550, 567, 572, 622, 625; VII: 226, 231, 244, 313, 497, 500, 598; VIII: 406, 497, 531, 535, 536, 538, 543, 631, 716, 719, 720, 730; IX: 373, 374, 393, 447, 461, 462, 464, 465, 466, 469, 473, 475, 476, 477, 576, 603, 651; X: 161, *166*.
Åkerhjelm, Samuel IX: 47.
Åkerlund, A. X: 189.
Åkermark, I. E. VII: 275, 602.
Åman, C. A. I: 395.
Åstrand, N. VII: 478, 615; VIII: 93.
Åstrand, S. VII: 102, 623.
Åström, Johan VIII: 102, 103.

Öberg, Hans VIII: 98.
Ödmann, E. S. VIII: 494, 715; IX: 639.
Ödmann, Sam. III: 305, 548;

VII: 604; VIII: 92, 93, 94, 95, 96, 102, 291, 370, 695; IX: 157, 244, 637.
Oehlenschläger, A. G. I: 349, 422; II: 58, 416, 425, 427, 488, 496, 498, 499, 535, 537, 538, 539; III: 326, 358, 417, 457, 471, 506, 547; IV: 176, 207, 293, 343, 446; V: 194, 195, 477, 496, 521, 522, 540, 653, 658, 661, 667, 671, 673, 695, 696; VI: 44, 431, 480, 481, 483, *492*, *496*, 537, 539, 542, 570, 571, 620, 625; VII: 335, 409; VIII: 337, 341, 474, 504, 544, 551, 631, 716; IX: 77, 287, 303, 311, 313, *396*, *420*, 473, 497, 533, 584, 614, 617, 621, 633, 640, 653, 655; X: 141, 155.
Oehlenschläger, Charlotte VI: 493, 497, 620.
Oehlenschläger, Kristiane, f. Heger VI: 480, 493, 497.
Öhrnberg, Gustafva Sofia, f. Nyman VIII: 439, 506, 563, 653.
Öhrnberg, J. I. IV: 367, 534; VI: 214; VII: 434, 507, 515, *519*, 569, 608, 619; VIII: *438*, *505*, 559, 560, *563*, *653*, 660, 710, 724, 730, 731, 732; IX: 270, 271, 639; X: 164, 171, 191.
Örtenblad, Olof I: 335, 420.
Östberg, Jacob VI: 274.
Östberg, Per VIII: 591, 725.
Östergren, C. L. V: 687.
Österling, Anders VIII: 713.

REGISTER

ÖFVER DIKTERNAS BEGYNNELSERADER

I DELARNA 1—10

REGISTER

öfver dikternas begynnelserader.

Ack! han är borta. Men kärleken följer..... II: 20
Af dessa blommor hon den ena fann..... VII: 30
Af trenne Bröder en är öfrig blott ..... II: 186
Aldrig sedda, lilla Gerda! ..... IX: 249
All mensklig bildning är en Tradition..... X: 13
Alla locka, alla reta,..... III: 122
Alla rim för denna gången..... VII: 18
Alltså — ej älska vill du. Lugn och kall..... VIII: 32
Amor, på ditt bröllop bjuden,..... VII: 5
Anna Schartau, såsom det förljudes,..... III: 44
Antingen viste dig Zeus sin gestalt nedstigen från himlen..... IV: 61
Arma fremling, som förlorat vägen..... I: 223
Att här du sitter, att jag helsar dig..... IX: 11
Att Rim är orimligt, det finner nog jag..... II: 164
Band med blommor uppå är kärlekens gamla symboler,.. III: 76
Banér sig målat sjelf, men penseln var hans svärd..... IV: 72
Besjungom glädjen utaf dagen..... I: 38
Biskop i Vexiö alltså, i den stad der min fader studerat,..... IX: 125
Björn, jag är ledsen vid sjö och våg,..... V: 116
Björn och Frithiof suto båda..... V: 37
Bland ljus och mörker aftonmolnen flykta,..... IX: 182
Blott mitt namn — det är förlitet..... X: 9
Bor du der som stjernor skina, ... III: 50
Bortom hafvet på den södra jorden..... III: 52
Broder, du är fallen! I sin knoppning..... I: 214
Bryt blomman, o yngling: i morgon skall den..... II: 12
Bröder i yrke och håg! Välkomna till altarets rundel,..... VIII: 22

Bröllop skall firas med stånt och kronbrud vigas i Skatlöf.... IX: 139
Bågen uti molnen har en randning..... VI: 12
Carl Johans, och Landets och Frihetens Far..... II: 214
Dagen gläder sig, men sedan..... VI: 33
Dagen är en fjärl, som svingar..... III: 127
Den fromma skaran tränger..... II: 126
Den gamla Kungen med sin dubbelkrona ..... IX: 27
Den gamla tiden är mig kär..... IV: 7
Den glada fest, den lagerfest är slutad..... III: 91
Den glada Maj med rosor jorden målar,..... II: 168
Den helga solen stiger ..... IX: 92
Den man, du efterträder ibland oss,..... IX: 21
Den nya graf vigs in i dag..... X: 25
Den port som ej kan öppnas inifrån..... III: 100
Den siste af sin slägt är här begrafven,..... VII: 59
Den store Anden går sin gång derute,..... VI: 38
Den store Häfdatecknarns bästa Saga..... VI: 27
Den Svenska kyrkan, Wasas kyrka hvilar..... VIII: 48
Der bygges en bro öfver sjön utan stränder..... II: 6
Der satt på en af Pindens throner..... IV: 5
Der stod en yppig ros vid Mälarns strand,..... X: 15
Der växte uti Hildings gård..... V: 5
Det dagas ren,..... VIII: 30
Det dagas ren, och Frithiof kommer icke!..... V: 48
Det gamla Götha lejon hvilar,..... III: 64
Det gamla minnets fest i dag är firad..... IV: 46
Det gamla året sjönk till sina Fäder,..... II: 201
Det ges ännu en tröst som mildrar våra öden..... I: 71
Det gifves två slags skönhet, sköna Hilda,..... VIII: 29
Det går en tanke Häfderna igenom,..... IX: 112
Det rör sig, det hvimlar vid skogens bryn,..... III: 128
Det sjunker oss undan, det slutande år,..... I: 57
Det svallar — Evighetens haf;..... I: 52
Det sägs att Du vill ge dig ut..... III: 121
Det är mycket skönt på Hölje..... VIII: 28
Det är så kraftigt, men så kallt i Norden!..... II: 93
Dig, främling, spörjer Hertha..... V: 195
Dig jag sjunger en sång..... II: 134
Dig Konstens Genius valt bland sina svurna..... VI: 62
Din namne stod i Palestinas dalar,..... IX: 176

Ditt hår vill dig i pannan stjelpa:..... III: 75
Dodonas ekar talade fordomdags..... II: 106
Dottren ifrån Modren skiljes,..... VI: 57
Drakar vake öfver skatten..... I: 184
Du föddes Tidens barn. Till lif och känsla väcks..... I: 220
Du föll för allt hvad menskan heligt äger,..... VII: 6
Du gaf åt Nordens hjelteminnen,..... IV: 50
Du gode Herde, som är återgången..... IV: 81
Du Gud! till hvilken Fädrens slägte bad..... IV: 76
Du ock gått hän, du endaste som knöt..... IX: 162
Du sofver, Heimdal, son af de nio mör,..... II: 117
Du som min barndom gaf din omsorg och din stämpel..... I: 114
Du steg med glädjen på vår strand..... I: 145
Du står vid kullerstoln. Din fria republik..... II: 46
Du står vid kullerstoln; Din fria Republik..... II: 147
Du tror dig lycklig och du är det, Emma,..... X: 31
Du älskade, när jag är död en gång..... VII: 32
Du är allena. Blomman som blef satt..... VIII: 43
Du Ödets slaf, som dömts at lida,..... I: 17
Dygd och vishet äro blyga,..... I: 230
Dårars och Tyranners här,..... I: 3
Ej allvarsam tanke i hjertat slår rötter..... I: 222
Ej för värdet, min Helena,..... III: 74
Emellan minnets suck och hoppets joller..... VII: 43
En af Gratierna hete..... IV: 35
En bok är lifvet. Inom samma band..... VIII: 14
En bunt med nässlor ville jag dig sända..... II: 162
En fars välsignelse jag ville gifva..... VI: 30
En fågel lik som ifrån Söderns stränder..... IX: 89
En Förgätmigej till ris blott passar,..... IX: 102
En gång Jorden, stackars Fru!..... I: 180
En okänd kämpe lik som mot en sköldmö strider,..... II: 154
En patriark gick förr i vilda marken ..... II: 139
En ros jag ville gifva dig,..... X: 6
En skola känner jag, som trifs,..... VI: 63
En telning född af södra solen,..... III: 27
Ett misstag åter! Men tillstäd mig..... X: 12
Fader, du som sändt ditt ljus till jorden,..... VIII: 21
Far du bort från Mälarns dalar,..... IX: 9
Farväl min lyra! Ja nu är det slut,..... IX: 236

Farväl, min sommar! Här i höga Norden ..... IX: 62
Fast din glädje är begrafven, ... I: 170
Fast du reser nöjd åstad ..... II: 143
Febus hade han till far, ... I: 124
Fjorton år, snart fjorton dar dertill, — ..... VII: 58
Fordom grönlockade Hertha ..... II: 98
Fordom trasten slog i djupa skogen ..... X: 14
Fridens Genier kring om dess baner ..... I: 88
Från Himlen stiger Hymen ned ..... I: 68
Från Himlens Nordanland, från Polens stjerna, ... VIII: 39
Fulländadt nu var Balders tempel. Deromkring ..... V: 150
Fyll ditt ändamål; ty vigtigt är det, ... II: 24
Fyra jungfrur och en Enka ..... III: 45
Fågel som gungar i träd, ... VII: 37
Färdren buro svärd och båga, ... VII: 13
För det sköna jag begärde, ... VIII: 35
För hvarenda vers jag gör ..... II: 160
För tre år sen, just i dag, jag föddes ..... II: 185
För vännen glömmer jag Grefvinnan, ... X: 29
Förgätet, okändt var mitt namn, ... II: 19
Förlofvad gick Adam i lustgården grön, ... I: 182
Förlåt Försökaren som första gången ..... II: 149
Förnuftets Criticus, Du som i våra dagar ..... I: 11
Förrn hon i sin Mälar hamnar ..... IX: 232
Försofver dagen sig? Nej ändteligen ..... IX: 116
Gaddbeväpnade Små! I dön af stygnet. Men söken ..... IX: 97
Gick Sonen följd af Ingen? Förr och sen ..... IX: 80
Gif akt. Idén, den eviga, är allt, ... IX: 118
Gläd dig, yngling, i din himmel. Ack all jordens ..... V: 202
Glädje och Sorg beherrska alltjemnt det menskliga hjertat, X: 4
Goda Mor med fröjdadt öra ..... I: 102
Gossen med lockar af gull, Ganymedes, blef röfvad på Ida, III: 62
Grekerna, på hvilka jag plär lita, ... X: 19
Gråt ej, fast din vän är borta, ... II: 165
Gud! som tände likt en tvillingsstjerna ..... III: 39
Gullmanig fåle, ... V: 133
Gäa var älskad af Guden ..... I: 201
Handsken icke får berömmas, ... III: 124
Hans vinge var skjuten, hans öga var lyckt ..... II: 194
Har du betraktat diktens lunder ..... III: 80

Har du sett en Far som reser vida..... II: 216
Helsa Albions barn, men säg dem icke..... VI: 26
Herrliga haf,..... IX: 95
Himmelens och jordens under,..... IX: 190
Hopp och minne man mig prisa vill,..... IX: 183
Hur kommer väl den karolin..... III: 61
Hur lycklig gör du icke mig..... VII: 26
Hur lycklig var jag förr! — Min Anna hvar är Du?..... I: 157
Hur långsamt natten går! Försofver sig då dagen?..... I: 72
Hur mycken andakt i landet röjs!..... I: 134
Hur skön du i det gröna står,..... VII: 28
Hur skönt ler solen, huru vänligt hoppar..... V: 145
Hur vådlig Myhrman, och hur sen..... I: 118
Huru liten är du, sad Kalkonen..... II: 181
Hvad en skolfux tänkt och lärt..... IX: 181
Hvad ett snille, fastän Tysk, har tänkt..... IX: 235
Hvad hon tänkte, hvad hon diktat,..... IX: 10
Hvad högtid vore den som icke skulle smyckas..... II: 142
Hvad snart ett halft århundrade jag diktat..... IX: 166
Hvad som har gått förut, go vänner..... III: 34
Hvad störst och ädlast Minnet äger,..... VI: 47
Hvad är diktens högsta mål?..... IX: 106
Hvad är äran, som af lifvet vins?..... I: 139
Hvar en på jorden har sin Hobby horse,..... IX: 110
Hvarför darrar du, min svaga like,..... I: 92
Hvarför gråte vi den döde?..... II: 22
Hvarför lägger du på båren..... II: 48
Hvarför smädar du mig ständigt,..... II: 144
Hvarför stod jag icke nära..... VII: 21
Hvarje Mö är ett kärleksbref, helt varmt, men försegladt.... X: 11
Hvarje tid blir lång om hon är tom..... X: 17
Hvars är den grafven? Ty jag ser på mullen..... IV: 73
Hvem rider så sent genom natten der?..... II: 132
Hvem rider så sent på sin svarta häst?..... II: 203
Hvi pröfvas ej huggande..... II: 14
Hvi pröfvas ej huggande..... VI: 7
Hvilken klagan, store Gud!..... I: 211
Hycklande vänner, som tveka och mena,..... II: 53
Hymen och Aurora hade..... III: 84
Håll mig ren min Kungaspegel,..... IX: 165

Håll till godo kappan som du får,... III: 123
Här, men också endast här... IX: 179
Här är din barndomstid förfluten,... VII: 39
Här är en enslig dal i somarns slöja grön... I: 37
Här är källa och Najader... III: 56
Härhos jag sänder, mitt sockergryn,... II: 150
Hög till gestalt, ljuslockig till hår, högättad i pannan,... IX: 74
Hör oss, milde Fader, hör oss... II: 9
I andra toner är han öfvergången... VI: 49
I dag du fyller åttiårig ära,... V: 216
I dag ett år sen, gode herrar!... II: 182
I din minnesbok den första raden... V: 215
I en dal, der fjällen skydda... II: 27
I högre rymder hämtar nu den Gamle,... VII: 60
I Kannick bodde fordom Munkar... II: 213
I mörker suto Folken... III: 37
I, som med snillets Kraft en vådlig rätt han fått... I: 25
I tanklöst lugn af lifvets korta stunder... I: 29
I tio år jag varit säll,... II: 218
Ifrån grafvarna vi vända åter,... II: 55
Ingborgs klagan är på mången rosenmund,... V: 199
Ingen hand får klockan röra... III: 124
Ja, helig, helig Han, som skapat verlden!... VIII: 16
Ja, jag är gammal, jag har farit vida... II: 109
Jag bor i bergets salar,... II: 123
Jag far ifrån Er, här är mig för kallt,... IX: 86
Jag för Ers Nåd vördsamligast... III: 42
Jag mins de sköna, ack! för korta stunder... X: 7
Jag mins en tid, fast det är längesen,... VIII: 11
Jag mins — snart är det femti vintrar sedan —... IX: 133
Jag mins vår Hedda som en rosenknopp,... IX: 8
Jag sjunger i glädjen, ty Amor, den skalken,... II: 206
Jag stod i Kronobergs ruiner... X: 21
Jag stod på höjden af min lefnads branter... V: 204
Jag stod på stranden under kungaborgen... VIII: 3
Jag står uti mitt fönster här,... IV: 38
Jag såg en ring som låg kring gamla Hades... IX: 114
Jag vet, min Bror, att du är djup;... II: 141
Jag vet två ögon, alltid sköna,... VII: 25
Jean Paul har sagt i fordna dagar,... IX: 206

Jofurs son fick vandra kring och blöda ..... II: 152
Jord och himmel samla begge ..... IV: 43
Jord, som mig fostrat har och Fädrens aska gömmer, ... II: 62
Jord, som mig fostrat har och fädrens aska gömmer ..... II: 73
Jorden har mognat till fall, ... IX: 32
Julius, sjung, ... VI: 14
— kan jag ej få lefva med dig, då välan ..... IX: 184
Klaget der Mensch, dass das Schöne vergeht, er klaget mit Unrecht ..... VII: 19
Kläd i moln ..... II: 120
Kom intill mitt hjerta. Luta, ... VIII: 30
Kom, o Broder, jag vill trycka ..... II: 39
Kom och vagga mig till hvila ..... IX: 58
Konung, räknad förr bland undersåter, ... I: 147
Kriget rasar öfver Norden. — Tiden ..... II: 7
Kriget tog hvad en gång det gaf, den Vendiska stranden, ... IX: 160
Kronos fick en son på gamla dar: ..... I: 163
Kung Bele, stödd på svärdet, i kungssal stod, ... V: 12
Kung Beles söner gerna drage ..... V: 40
Kung Carl, den unga hjelte ..... III: 66
Kung Ring han satt i högbänk om julen och drack mjöd, ... V: 120
Kung Ring med sin drottning till gästabud far, ... V: 125
Ladda ditt rör, ... V: 208
Ligg, du förderfliga, der och frät omkring dig som kräftan, ... I: 195
Lik en urna i en blomsterpark, ... II: 211
Likt fogeln sträcker du din flygt mot söder ..... II: 170
Lustigt öfver slätten spänner ..... III: 86
Lycka till i dag ..... II: 171
Låt mig dela eder sorg, I Gode! ..... I: 185
Länge ren du sofvit, Gerda! ..... IX: 187
Lät Narren fritt ett lof af större Narrar vinna ..... I: 43
Maj det i Kalendern är, ... II: 209
Man längtar mer sen Vintern är förfluten, ... III: 55
Mannen med det fasta sinnet, ... VI: 56
Med anletsdrag som alla hjertan fånga, ... VII: 38
Med dödens svarta flagga Handeln seglar ..... VII: 11
Med frid, med oskuld, med hvar himmelsk gåfva, ... VI: 40
Med fridens helsning kommer jag till Eder, ... IX: 3
Med hjertats röst jag hälsar Eder ..... I: 12
Med sanna drag, fastän i rosenskimmer, ... X: 30

Med sin drifva strödd i håret ..... IV: 52
Medeltidens stora minnen ..... IX: 211
Men på stranden stod ..... V: 69
Men stunden är förbi. Jag måste sluta ..... IX: 242
Men våren andas i blånad sky ..... V: 89
Menska! glöm ej bort din ärfda lott ..... I: 104
Menskan — tänk uppå de orden — ..... X: 18
Midnattssolen på bergen satt, ... V: 97
Mild och skön som sommardagen ..... I: 39
Min dotter, göm den dagen i ditt sinne, ... VI: 29
Min vän, med klokhet skatta lär ..... I: 45
Mins du det land der förr du trifdes gerna, ... III: 105
Mins du hur stunderna försvunno ..... VII: 41
Mins du än hur jag dig hade kär, ... IX: 161
Mitt tal är slut. Hvad skulle jag ha sagt ..... VII: 8
Mod och styrka i förening ..... IX: 204
Molnen ha smält ..... I: 110
Må du ej förskräckas ..... I: 113
Må hvem som vill och kan af flärdens glans bedragen ..... I: 46
Människans lif är en konst. Den femtonåriga konstnärn.. III: 83
Mörk blir solen, blodig skyn ..... IX: 219
Mörkt låg djupet uti död förstelning, ... II: 100
Mörkt låg Kaos uti död förstening, ... I: 159
Naso till Adlerbeth sin helsning ur skuggornas rike! ..... II: 197
Nationens, Kungens Vän, som främst bland frie männer, ... II: 54
Naturens öra det är af metall; ..... II: 199
Nej, det är ej en dröm, som smickrar och bedrar, ... I: 9
Nej, jag ej täflar mer. Du mig ej öfvertalar ..... I: 191
Nordens folk, den långa raden ..... III: 133
Nu han sväfvade kring på det ödsliga haf, ... V: 111
Nu är att säga huru ..... V: 78
Nu är det höst ..... V: 66
När de mäktige på jorden ..... VI: 3
När de store ödelägga ..... I: 203
När det blåser kallt från fjellen ..... IX: 105
När du står, en lycklig brud, och talar ..... VII: 15
När Enkan på den slutna grafven beder ..... VII: 59
När hans öga faller på profilen — ..... VI: 13
När Mannen reser ut i grönskan ..... VII: 44
När Oden med Asar från solens land ..... VI: 31

När vi genom lifvet vandra ..... IX: 193
När våldet rustar sig till mord och krig ..... I: 226
När vårens Vifva stod i gyllne flor ..... IV: 77
O Du hvars gudabild mitt hjerta evigt bär, ... I: 60
O Far! hvars trogna hand ej för min ungdom mer ..... I: 27
O Fläskkorf du ambrosiska, du sköna, ... II: 180
O Hammarspik! O Hammarspik! ..... II: 175
O ja, hon är dock sann, hon är dock skön, den tröst, ... I: 64
O Ni af stoftets barn den värdaste som fanns, ... I: 41
O! om du ömt och troget älskar mig ..... I: 142
Och kung Ring sköt tillbaka sin guldstol från bord, ... V: 32
Om hvaren som Er älskat har ..... IX: 234
Om i lifvets bägar galla droppas ..... I: 90
Om Minnet och dess gamla Svealand, ... IX: 115
Om tvenne Lauror plägar man förtälja, ... VIII: 47
Pastor Böök vill icke ha mig, ... II: 151
Pingst, hänryckningens dag, var inne. Den landtliga kyrkan .. III: 108
Platt det länge mig synts att vara Tegnér nu mera ..... IX: 104
Pling, plingeli, plang! ..... II: 200
Poeten Uf skrek nyss: Bestulen har jag blifvit ..... II: 207
PrestFruar vi äro, af gamla verlden: ..... III: 58
Prins, som beherrska skall en dag de frias bygd! ..... II: 138
Prins, som med friden kom från fjällarna, som stå ..... II: 35
Prinsessa! Gåfva som oss himlen böd, ... I: 138
På altaret ha ljusen brunnit ner, ... IX: 84
På branten af den stora frågan: ..... IX: 26
På en af Danmarks gröna öar ..... IX: 77
På en Majsky, Frithiof och hans Ingeborg ..... V: 200
På en ättehög vid Belten ..... II: 103
På glödgad himmel lik en pestböld sitter ..... VII: 46
På Helgonabacken vid Lund, der nu ..... V: 163
På Helgonabacken vid Lund der nu ..... V: 189
På Isthmus, badadt af en dubbel sjö, ... IX: 72
På Riddarhuset här om dan ..... VI: 34
På skeppsdäck satt ..... V: 102
På Yxkullsund der mellan Fur och Flå ..... VII: 55
Redan mot sin thron uppå det höga ..... I: 30
Ren som bläddror bort med strömmens vräkning ..... I: 101
Ren tidens hvälfning återförde ..... I: 1
Resan, hur lycklig hon var, är skönast ändå när hon slutar ... VI: 28

Råd mig nu, o Frigga,..... III: 9
Rör ej hans stoft: hvarhelst det hvilar,..... VII: 3
Sakta, systrar! Ner med kransen..... I: 107
Salighet åt anden i det höga..... VII: 54
Samladt kring runden alltren af det rikt uppdukade smörbord..... IX: 145
Saxo satt i murad cell,..... IX: 217
Se, hur döden för att underkufva..... IX: 224
Se, hur döden ilar fram att kufva..... I: 177
Se hur präktigt våra grenljus lysa,..... III: 49
Se här en ros för dig, min Anna, plockad;..... I: 62
Se jägarinnan blott, den snärtan,..... VII: 29
Se, min aftonbrasa brinner neder..... II: 50
Se, öfver dal och klyfta..... II: 86
Ser ock Febus Apollon med sned blick neder på Norden, IX: 246
Sitter i högen..... V: 137
Sjung mig, min gemål, en glad Gaskognare-visa..... IX: 119
Sjön var fordom ärans vagga..... IX: 35
Skall menskan fira, ständigt än..... I: 126
Skandinaviens gamla minnen..... IX: 117
Skaran tågar, sången skallar..... I: 218
Skona dock blomman, den tjusande, skona..... I: 199
Skön, som vid altaret en knäböjd Magdalena,..... I: 143
Skön är dagen som i lika lotter..... III: 29
Skön är lagren allestädes,..... VIII: 26
Skön är, o kung, din dubbelkrona:..... III: 130
Sköna modren åt Behagen..... IX: 180
Sköna Schwabitz, jag är helt förlägen..... IX: 178
Smärtare kan intet ges..... X: 28
Snart far du öfver mörkblå vågor..... IX: 25
Snart fält och lunder, berg och dalar..... VII: 31
Snart, I gamla, öfver vreda vågor..... IV: 83
Sof i ro, ty det är orons stunder,..... VI: 20
Sol, som från mig flytt!..... II: 129
Solen sänkte sig nu, midsommarsolen, och strödde..... IX: 156
Som en engels stämma klingar,..... VI: 22
Som en mördare det gamla året..... I: 224
Som utaf Nordans flägt från späda grenen föres..... I: 14
Som vid spektaklets slut man tränges..... VII: 16
Sommarns slägte vill dö ut i Skåne,..... IX: 240

Sorgsen sitter jag på stranden..... II: 90
Stig på Norrbro och se din ungdoms bild,..... V: 217
Stjernorna blinka..... III: 6
Strid, ty blott du sjelf dig räddar,..... X: 16
Strålande Helios, vidtkringblickande,..... II: 221
Stå stilla, vandrare, och se dig om..... I: 173
Så hett skiner solen på Nilvågen ner,..... II: 96
Såg du Byströms grupp som harmar..... VI: 59
Såg du det skönaste väl som solen skådar på jorden,.... II: 173
Såg du dina drag i Seinens spegel?..... V: 198
Sångaren och Sången båda..... V: 191
Sångmö, sjung mig en sång om älskade sonen af Hermes,... III: 89
Sångmön älskar dig högst, ty modersmålet är kärast..... III: 31
»Sångmör, I som bebon» den »fjäll-besprängda Olympos»,.... II: 183
Säg ett ord till tröst för fadren, nedböjd af det hårda slag,..... VI: 15
Säg, hvarthän med vandringsstafven?..... II: 113
Säg mig, har du sett en stor man..... IX: 215
Säg oss, Du som kallas af vårt hopp,..... I: 54
Säg, vill du veta hvarest skalden bor?..... II: 58
Säll han, som tidigt blifvit satt i skolan,..... VIII: 15
Tack skall Ni för de bägge ha:..... I: 15
Tag mot en sång utaf en barndomsvän..... IV: 80
Tag mot hvad tacksamheten sänder,..... I: 172
Tag mot hvad vi dig älska trodde,..... IV: 59
Tiden ilar. — Ren uti dess ström..... I: 79
Tiger ej en stämma åter..... I: 166
Till hvad för nytta kunnat vara..... I: 66
Till lärosal, liksom till kyrka..... IX: 24
Till sina dalar, sina berg tillbaka..... VI: 45
Till Tings! Till Tings! Budkaflen går..... V: 141
Titaner reste sig, och Pelion på Ossa..... II: 1
Tre gånger tre Midsommarens sol har stigit ur vågen.... VI: 41
Tre ord man hörer, tre vigtiga ord;..... II: 10
Tro ej det stora namn af skald jag fräck begärde..... I: 48
Tro ej multna hjertats kyla,..... X: 10
Tror du Skalden sjelf ej känt..... IX: 108
Tryckarns fel som rättas borde..... IX: 239
Trött att gissa och att fråga..... III: 3
Tviflar Du på redlighet och ära..... III: 40
Två kometer, hotande och grymma,..... I: 193

Två utskott samlas här;..... VII: 45
Ty alt sen Midas, stackars fan,..... I: 50
Tänk icke blott på skogarna och fjällen..... VII: 20
Ungdomskärlek var som brann i..... IX: 31
Upphör dock en gång att gråta!..... IX: 223
Upplysning! när stundar för jorden den dag..... I: 136
Uti en rosenbuske satt..... IV: 78
Uti min hjertans ruelse..... I: 15
Utöfver djup, som tvenne verldar skilja,..... VI: 61
Vagn med stjernblank tistelstång,..... IX: 96
Vak opp, skön jungfru, det är dag,..... II: 208
Vakna Skaldmö, sjung en enkel sång!..... I: 130
Var det din mening, Broder? Var det icke..... III: 134
Var nöjd med fröet som Du har fått,..... X: 3
Ve den sitt kalla hjerta sluter..... I: 28
Verldens gång utför mitt fönster..... III: 77
Vid flodens källa sitter jag och stilla..... II: 219
Vid tvenne Grafvar, der i stilla ro..... VII: 23
Vildt Rota stormade mot fjellen..... II: 196
Vill du en sång som verldens bifall äger,..... V: 194
Voro nu satte i hög kung Bele och Thorsten den gamle.. V: 19
Vår Höfdings skål! Ju djupare mot vester..... V: 207
Vår själ har två slags yttringar i ord..... IX: 221
Våren kommer: fogeln qvittrar, skogen löfvas, solen ler,.... V: 127
Vårsol sken på Runamo,..... V: 169
Väl formar den starke med svärdet sin verld,..... II: 25
Väl klingar sången i Frithiofs sal,..... V: 26
Väl lyfter kriget sina tusen händer,..... I: 228
Väl är det skönt och gladt på Tofta..... VII: 31
Välkommen bland oss, fast ej mer som förr..... VII: 47
Välkommen hem! hvad sökte du i Söder..... III: 125
Välkommen hit med dina kära..... III: 26
Välkommen hit till din Bror. Jag har väntat dig länge, min Syster!..... IX: 65
Vännerna klaga från Lund, ty döden är lös bland dem alla,..... VI: 17
Åter ett hvarf af din lifstråd är spunnit..... I: 99
Åttiårig tro och heder,..... IV: 56
Ädel man och adelsman..... X: 20
Ädla Sångmö, hvad din skald har diktat,..... V: 213

Ändteligen är du fången..... V: 196
Ännu en gång må Sången stiga..... IV: 69
Är det din graf jag ser? För några dagar sedan..... IV: 40
Är Norden icke skön, I bröder,..... IV: 70
Öcknarna röjde han bort, och lefvande meniskors boning..... II: 85
Öfver hafvets vilda bölja..... V: 192
Öfver Indus, öfver Gangen..... III: 69
Öfver kärleks haf min julle..... X: 5
Öm och sorgsen som Bofinken..... III: 46

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

TILL DIKTER OCH PROSAISKA UPPSATSER I DEL 1—10

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

till dikter och prosaiska uppsatser.

STÖRRE DIKTER.

Nattvardsbarnen.

Till Norberg ..... III: 105

Nattvardsbarnen ..... III: 108

Axel.

Till Leopold ..... IV: 5

Axel ..... IV: 7

Frithiofs saga.

I. Frithiof och Ingeborg ..... V: 5

II. Kung Bele och Thorsten Vikingsson ..... V: 12

III. Frithiof tager arf efter sin fader ..... V: 19

IV. Frithiofs Frieri ..... V: 26

V. Kung Ring ..... V: 32

VI. Frithiof spelar Schack ..... V: 37

VII. Frithiofs Lycka ..... V: 40

VIII. Afskedet ..... V: 48

IX. Ingeborgs Klagan ..... V: 66

X. Frithiof på Hafvet ..... V: 69

XI. Frithiof hos Angantyr ..... V: 78

XII. Frithiofs Återkomst ..... V: 89

XIII. Balders Bål ..... V: 97

XIV. Frithiof går i landsflykt ..... V: 102

XV. Vikingabalk ..... V: 111

XVI. Frithiof och Björn ..... V: 116

XVII. Frithiof kommer till Kung Ring ..... V: 120

XVIII. Isfarten ..... V: 125

XIX. Frithiofs Frestelse..... V: 127
XX. Kung Rings död..... V: 133
XXI. Rings Drapa..... V: 137
XXII. Kungavalet..... V: 141
XXIII. Frithiof på sin Faders hög..... V: 145
XXIV. Försoningen..... V: 150
Helgona backen, eller minnen af Lund.
I. Jätten Finn..... V: 163
II. Gerda..... V: 169
Helgona backen. (Plan.)..... V: 189
Kronbruden.
Till Frans Michael Franzén..... IX: 133
I. Vigseln..... IX: 139
II. Måltiden..... IX: 145
III. Dansen..... IX: 156
Gerda.
Gunnar Gröpe..... IX: 187
Blenda..... IX: 190
Abälard..... IX: 193
Heloisa..... IX: 204
Heloisa till Abälard..... IX: 206
Dopet..... IX: 211
Upproret..... IX: 215
Saxos ring..... IX: 217

SMÄRRE DIKTER.

1. Blandade dikter af allmänt innehåll.

Apostrof till Kant..... I: 11
Öfver lifvets plågor och tröst..... I: 17
»Ve den sitt kalla hjerta.»..... I: 28
»I tanklöst lugn.»..... I: 29
»Lät Narren fritt.»..... I: 43
Til — — —..... I: 45
Til Gumman***..... I: 46
Ur Bref til H..... I: 48
Ur et Bref til W..... I: 50
Til den Trolösa..... I: 52

»Det ges ännu.» ..... I: 71
Ynglingens sotsång eller Lifvet och Döden ..... I: 72
Ungdomen ..... I: 79
»Fridens genier.» ..... I: 88
»Om i lifvets bägar.» ..... I: 90
Den Vise ..... I: 92
»Ren som bläddror bort.» ..... I: 101
»Må du ej förskräckas.» ..... I: 113
Till min Hembygd ..... I: 114
Förvillelsen ..... I: 126
Altarena. (Till Laura.) ..... I: 134
Jean Jacques Rousseau ..... I: 136
»O! om du ömt.» ..... I: 142
Långfredagen. Fragment ..... I: 143
Kulturen ..... I: 147
Elden. Ode ..... I: 159
Kronos Söner ..... I: 163
Klosterruinerna ..... I: 173
Lifvet ..... I: 177
Jorden och Årstiderna ..... I: 180
Förlofvade och Gifte ..... I: 182
»Drakar vake öfver.» ..... I: 184
Tålamodet och Hoppet ..... I: 201
Försonligheten. Ode ..... I: 203
Konstnärn ..... I: 220
Tornväktaren ..... I: 222
Menniskoanden ..... I: 223
Resignationen ..... II: 1
Gåta. (Af Schiller.) ..... II: 6
De fåfänga Orden. (Efter Schiller.) ..... II: 10
Till en Yngling ..... II: 12
Det Eviga ..... II: 25
De tre Bröderna ..... II: 27
Skaldens hem. (Efter Oehlenschläger.) ..... II: 58
Maj-sång. 1812 ..... II: 86
Längtan. (Ideen utaf Schiller.) ..... II: 90
Skidbladner ..... II: 93
Flyttfåglarna ..... II: 96
Herthas Barn ..... II: 98
Elden ..... II: 100

Svanen och Fjelltrasten ... II: 103
Träden ... II: 106
Fragment ur Blotsven ... II: 109
Romresan ... II: 113
Asatiden ... II: 117
Prometheus. (Efter Göthe.) ... II: 120
Jätten ... II: 123
Prestvigningen ... II: 126
Skaldens Morgonpsalm ... II: 129
Sång till Solen ... II: 134
Herkules. På nyåret ... II: 152
Epigram. (Efter Haug.) ... II: 207
Ättehögen. Till L ... II: 211
Floden ... II: 219
Till den förmörkade solen. (Efter Pindarus.) ... II: 221
Polar-resan ... III: 3
Stjernsången ... III: 6
Vafthrudnismal (ur Sämunders Edda) ... III: 9
Språken ... III: 31
Alexander vid Hydaspes ... III: 69
Halkan ... III: 77
Sången ... III: 80
Vintern ... III: 86
Hymn till Pan. (Från Grekiskan.) ... III: 89
Grekiska Bilder. (Ur Anthologien.) ... IV: 61
Mjeltsjukan ... V: 204
Fågelleken ... V: 208
Fridsröster ... VI: 3
Lögn och Sanning. Till Christofer T. med ett exemplar af Frithiof ... VI: 12
Predikobön ... VIII: 21
Erotik ... VIII: 30
Varningen ... VIII: 32
Palmerna eller Platonska kärleken ... VIII: 36
Kärleken ... IX: 31
Ragnarok ... IX: 32
Resminnen ... IX: 35
Siestan. (En Romersk Dröm.) ... IX: 58
Pantheismen ... IX: 62
Onar och Kalliope eller Drömmen och Sångmön. En dialog IX: 65

Oepidus. En Allegori..... IX: 72
Porträtt af en Anonym. (1840.)..... IX: 74
Kämpehögen. (Af Oehlenschläger.)..... IX: 77
Religionerna. Ett Fragment..... IX: 80
Julottan..... IX: 84
Afsked från vännerna i Norden..... IX: 86
Återkomsten till Hembygden. 1841..... IX: 89
Tillägnan..... IX: 92
Hafvet..... IX: 95
Carlvagnen..... IX: 96
Ishjertat..... IX: 105
Frågor och svar ur Lifvets Katkes..... IX: 106
»Tror du Skalden sjelf ej känt.»..... IX: 108
Prolog till Ryssfienden..... IX: 112
Hades..... IX: 114
Jätte-sagan..... IX: 115
»Försofver dagen sig?»..... IX: 116
»Skandinaviens gamla minnen.»..... IX: 117
Ideen..... IX: 118
Henrik IV. En Idyll..... IX: 119
Emaus..... IX: 176
Nattvandraren..... IX: 182
Hopp och minne..... IX: 183
Skaldens graf. Fragment ur ett längre poem..... IX: 184
Detta är Profetens syn..... IX: 219
»Vår själ.»..... IX: 221
Pan. En lärodikt. 1. Lifvet..... IX: 224
Afsked..... IX: 236
Sorg och Glädje..... X: 4
Variant..... X: 11
Boutredningen. Till Böttiger..... X: 13
»Fordom trasten slog.»..... X: 14
Der stod en yppig ros..... X: 15
Theodicé..... X: 16
Tiden..... X: 17
Hittebarnet..... X: 18
I Kronobergs ruiner..... X: 21

2. Tidsbilder, politiska och fosterländska sånger, dikter vid högtidliga tillfällen.

Vid tidningen om Bonapartes död ..... I: 3
Vid tidningen om Bonapartes återkomst från Egypten.... I: 9
Martin Luther..... I: 25
Elegi vid en brors död..... I: 30
Vid Prinsessan Amalia Maria Charlottas födelse..... I: 138
Till Drottningen (i Presten ***namn)..... I: 145
Nelson och Pitt..... I: 193
England och Frankrike..... I: 195
Nyårsklagan 1807. (Efter Schiller.)..... I: 224
Till Hennes Majestät Drottningen På Dorotheas Dag Den 6 Februari 1807..... I: 226
På Hennes Kongl. Majestäts Drottningens höga födelsedag den 12 Mars 1807..... I: 228
Till Fruntimmerna vid Magister-Promotion 1808..... II: 7
»Hör oss, milde Fader.»..... II: 9
KrigsSång för Landtvärnet af W. Tellus..... II: 14
Till en Schollärare vid hans Installation..... II: 24
Till Hans Kongl. Höghet Svea Rikes Kronprins Carl August under dess höga närvaro i Lund i underdånighet af Kongl. Carolinska Academien..... II: 35
Lefve striden!..... II: 53
Dedikation till Lars von Engeström af J. F. Lundblads afhandling De Roma Porsenae dedita..... II: 54
Svea. 1811..... II: 62
Svea. 1812..... II: 73
Nyåret..... II: 132
Dedikation till Prins Oscar af Chr. Wåhlins Fäderneslandets historia..... II: 138
Till Damerna vid Medicinæ Doctors Promotionen i Lund d. 22 Junii 1813..... II: 142
Hjelten. 1813..... II: 144
Nore. I anledning af freden i Kiel, 1814..... II: 154
Lorenzo Hammarspik..... II: 175
Fläskkorfven. Sonett..... II: 180
Lärkan och Kalkonen..... II: 181

Efter mycket nödgande, till några officerare, på årsdagen af slaget vid Bornhöft ... II: 182
Epilog vid en disputationsakt i Lund ... II: 183
Elof Tegnér. 1815 ... II: 186
Den vaknade Örnen ... II: 194
Skaldebref. 1815 ... II: 197
Metalliteten ... II: 199
Fosforister ... II: 200
Till Hans Excellence Högvälborne Herr Grefve Lars von Engeström Kongl. Carolinska Academiens Canceller, af Consistorio Academico i Lund, den 1 Januarii 1816 ... II: 201
Nyåret. 1816 ... II: 203
Skålar vid Middagsmåltiden för Deras Kongliga Högheter Kron-Prinsen och Hertigen af Södermanland, å Malmö Knuts-Sal, den 16 Augusti 1816 ... II: 214
Till Hans Excellence m. m. Carolinska Academiens Canceller, Herr grefve L. v. Engeström, den 19 Augusti 1816 af Academie-Staten ... II: 216
Prins Oscar. Den 4 Julii 1817 ... III: 27
Ord till musiken vid jubelfesten i Lund den 4 November 1817 ... III: 37
Vid Jubelfesten i Lund 1817 ... III: 39
Götha Lejon. På Oscars-Dagen ... III: 64
Carl XII. På Hans Minnesfest 1818 ... III: 66
Epilog vid Magister-Promotionen i Lund 1820 ... III: 91
Sång för Jemtlands Fältjägare ... III: 128
Vid Skånska Hofrättens Invigning den 4 Julii 1821 ... III: 130
Skålar vid H. K. H. Prins Oscars återkomst till Sverge, 1822 ... IV: 50
Till Norska Stortingets deputerade. 1823 ... IV: 70
Banér. (Under ett porträtt.) ... IV: 72
Bön på Oscarsdagen 1823 ... IV: 76
Krigssång. 1808 ... VI: 7
Skål i Göthiska förbundet, den 18 Jan. 1829 ... VI: 31
Oppositions-Talare ... VI: 34
Skål i Presteståndet. Den 1 maj 1829 ... VI: 38
Vid Magister-promotionen i Lund d. 23 Junii 1829 ... VI: 41
Till Herr Biskopen m. m. Doctor Johan Jacob Hedrén, d. 9 Aug. 1829: af Landsmän ... VI: 45
För Byström ... VI: 47

Vid Leopolds graf ... VI: 49
Napoleons graf ... VII: 3
På Gustaf II Adolfs minneshögtid 1832, af Gymnasii-Ungdomen i Wexjö ... VII: 6
Vid talets slut i Wexiö Domkyrka, d. 6 Nov. ... VII: 8
Vid en konsert till förmån för Malmö stads Arbetsinrättning ... VII: 11
Skytten ... VII: 13
Dubbla utskott. 1834 ... VII: 45
Svar på C. A. Agardhs inträdestal i Svenska Akademien ... VII: 47
Sång den 5 April 1836 ... VIII: 3
Invigning af Gårdsby kyrka. Den 25 Juni 1837 ... VIII: 16
Prestvigning den 15 Oktober 1837 (för lektorerna Lindgren och Melander) ... VIII: 22
Till Herr Biskopen och Prokansleren Doktor Vilhelm Faxe, vid hans jubelpromotion den 23 Juni 1838 ... VIII: 26
Georg Adlersparres Skugga till Svenska Folket ... VIII: 39
Till Svenska Riddarhuset vid 1840 års riksdag ... IX: 3
Svar på Herr Atterboms Inträdes-Tal ... IX: 11
Svar på Herr Grafströms Inträdes-Tal ... IX: 21
Skålar i Preste-Ståndet den 27 Maj 1840 ... IX: 24
Epigrammer ... IX: 97
Disticher ... IX: 104
Kungen. (Till Arfprinsarnas Informator, C—n.) ... IX: 165
Till H. M. Konungen. Skaldebref ... IX: 166
Efter talets slut vid Vexiö Gymnasii Jubelfest 1843 ... IX: 242
Epilog vid Jubelfesten på Wexiö Gymnasium d. 12 Juni 1843 ... IX: 246

3. Tillfällighetsdikter af enskild art och grafsånger. (Dikter till eller öfver personer kunna äfven uppsökas med tillhjälp af personregistret.)

Till Christofer Myhrman den 13 december 1798 ... I: 1
Til Conductören Herr Christian Lundberg och Demoiselle Gustava Carolina Centerwall, den 22 Martii 1801 ... I: 12
Til P. Ekströmer vid min afresa från Lund d. 2 Junii 1801 ... I: 14
Til M. B. A. (som begärt versar för två äpplen, inslutna i dess halsduk) ... I: 15
Til den samma (i anledning af föregående) ... I: 15

Fadersnamnet..... I: 27
Ur Bref til Y..... I: 37
På Fru A. M. B. Myhrmans födelsedag. Den 9 september 1802..... I: 38
Till A. M. G. Myhrman..... I: 39
Til Fru Anna M. Myhrman..... I: 41
Til Fru Myhrman vid Nyåret 1803..... I: 54
Till en aflägsen Älskarinna vid Nyåret 1803..... I: 57
Till A..... I: 60
Till A. M. G. M..... I: 62
Till Choræus i anledning af hans predikan om Trösten öfver misslyckade mödor..... I: 64
På Gustaf Myhrmans Födelsedag..... I: 66
Till Mamsell Maja Lovisa Kjellin vid hennes Bröllopp..... I: 68
På en Mors Födelsedag..... I: 99
»Goda Mor.»..... I: 102
Vid Akademi Sekreterskan, Fru Anna Christina Wåhlins graf. Den 9 Mars 1804..... I: 104
Öfver Gustafva Westers Död..... I: 107
Till Anna Myhrman..... I: 110
Till Herr Christofer Myhrman, Brukspatron..... I: 118
Eskulap..... I: 124
Vid Bryggaren Anders Påhlssons Enda Dotters Anna Maria Påhlssons Graf den 14 Dec. 1804..... I: 130
Vid Konungens Tro-man, Direktören och Handlanden uti Landskrona, Herr Eric Gjörloffs begrafning, den 15 Mars 1805..... I: 139
Till min älskade Anna, på hennes 20. födelsedag den 12 Septr. 1805..... I: 157
Vid Prosten och Kyrkoherden uti Norrhvidinge och Dagstorps församlingar, Högärevördige och Höglärde Magister Herr Mauritz Kahls begrafning. Den 20 December 1805..... I: 166
Till en Far, som inom 3:ne veckor förlorat sina tre Barn... I: 170
Med en julklapp..... I: 172
Öfver Kornetten, Välborne Herr Eberhard Rosenblads Död..... I: 185
Till A—n..... I: 191
På Fru Direktörskan Hedvig Aulins Begrafningsdag den 25 April 1806..... I: 199
På Eva Myhrmans Bröllopsdag..... I: 211

C. A. Tiliander ..... I: 214
Vid Filosofie Magistern Carl Wilhelm Gestrichs begrafning den 23 December 1806 ..... I: 218
L. P. Munthe ..... I: 230
I album på Löberöd ..... II: 19
Versar afsungne då Förste Fält-Läkaren vid Kongl. Södra Arméen Doctor Gustaf Eric Sörling jordfästades i Lunds Domkyrka den 10 Maji 1809 ..... II: 20
Sparrsköld ..... II: 22
Till Elof Tegnér på hans bröllopsdag. (1810) ..... II: 39
Till Elof Tegnérs brud ..... II: 46
Till Herr Prosten Lars Anders Palm, vid dess fru Agneta Sophia Ståhls begrafning den 13 November 1810 ..... II: 48
M. Thelin (på Nyårsafton) ..... II: 50
Vid Biskopen öfver Lunds stift, Procancelleren, Commendeuren af Kongl. NordstjerneOrden Herr Doctor Nils Hessléns Graf den 7 Junii 1811 ..... II: 55
Christopher Myhrman ..... II: 85
Sång den 18 Maj 1813 ..... II: 139
Till Herr Kongl. HofPredikanten Gullander. Lund ..... II: 141
Till Ling, då han flyttade från Lund 1813 ..... II: 143
Till Mamsell Margrete Louise Schlyter på dess bröllopsdag ..... II: 147
»Förlåt Försökaren.» ..... II: 149
»Härhos jag sänder.» ..... II: 150
»Pastor Böök vill icke ha mig.» ..... II: 151
Kyssarna. Till Lisa L ..... II: 160
Fastlags Ris ..... II: 162
Rimmet. (Fastlagsris.) ..... II: 164
Till Fru Professorskan Stoltz vid hennes mans, Herr Professorn, Hofpredikanten och Kyrkoherden Magister M. Stoltz's begrafning den 29 April 1814 ..... II: 165
Den Adertonde Maj 1814 ..... II: 168
Impromptu vid J. F. Lundblads afresa till Paris ..... II: 170
Till Louise Faxe ..... II: 171
Vid Välborna Fröken Wilhelmina Ulrica Cedercrantz's Graf ..... II: 173
På en julklapp. I Göthilda Tegnérs namn ..... II: 185
I en minnesbok vid Trollhättan ..... II: 196
Knutssystern. (I hennes Knutsbroders namn.) ..... II: 206

På Sophie Krögers födelsedag ... II: 208
I Sala d. 12 Maj 1816 ... II: 209
Kannick ... II: 213
Bröllopsdagen d. 29 Oktober 1816. (I Biskop Faxes namn.) ... II: 218
På Biskop Faxes femtionde födelsedag. I Bleking ... III: 26
Mor och dotter. Namns- och Födelsedag ... III: 29
Barnsängen ... III: 34
Ord till Musiken vid aflidne Herr Commerce-Rådet och Riddaren af Kongl. Vasa-Orden Frans Suells Begrafning i Malmö den 21 November 1817 ... III: 40
Aller Underdån-Ödmjukast Supplik! ... III: 42
Till Norrman (med en stendocka) ... III: 44
Till Böök ... III: 45
Med Biskopinnans porträtt, skickadt till Stockholm. (I hennes namn.) ... III: 46
Julbref till min hustru ... III: 49
Till den Döde ... III: 50
Den främmande Ynglingen ... III: 52
På Biskop Faxes födelsedag, firad i Lund, under biskopens frånvaro vid riksdagen ... III: 55
I Gudmundtorps skog ... III: 56
På Biskopinnans Födelsedag ... III: 58
Carolinen ... III: 61
Den drunknade Gossen ... III: 62
Till Biskopinnan Helena Faxe. Med ett Diamantsmycke ... III: 74
Böök ... III: 75
Till A. Z. Pettersson med ett urband ... III: 76
I Mathilda Floderus' stambok den 30 Juni 1819 ... III: 83
Aurora Klinteberg ... III: 84
M. Fremling ... III: 100
Till Herr Academie Secreteraren J. J. Palm ... III: 121
Till C. von Greiff med hjertan af konfekt ... III: 122
Till J. A. Engeström med en kappa ... III: 123
Julklappsverser ... III: 124
Till Agardh. Vid hans återkomst från Frankrike ... III: 125
Den 18 maj 1821 ... III: 127
Slutkalaset ... III: 133
Vid D. Aspelins Graf. Den 4 September 1821 ... III: 134
Euphrosyne ... IV: 35
Grannskapet ... IV: 38

Grefve J. Beckfriis..... IV: 40
Vid Enke-Fru Biskopinnan Maria Beata Hessléns, född von Engeström, graf den 20 september 1822..... IV: 43
J. Lundblad..... IV: 46
Den tredje Januarii..... IV: 52
N. Bruzelius..... IV: 56
Till Herr Biskopen m. m. Doctor Olof Bjurbäck..... IV: 59
Farväl till Agardh vid uppresan till Riksdagen 1823..... IV: 69
På Grafven i Hieres..... IV: 73
Till Professor Agardh, vid dess återkomst från Riksdagen den 24 December 1823..... IV: 77
Mathilda..... IV: 78
Till friherre S. A. Leijonhufvud. I ett ex. af Nattvardsbarnen..... IV: 80
J. Hjort..... IV: 81
Farmor och Mormor. I min sons namn..... IV: 83
Till Sina Palm. I ett exemplar af Frithiofs Saga..... V: 191
Till de Resande..... V: 192
Helsningen. Till Agnes M. (från Köpenhamn)..... V: 194
Bouts-Rimés..... V: 195
Till Landshöfdingen och Riddaren af Kongl. Nordstjerne-Orden Herr Grefve Hans Wachtmeister, på hans Bröllopsdag den 8 October 1825..... V: 196
Spegeln. Till Fröken M..... V: 198
Till Crusell..... V: 199
Till Sandberg..... V: 200
Ord till sorgmusiken vid minnesfesten öfver e. o. academie-adjunkten Mag. Sven Hylander, d. 3 December 1825..... V: 202
Landshöfdingen, Baron Klinteberg..... V: 207
Till Friherrinnan M. Schwerin. (Med andra upplagan af Frithiof 1826.)..... V: 213
I Biskopinnan Faxes Minnesbok. Vid författarens afresa från Lund den 10 Maj 1826..... V: 215
Hans Excellens Grefve Stedingk..... V: 216
I C. A. Hagbergs Minnesbok..... V: 217
Till Grefvinnan Hedda Wrangel. Febr. 1827..... VI: 13
Till Julius Günther, såsom nioårig gosse. 1827..... VI: 14
Till en sörjande fader..... VI: 15
Jakob Faxe..... VI: 17
Till Minne af Baron Nils Trolle..... VI: 20

Friherrinnan H. C. Åkerhjelm ..... VI: 22
I Grefvinnan Björnstjernas album ..... VI: 26
Ebba Maria Lagerbring, född d. 24 December 1747. Gift med friherre Schwerin, död d. 22 April 1828 ..... VI: 27
I Jakob Berggrens stambok ..... VI: 28
Disa Tegnér. Vid hennes confirmation ..... VI: 29
Till Göthilda Tegnér. Med Nya Testamentet, öfversändt från Stockholm ..... VI: 30
Födelsedagen. Till Fröken Louise Ridderstolpe ..... VI: 33
Nattvardsbarnet ..... VI: 40
Den 6 December ..... VI: 56
Till en Mor ..... VI: 57
Till Abraham Leijonhufvud. Februari 1830 ..... VI: 59
Verser till min son Lars Gustaf, då han konfirmerades, vid hvilket tillfälle han erhöll en Bibel ..... VI: 61
Marie Röhl ..... VI: 62
Söndags-skolan ..... VI: 63
Till Jeana Billow ..... VII: 5
Till Augusta Billow vid hennes bröllop ..... VII: 15
Kristinadagen, firad i Karlsbad 1833 ..... VII: 16
På Helenadagen. Den 31 Juli 1833 ..... VII: 18
I Fru Quistorps stambok ..... VII: 19
Mormor. I Barnbarnens namn ..... VII: 20
Fru S. Tegman ..... VII: 21
Vid underrättelsen om Herr Hofmarskalken och Riddaren Grefve Corfitz L. Beckfriis' timade död på Börringecloster d. 13 Febr. 1834 ..... VII: 23
Ögonen ..... VII: 25
Den Lycklige ..... VII: 26
Liljan ..... VII: 28
Jägarinnan ..... VII: 29
Dygd och skönhet. Till Emili U— ..... VII: 30
På Tofta ..... VII: 31
Den Döde ..... VII: 32
Farväl ..... VII: 34
Helsningarna ..... VII: 37
Den Enda ..... VII: 38
I hennes hem ..... VII: 39
För längesen ..... VII: 41
Till Alfhild E. I en Bibel ..... VII: 43

Födelsedagen..... VII: 44
Till en Sångerska. (Under kolera-tiden.)..... VII: 46
Harriet Lovisa v. Rehausen, född Bulkeley. 1834..... VII: 54
Vid Friherrinnan A. B. Leijonhufvud, född Gyllengranats graf d. 15 Mars 1835..... VII: 55
Till Hilma Palm 1835..... VII: 58
J. P. Kuhlberg. 1835..... VII: 59
Vid Professorn, Häradsprosten Doktor Heurlins jordfästning den 29 December 1835..... VII: 60
Till minne af Olof Myhrman, brukspatron och ridd. af K. Nordstjerne-orden, död i Stockholm d. 28 Juni 1836.... VIII: 11
Lifvets bok. Till Alfhild E..... VIII: 14
Öfver Knut Leijonhufvud..... VIII: 15
På Hölje..... VIII: 28
I Hilda Wijks stambok..... VIII: 29
Till Mamsell Erika Seldener..... VIII: 35
Till Martina vid hennes dotters död..... VIII: 43
Laura. 1839..... VIII: 47
Minnessång öfver Johan Olof Wallin..... VIII: 48
Till Grefvinnan Hedda Taube, född Ridderstolpe, på dess födelse- och bröllopsdag den 23 jan. 1840..... IX: 8
Selma Mansbach..... IX: 9
»Hvad hon tänkte.»..... IX: 10
Fastlagsris..... IX: 102
Till Herr Baron C. G. af Brinkman..... IX: 110
Flyttningen. (1826.)..... IX: 125
Till G. Mohnike. 1841..... IX: 160
Den 10 Maj 1841..... IX: 161
Mohnike..... IX: 162
»Sköna Schwabitz.»..... IX: 178
Biskop Hedrén. (Wreta Kloster.)..... IX: 179
Farten på Wettern. Till Julia Foch..... IX: 180
Till Hans Järta med 2:dra delen af Talen..... IX: 181
Till Fru Meck, född Maria Kahl..... IX: 223
Röfors. Till Hedda Sp—..... IX: 232
»Om hvar en som Er älskat har.»..... IX: 234
Till Göthilda Rappe, född Tegnér..... IX: 235
Till Lektor Melander..... IX: 239
Vid Contracts-Prostens Theologiæ Doctorn och Jubel-Magistern Jöns Sommars graf. Den 7 April 1843..... IX: 240

TILL DELARNA 1—10

»Aldrig sedda, lilla Gerda!» ..... IX: 249
Till Biskopinnan Faxe ..... X: 3
Stjernan. Till Apollonia B. ..... X: 5
Till Emma H. Med en bröstnål i form af en förgätmigej ..... X: 6
Till Grefvinnan . . . . X: 7
Till Pauline Cronhielm ..... X: 9
Varningen. Till Vendla Å ..... X: 10
Vid byte af Doctorshatt med Biskop Heurlin ..... X: 12
Charlotta-dagen ..... X: 19
Till Friherre C. A. v. Nolcken ..... X: 20
Vid hofmarskalken grefve Corfitz L. Beckfriis's husfrus fru friherrinnan Louise Thotts graf vid Gustafs kyrka. .. X: 25
Till Therese ..... X: 28
Till Grefvinnan af Ugglas, som sändt en blomma ..... X: 29
Till Emilie ..... X: 30
Tidens flygt ..... X: 31

AKADEMISKA TAL.

Tal, hållet på Kongl. Carolinska Lärosalen i Lund, vid Jubel-festen 1817 ..... III: 141
Inträdes-tal i Svenska Akademien d. 22 Junii 1819 ..... III: 194
Tal på Oscarsdagen 1823 i Lund, i anledning af H. K. H. Kronprinsens förmälning ..... IV: 87
Vid offentliga Föreläsningarnas slut på Carolinska Lärosalen i Lund, April 1824 ..... IV: 110

SKOLTAL.

Tal om nyttan af de gamla Classiska språkens studerande i Scholorna ..... II: 305
På Vexiö Gymnasium, Maj 1824 ..... IV: 122
Tal i Jönköpings skola 2 juni 1825 ..... V: 298
Tal hållet på Vexiö Gymnasium, efter slutad Examen. d. 17 Junii 1825 ..... V: 304
På Vexiö Gymnasium, Junii 1826 ..... V: 339
I Jönköpings Skola. Junii 1827 ..... VI: 80
Tal på Vexiö gymnasium. Juni 1827 ..... VI: 105

Tal på Vexiö Gymnasium. Junii 1828..... VI: 203
Tal i Jönköpings skola. Junii 1830..... VI: 290
Tal på Vexiö Gymnasium. Junii 1830..... VI: 302
Tal på Vexiö Gymnasium. (Juni 1831.)..... VII: 88
På Wexiö Gymnasium (1834)..... VII: 160
På Wexiö Gymnasium (1835)..... VII: 174
Jönköpings skola. 1836..... VIII: 62
På Wexiö Gymnasium. 1836..... VIII: 71
På Wexiö Gymnasium. (1837.)..... VIII: 208
I Jönköpings skola. (1838.)..... VIII: 278
På Wexiö Gymnasium. (1838.)..... VIII: 289
Skol-Tal. Växiö Sept. 1839..... VIII: 362
Tal på Vexiö Gymnasium. Juni 1842..... IX: 292
Tal vid Gymnasii Jubelfest i Wexiö den 12 Juni 1843.... IX: 334
På Vexiö Gymnasium. Juni 1844..... IX: 362
På Jönköpings Gymnasium. 1844..... IX: 365

KYRKLIGA TAL.

Inträdes-predikan i Stäfvie och Lackalänga, våren 1813.... II: 291
Fragment af predikan hållen i Rämens kyrka år 1815.... II: 339
Vid fänrik J. P. Löngrens graf d. 27 Febr. 1818..... III: 167
Vid Kyrkoherde-installationen i Tolg den 4 Juli 1824..... IV: 135
Odaterade predikningar. I—VII..... V: 221
Tal vid P. J. Liljenroths prästvigning..... V: 284
Vid vigningen af Berga Kyrka. 1825..... V: 287
Vid invigningen af Skatelöfs Kyrka d. 24. Junii 1825..... V: 312
Vid kyrkoherdeinstallation i Jönköping. 3 juni 1827..... VI: 95
Tal vid A. Hagelbergs prästvigning..... VI: 121
Tacksägelse i Hemmesjö kyrka vid underrättelsen om Prins Gustafs födelse. 1827..... VI: 125
Vid kyrkovisitation i Kalfsvik d. 17 Aug. 1828..... VI: 216
Vid kyrkovisitation i Elmeboda d. 14 Sept. 1828..... VI: 228
Vid kyrkoinvigning i Malmbäck den 26 Okt. 1828..... VI: 237
Vid kyrkoinvigning i Wirestad, d. 15 Augusti 1830..... VI: 317
Vid kyrkovisitation i Agunnaryd, d. 22 Augusti 1830..... VI: 328
VisitationsTal i Pjetteryd, d. 17 Octob. 1830..... VI: 354
Tal vid prestvigning, April 1831..... VII: 83
I Väckelsång den 11 Juni 1832..... VII: 113

Gustaf Adolfs Festen (den 6 November 1832)..... VII: 123
I Stenbrohult. Den 2 Juni 1833..... VII: 144
Tal från Altaret vid prestvigning..... VII: 171
Bergs kyrka. D. 9 Aug. 1835..... VII: 185
Vid Professorn, Häradsprosten Doktor Heurlins jordfästning den 29 December 1835..... VII: 194
Prestvigning d. 1 Maj 1836..... VIII: 57
Invigning af Gårdsby Kyrka. Den 25 Juni 1837..... VIII: 217
Predikan vid samma tillfälle..... VIII: 222
Tal från Altaret..... VIII: 231
Kyrkoinvigning i Nottebäck..... VIII: 239
Kyrkoinvigning i Skirö..... VIII: 244
Tal vid en kyrkovisitation..... VIII: 247
Kyrkoinvigning i Skede..... VIII: 256
Kyrkoinvigning i Solberga..... VIII: 268
Wrå Kyrka. Den 12 Augusti 1838..... VIII: 303
Sandsjö kyrka d. 9 Septbr. 1838..... VIII: 310
Prestvigning d. 22 Septbr. 1839..... VIII: 371
Prestvigning d. 22 Decbr. 1839..... VIII: 377
Vid ett Barndop. (1839.)..... VIII: 380
Prestvigningstal (odaterade). I—VI ..... X: 35

OFFICIELLA YTTRANDEN OCH SKRIFVELSER.

Yttranden till filosofiska fakultetens i Lund protokoll..... II: 320
Rektorsvalet 1818..... III: 169
Yttrande öfver en föreslagen indragning af Grekiska professionen..... IV: 106
Om läseriet i Småland till Dom-Capitlet i Vexiö..... IV: 147
Om föreskrifter för transport-sökande inom Presteståndet. I Vexiö Domkapitels namn..... IV: 151
Om läseriet i Småland..... V: 325
Till Fru Jägmästarinnan Elisabeth Hafström, född Askerin. V: 334
Utlåtande rörande folkundervisningen i Vexiö domkapitels namn den 12 juni 1826..... V: 350
Cirkulär om Läsesällskap..... V: 359
Om nådår för änkebiskopinnan Mörner..... VI: 73
Förklaring öfver kyrkoherde Cederschiölds besvär..... VI: 76
Till CancelliRådet Hallenberg..... VI: 127

Förklaring öfver akademiadjunkten A. W. Ekelunds besvär. VI: 128
Anföranden m. m. i undervisningskommitén.
Om Elementarläroverken. (Inledning.) ... VI: 132
Bör skolan betraktas som uppfostringsanstalt? ... VI: 142
Om Ämnes- och Klassläsning samt inrättandet af en Normalskola i Stockholm ... VI: 144
Om Apologistier och Lärdomsskolor ... VI: 163
Om Partiell Flyttning ... VI: 168
Om Lärosättet ... VI: 171
Lärofrihet ... VI: 183
Om Språkstudium ... VI: 185
Om Latinstudiet i Skolorna ... VI: 188
Om Nödvändigheten af en Högre Humanistisk Bildning Inom Prestståndet ... VI: 194
Anförande af Biskop Tegnér den 12 April 1828 ... VI: 198
Promemoria ... VI: 199
Till Grefvarna Hamilton ... VI: 214
Riksdagsanföranden.
Angående påbjudandet af nya psalmboken ... VI: 251
Angående förändring af 103 § regeringsformen, om opinionsnämnden ... VI: 261
Utlåtande, i anledning af väckt fråga om vissa helgdagars försvinnande eller förflyttning till söndagar ... VI: 266
Om antagandet af förslaget till ny evangeliibok ... VI: 273
Om prestval ... VI: 281
Om jury i tryckfrihetsmål ... VI: 283
Om Predikosättet ... VI: 287
Till Fröken Sandersköld ... VI: 289
Om nådår för lektorskan Blomstrand ... VI: 326
Om fördelning af anslag till elementarläroverken ... VI: 338
Till v. Pastor Nordholm ... VI: 365
Till T. Bråkenhjelm ... VI: 366
Till T. Bråkenhjelm ... VI: 367
Till T. Bråkenhjelm ... VI: 369
Förklaring ... VI: 370
Förklaring öfver prosten Brakenhjelms besvär ... VII: 65
Promemoria ... VII: 77
Kallelse till prestmöte 1832 ... VII: 101
Om Dryckenskapslastens hämmande. I anledning af K. Maj:ts bref rörande detta ämne den 3 Mars 1832 ... VII: 109

Till Vördige Presterskapet i Wexjö stift. ..... VII: 122
Om fattigvården i Vexiö stift. I Vexiö Domkapitels namn. 1833..... VII: 132
Vid Biskop M. Wallenbergs död. Till Linköpings Domkapitel. (1834.)..... VII: 155
Wexjö Konsistorii underdåniga utlåtande om Militär-Bildningen..... VIII: 186
Wexjö Konsistorii underdåniga utlåtande om Prest-Bildningen..... VIII: 191
Till Vörd. Presterskapet i Wexjö Stift..... VIII: 276
Underdånigt utlåtande af Domkapitlet i Wexjö rörande folkundervisningen..... VIII: 342
Till Upsala DomKapitel..... VIII: 359
Riksdagsanföranden.
Angående förändring af statsrådets organisation. Den 22 Februari 1840..... IX: 253
Om en inrättning för trädgårdsodlingens befrämjande i Carl von Linnés födelseort. Den 1 april 1840..... IX: 256
Angående regleringen af utgifterna under riks-statens andra hufvudtitel. Den 5 Maj 1840..... IX: 257
Angående regleringen af utgifterna under riks-statens tredje hufvudtitel. Den 7 Maj 1840..... IX: 259
Om Carolinska Medico-Chirurgiska institutet. Den 7 Maj 1840..... IX: 261
Om Linköpings stifts- och gymnasii-bibliothek. Den 16 Maj 1840..... IX: 262
Angående emeriti-löner för elementarläroverken. Den 16 Maj 1840..... IX: 263
Om anslag till pension för friherre Berzelius. Den 16 Maj 1840..... IX: 265
Angående omskrifning efter ursprungliga myntvärdet af lånebankokapital afsedda för fromma stiftelser. Den 19 Maj 1840..... IX: 265
Angående förslag till förändradt myntsystem. Den 29 Maj 1840..... IX: 268
Angående skjutsnings-anstalterna i riket. Den 13 Juni 1840..... IX: 270
Om riksdagar hvart tredje år. Den 17 Juni 1840..... IX: 274
Om statsrådets ansvarighet. Den 20 Juni 1840..... IX: 275
Betänkande till 1843 års skolrevision..... IX: 352

Valet af AcademiSekreterare 1821. Yttrande till Konsistorii protokoll den 5 Februarii 1821 ..... X: 69
Underdånig förklaring ..... X: 73

BLANDADE SKRIFTER PÅ PROSA.

Fragmentet ..... I: 235
Collisionslära ..... II: 225
Svar på Svenska Akademiens anmärkningar rörande Svea ..... II: 230
Inledning till föreläsningar öfver Homers Iliad. 1812 ..... II: 237
Öfver Pindarus. (Inledning till Lectioner Höst Termin 1816.) ..... II: 341
Till Anmärkaren, i Bihanget till Lunds Veckoblad N:o 1, 1819 ..... III: 189
Recension af L. Hammarskölds »Första Grunderna af Grekiska Språkläran» ..... III: 244
Svar på Hr. L. Hammarskölds Historisk-critiska förklaring i Bihanget N:r 3 till Svensk Litteratur-Tidning 1820 ..... III: 251
Plato och poesien ..... III: 287
Till Danska Allmänheten ..... IV: 158
Om det Romantiska i Grekiska Poësien ..... IV: 162
Förord till Buttmanns »Grekisk Schol-Grammatik» ..... V: 336
Om C. A. Nicanders skaldestycke Tassos död ..... V: 363
Strödda tankar ..... VI: 67
Förord till Smärre samlade dikter ..... VI: 249
Profstilar för Gymnasii-Ungdomen i Vexjö ..... VII: 157
Företal till Bretschneiders dogmatik ..... VII: 168
Handlingar hörande till Prestmötet i Wexjö den 20, 21, 22 och 23 September 1836 ..... VIII: 82
Sjelfbiografiska anteckningar. (1839.) ..... VIII: 318
Anmärkningar såsom inledning till Frithiofs saga. (Utdrag ur ett bref.) ..... VIII: 337
Tal om fixa Ideer. 1842 ..... IX: 285
Morgonväkter. Några ord i anledning af Strauss och evangelierna. Trosbekännelse af Fredrika Bremer. Stockholm 1842 ..... IX: 290
Aforismer.
Om inspiration ..... IX: 302
Om meter och rim ..... IX: 307

Om tragiska formen..... IX: 310
Om Fransosernas romantik..... IX: 312
Om Geniernas opraktiska natur..... IX: 312
Om poeternas otur..... IX: 314
Om tyska språket..... IX: 315
Om opartiskhet..... IX: 317
Tolerans..... IX: 317
Om nationallif..... IX: 318
Om svenska nationallynnet..... IX: 319
Jeanne d'Arc..... IX: 321
Om dödsstraff..... IX: 322
Underställningar.
I. Svenska akademien..... IX: 323
II. Om ett nationalinstitut..... IX: 325
Anmärkningar om akademiska täflingsskrifter.
1. Böttigers Italia..... IX: 327
2. Vikingens drapa..... IX: 329
3. Kärlekens vishet..... IX: 332

INNEHÅLL

I DEL 10

INNEHÅLL I DEL 10.

DIKTER. ODATERADE.

Sid.

Till Biskopinnan Faxe 3
Sorg och Glädje 4
Stjernan 5
Till Emma H. 6
Till Grefvinnan 7
Till Pauline Cronhielm 9
Varningen 10
Variant 11
Vid byte af Doctorshatt med Biskop Heurlin 12
Boutredningen 13
»Fordom trasten slog» 14
Der stod en yppig ros 15
Theodicé 16
Tiden 17
Hittebarnet 18
Charlotta-dagen 19
Till Friherre C. A. von Nolcken 20
I Kronobergs ruiner 21

DIKTER. TILLÄGG.

Vid hofmarskalken grefve Corfitz L. Beckfriis's husfrus fru friherrinnan Louise Thotts graf vid Gustafs kyrka 25
Till Therese 28
Till Grefvinnan af Ugglas 29
Till Emilie 30
Tidens flygt 31

PROSAISKA UPPSATSER ODATERADE.

Prestvigningstal I—VI . . . . . 35—65

BINDING LIST SEP 1. 1941

PT
9820
1923
v.10
c.1
ROBA